

2009

Б.К.

**УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА
АРМІЯ**

Army of the Western Ukraine (Galicia)

**In commemoration of the fiftieth anniversary of its
creation and struggle for the liberation of Ukraine
(1918 - 1920)**

L'ARMÉE UKRAINIENNE DE GALICIE

**Cinquantième Anniversaire de sa formation et de ses
luttres pour la libération de l'Ukraine (1918 - 1920)**

VOL. IV.

Published by D. Mykytiuk, Second Lieutenant of Ukrainian Army

Українська Галицька Армія

У 50-РІЧЧЯ ЇЇ УЧАСТИ У ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ

Том четвертий

(МАТЕРІЯЛИ ДО ІСТОРІЇ)

ВИДАВ ХОРУНЖИЙ УСС ДМИТРО МИКИТЮК

Обгортка мистця Е. Козака

Всі права застережені.

All rights are reserved.

Copyright.

Відбито 1000 примірників.

Printed in Canada

Друковано в друкарні Видавництва "Канадійського Фермера"

462 Hargrave St., Winnipeg 2, Manitoba

Любомир Манарушка
поручник УГА

ЧОРТІВСЬКА ОФЕНЗИВА

ЧАСТИНА I, II і III.

Слово від автора:

В осені 1934 попрохав був мене тодішній редактор видань Видавничої Кооперативи “Червона Калина”, кол. четар Лев Лепкий, написати спомин до чергового колендара “Червоної Калини”, найкраще про Чортківську Офензиву. До поміщеного в календарі на 1935 рік мого спомину, додало видавництво “Ч.К.” заввагу такого змісту:

“Про період боїв, що його звичайно називаємо “Чортківською Офензивою” досі появилася обмаль споминів, а ще менше джерельних інформацій. Тим самим залишилося з того часу багато невисвітлених ще моментів. Дотепер немає ще докладнійшої праці, ані про цілий червневий наступ, ані про поодинокі його моменти. Може замітка на маргінесі спогаду цього старшини ІІ Корпусу УГА спонукає також і інших живучих учасників, докинути своє слово хочаби на сторінках “Літопису Червоної Калини”.

Ініціатива видавництва найшла деякий відгомін. Від того часу зачали появлятися частіше спомини про події зв'язані з Чортківською офензивою, і то не лише у виданнях “Ч.К.”, але навіть і у пресі. Також і в клубі кол. вояків УГА, Т-ві “Молода Громада” у Львові, відбулося кілька дискусійних вечорів, на яких учасники подій з часу “Ч.О.” обмінювалися своїми споминами та поглядами.

Згодом звернулася була до мене Управа Видавництва “Ч. К.” з пропозицією виготовити більшу працю про “Чортківську Офензиву”, що мала би появитися окремою книжкою в серії видань “Червоної Калини”. На це я засадничо погодився з тим однак застереженням, що мүшу перед уділенням остаточної відповіді зорієнтуватися в матеріалах, якими я міг би розпоряджати при писанні тієї моєї праці. Перегляд матеріалів виявив однак, що їх було таки ще дуже мало, та що треба було би почати обширне листування з учасниками цих подій, щоби мати можливість до такої праці приступити. А що при моїх тодішніх обов'язках та заняттях мүсіло би це тривати доволі довго, що поважно припізнило б видання такої книжки, то я переказав мої побоювання Управі Видавництва та запропонував їй звернутися з такою пропозицією до б. пор. УГА д-ра Івана Карпинця, що саме в тому часі містив на сторінках “Літопису Ч.К.” дуже солідно написану студію про історію 8-ої Бригади.

Д-р Карпинець цю пропозицію прийняв і написав довшу працю, яку при кінці 1938, або з початком 1939-го року передав до друку "Червоній Калині". На жаль воєнні події унеможливили її появу. Машинопис стрінула та сама доля, що й деякі інші готові вже праці та матеріали, що пропали або на рідних землях, або в Музеї Визвольної Боротьби України в Празі.

По появі I-го тому "Українська Галицька Армія" у Вінніпегу звернувся до мене її видавець з побажанням написати працю про Чортківську Офензиву. Маючи досвід ще зі Львова про труднощі виготовлення саме такої праці, я від того відмовлявся, бо не бачив ніяк можливості, тимбільше в нинішніх наших умовах, її написати. Щойно як в часі своєї останньої поїздки до Європи видавець відвідав мене в Німеччині, то ми домовилися, що я таку спробу зроблю, якщо пощастить мені роздобути давні австрійські мапи зі Східньої Галичини в архіві Військово-географічного Інституту у Відні, бо без такого матеріалу годі було б і думати про виготовлення такої праці, та якщо побр. Микитюк постарается підшукати на американському континенті друковані матеріали до тієї теми.

Виготовлена мною тепер студія про боеві операції У. Г. Армії в часі Чортківської Офензиви не може бути, очевидно, така вичерпна, як це могло бути кількадесять років тому. Автор не мав доступу до всіх матеріалів з того часу, яких зрештою і так було не багато, але й нема вже між нами тих наших товаришів з УГА, що займали відповідальні пости при командах більших зєднань, і через те мали погляд на цілі та завдання поодиноких боевих акцій і могли послужити авторитетними інформаціями про ті чи інші рухи та перебіг Чортківської Офензиви.

Без отриманих інформацій від живучих ще кол. товаришів з УГА, учасників червневого наступу, було б дуже важко, а подекуди й зовсім неможливо, відтворити образ боевих акцій усіх зєднань армії з того часу, тимбільше, що про деякі бригади не було ані споминів, ані ніяких інших матеріалів та згадок. Що правда, ті товариші слішно зауважували у своїх листах, що вони не мають спромоги багато сказати, бо вони можуть що найбільше пригадувати собі ще те, що діялося на боевих відтинках їхніх куренів чи полків — але все ж ці інформації уможливили мені доповнити бракуючі в матеріалах дані про рух та боеві операції поодиноких бригад Галицької Армії в тому часі.

На цьому місці складаю мою щиру подяку всім тим Товаришам Зброї, що з великою терпеливістю відповідали на мої численні листи та запити і таким чином допомогли мені виготовити працю про один з найбільше замітних періодів боевих акцій Галицької Армії на західньо-українських землях, а який не найшов ще досі належного йому опрацювання та наświetлення в по-воєнній літературі.

Хочу ще кількома словами згадати про погляди, що з ними прийшлося мені стрінутись в часі виготовлювання тієї праці. Деякі товариші дивувалися, що я “завдаю собі стільки труду та пишу працю на тему, що нею нині вже ніхто не цікавиться, крім, може, учасників цих подій, а їх вже залишилося дуже небагато”. Думаю, що такий погляд є помилковий. Такі праці виготовлюємо не для нас, а для історії. Уважаю, що обов'язком учасників історичних подій є передати майбутнім поколінням наші переживання з часів збройної та політичної боротьби українського народу за державну незалежність та залишити їм таким чином якнайбільше джерельного матеріалу. Чи майбутні покоління це використають — це є вже їхня справа. Надіюся, що так, бо ці події з перед пів століття є ще і нині куди більше актуальні, чим воно, на перший погляд, могло б видаватись. Вони були початком того непевного і складного положення в цілому світі, що його нині ми всі бачимо та переживаємо. Ця обставина набирає ще й з того приводу більшого значення, що наслідком нашого розпорошення по цілому світі багато молодих українців не лише опанували чужі мови, але і чимало з них працює по чужих наукових інститутах, маючи змогу інформувати про такі події та їх наслідки згідно з історичною правдою і зацікавлених чужинців. А така інформація лежить не лише в інтересі самого українського народу. Вона є важлива та корисна також і для чужинців, бо сучасні і майбутні політики матимуть лише тоді змогу не повторяти помилок своїх попередників, коли вони на основі переконливого, об'єктивного матеріалу, будуть про них поінформовані.

При кінці ще два завваження технічної натури. Товариші з УГА без сумніву спостережуть, що подані в моїй праці військові ступні старшин не покриваються в багатьох випадках з тими, що вони їх мали при кінці наших визвольних змагань. Це не є ніяка помилка з моєї сторони. Тому, що темою моєї праці були події з червня 1919, то я подавав зрозуміло ті військові ступні старшин, що вони їх мали в тому часі. Військові ступні старшин, з якими вони закінчили службу в Галицькій Армії є подані в двох перших томах “УГА”, зокрема в другому томі (стор. 301-347). Там є також подані підвищення поза чергою, що були проголошені чи то під час Чортківської Офензиви, чи безпосередньо по її закінченні. З тієї самої причини вживаю в тексті означення “Галицька Армія”, не “Українська Галицька Армія”, бо назва “УГА” була заряджена щойно пізніше.

Бад Годесберг (Німеччина), вересень 1966.

ЧАСТИНА I.

ПЕРШИЙ ВІДВОРОТ.

В місяцях березні та квітні 1919 зауважено було поважне скріплення польських збройних сил на протиукраїнському фронті в Галичині. Вже при кінці березня появилися були на підльвівському відтинку вперше в більшій кількості познанські полки, а в квітні й травні на відтинках I-го і III-го Корпусів відділи перевезеної з Франції армії ген. Галлера. Ставало чимраз більше наявним, що польська команда перекинула поважну частину своїх тодішніх збройних сил на протиукраїнський фронт.

Сконцентровання сил проти Галицької Армії та проти частин Дієвої Армії на Холмщині та Волині уможливили полякам дві обставини. Одною було вимушене в зимі Антантою, на німцях, завіщення зброї на Горішньому Шлеську і в Познанщині, а також перемир'я з чехами в спорі за Тешинський Шлеськ та за інші спірні сумежні території, а другою було те, що большевики були в тому часі так зайняті боями на інших фронтах, що Польщу залишали вони зовсім у спокою.

Начальна Команда Галицької Армії була свідомо цього, що не-вистарчально озброєна наша Армія ледве чи зможе встоятися перед наступом переважаючих і добре виражених ворожих сил. Тому НКГА — передбачаючи ворожий наступ — виготовила була плян відтягнення Армії з дотеперішнього довгого фронту за Дністер з опертям о Карпати 1). Провідною думкою того пляну було затримати бодай якусь, хоча б і невелику, частину західньо-українських земель в руках влади ЗОУНР та в такий спосіб дати можливість виступати її дипломатичним представникам, що змагалися на міжнародньому терені за долю західньо-українських земель, як представникам Уряду, що перебуває ще на власній території. Начальна Команда Г.А. надіялася, що на тому скороченому фронті, ще і до того з доступом до заходу, що було важне з огляду на доставу зброї, набоїв та виряду, армія буде могли довше боронитись, ніж на довгому і під стратегічним оглядом дуже непригожому фронті від Сокаля на півночі, довкола Львова аж до хирівсько-карпатського полудневого відтинку. Політичний провід з тим пляном однак не погодився побоюючись, що на вбогій території між Дністром і Карпатами не буде можливости прохарчувати армію і населення.

1) Віктор Курманович, ген.-хор.: "Відворот УГА за Збруч" — "Діло" ч. 117, Львів 1934. Стаття була відтак передрукована в "Літописі Червоної Калини" ч. 5, Львів, травень 1934 і в I-ому томі УГА, Вінніпег 1958, стор. 445.

На польський наступ не прийшлося довго чекати. Вже 19. квітня, 1919 р. в переддень українських Великодніх Свят повели поляки удар на українські частини, що облягали Львів та відсунули їх на кілька-надцять кілометрів від Львова, в половині травня розпочали наступ на III. Корпус, а незабаром потім і на I-ий, що був вже від березня загрожений на своєму правому крилі наслідком відступу т. зв. Холмської Групи Дієвої Армії УНР. На цю Групу наступали вперше прибувши до Польщі, частини армії Галлера.

Польський удар на III-ий Корпус прийшов на відтинку Гусаків-Крукеничі зі загальним напрямом на нафтовий район Борислав-Дрогобич. Наслідком того удару була втрата двох більших зеднань III-го Корпусу (Хирівської Групи та Гірської Бригади). Їм відтято шляхи відвороту і тому вони були примушені перейти на Чехословаччину. Також і в ході дальшого відвороту найшовся був III-ий Корпус в дуже важкому положенні, бо несподівано, 24-го травня 1919 р., розпочали румуни захоплювати в свої руки південно-східні повіти Галичини між Дністром і Карпатами аж по лінію Незвиска-Хриплин-Надвірна.²⁾ Виступ Румунії мав ті наслідки, що не лише III-ий Корпус мусів перейти коло Галича і Нижнева на північний беріг Дністра, але і спричинив дуже великі матеріяльні втрати для цілої Армії, бо саме в тому районі, що вважався найбільш певним запіллям, находилися численні магазини боевого виряду. Відступ II-го Корпусу відбувався без більших боїв з ворогом, однак наслідком постійної загрози оточення з півночі та з полудня мусіли його частини відступати також на полудневий схід.

Майже рівночасно з польським наступом на західньому українському фронті розпочали і на сході большевики наступ на Дієву Армію УНР, так що на полудневому відтинку були приневолені частини Дієвої Армії відступити за Збруч, на галицьку територію. Для скріплення оборони лінії Збруча виставила НКГА дві групи, "Чортківську Групу" на відтинку коло Скали і "Групу от. Ляера" коло Підволочиськ³⁾. В подробиці боевих операцій того часу, зокрема про зусилля Дієвої Армії У.Н.Р. відбити втрачені терени на схід від Збруча, не входжу, бо це не є завданням цієї статті. Я старався лише в загальних рисах представити положення Галицької Армії в часі першого відступу та безпосередньо перед її наступом на Чортків.

ЯК ДІЙШЛО ДО ЧОРТКІВСЬКОЇ ОФЕНЗИВИ?

В днях від 4-го до 6-го червня найшлися були частини всіх трох Корпусів Г.А. в південно-східньому трикутнику Галичини, між лініями Устечко - Ягольниця від заходу, Росохач - Шманьківчики - Пробіжна - Товстенке - Сидорів від півночі, Збруч від сходу та Дністер на півдні. Між Збручем і Серетом стояли у фронтовій лінії частини I-го

2) Текст листа від румунів пересланий "Окружній Команді Коломия" з дати 21. 5. 1919, гл. 1-ший том УГА, стор. 431 і 3-ий том УГА, стор. 115-116.

3) Її команданта, от. Альфонса Ляера захопили поляки в часі відступу групи з Підволочиськ до Грималова та під час транспорту до Тернополя замордували його.

Загальні напрямні наступів корпусів Галицької Армії в часі Чортківської Офензиви.

Корпусу (5, 6, 9, 10 Бригади), як також 4 і 1 Бригади з II-го Корпусу, дві дальші Бригади II-го Корпусу — 3-та і 7-ма — були на півдні від Чорткова в районі Ягольниці, а частини III-го Корпусу (2-га, 8-ма і 11-та Бригади) боронили лінії Устечко - Товсте. Постій Начальної Команди армії був у днях перед наступом на Чортків до 5-го червня в Товстім, а відтак в Новосільці Костюковій. Постої команд поодиноких Корпусів були: I-го в Боршеві, II-го в Озерянах, а III-го в Дзвинячі.

Питання, як дійшло до Чортківської Офензиви було живо дискутоване перед другою світовою війною не лише на сходинах кол. членів УГА, але також і в пресі. Були думки, що ініціатива до наступу на Чортків вийшла виключно від фронтових частин, інші заступали погляд, що Начальна Команда її підготовляла та у відповідному моменті доручила. На особливу увагу що до цього заслуговує стаття на цю тему б. пор. Гриця Микетея, начальника Пресової Кватири при НКГА і редактора прес. органу армії “Стрілець”⁴). Автор цієї статті, як особа, що була в курсі справ в Начальній Команді у тому часі, подав деякі замітні причинки для вияснення тієї справи. Пор. Микетей пише, що ще перед початком Чортківської Офензиви дав був полк. Курманович доручення своєму тодішньому помічникові, от. ген. булани Фердинандові Льонерові, опрацювати плян протинаступу, а також виготовити на день 5-го червня плян лінії, на якій відступаюча армія мала б спинитись. На кінці тієї статті є текст наказу, що його в дні 5-го червня доручив був полк. Курманович передати командантам Корпусів. Текст цього наказу такий:

«Я, полковник Курманович, як шеф штабу Армії, наказую Вам, командантови Корпусу, удатися сейчас на позицію до Ваших куренів і сказати жовнірам ось те від мене: — Нехай всі жовніри разом і кожний з них з окрема скаже, чи дійсно є ще у них народна і жовнірська честь, чи готові вони боронити до останньої каплі крові сей останній клаптик рідної землі, чи рішені розпочати на ново похід для визволення з ганьблячої польської неволі своїх батьків, материй і сестер. Перекажіть їм, що я, пригадуючи на присягу, зложену ними рідній Вітчизні, наказую сейчас всякий дальший відворот застановити, а приказую натомість готуватися до рішального наступу - удару. Се мій останній приказ і жадаю його виконання, доки хоч один український жовнір буде при життю. Іду рівночасно на фронт, щоби ще раз особисто мій приказ повторити”⁵).»

Ген. Курманович відповів на статтю пор. Микетея короткою “завоюю,” що була поміщена в осені 1936 р. в “Літописі Червоної Калини”. Для всестороннього наświetлення тієї справи вважаю за вказане подати повний її текст, а саме:

“Перед кількома місяцями появилися на сторінках нашої краєвої преси статті на тему “Чортківської Офензиви”, між ними одна пана проф. Микетея, в котрій автор приписав виключно мені і от. Льонерові її ініціативу.

4) Гриць Микетей: “Правдива правда про “Чортківську Офензиву”, щоденник “Діло”, Львів, ч. 31 з 9. 2. 1936. Ця стаття була передрукована в “Літописі Червоної Калини”⁴ а на американському континенті в часописі “Америка”, Філадельфія, з дати 7. 6. 1961 і в споминах Михайла Островерхи “Блиски і Темряви 1918 - 1919 - 1920”, Нью-Йорк 1966, стор. 46-52.

5) Текст наказу цитую — без якихнебудь мовних чи правописних змін — з брошури, що була видана в осені 1919 в Камяниці Подільському п.н.: “Життєписи українських вождів. Галицька Армія”. Видання “Стрільця”, органу Галицької Армії, Камянець 1919.

“Короткий хід подій, як він залишився у моїй пам’яті, представляється ось як:

“В днях, як Начальна Команда У.Г.А. опинилася в Товстім, зголосився до мене як Шефа Штабармії чоловік з докладом, що він в дорозі з Тернополя, через Тербовлю аж до наших позицій не стрінув ні одного ворожого стрільця. Після того ворог мабуть припинив офензиву, а наша армія, стративши зв’язок, продовжувала відступ без ворожого напору. Обговоривши з от. Льонером цю нову, таку важливу ситуацію, видав я негайно телефоном до Корпусних Команд відомий приказ; котрого дня це було, і чи цей мною виданий приказ був за докладом, чи без докладу у Команданта Армії ген. О. Павленка, не пригадую собі. Цей мій останній приказ був одночасно моїм прощальним закликом до армії, тому що в той саме час стан мого здоров’я так погіршився, що я рад не рад носився з думками уступити зі становища Шефа Штабу Армії. Другого дня раннім ранком обігнав я ще Корпусні Команди, щоб їх поінформувати про стан Армії. Котрого дня я остаточно залишив Начальну Команду і передав обовязки Шефа Штабу Армії, от. Льобковіцові, не можу заподати; в обробці пляну ні я, ні от. Льонер не брали участі. Як я опісля довідався, вийшли всі відносні прикази з під пера ген. О. Павленка, тим самим за його ініціативою. Про це згадував я вже в одному з моїх споминів. Не маю найменшої претенсії бути ініціатором Чортківської Офензиви; мій приказ мав лиш бути висловом моїх найглибших душевних бажань.

При кінці най мені буде дозволеним висловити просьбу, спори на теми того роду як Чортківська Офензива не оголошувати на сторінках преси, а радше передати відповідні реферати центрів, котрий займається опрацюванням споминів.”

Баден к. Відня, 10. IX. 1936.

Віктор Курманович,
генерал.

По суті, розбіжностей між статтею пор. Микетея, а заявою ген. Курмановича властиво нема. Ген. Курманович потверджує деякі виводи пор. Микетея, застерігається лише проти того, щоби його уважати ініціатором Чортківської Офензиви. Це застереження є зовсім зрозуміле, як що брати під увагу положення, в якому находилася армія в останніх днях перед протинаступом. Шеф штабу Начальної Команди Г.А. не міг ще тоді ніяк передбачити, що видані ним зарядження дадуть у висліді довший протинаступ, який пересуне фронт аж до лінії Гнилої Липи. До того, полк. Курманович був приневольний уступити з приводу недуги саме в тих рішальних для дальших подій днях зі свого дотеперішнього посту Шефа Штабу Армії.

В цьому самому дні, як полк. Курманович видав був свій наказ командантам Корпусів, це є 5-го червня, зголосилася була в Началь-

ній Команді в Товстім делегація старшин, що приїхала до Начальної Команди з дорученням принагідного зібрання старшин 3-ої і 7-ої Бригад, що відбулося в дні 4-го червня 6). Делегатами були: від 3-ої Бригади сот. Юліян Шепарович, командант 3-го Гарматного Полку, а від 7-ої—сот. Роман Волощук, командант 13-го Піх. Полку. Делегація виступала — як подає сот. Волощук — в імені трох Бригад II-го Корпусу, бо в часі старшинського зібрання телефонував її предсідник, командант 3-ої Бригади, підп. Вольф, до команди 1-ої Бригади (УСС) та повідомив її про висилку делегації. Команда 1-ої Бригади уповажнила делегацію промовляти також і в її імені. Делегати дістали були доручення прохати Начальну Команду застановитися над тим, чи не було б можливим та вказаним перейти до проти-наступу. Розмова відбувалася з полк. Курмановичем.

От. Волощук в своїй розмові з п. Марітчаком подрібно пояснив, чому то саме Бригади II-го корпусу підняли думку про потребу “щось зробити”. Він тоді сказав:

“Для великої частини стрільців, а саме на відтинку II-го Корпусу, по відтисненні його поляками з підльвівських позицій — дальший відворот був не тільки великою несподіванкою, але й подією зовсім незрозумілою! Польські війська наступали тоді головними силами на обидва крила нашої Армії, на I-ий та III-ий Корпус, а на II-ий не натискали майже зовсім, знаючи добре, що він і без цього мусітиме відступити, щоби не потрапити в “кліщі.” Сьогодні це загально відома річ, але тоді, в навалі свіжих подій, велика частина стрілецтва цієї вищої стратегії зрозуміти не могла, і не розуміла. І це власне стрільців дуже хвилювало. Вони відступали та не бачили причини для відвороту, не відчували на фронті натиску противника, або дуже слабкий, самими стежами. Діялося щось, для них цілком незрозуміле та намагаючись собі це якось пояснити, пояснювали на свій лад, розгублюючись у здогадах, сумнівах, а навіть підозріннях, які посилювала й роздувала всіляка ворожа пропаганда. Хто нині годен відтворити душевний стан того стрільця, відгадати всі ті думки й почування, що рвали йому мозок і груди? Та одно певне — він не міг собі дати ради зі самим собою, він був у крайній розпуці. Так було сливе на цілому відтинку II-го Корпусу, так було й на відтинку 7-ої Бригади, яку вже в перших днях відвороту, по втраті звязку з III-им Корпусом, приділили до II-го Корпусу. З кожним днем відвороту стрільці щораз більше хвилювалися. А коли Армія докотилася на останній скравок Галичини, що був тоді рівночасно взагалі останнім кускам вільної української території, коли на цьому малому шматку землі скупчилися фронтіві частини, всілякі тиллові формації, різні державні установи й тисячі розбитків та збігців — почали витворюватися там про-

6) Теодор Марітчак: “От. Волощук про Чортківську Офензиву”, Літопис “Червоної Калини” ч. 3 за березень 1937, від стор. 3-ої.

сто загрозові настрої. Причин було досить. Тут поляки, на Збручі більшовики, на галицькому Покутті румуни, військоове положення трагічне, а політичне ще гірше. Люди зачали тратити голуву й віру.

Здавалося вже, що не ворог, а зневіра й розпука знищить нам наше військо. Були це найчорнійші хвилини нашої Армії.”

Інший старшина зі 7-ої Бригади характеризує тодішний душевний стан старшинства і стрілецтва коротко та влучно: “Ми були змучені не боями, тільки безбоевим відступом.” 7).

Ці думки обох старшин 7-ої Бригади відзеркалюють вірно настрої, що панували тоді серед старшин бригад II-го Корпусу. Вони зродили були таку — у військовій практиці доволі небуденну думку — а саме: вислати делегацію до Начальної Команди з пропозицією перейти до протинаступу. Ініціатива впала на пригожий ґрунт і вона без сумніву скріпила, а правдоподібно й прискіпила видання наказу що до наступу на Чортків.

Командант 2-го Куреня 8-ої Бригади сот. Осип Станімір подає, що 7-го червня видала Начальна Команда за підписами ген. Омеляновича-Павленка і сот. Вільгельма Льобковіца, начальника оперативного штабу, оперативний наказ ч. 7, яким доручено 3-ій і 7-ій Бригадам наступ на Ягольницю і Чортків. 8) Цю дату потверджує в своїй статті також і тодішний командант Галицької Армії ген. М. Омелянович-Павленко. 9) Його наслідник, ген. О. Греков подає, що рішення політичного проводу що до протинаступу запало було в тому самому дні, себто 7-го червня. 10)

Наступ на Чортків, що є початком червневої офензиви, не був отже власною акцією трьох бригад, в імені яких промовляла делегація в Начальній Команді, чи навіть команди II-го Корпусу; на це вказує і та обставина що рівночасно з ударом на Чортків перейшли до наступу і бригади I-го Корпусу, а день пізніше також і III-го. А це могло статися тільки на підставі наказів виданих Начальною Командою.

НАСТУП НА ЧОРТКІВ.

На передодні наступу на Чортків, це є 7-го червня, ворог зайняв був Ягольницю, однак 2-ий Полк, 7-ої Бригади (пізніший 14-ий) під командою сот. Дибуляка відбив її ще того самого дня. Під час протинаступу на Ягольницю поляг командант одної сотні цього полку,

7) Петро Мигович “При 7-ій Бригаді УГА” Літопис “Червоної Калини”, ч. 10 за жовтень 1937, стор. 18.

8) Осип Станімір: “Моя участь у визвольних змаганнях 1917-1920” Торонто 1966, стор. 79.

9) М.О.П.: “Листопад у Галичині і війна з Польщею (квітень-травень-червень 1919)”, стаття в часописі “Українські Вісті” ч. 47 (105), Ульм, з дати 1. 8. 1947.

10) О. Греков, ген.-полк.: “Доповнення до брошури “Чортківська Офензива”, “Вісті”, журнал Братства кол. вояків 1 УД УНА ч. 7-10 (78-81), листопад 1957, Мюнхен, стор. 15. — Ген. Грекову притрапилося помилка в цій статті. Наступ на Чортків відбувся не дня 9-го червня — як подає автор — а 8-го червня.

дуже хоробрий і совісний старшина, пор. Клим Утриско, родом з Комарна. 11) Це була перша жертва з рядів старшинського корпусу Галицької Армії в межах червневого протинаступу.

Диспозиція на день 8-го червня — був це перший день Зелених Свят — виглядала для поодиноких бригад так:

3-та Бригада мала наступати з Улашковець полями між Серетом і гостинцем Ягольниця - Чортків з напрямком на Чортків, 7-ма з Ягольниці на ліво від того гостинця зі загальним напрямком на залізничу станцію Біла Чортківська та на Білобожницю, а 1-ша і 4-та Бригади з району Залісся на східньому березі Серету з напрямком на Вигнанку.

Мимо дуже докучливої погоди — цілий день падав дрібний дощ — наступ ішов дуже живо вперед. Піхота і артилерія наступали переважно в одній лінії, траплялися також випадки, що артилерія переганяла боеву лінію піхоти та прямим огнем обстрілювала окопи противника. 12) 13). Ворог був тим ненадійним наступом, без сумніву заскочений; то ж уже в пополудневих та вечірних годинах того дня, 8-го червня 1919 р., всі чотири бригади досягнули намічені цілі. 3-та Бригада увійшла до Чорткова, 7-ма зайняла Білу Чортківську і Білобожницю, а 1-ша і 4-та Вигнанку. В Чорткові захолено поважну кількість полонених, шість гармат, 52 скоростріли та 60.000 набоїв 14). Лише одна сотня, 7-ма з II-го Станиславівського Куреня 3-ої Бригади, що як одна з перших увійшла до Чорткова, а якої боевий стан виносив в дні наступу 35 стрільців, узяла в полон 2-ох старшин, понад 150 вояків і підстаршин та 8 скорострілів 15).

По зайнятті Чорткова прийшла півтораденна затримка, спричинена правдоподібно зміною на пості Начального Вождя Галицької Армії. Дня 9-го червня прочитано бригадам перший наказ нового команданта армії, ген. Ол. Грекова та покликано в життя полки по тих бригадах, що мали в своєму складі більше чим 3—4 курені 16). Ворожа команда використала згадану затримку, стараючись більшими силами відбити Чортків. 10-го червня вранці противник повів протинаступ з Бучача через Джурин на Білобожницю, де находився в тому часі лише один полк зі 7-ої Бригади. Той ворожий протинаступ міг був мати дуже погані наслідки вже в перших днях офензиви, якби не та щаслива обставина, що польському правому крилові загрозила була з півдня кіннота III-го Корпусу, а спішно викликані з

11) Петро Мигович: "При 7-ій Бригаді . . ." — як вище — стор. 18.

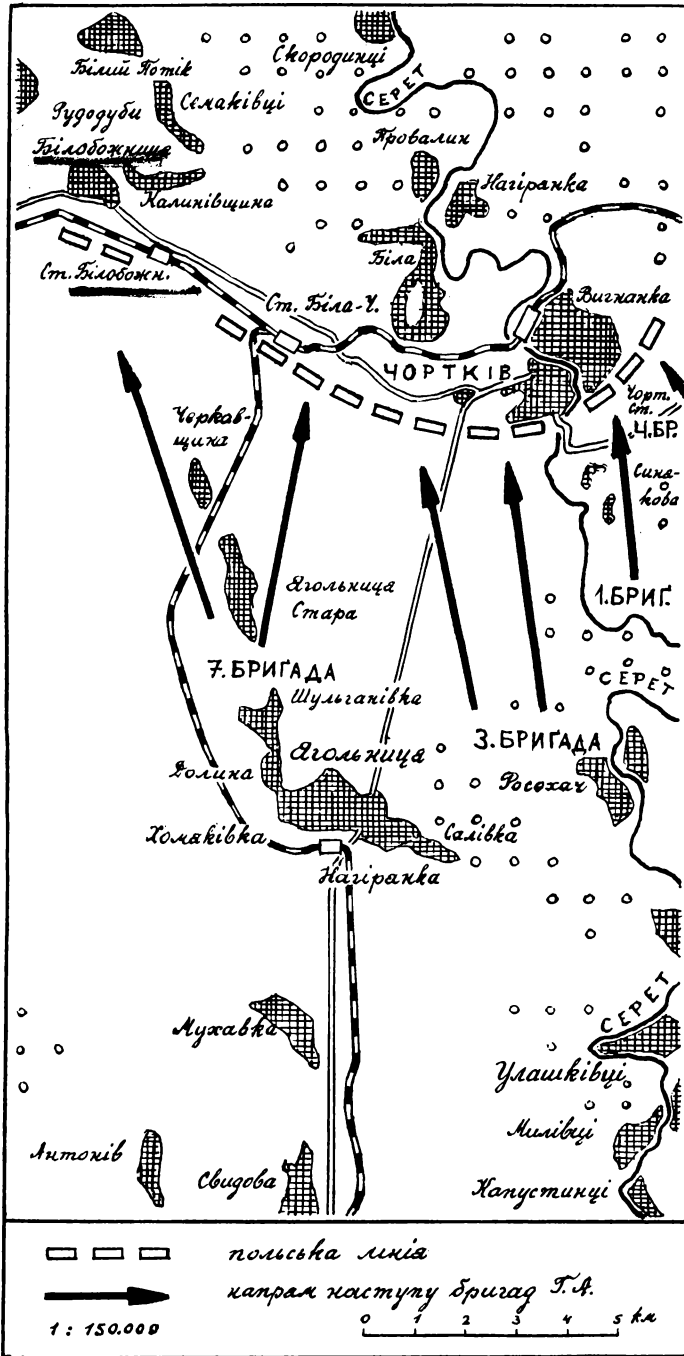
12) Петро Мигович: "При 7-ій Бригаді" — як вище — стор. 18.

13) Любомир Макарушка: "Фрагменти з Чортківської Офензиви", календар "Червоної Калини" на 1935 рік, стор. 69-70.

14) Євген Яворівський: "Чортківська Офензива і відворот на Збруч в освітленні Начальної Команди" (Денник НКГА) Літопис "Червоної Калини" ч. 12, за грудень 1935, стор. 4.

15) Іван Борковський, четар: "Удар на Чортків", Літопис "Червоної Калини" ч. 7-8, за липень - серпень 1938, стор. 9.

16) Текст наказу ген. Грекова з 9-го червня є поміщений в I-ому томі УГА, стор. 418.

Наступ на Чортків

Чорткова наші частини скріпили обсаду Білобожниці 17). Також і піхота III-го Корпусу, (2-а Бригада), що спішним маршем підходила під Стрипу появилася на полях на захід від сіл Пашівка-Полівці і заатакувала між Джурином і Трибухівцями наступаючу ворожу групу з півдня. По кількогодинному завзятому бою ворог був примушений в пополудневих годинах 10-го червня наступ припинити та відступити назад на Бучач 18).

I-ий Корпус, що стояв у фронтівій лінії між Серетом і Збручем рушив також вперед і 8-го червня вечером 5-та Бригада зайняла Копичинці. Подібно як це було під Білобожницею, польське командування вислало з Тереховлі нові частини для відбиття Копичинців. Однак курінь пор. Івана Чайки з 5-ої Сокальської Бригади ті ворожі частини під Яблоновом та Сухоставом розбив і примусив їх до відвороту 19). На правому крилі I-го Корпусу рушила 9-та Бельзька Бригада з району Сидорів-Кривеньке (на південь від Гусятина) здовж Збруча на північ зі загальним напрямком на Грималів та Скалат.

Частини III-го Корпусу, що стояли в днях перед початком офензиви в околиці місцевостей Устечко - Торське, рушили вперед 9-го червня і чергового дня зайняли Язловець над Стрипою 20). Ранком 11-го червня, по напрямі розбитого мосту на Стрипі, бригади III-го Корпусу перейшли ріку, продовжуючи наступ в напрямі на Коропець і Монастирська.

НАД СТРИПОЮ І КОЛО ТЕРЕБОВЛІ.

В ночі з 10-го на 11-го червня увійшла група підп. Вольфа, що складалася з 3-ої та 7-ої бригад II-го Корпусу до Трибуховець, останнього села перед Бучачем, 1-ша Бригада наступала між Серетом і Стрипою через Косів - Ласківці на північ, а I-ий Корпус разом із 4-ою Бригадою з II-го Корпусу підходив під Тереховлю.

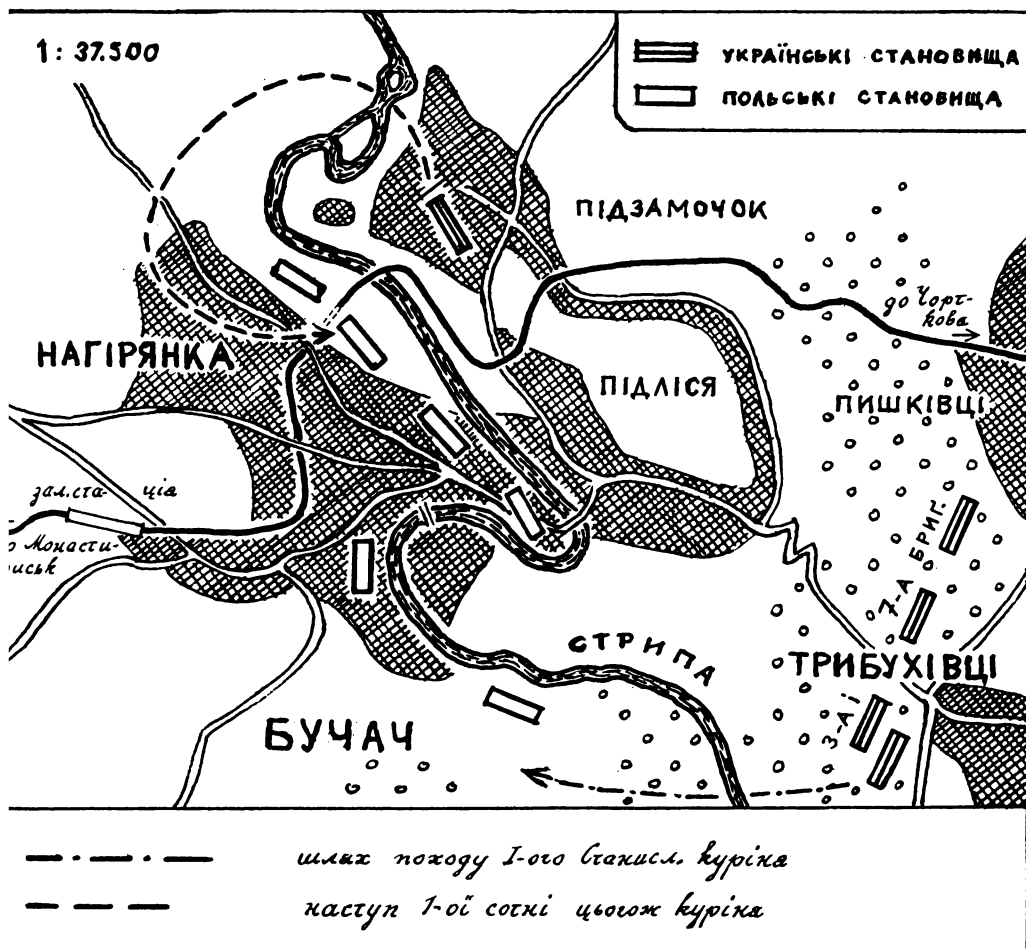
Вирішальні операції в цьому етапі Чортківської Офензиви були під Бучачем та коло Тереховлі. На Бучач був заряджений наступ на 11-го червня вранці. Терен для наступу був дуже непригожий, бо сильно обсажені лінії противника пробігали на укріплених ще з часів I-ої Світової війни горбах перед Бучачем на західньому березі Стрипи, а між Трибухівцями і Стрипою простягалася рівнина. Тому команда групи зарядила була два окружні маневри для відвернення уваги противника від частин, що мали наступати вранці у важкому терені на Бучач. I-ий Станиславівський Курінь 3-ої Бригади дістав наказ обійти Бучач із півдня, а першу сотню з того ж куреня вислано

17) Теодор Марітчак: "От. Волощук . . . ", Літопис "Червоної Калини", ч. 4 за квітень 1937, стор. 12.

18) П.Б. і Б.О.: "2-га Коломийська Бригада в червневій протиофензиві 1919 р. (Уривок із дневника)", "Український Скиталець", Йозефів, ч. 13, 1922.—(Початкові букви "П.Б." означають: Петро Будз, поручник, працював в штабі 2-ої Бригади. Замітка автора).

19) Роман Колтунюк: "З кліщів смерті", "Український Скиталець" ч. 20, 1922, стор. 34.

20) Опис здобуття Язлівця гл. Осип Станімір: — як вижче — стор. 79-80.

Зайняття Бучача в ночі з 10-го на 11-го червня.

на північ з дорученням перевести удаваний наступ в районі села Підзамочок коло залізничного тунелю та моста. Цій сотні удалося несподівано перейти в ночі Стрипу між Бучачем та Рукомишом і зайняти село Нагірянку, що лежить на захід від Бучача. Сотня обсадила полемими сторожами шляхи відвороту противника, це є гостинці на Монастириська і Підгайці, та повела з Нагірянки наступ на ворога. Поляки, заатаковані зі заду, покинули в паніці свої оборонні лінії та відступили полями на південний захід, залишаючи в Бучачі всю свою артилерію, скоростріли та табори ²¹⁾. О 3-ій годині вранці 11-го червня був Бучач в українських руках ²²⁾. Бучацький відтинок боронило згідно з "Ден-

21) Опис наступу на Бучач гл.: Любомир Макарушка, "Фрагменти . . ." — як вище — стор. 70-75.

22) Дата 12-го червня, як день зайняття Бучача, подана в I-ому томі УГА, стор. 420, є помилкова.

ником Начальної Команди" шість до сім польських куренів з групи ген. Александровіча 23).

Вже кільканадцять хвилин по зайняттю Бучача з'явився в місті автом шеф штабу II-го Корпусу, підп. Шаманек, в товаристві командантів обох бригад, підп. Вольфа і от. Бізанца, к-та 3-го Гарм. Полку, сот. Юліяна Шепаровича і начальника оперативного відділу корпусу, пор. Коха. Підп. Шаманек відібрав звіт від команданта сотні, що зайняла Бучач, ствердив з гори коло залізничної стації напрям відвороту противника, якого останні відділи було ще видно на овиді, уділив вказівки обом командантам бригад і в поспіху відїхав до Чорткова, щоби відбути телефонічну розмову з Начальною Командою. Коротко потім довідалися старшини обох бригад групи, що дальший наступ не йде на захід, на Монастирська і Підгайці — як вони цього очікували — а що натомість наказано приспінений похід на північний схід в напрямі на Дарахів - Струсів. Що ж стало приводом для такого — на перший погляд — незрозумілого наказу?

Коли група підп. Вольфа підходила під Бучач, то положення на правому крилі Галицької Армії було дуже загрозливе. Там зібрали були поляки поважні сили проти I-го Корпусу, що підходив під Теревовлю. Поляки мали намір не лише відкинути назад I-ий Корпус, але й перейти до протинаступу в південному напрямі, щоби таким чином спаралізувати свободу рухів обох інших корпусів Галицької Армії і в той спосіб уже в перших днях заламати нашу офензиву. Дивізія полк. Сікорського, що боронила Теревовлю діставала зі всіх сторін підкріплення. Це відчув не лише I-ий Корпус, але також і 1-ша та 4-та Бригади, що оперували на ліво від нього між Серетом і Стрипою. 1-ша Бригада зударилася несподівано під селами Ласківці-Вербовець з ворожою групою, що ішла в напрямі на Серет, а 4-та Бригада, що посувалася по західньому березі Серету в північному напрямку стрічала в своєму наступі все свіжі частини противника. Рухи ворожих частин в цьому часі вказували недвозначно на те, що ворог зосередив усю свою увагу на район Теревовлі та що там він має намір завдати вирішальний удар наступаючій Галицькій Армії.

Це й було причиною, чому шеф штабу II-го Корпусу безпосередньо по заняттю Бучача спрямував 3-ту і 7-му Бригади на північний схід. Як писав його найближчий співробітник, сот. Кох — "полк. Шаманек інтуїційно відчув, що ворог під Бучачем був зліквідований і тому на власну відповідальність післав на поміч I-му Корпусові все, що міг" 24). Власне підп. Шаманек побачив, що швидко зайняття Бучача та замкнення оборонцям того відтинку, шляхів відвороту на захід, викликало прірву у ворожих фронтах перед II-им Корпусом та що ця, несподівано витворена, ситуація дає йому можливість вплинути на хід боєвих операцій на більш загрожених відтинках нашої наступаючої армії. Ще в Бучачі висловив був підп. Шаманек погляд,

23) Євген Яворівський: "Денник НК"—як вижче—стор. 5.

24) Ганс Кох: "В другі роковини смерті полк. Ген. булави Альфреда Шама-

що проти наступ з боку сторони розбитих в Бучачі ворожих частин нам не загрожує, бо через їх відворот в напрямі Дністра вони повинні наткнутися незабаром на зеднання III-го Корпусу, що перейшов був Стрипу в її долішньому бігу та швидко посувався вперед. Ці його міркування потвердилися в продовж кількох годин. Вислана з його доручення кінна стежа, що мала слідкувати за уступаючим ворогом, вернулася коротко потім з повідомленням, що польські відділи зустрілися біля шляху Бучач-Зубрець з нашими частинами. Це були курені з 8-ої та 11-ої Бригади, що по переході Стрипи коло Язлівця наступали через Сороки та Бариш в напрямі на Монастирська ²⁵ і ²⁶).

Наскільки доцільним було згадане рішення шефа штабу II-го Корпусу шолк. Шаманека — що було негайно затверджене оперативним штабом Начальної Команди—виявилось ще того самого дня також на північному відтинку. Вже в пополудневих годинах 11-го червня група підп. Вольфа відкинула під Дараховом ворожі відділи, що наступали в південно-східному напрямку. На підставі зізнань полонених та знайдених у них наказів, стверджено, що ця група йшла на Серет в напрямі на Острівчик - Підгайчики зі завданням перейти там ріку та вдарити з півдня на ліве крило наступаючих на Теробовлю наших зеднань.

Бій за Теробовлю був одним з найважчих боїв червневого проти наступу. Головні бої йшли за лінію противника перед селами Йозефівка - Лозівка - Іванівка. Два дні наступали курені 5-ої і 10-ої бригад на ту сильно укріплену оборонну лінію ²⁷ і ²⁸). Щойно прибуття 6-ої Бригади, що повела наступ на Іванівку зі сходу вирішило бій під Теробовлею в користь української зброї. Обсада Іванівки під командою рйтмайстра Абрагама укріпила була дуже сильно це село та вперто його боронила, але куреням Бригади удалося в рукопашному бою прорвати лінію противника та відкинути його на Теробовлю. Бій за Іванівку був, здається, найбільше кривавим боєм у межах Чортківської Офензиви. 6-та Бригада втратила в ньому майже четвертину свого тодішнього стану ²⁹).

Майже рівночасно, це є в пополудневих годинах 12-го червня, падуть також опірні пункти противника на західному березі Серету. 4-та Бригада (полк під командою сот. Газдайки) здобуває Підгайчики, а 1-а Бригада (I-ий курінь УСС) Острівчик. Також і 3-та Бригада, що по бою під Дараховом повела наступ на Струсів, захоплює його в передвечірних годинах того самого дня, наблизившись таким чином лише на 2 км. до єдиного шляху відвороту польських оборон-

нека” “Український Скиталець” ч. 14, 1922, стор. 2.

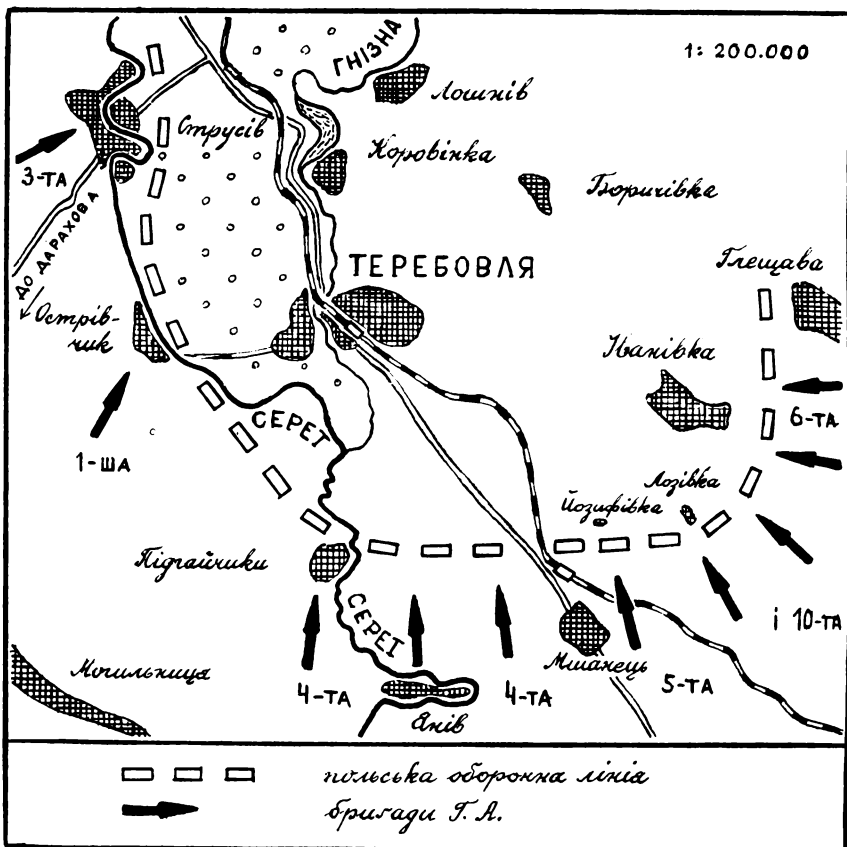
25) Михайло Хроноват: “Один курінь УГА”, “Вісті”, ч. 107, вересень 1962, — стор. 84.

26) Василь Волицький: “На Львів і Київ”, Торонто, 1963, стор. 139.

27) Подібний опис боїв за Теробовлю гл.: Роман Колтунюк, чет. УГА. З кліщів смерти. “Український Скиталець”, ч. 23 - 24, грудень 1922 - січень 1923.

28) В тих боях поляг командант куреня з 5-ої Бригади пор. Копаницький. Похоронений на цвинтарі в Хоросткові.

29) Згідно зі заподаннями сот. Романа Фріша, команданта 6-го Гарм. Полку, втратила 6-та Бригада в тому бою коло 160 поляглих та понад 200 ранених.

Кінцева стадія боїв за Теребовлю.

ців теребовельського відтинку, себто від гостинця Теребовля-Микунці. Дивізія полк. Сікорського, zagrożена майже зі всіх сторін нашими частинами, спішно покинула у вечірніх годинах 12-го червня Теребовлю та відступила на Тернопіль.

На крайне правому крилі I-го Корпусу, 9-та Бригада відкидає ворога в боях здовж Збруча на північ, а в дні зайняття нами Теребовлі доходить до Грималова.

Начальна Команда Г.А. наказом ч. оп. 3125 з дня 13-го червня висказала подяку військам за "повні хвали побідні операції під Бучачем і Теребовлею", що "дають змогу почати рішучі операції для відібрання нашої землі."

Зайняттям Чорткова, Копичинців, Язлівця, Бучача, Струсова, Теребовлі та Грималова закінчився цей бурхливий, і з приводу плянів ворожої команди в районі Теребовлі дуже загрозливий, однак наслідком скорих та успішно переведених боєвих операцій та доцільних тактичних маневрів щасливо опанований — перший етап Чортківської Офензиви.

НА НИЖНІВ — ПІДГАЙЦІ — ТЕРНОПІЛЬ.

По переході Стрипи між Бучачем і Дністром, частини III-го Корпусу посуваються дуже швидко вперед і вже найближчого дня досягають лінію річки Коропець. II-ий Курінь 8-ої Самбірської Бригади здобуває серед важких теренових умовин, сильно укріплені окопи противника коло Коропця над Дністром і 12-го червня захоплює це містечко³⁰). В тих самих днях II-ий Самбірський Курінь з 11-ої Бригади по боях під Сороками та Баришем займає, нагло та зручно переведеним наступом, Монастириська. В наступі на Монастириська співдіяв також I-ий Гуцульський Курінь з тієї ж Бригади. Здобуття Монастириськ прийшло дуже в пору, бо саме в часі наступу прибув був свіжий полк противника для скріплення обсади відтинка. До акції той полк однак не вступив, бо через витворене несподіваним наступом замішання, він відступив разом з іншими ворожими відділами³¹). З Монастириськ переслідувала 11-та Бригада відступаючого ворога аж до Золотої Липи.

2-гу Коломийську Бригаду, що до дня 12-го червня перебувала як армейський запас у селах Трибунівці і Рипинці коло Бучача, спрямовано спершу на Нижнів, однак у Зубрці скермовано її через Бариш-Монастириська на Підгайці. До Підгайців увійшла вона 14-го червня. В тому дні зайшла зміна на пості команданта III-го Корпусу; команду перебрав від ген. Гембачева, полк. Кравс.

Найважче однак завдання очікувало зєднання III-го Корпусу в цьому етапі офензиви під Нижневом. Противник використовуючи пригожі теренові умовини на північному березі Дністра та укріплення з часу I-ої Світової війни утворив на північ від Нижнева около 4 км. довгий мостовий причілок. Обізнані з оборонною війною познанські полки боронили причілка з великим завзяттям. Курені 8-ої Бригади та "група сот. Молящого" (пізнішої 14-ої Бригади), що підійшли під Нижнів, стояли перед дуже важким та рівночасно дуже важливим завданням. По тридневних впертих боях, кількарізкових власних наступах та відбитих протинаступах противника, наші зєднання відкинули 16-го червня ворожі сили за Дністер. Допомогавав піхотним частинам в тих боях панцирний поїзд, що його на швидку руку змонтовано в залізничних варстатах у Бучачі та вилано під Нижнів³²).

Ліквідація ворожого мостового причілка під Нижневом мала для дальшого ходу офензивних дій поважне значення. Якщо противникові було б удалося втримати мостовий причілок, то ледве чи Чортківська Офензива могла була пересунутися поза лінію Золотої Липи. Ворогові було б вистарчало перекинути і то не дуже великі сили з полудневого берега Дністра та заатакувати наступаючу Галицьку Армію зі заду, щоби її примусити до затримки, або навіть і до від-

30) Осип Станимир: "Моя участь . . ." як вижче—стор. 80-81.

31) Михайло Хроновят: "Один курінь . . ." — як вижче — стор. 84-85.

32) Подрібний опис боїв під Нижневом гл.: Василь Волицький: "На Львів і Київ" — як вижче — стор. 140-151.

вороту. Цей успіх відзначила Начальна Команда своїм наказом з дня 16-го червня³³).

Свої операції під Нижневом підтримувала польська команда дуже живо наступами з півночі. Зі сильно укріпленого відтинка під Товстобабами над Золотою Липою, віддаленого нецілих 20 км. від Нижнева, старався ворог прорватись здовж Золотої Липи на південь та загрозити зі заду наступаючим на мостовий причілок частинам III-го Корпусу. Цю небезпеку зліквідували курені 11-ої Бригади, перш усього I-ий Гуцульський Курінь, що перейшовши ріку між селами Яргоровом і Коршовою, впав несподівано на зади ворога і в рукопашному бою відкинув його над потік Горожанка³⁴).

Також і під Підгайцями витворилося було загрозливе положення. Обсада Підгайців була слаба, бо один курінь 2-ої Бригади (II/2) був відкликаний нагло під Нижнів як підмога для 8-ої Бригади, де він 16-го червня і взяв участь в останньому, рішальному бою за мостовий причілок, а другий курінь (III/2) відійшов з одною батареєю над Золоту Липу. На підгаецькому відтинку залишився був з піхотних частин лише I/2. Положення ускладнилося було ще і тим, що саме в дні загрози підгаецького відтинку (15-го червня) мала прийти зміна на пості команданта бригади. У загально шанованого і любленого бригадою от. Тінкля відновилася була рана зі світової війни і на вимогу лікарів він мав того ж дня вранці відійти до лічниці. В останній хвилині перед відїздом дійшла до нього вістка, що з Бережан наступає ворожа група через Мужилів на Підгайці. От. Тінкль відїзд до лічниці відсунув і особисто повів I/2 курінь до протинаступу. Розбита ним ворожа група, зложена з частин 10-го Полку Піхоти і панцирного поїзду, подалася в неладі назад на Бережани³⁵).

В тих же днях отримала була Начальна Команда інформації, що ворог перекидає поважні сили з півночі на середущий та правий відтинки нашої Армії. Для скоординовання боєвих акцій на фронті між Стрипою а Збручем утворено 13-го червня наказом Начальної Команди "Армейську групу полк. Тарнавського", що складалася з II-го і I-го Корпусів. II-ий Корпус посувався в тих днях між Серетом і Стрипою на північний захід, а I-ий підходив під Тернопіль.

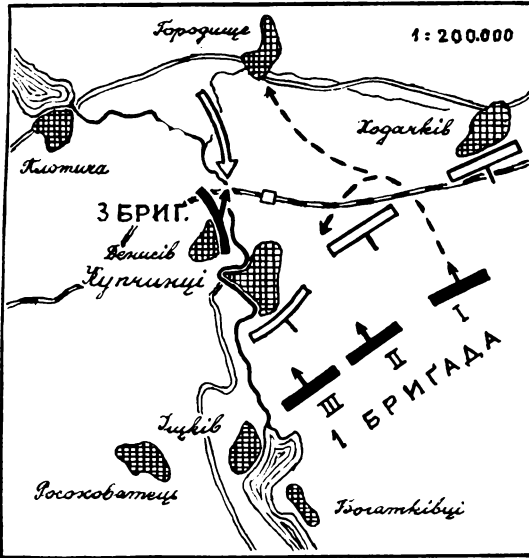
1-ша Бригада, що дістала завдання зайняти місцевості Купчинці та Ходачків, наткнулася 15-го червня вранці перед тими обома селами на поважні ворожі сили. Мимо укріплених становищ противника та нових частин, що ворог кидав раз у раз на той відтинок, удалося куреням 1-ої Бригади не лише відбити ворожі протинаступи,

33) Текст Наказу ч. 17, гл. 2-ий том УГА, стор. 351.

34) Степан Сулятицький: "І. Пробоевий Гуцульський Курінь" — 2-ий том УГА, стор. 104.

35) П.Б. і Б.О.: "2-га (Коломийська) Бригада . . .", "Український Скиталець", ч. 14 за червень 1922, стор. 13. — Цю подію з от. Тінклем, чужинцем і командантом бригади, наводжу як типову для настрою та підйому духа, так серед стрілецтва як і командантів більших та менших зеднань Армії, що панували в частинах Галицької Армії в часі Чортківської Офензиви.

але і проломати його лінію між Купчинцями та Ходачковом. Цей удалий наступ, що мав без сумніву рішальне значення для тої боевої акції, виконав I-ий курінь УСС 36).

Бій під Купчинцями - Ходачковом.

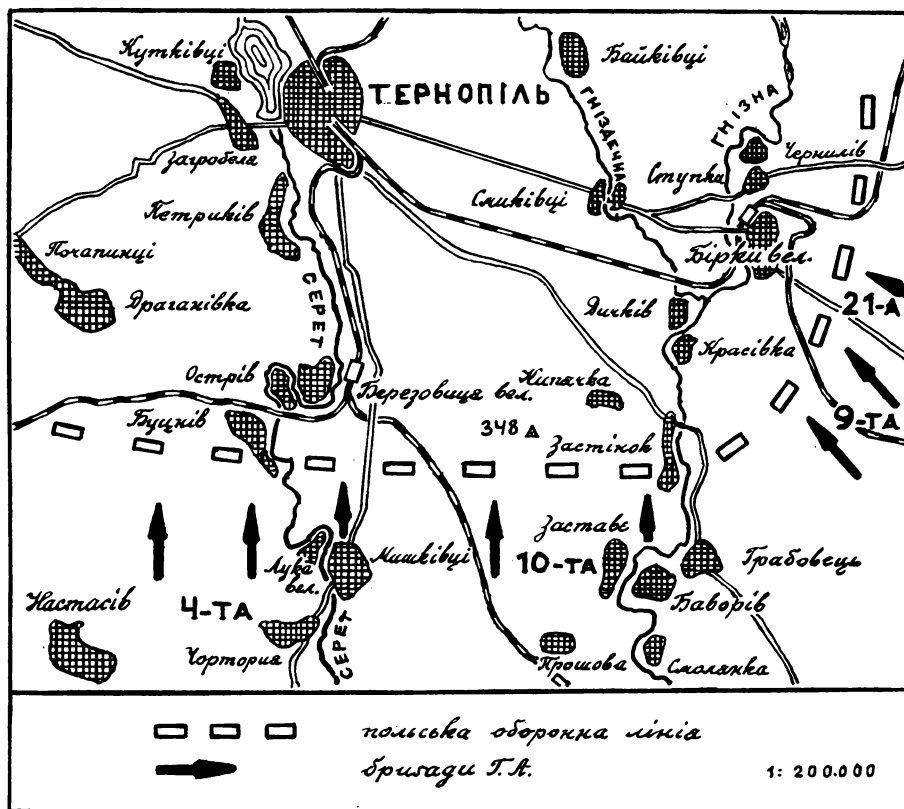
ти село Денисів. Бригада зайняла Денисів саме в тому часі, як на полях між Купчинцями і Ходачковом ішли запеклі бої між куренями 1-ої Бригади УСС, і частинами польської дивізії ген. Бербецького. В тому ж самому часі ішов на Денисів з району Плотича-Городище один галерівський полк, що мав скріпити сили противника під Купчинцями. 3-тя Бригада заатакувала ворожий полк та відкинула його назад, заки ще йому вдалося дійти до властивої боевої лінії 37). В слід за тим і інші ворожі частини, що змагалися під Купчинцями-Ходачковом, zagrożені несподівано 3-ою Бригадою зі західного берегу Стрипи та I-им Куренем УСС, що по прориві між Купчинцями-Ходачковом посувався на Городище, відступили в поспіху на північ. Противник пробував ще ставити опір під Будиловом і Тавровом, але і цей опір був скоро зламаний. Були це правдоподібно, лише його задні сторожі, що охороняли відворот відступаючих ворожих частин.

На правому крилі Галицької Армії зайняв I-ий Корпус 13-го червня 9-ою Бригадою Скалат і підійшов того самого дня трьома іншими бригадами під Тернопіль. Також і 9-ту Бригаду спрямовано по зайнятті Скалата на тернопільський боевий відтинок. Згідно з інформаціями розвідників ворог зібрав був в Тернополі кільканадцять ку-

36) Представлення боїв Бригади УСС на тому відтинку гл. 1-ий том УГА, стор. 420, а ще докладніше в книжці Володимира Каліни: "Курінь смерті УСС", "Українська Бібліотека" ч. 37, Львів 1936, стор. 78-82.

37) В бою під Денисовом був важко ранений командант I-го Станіславівського Куреня 3-ої Бригади, пор. Нестор Рогожинський.

ренів, окопався на південь від Тернополя, в багатьох місцях затягнув дротяні засіки, одним словом приготувався до рішучої оборони. Ті інформації потвердили селяни, що передісталися на нашу сторону. Польська оборонна лінія пробігала на південь від сіл Буцнів, Острів, гора 348, що лежить на південь від села Кипячка, село Застінок та на південь від Бірок Великих. Наступали на ту лінію: на лівому крилі

Наступ на Тернопіль.

4-та Бригада II-го Корпусу, а відтак з ліва на право 10-та, 9-та і 21-а I-го Корпусу. Бій за столицю галицького Поділля, дуже важливий під стратегічним оглядом пункт, через який пробігають численні залізничні та шляхові получення, тривав від ранніх годин 14-го червня до полудня слідуючого дня. В пополудневих годинах 15-го червня увійшли українські частини до Тернополя³⁸⁾.

Успішно закінченими боями над Стрипою коло Денисова-Купчинців-Ходачкова та зайняттям Тернополя виповнила "Армейська Група полк. Тарнавського" доручені їй Начальною Командою завдання в другому етапі Чортківської Офензиви. По зайняттю Тернополя її розв'язано і від того часу, I. і II. Корпуси оперують самостійно.

38) Роман Колтунюк, чет. УГА: "З кліщів смерті", "Український Скиталець" ч. 31-32, 1923, стор. 18-25.

НА БЕРЕЖАНИ.

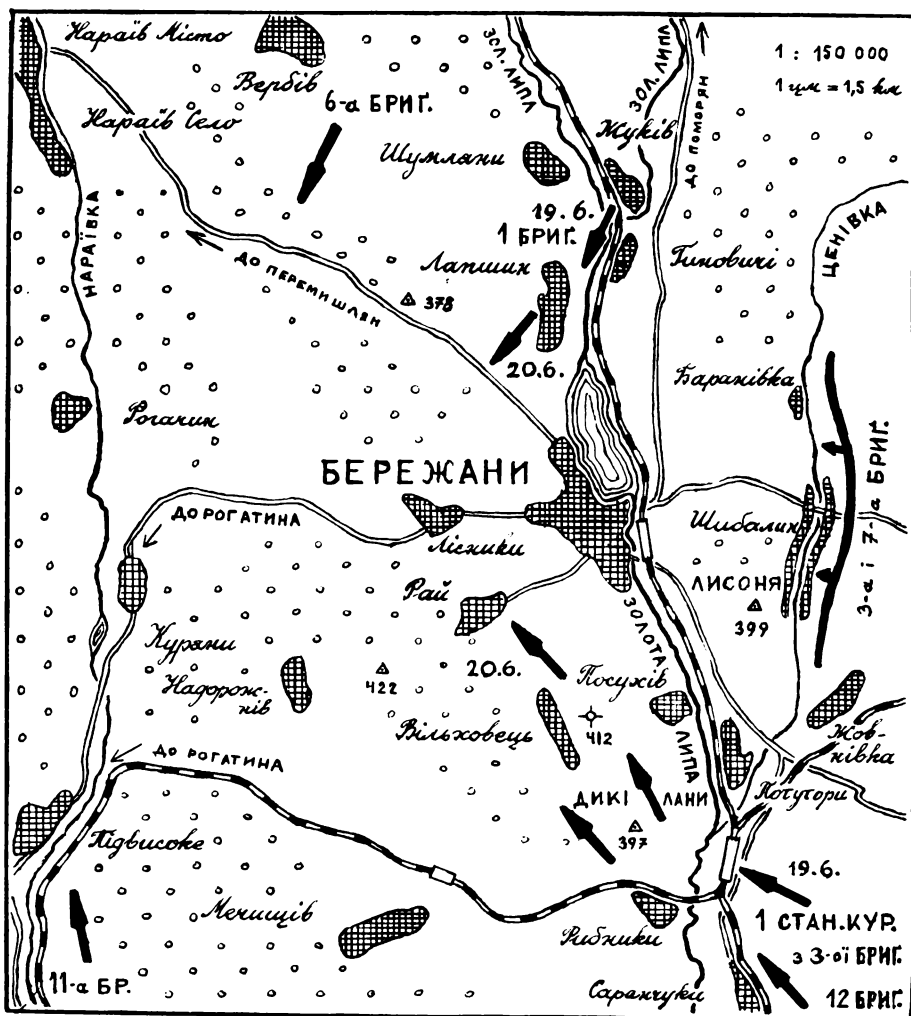
В дні 17-го червня підійшли бригади II-го Корпусу під Бережани. Не лише Начальна Команда, але і команданти більших та менших зєднань Галицької Армії, здавали собі з цього справу, що центральною боєвою операцією у третьому етапі червневої офензиви буде бій за Бережани. Географічне положення Бережан з Лисонею зі сходу і Дикими Ланами з півдня, з численними та добре розбудованими укріпленнями з часів I-ої Світової війни, безпосереднє залізничне połącнення зі Львовом та Ходоровом, як також добрі шляхи на захід — давали противникові поважну перевагу над наступаючими частинами Галицької Армії. Не дивно отже, що ворожа команда використала ці догідні природні умовини та зібрала в Бережанах поважні сили для оборони ³⁹).

Опанувати Бережани зі сходу, через Лисоню, було незвичайно важко. Такий фронтальний наступ вимагав би був великих жертв, тимбільше, що артилерія задля браку вистарчального запасу стрілен, не мала змоги підготовити відповідно наступи піхоти на укріплені становища противника. Спроба здобуття Бережан зі сходу могла позатим протягнути боєві операції на кілька днів, що могло некорисно вплинути на перебіг подій на інших відтинках фронту нашої Армії.

Із уваги на те, диспозиція для наступу на Бережани виглядала так, що ті бригади, що підійшли зі сходу над потік Цєнівку під Шибалином, мали своїми наступами на Лисоню лише звязувати більші сили противника на тому відтинку та відвертати його увагу від окружних маневрів з півночі і півдня. Це завдання припало 3-ій і 7-ій Бригадам за виїмком одного куреня з 3-ої Бригади, що його вислано на полудне під Літятин з дорученням старатися захопити залізничну стацию Потутори. Головну ролю при окружному маневрі мала виповнити 1-а Бригада УСС, що скорими походами осягнула 19-го червня вранці район села Жуків, на північ від Бережан. Ця бригада мала через Гиновичі - Лапшин відтяти оборонцям Бережан шлях відвороту на Перемишляни і таким чином замкнути Бережани зі заходу. Допомогати при бережанській операції мали 6-та Бригада I-го Корпусу з півночі, на право від 1-ої і 11-та з III-го Корпусу з півдня. Завданням 11-ої Бригади було перетяти коло Лопушної-Підвисокого шлях відвороту з Бережан на Рогатин.

В "Історії Українського Війська" сказано про початок бережанської боєвої операції осьщо: "Бій за Бережани розпочався 20-го червня. Досвіта I-ий Курінь 3-ої Бригади ненадійним ударом захопив стацию Потутори, перейшов на західній беріг Золотої Липи і разом з новосформованою 12-ою Бригадою ударив на Посухів і Вільховець,

³⁹) Згідно з "Дєнником Начальної Команди" — як вижче — стор. 6., боронило Бережан около 20 курєнів польського війська.

Наступ на Бережани в дні 19/20-го червня 1919 р.

щоб з півдня відтяти полякам шлях відвороту на Рогатин," 40). Це представлення є на загал вірне, з тими справками, що наступ І-го Станіславівського Куреня 3-ої Бригади на залізничу станцію Потутори відбувся не 20-го червня, а вже 19-го вранці, і що 12-та Бригада участі в бою за Посухів не брала, бо вона по переході ріки наступала в іншому напрямку. Що до дати 19-го червня, то вона є важлива для кращого зрозуміння дальшого опису боевої акції під Бережанами.

Захоплення залізничної станції в Потуторах прийшло для ворога так несподівано, що її обсада занедбала була, чи не мала змоги, повідомити власний штаб у Бережанах про залишення станції. Ще в

40) Історія Українського Війська, друге доповнене видання, видавець Іван Тиктор — 1953 Вінніпег, стор. 513.

годину по її заняттю переловлено невеликий поїзд, що їхав в напрямі Рогатина, а також ще довший час існувало телефонічне połącення залізничної стації в Потуторах з Бережанами. Один хорунжий з куреня, що добре опановував польську мову, відбирав та записував ще добрих дві години розпорядки ворожого штабу з Бережан⁴¹). В часі наступу на залізничну стацію стрінувся був курінь з одною частиною новосформованої 12-ої Бригади, що наступала з району Саранчук і по переході Золотої Липи мала зайняти Рибники. По знищеному залізничному мості перейшли курінь з 3-ої Бригади і частини 12-ої Бригади Золоту Липу. Ще того самого дня, себто 19-го червня обсадив I-ий Станиславівський Курінь Дикі Лани враз зі селом Посухом та посувався в напрямі на сільце Рай, відбиваючи відносно слабій протинаступу ворога⁴²). Однак уже в ранніх годинах, 20-го червня, положення на Диких Ланах основно змінилось. Противник дістав підкріплення і повів сильні наступи на курінь з очевидним наміром відкинути його назад за Золоту Липу. Рівночасно прийшло повідомлення, що ворог зайняв знову Вільховець, що його був день передтим покинув. Положення було ускладнилось ще й тим, що куреневі не удавалося ніяк налагодити звязку з 12-ою Бригадою, що по обсаді Рибник продовжувала правдоподібно наступ прямо на захід, це є здовж залізничного шляху Потутори-Підвисоке, а не на Дикі Лани. Майже цілий день ішли вперті наступи і протинаступи з обох сторін в дуже важких теренових умовах. (Дикі Лани були в тому часі скрізь пориті стрілецькими ровами з I-ої Світової війни). Ворогови не пощастило однак примусити курінь до відвороту. По полудні наступи противника ослабли, так що в передвечірніх годинах 20-го червня Станиславівський курінь осягнув сільце Рай, що лежить на полудневий захід від Бережан.

На північ від Бережан розпочала 1-а Бригада УСС наступ зі Жукова на Гиновичі в пополудневих годинах 19-го червня. Наступ на тому відтинку мав зовсім відмінний характер, ніж бої на південь від Бережан. На Диких Ланах — з огляду на тяжко-доступний терен — наступала піхота без підтримки артилерії, а коло Жукова, як подає учасник тих боїв “стояло за Бригадою УСС на позиціях біля 15 батерій”,⁴³). Це масове скупчення артилерії було оправдане, бо можна було думати, що ворог буде ставити завзятий опір саме на тому боевому відтинку, хоч би з огляду на його невелику віддаль від Бережан. Позатим прорив українських зеднань коло Гинович-Лапшина відтинав оборонцям Бережан прямий відворот на захід гостинцем на Нараїв-Перемишляни. Противник боронив Гинович дуже за-

41) Цей випадок подаю як характеристичний для скорості, в якій ішла червнева офензива. — Опис наступу на залізничну станцію Потутори і боїв на Диких Ланах гл.: Любомир Макарушка: “Фрагменти . . .” — як вище стор. 76-78.

42) В “Деннику НКГА” — як вище — стор. 6. є під датою 19. 6. про ті події осяька згадка: “На полуднёвому крилі шаліє бій за місцевости Вільховець і Посухів”.

43) Подрібний опис наступу 1-ої Бригади гл.: Володимир Калина: “Курінь смерті . . .” — як вище — стор. 82-86., а також його стаття “УСС-и в боях за Бережани”, шоденник “Свобода” з 24. 4. 1954, ч. 79, стор. 5.

взято, зокрема важкі бої йшли за гору-цвинтар у тому селі. При дуже активній підтримці артилерії, що стояла під командою одного з найкращих гарматчиків Галицької Армії, сот. Воевідки, здобули курені бригади обі оборонні лінії противника 44). Дня 20-го червня зайняла 1-ша Бригада Лапшин. Коли курені 1-ої Бригади УСС дійшли до Лапшина, то ворог побачивши, що він zagrożений з півдня і з півночі, залишив поважну кількість військового майна в місті, головню в залізничних магазинах, покинув у ночі з 20-го на 21-ше червня Бережани та відступив одинокою ще вільною дорогою на Рогатин. В ранніх годинах 21-го червня наші частини увійшли до Бережан.

Начальна Команда висловила наказом з дня 21-го червня призначення тим всім частинам, що брали участь в боях за Бережани, висказала однак рівночасно жаль, що з приводу невиконання в час наказів 6-ою і 11-тою Бригадами не удалося досягнути повного боевого успіху, бо майже вже оточеному ворогові удалося таки втекти з Бережан, 45).

У звязку з тим, що і в I-му томі УГА (стор. 421) — правдоподібно під впливом того наказу — є згадка, що той частинний неуспіх бережанської операції притрапився через це, що “11-та Бригада не виконала наказу на час, бо спізнилася”, уважаю, що ту обставину належить дещо основніше наświetлити.

При подаванні диспозиції для бережанської операції сказано було, що ширший окружний маневр мали виконати 11-та і 6-та Бригади; 11-та з півдня, 6-та з півночі. Слід отже застановитися над тим, чи було можливим тим обом бригадам виконати на час диспозиції Начальної Команди?

11-та Бригада була в тому часі, як підготовлявся наступ на Бережани, доволі далеко на південь від Підвисокого, цебто тієї місцевости, що її мала бригада зайняти, щоби в такий спосіб перетяти противникові шлях відвороту на Рогатин. Крім цього бригада не знаходилася саме в тих днях в одному районі, її курені були на різних, доволі від себе віддалених, відтинках фронту, що повстало наслідком скорих посуень зеднань III-го Корпусу в тому часі. Для бригади залишалось замало часу, щоби вона могла була не лише попередавати свої дотогочасні боеві відтинки іншим частинам, але і пересунитись відносно далеко на північ. Дальше стрінула була 11-та Бригада під Славятином (на південь від Підвисокого) такий поважний опір противника, що їй самій загрожував відступ, як би не то, що прямо в останній хвилині прибів ще один курінь бригади (II. Самбірський) з над Дністра і бригада скріплена тим куренем відкинула ворога з його оборонних ліній, 46). Також і під Лопушною коло Під-

44) В бою під Гиновичами був ранений командант 1-ої Бригади УСС, от. Осип Букшований.

45) Неповний текст наказу ч. 37, гл. 2-ий том УГА, стор. 351.

46) Михайло Хроновят: “Один курінь . . .”, “Вісті” ч. 107 — як вижче — стор. 85-86.

високого, себто вже на шляху Бережани-Рогатин, опір противника був дуже сильний, що є зрозуміле, бо ворожа команда була свідомо того, що в тих боях рішалася доля його численних частин у районі Бережан.

Що ж торкається 6-тої Бригади, то вона ще в дні 18-го червня стояла в бою за Зборів. Зборів є віддалений від того боєвого відтинку, що його мала осягнути 6-та Бригада під Бережанами, у повітряній лінії около 30 кілометрів, крім цього від Зборова до того її відтинку під Бережанами не було прямих шосейних получень, бригада могла отже посуватися лише польовими доріжками. Вже сама віддаль ставила була перед бригадою поважні труднощі. Бригада осягнула щоправда 20-го червня призначений їй відтинок під Бережанами і артилерія бригади взяла під обстріл частини противника, що відступали з Бережан через Нараїв на Перемишляни, але це було вже в часі, як ворожа команда рішила була Бережани покинути.

Уважаю, що про деяке недотягнення можна б говорити по адресі самого оперативного штабу Начальної Команди при плянуванні бережанської боєвої акції. Якщо існував плян не лише здобути Бережани, але і замкнути ворога в цьому районі, то в такому випадку заряджено бодай на одну добу за вчасно наступи на півдні і півночі, в безпосередньому сусідстві Бережан. Через те, що наступи наших зєднань в районі Гиновичі-Лапшин та на Диких Ланах пробігали успішно й швидко, ворог зорієнтувався, що боронить утрачені вже позиції і висмикнувся скоріше з Бережан, заки ширший маневр, що вимагав, зрозуміло, куди більше часу, зачав був діяти.

В тих же днях, це є між 16 — 20. червня, III-ий Корпус посувався на півночі від Дністра скоро вперед. 2-га Бригада доходила вже 16-го червня до долішнього бігу Гнилої Липи та зайняла в боях 18-го червня містечко Болшівці, а 11-та Бригада — на північ від неї — дійшла була до Скоморох, Підшумлянців та Свистільник, де ворог обсадив був оборонну лінію з I-ої Світової війни на західному березі потоку Нараївка. Бережанська операція спричинила була однак поважні пересунення частин на відтинку III-го Корпусу та вязала тимсамим свободу його рухів, тимбільше, що лінія наступу III-го Корпусу була вже тоді значно дальше висунена на захід, ані ж інших зєднань Галицької Армії. Тому, що 11-ій Бригаді припало завдання перетяти оборонцям бережанського району шлях відвороту на Рогатин, то її відтинок над Нараївкою перебрала 2-га Бригада, а відтинок цієї ж бригади, 8-ма, яка по успішній ліквідації мостового причілку під Нижневом прибула під Болшівці, 47).

На правому крилі нашої Армії рушив I-ий Корпус по зайняттю Тернополя враз з 4-ою бригадою II-го Корпусу в північно-західному напрямку. 4-та, 5-та і 6-та Бригади ішли шляхом на Зборів-Золочів, а 9-та і 10-та в напрямі на Броди. Дня 17-го червня зайняв I-ий Корпус

47) П.Б. і Б.О.: "2-га Бригада . . ." — як вижче—ч. 14, стор. 13.

10-ою Бригадою Оліїв, а 18-го червня 6-та Бригада здобула окружним боєвим маневром з півночі, Зборів.

НА РОГАТИН, ПЕРЕМИШЛЯНИ, КРАСНЕ ТА БРОДИ

По бережанській боєвій операції зєднання Армії посуваються дуже скоро вперед та займають чимраз більші полоси Галицької Землі.

Дністровий мостовий причілок противника під Нижневом був злідвідований, однак і далі існувала небезпека, що польські частини будуть старатися перейти на північний беріг ріки. Охорону того відтинка, як і взагалі північного берега Дністра, на схід і захід від Нижнева, доручено сформованій при кінці травня, 14-ій Бригаді. Звільнена нею 8-ма Бригада рушила здовж Дністра на захід, займаючи місцевости Петрилів, Усте Зелене, Маріямпіль та Межигірці. 20-го червня перебрала бригада від 2-ої Бригади лінію фронту долишньої Гнилої Липи на північ від Галича. В звязку з дальшим наступом III-го Корпусу, що розпочався 22-го червня, 8-ма Бригада займає Болшів, Мартинів і Тенітники та доходить 24-го під Букачівцями до річки Свірж. Положення 8-ої Бригади було в тому етапі офензиви особливо складне, бо вона посуваючись здовж Дністра, мусіла забезпечувати ще і його лівий беріг, щоби унеможливити противникови перехід ріки.

2-га Бригада, що оперувала на право від 8-ої, а яка перебрала була відтинок 11-ої, стрінула поважний опір противника над потоком Нараївка. В днях 21-го і 22-го червня дійшло до впертих боїв під Скоморохами Старими та Свистільниками. Опір противника бригада у важких боях зламала і 23-го червня осягнула Гнилу Липу під Бурштином. За Бурштин, що лежить на західньому березі Гнилої Липи та становив для противника з огляду на розгалужену ріку та мочароватий терен дуже вигідну оборонну позицію, дійшло до завязтого бою, в якому однак бригада при успішній підтримці артилерії перемогла і 24-го червня вранці увійшла до Бурштина⁴⁸⁾. По зайняттю Бурштина відкинула 2-га Бригада противника під Чагровом, де ворог навіть не вспів при відвороті забрати зі собою гармат, що так і залишилися на полі бою. Ще того самого дня, себто 24-го червня, бригада дійшла коло Букачовець, Журова та Підмихайловець до річки Свірж.

11-та Бригада не натрапляє по важких боях під Славятином та Лопушною на поважніший опір і вже в дні 22-го червня зайняла Рогатин. Зараз однак за Рогатином на горбах західнього берега Гнилої Липи, здовж залізничної лінії Рогатин-Ходорів, дійшло 23-го червня до поважних боїв. Зокрема завзято боронив 7. полк польських легіонів село Черче, на яке наступав у важкому, зовсім відкритому терені, Гүцүльський Курінь 11-ої Бригади⁴⁹⁾. Перед селом дійшло було навіть до рукопашного бою між сотнями Гүцүльського Куреня і обо-

48) П.Б. і Б.О.: "2-га Бригада . . ." — як вижче — ч. 15, 1922, стор. 12.

49) Г.Г.: "Бій 11-ої Бригади УГА під Черчем". "Літопис Червоної Калини" ч. XI, 1931, стор. 19. — (Дати подані в цьому споміні є помилкові).

ронцями Черча. Щасливим збігом обставин, саме в тому часі, як Гуцульський Курінь підходив під Черче, до села Підгороддя, що лежить над Гнилою Липою у віддалі ок. 4-ох км. від Рогатина, наспіло одно детацма II-го Корпусу. 3-тя Бригада вислала була іменно з доручення команди Корпусу 22-го червня з Нараєва в напрямі на Рогатин детацма, що складалося з одного куреня та батареї, з наказом оперувати на правому крилі III-го Корпусу. Курінь перейшов ріку між Підгороддям і Рудою і підтримуваний вогнем батареї з Підгороддя, повів з півночі наступ на Черче, 50). Противник, заатакований з двох сторін, з півдня й півночі, відступив у неладі та поспіху на Підкамін, залишаючи в руках наступаючих куренів поважне число полонених, між ними і кіннотчиків, яких осідлані верхівці були тоді особливо цінною військовою добычею для наших частин. В тому самому дні 11-та Бригада дійшла до Свіржа коло Загіря, Псар і Підкамін.

III-ий Корпус досягнув був отже в днях 23-го і 24-го червня на цілій лінії свого фронту річку Свірж та займав таким чином найдальше висунений на захід відтинок фронту нашої Армії.

Дня 21-го червня, безпосередньо по зайняттю Бережан, рушив також і II-ий Корпус в західньому і північно-західньому напрямках. 3-тя і 7-ма Бригади не стрінули поважнішого опору противника, так що в днях 22 - 23-го червня досягнули ті обі бригади лінію Гнилої Липи, а саме 3-тя коло Дусанова-Янчина, а 7-ма коло Костеніва-Волкова. 1-ій Бригаді прийшлося натомість 23-го червня звести важкий бій за Дунаїв, 51). По успішному бою під Дунаєвом зайняли частини бригади 24-го червня село Виписки, віддалене ок. 6 км. від Перемишлян. 4-ій Бригаді, 7. полк якої йшов на Поморяни, а 8-ий на Золочів, прийшлося звести 21-го червня важкий бій за Поморяни, а відтак 24-го червня вперті бої за висоту 404 під Гологороми, 52).

I-ий Корпус зайняв в тих днях на правому крилі армії дуже обширні полоси краю. В дні 21-го червня займає 6-та Бригада на золочівському напрямку Плуґів, 9-та на брідському Лукавець, а 10-та Підкамін. Дня 22-го червня увійшов 8-ий Полк з 4-ої Бригади та 5-та і 6-та Бригади до Золочева. Два дні пізніше, себто 24-го червня 9-та Бригада займає Броди. I-ий Корпус дійшов в часі червневого протинаступу до лінії Княже, Белець, Ожидів, а відтак дальше на право до лінії залізничного шляху Красне-Броди.

Від дня 25-го червня зауважено майже на цілому фронті Галицької Армії скріплену активність противника. Також і розвідчі відділи корпусних команд і Начальної Команди одержали були повідомлення, що противник дістає на цілому фронті поважні підкріплення, 53).

50) Лев Шанковський: "Українська Армія в боротьбі за державність", В-во "Дніпрова Хвиля", Мюнхен 1958, стор. 120. — (прізвище команданта куреня з 3-ої Бригади, там подане, є помилкове) — а також "Денник НКГА" — як вижче—стор. 7.

51) Володимир Калина: "УСС-и під Дунаєвом" — стаття в щоденнику "Свобода" ч. 140 з 23. 7. 1954, стор. 3. — В бою під Дунаївом був важко ранений командант II-го куреня, 1-ої Бригади УСС, сот. Богдан Білінкевич.

52) "Денник НКГА" — як вижче — стор. 7.

53) "Денник НКГА" — як вижче — стор. 7.

Найбільше живу активність виявив противник в тих днях на відтинку III-го Корпусу, над Свіржом. Маючи до розпорядимости коротке і вигідне залізничне połącення зі Львовом спровадив він під Букачівці і під Псари нові, свіжі сили з броневишками, що вже в ночі з 24. на 25. червня перейшли Свірж, по півтораднівних боях зайняли Букачівці і Книгинецьке Загір'я, а в полудне 26-го червня примусили 2-гу Бригаду до відступу, 54).

Зовсім подібне положення витворилося також у районі Псари-Підкамінь. Там перейшов противник також Свірж і заатакував I-ий Гуцульський Курінь 11-ої Бригади в Підкамені. Курінь відбивав польські кількакратні наступи дуже завзято, при чому поніс важкі втрати, найбільші протягом цілого його існування, 55).

Замітний випадок притрапився був 27-го червня в лісах коло Ферліва. Там попала була в полон — майже без бою — сотня з кількома старшинами зі свіжо прибулого на фронт познанського полку. Ця сотня ішла походом до села Руди, де мала обсадити відтинок над Гнилою Липою і не знала, що цей район є обсаджений нашими частинами. Полонені — так вояки, як і старшини — робили не лише пригноблене враження, що було зрозуміле, але й були дуже перелякані. Пізніше при переслуханнях виявилось, що були вони переконані, що попали в большевицький полон. Їхне здивовання, як довідалися вони правду, було велике і правдиве. Перед відставленням полонених у запілля, командант польської сотні попросив про розмову з командантом куріня, що взяв їх в полон. В розмові подякував він за трактування їх згідно з постановами міжнародньої конвенції про полонених та заявив, що їм не було відомо, що війна йде проти українців. Їм було сказано, що вони мають боронити Польщу перед наступом червоної армії. Один з вимовних прикладів, якими методами послуговувалася ворожа команда у війні з Галицькою Армією.

На відтинку II-го Корпусу, 3-тя Бригада пробувала 24-го червня перейти під Янчином Гнилу Липу, але її наступ відбито, 56). Противник не проявляв більшої активності на середньому відтинку, лише коло Гологір заатакував 27-го червня 4-ту Бригаду та відібрав від неї з таким великим трудом три дні передтим здобуту висоту 404.

На фронті I-го Корпусу повів противник 25-го червня в районі Белзець - Ожидів широкий наступ з напрямом на Золочів. I-ий Корпус не лише відбив цей наступ але у протинаступі зайняв дальші місцевости в тому районі та здобув один панцирний поїзд і два вагони крісових набоїв, 57).

Всі ці події в днях між 25. і 27. червня вказували, що противник стягнув вистарчаючі сили на галицький фронт та що плянує ширше закроену акцію проти Галицької Армії.

54) "П.Б. і О.Б.: "2-га Бригада . . ." — як вижче — ч. 15, 1922, стор. 12.

55) Степан Сулятицький: "І. Гуцульський . . ." — як вижче — стор. 104.

56) Антін Дівнич: "Під Янчином" — Календар Червоної Калини на 1925 рік, стор. 78-82.

57) "Денник НКГА" — як вижче — стор. 7.

В ДНІ 28-го ЧЕРВНЯ

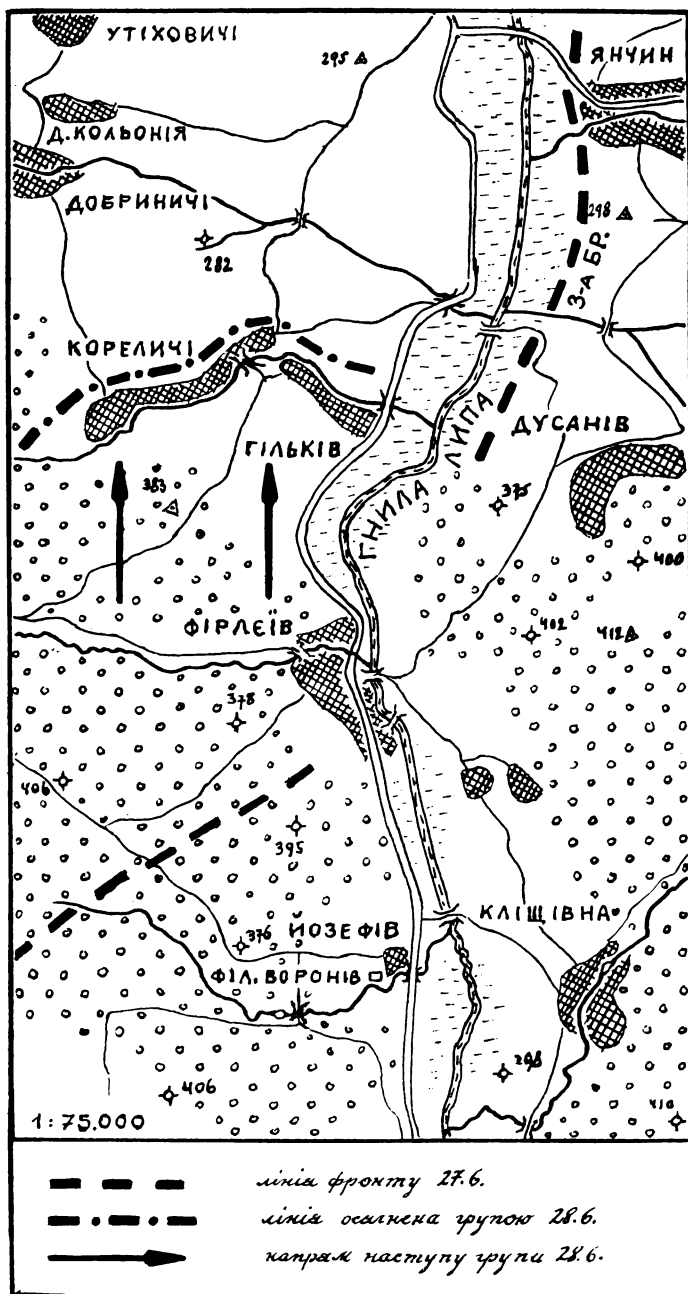
Спомини про Чортківську Офензиву кінчаться переважно да-тою 27-го червня. Про день 28-го червня є в літературі звичайно ли-ше згадки, що того дня вранці ворог перейшов до протинаступу та що Галицька Армія була приневолена до відступу. Але ще і в тому дні відбулася офензивна акція одної нашої боевої групи, що була створена день передтим для наступу на Перемишляни, 58).

В попередньому розділі згадано було, що наказом Команди II-го Корпусу вислане було одно detaшма 3-ої Бригади в район III-го Кор-пусу з дорученням оперувати на його правому крилі. По бою під Черчем, це detaшма пішло здовж Гнилої Липи на північ та утворило в дні 24-го червня в лісах на північ від Фільварку Воронів і на південь від Ферлієва, боевий відтинок. Detaшма не мало безпосереднього звязку ані на ліво з частинами III-го Корпусу в районі Підкаміння над Свіржом, ані з 3-ою Бригадою, що займала фронт на східньому березі Гнилої Липи та якої ліве крило кінчалось під Дусановом. Для зрозу-міння пізніших подій ця обставина є важлива.

На день 28-го червня був наказаний дальший наступ Галицької Ар-мії. III-ий Корпус мав наступати на Ходорів-Стрілиска, II-ий на Пере-мишляни - Глиняни, а I-ий на Красне та Буськ. Оперативний штаб II-го Корпусу використав ту сприятливу обставину, що detaшма під Ферліє-вом було на західньому березі Гнилої Липи, збільшив його в порозу-мінні з командою III-го Корпусу та Начальною Командою до сили окре-мої боевої групи, що дістала означення "Група пор. Макарушки", та доручив їй рівночасно з наступом 3-ої і 7-ої Бригад вранці 28-го червня посуватися здовж Гнилої Липи по її західньому боці в північному напрямку на Перемишляни. Група мала складатися з трох куренів і двох батарей, а саме з частин, що вже були під Ферлієвом, це є з I-го Станиславівського Куреня і батареї пор. Поповича з 3-го Гармат-ного Полку, з I-го Куреня 8-ої Бригади, що був під командою пор. Антона Тарнавського, одної батареї тієї ж бригади та Пробоевого Ку-реня II-го Корпусу. Ті три частини мали зголоситися в ночі з 27-го на 28-го червня в Команді Групи на фільварку Всронів. Обі частини з III-го Корпусу, себто 1/8 курінь і батарея прибули, Пробоевий ку-рінь в наслідок подій, що зайшли вранці на відтинку II-го Корпусу, вже до району Ферлієва не дійшов.

Командант Групи не знаючи нічого про польський протинаступ, думав, що Пробоевий курінь спізвився, залишив для нього диспозиції на фільварку Воронів і в означеній наказом годині Група рушила до наступу. Опір противника був дуже слабкий. Група посувалася дуже скоро вперед, так що вже о 8-ій години вранці зайняла була вона се-ла Кореличі і Гільків. Непоквоїли однак команданта Групи дві об-ставини: перша, що й далі не було ніякої вістки від Пробоевого Куре-ня, а друга, що в обох зайнятих селах захоплено ворожі харчеві та

58) Л. Макарушка: "Останній день", часопис "Новий Час" Львів, ч. 44, 1927.

Наступ 28-го червня.

санітарні вози, полеві кухні та муніційні валки, отже формації, що звичайно знаходяться щойно в деякій віддалі за боевою лінією. Коли командант Групи знайшовся на висоті 383, де полоса лісів скінчилася і почався відслонений терен, то побачив на східньому боці Гнилої Липи, на полях між Дусановом і Янчином, наступаючі розстрільні. Перша його думка була, що це іде вперед 3-тя Бригада. Збентежила його була, однак, небувала у наших умовах велика їх кількість. Тих розстрільних було аж 7, у невеликій віддалі одна за одною. Приглядаючись докладно далековидом ствердив він, що розстрільні посуваються не на захід, а на схід. Йому стало ясным, що противник перейшов до протинаступу, то ж він видав Групі наказ до негайного відступу.

В лісах між Кліщівнею і Стратином стрінула Група кінну стежу 3-ої Бригади, що везла Групі наказ до відвороту. Від неї довідався командант Групи, що містечко Стратин та лінія потоку Студений є вже обсажені ворогом. Про цей випадок згадую тому, бо він дуже проречисто говорить про совісність та почуття відповідальности галицького стрільця. Мимо того, що вістові знали, що опинилися вже за ворожими лініями, їхали вони дальше, щоби виповнити переданий їм наказ.

Група пробивалася через ворожі лінії два рази, під Стратином та під Курянами над Нараївкою і щойно за Золотою Липою курені Групи осягнули свої бригади. Обі батерії, що з огляду на лісистий та горбковатий терен, на якому відбувався наступ, могли посуватися вперед лише здовж гостинця над рікою, зауважили скорійше, що противник перейшов до протинаступу та ще в час переїхали обсажену відтак ворогом лінію коло Стратина. То їх врятувало, бо інакше були би вони з гарматами в лісистому терені з оточення не видобулись.

Це була отже остання офензивна акція одної групи Галицької Армії у ході Чортківської Офензиви. Начальна Команда Галицької Армії наказом ч. 78, з дня 29-го червня висказала признание тим частинам, що переводили цю боеву операцію "в запіллі ворога", зокрема за те, що вони прорвалися та добилися до власних зеднань.

Наступ ворожих військ розпочався 28-го червня о год. 4-тій вранці, отже на одну годину швидше, ніж мав розпочатися наступ Галицької Армії. Противник ударив на цілій лінії фронту нашої Армії переважаючими, свіжо спровадженими на галицький фронт, силами та примусив її до відвороту. Найсильніший удар прийшов на середньому відтинку фронту, на II-ий Корпус, на схід від Перемишлян. Яку вагу привязувала нововідроджена Польща до загарбання західно-українських земель, вказує на це м.і. і та обставина, що сам голова польської держави очолив ту акцію. Маршал Пілсудський, Начальник Держави, як звучав тоді його титул, перебрав був особисто команду над польською армією в Галичині. Його головна квартира находилася

в дні польського протинаступу в одному селі на захід від Перемишлян, 59).

ВІДВОРОТ НАД ЗБРУЧ

Відворот на схід відбувався в загальному пляново і упорядковано. Ворог пробував в перших днях відступу атакувати відступаючі з'єднання Галицької Армії, але його наступи всюди відбито і в дальших днях посувався він вперед дуже обережно. Лише від часу до часу приходило до зіткнень між передовими відділами противника та задніми сторожами Галицької Армії.

Подібно, як і в часі першого відступу з під Львова найбільше загрожені були і під час другого з'єднання III-го Корпусу. На його лівому крилі, з полудня над Дністром коло Нижнева та Галича появилися ще в останніх днях офензиви зовсім нові частини противника, що їх дотепер корпус в своїх боях не стрічав. Були то відділи 4-ої дивізії польських стрільців під команду ген. Желіговського. Ця дивізія находилася до травня в полудневій Бесарабії коло Бендер, де належала до аліантської армейської групи, що була під команду французького генерала д'Ансельм. Дивізію ген. Желіговського звільнено зі складу тої групи і протягом травня перевезено її залізничними транспортами на Буковину. В перших днях червня найшлася вона в цілості в районі Чернівців, звідки перепустили її Румуни і дальше, через обсажене ними Покуття. В дні 17-го червня прибула ця дивізія до Станиславова.⁶⁰⁾ Негайно по прибуттю до Станиславова дістала дивізія наказ перейти над Дністер та сфорсувати ріку. Перейти на північний беріг Дністра в часі офензиви їй не повелось, однак по 28. червня, отже вже в часі відвороту Галицької Армії, перейшла вона Дністер, спершу коло Галича, а відтак коло Нижнева та долучилася до інших польських частин, що переслідували зі західнього напрямку відступаючий III-ий Корпус. В днях 10. та 11. липня дійшло до впертих боїв між задніми сторожами корпусу і ворожими частинами над Стрипою, а в дні 16. липня до більшого бою з 11-ою бригадою над південним Серетом.

Бої III-го Корпусу в часі другого відвороту заслуговують на особливу увагу. Корпусові припало дуже важке завдання охороняти відступ армії на найкоротшій віддалі до Збруча. Воно приходиться лише дивуватися, що III-му Корпусові удалося в тих дуже несприятливих умовах стримувати так довго наступи противника, як довго було воно потрібне, щоби з'єднання обох інших корпусів Галицької Армії, що були куди дальше віддалені від східньої границі галицької землі, могли дійти до лінії Збруча. Цей успіх III-го Корпусу належить тимбільше підкреслити, бо проти нього наступали не лише ча-

59) Подаю на основі історичного нариса про оден польський полк. Оскільки собі пригадую, була то історія 16. польського полку піхоти.

60) По перекиненню на галицький фронт переіменовано ту дивізію на 10-ту дивізію піхоти.

стини польської армії зі західнього напрямку, але і зовсім нова, випочата та прегарно випосажена дивізія, що прийшла з полудневого берега Дністра. 61).

Загрозливе положення було витворилося в переддень переходу Збруча також і на північному відтинковій фронті армії. Ворог заатакував був несподівано I-ий Корпус, так що через кільканайцять годин перерваний був всякий звязок між I-им Корпусом а Начальною Командою. I-ий Корпус опанував однак положення і осягнув призначений йому для переходу Збруча район.

В дні 5-го липня уступив з посту Начального Вождя Галицької Армії ген. пор. Олександр Греков,⁶²). Диктатор Петрушевич призначив на його місце дотеперішнього команданта II-го Корпусу, полк. Мирона Тарнавського, іменуючи його рівночасно генералом. Шефом Штабу Армії зістав підполковник Альфред Шаманек, піднесений до ступня полковника. Так уряд, як і військова команда Армії рішили перевести Галицьку Армію за Збруч, що і сталося в днях 16 - 17-го липня. I-ий Корпус перейшов Збруч в районі Гусятина, II-ий Збрижа-Скали, а III-ий у Ніврі та Кудринцях.

Коротко перед переходом Галицької Армії за Збруч повели були большевики наступи на Наддніпрянську Армію, так що територія, що була тоді в руках української влади, була дуже мала. Її треба було конечно поширити, тож деякі частини Галицької Армії негайно по переході Збруча перейшли на протибольшевицький фронт і кілька днів після відступу з Галичини, стояли вони вже в боях з частинами Червоної Армії.

61) Pulk. Henryk Baginski: "Wojsko Polskie na Wschodzie 1914-1920"—Warszawa, 1921, стор. 524 - 535. — Дещо зі заподань автора є і для нас цікаве, а деякі твердження так типові для наставлення польських військових "істориків", що уважаю за доцільне поінформувати про них бодай коротко українського читача. Нас цікавить перш усього, що уявляла собою та боева одиниця, що найшлася несподівано на галицькому фронті. В книжці находимо про то подрібне зіставлення. Дивізія складалася з трох піхотних полків, двох полків уланів, одної ескадрони шволежерів і дивізіону полевої артилерії. Згідно з тим зіставленням було в квітні в дивізії 643 старшин і 3386 підстаршин та стрільців, той стан очевидно по приході до Галичини збільшився. В трох піхотних полках було в квітні 179 старшин, 1280 мужви і 30 скорострільів. На 7-ох стрільців припадав отже в піхотних частинах 1 старшина. В кінноті було 82 старшин і 1000 кіннотчиків (на 12 кіннотчиків 1 старшина), а в дивізіоні артилерії було 113 старшин, 323 гарматчиків і 13 гармат, (на 1-у гармату припадало отже 8 старшин, а на ок. 2-ох гарматчиків 1 старшина). Дальше розпоряджала дивізія поза іншим нормальним вивінуванням, як табори, пол. кухні і т. п., 13 важкими і легкими автами, 11 мотоциклами і 1-ою радіовисильнею. — Автор пише з великим захопленням про успіхи дивізії в боевих акціях з "гайдамаками", однак його конкретні заподання читається з чималим здивованням. Полк. Багінські подає приміром, що проти дивізії згруповано з української сторони над Стрипою, коло Бучача і Язлівця, "2-гу, 4-ту, 6-ту, 16-ту бригади, що входили в склад III-го Українського Корпусу під командуванням німецького генерала Кравза" та що ті бригади дивізія там розбила. Дальше подає автор, що кілька днів пізніше під Устечком захопила дивізія в полон цілий штаб 6-ої бригади (22 старшин) зі всіма документами штабу, кількасот полоненими та великою військовою добувкою. — Як відомо, ані 4-та, ані 6-та бригади не були ніколи в складі III-го Корпусу. В липні 1919 р. були ті обі бригади на північному відтинковій фронті. 16-та і 20-та бригади були в часі Ч.О. шойно в стадії формування і є дуже сумнівне, чи ті обі бригади могли бути ужиті як задня сторожа корпусу в боях над Стрипою. З вичислених отже полк. Б. п'ятьох бригад могла находитися над Стрипою лише 2-га бригада. А такої події "захоплення в полон штабу бригади зі всіма документами" в часі другого відвороту — взагалі не було.

62) Пращальний наказ ген. Грекова (ч. 92) гл. 1-ий том УГА, стор. 424.

ЧАСТИНА II.

ВІЙСЬКОВІ УМОВИНИ В ЧАСІ ЧОРТКІВСЬКОЇ ОФЕНЗИВИ.

Протинаступ Галицької Армії в червні 1919 носить усі прикмети т. зв. блискавичної війни, якої стільки прикладів бачили ми пізніше в другій світовій війні. Велика, однак, різниця між такими маневрами в другій світовій війні і в червневому протинаступі Галицької Армії, полягала в тому, що в роках 1939-45 швидкі наступи переводили емоторизовані частини, а в Чортківській Офензиві залежало все від ніг піхотинця. А по деякому часі людські сили всетаки відмовляють послуху. Автор цієї праці написав ще в своїх споминах про Чортківську Офензиву, що “вже під Бережанами можна було завважити велику перевагу деяких частин, що впродовж двох тижнів були безупину в наступі, а також зауважувалося, що деякі старшини і стрільці працюють останками сил”⁶³).

Протинаступ переводила Галицька Армія в дуже несприятливих умовах, бо перший відворот не лише ослабив був значно її боєвий стан, але і приніс Армії великі матеріальні втрати. Виглядів на доповнення зброї і набоїв не було, бо тодішня територія Західної Области УНР була відтята зі всіх сторін ворожими та “неутрально-ворожими” країнами, а через те будь-яка можливість довозу військового вряду не існувала. Армія була, отже, обмежена до тих запасів, що їй удалося врятувати фронтовим частинам в часі першого відвороту з підльвівського фронту і тих невеликих запасів що знаходилися в магазинах в трикутнику між Збручем і Дністром та вкінці до здобутої на противнику воєнної добичі. Здобуте від противника стріливо мало однак дуже релятивну вартість, бо польська армія мала в тому часі зброю німецького та французького походження, а піхота Галицької Армії була озброєна переважно колишньою австрійською зброєю. Ще більше, ніж піхота, відчувала брак стрілива артилерія Армії. Вона мала гармати російського виробу, а в кількох випадках австрійського, до яких набої, вже по кількох днях офензиви, були вичерпалися. Тому артилерія була примушена зі своїми запасами дуже ощадно господарити.

Ті обставини матеріального характеру мали рішальний вплив на вибір тактики в часі офензиви. Успіхи можна було досягнути лише скорим перекидуванням частин, заскакуванням противника та ма-

63) Любомир Макарушка: “Фрагменти . . . ” — як вижче—стор. 78.

невруванням більших та менших зєднань. В описі ходу офензиви на- вів я кілька прикладів тактичних маневрів, таких випадків було оче- видно куди більше, на жаль не всі вони найшли належне насвіт- лення в споминах та в літературі з того часу. Очевидно не обійшлося і без того, що деякі бої прийшлося вирішувати в рукопашних зударях. На загал, однак, команданти частин старалися таких засобів вирішу- вання боїв по можности виминати, бо вони знали, що такі бої вима- гають звичайно чималих жертв.

Успіхи боєвих частин є у великій мірі залежні від цього, як ви- вязуються зі своїх завдань допоміжні формації, перш усього звязок та харчеві і муніципні валки. Такого роду скорі наступи, як це було в червневій офензиви, вимагали від таких формацій великих зусиль та безупинної праці. Можна сказати, що ті формації зі своїх завдань взірцево вивязувалися. Команданти фронтових частин були нераз приємно здивовані, як довідувалися, що телефонічний звязок був у відносно короткому часі наладнаний та що польові кухні, харчеві та інші валки відшукували швидко свої частини хоча часто трапля- лося, що поодинокі курені були поважно віддалені від своїх бригад. В описі двох старшин 2-ої Бригади про червневу офензиву є про пра- цю інтендантури їхньої бригади в тому часі, така згадка:

“Інтендантура мала своїм підїздом улекшити набір харчів фронтовим відділам. І вона мусіла доказати, що навіть під час таких тяжких боїв і скорих походів, доставить стрілецтву і коням харчі в повних поборах і боєвих додатках. Інтендантура 2-ої Бригади вивязувалася зі свого завдання завсіди знаменито, тому й тепер, під час тяжких часів переднівку, завдяки свому коман- дантові сот. Осипові Навроцькому, достарчала бригаді всі харчі, як найточнійше. Цим підносила вона не лише боєвого духа всіх боєвиків, але й ширила вдоволення серед населення. Боєві ча- стини, що завсіди на час побирали провіянти, не потребували нічого в населення реквірувати”, 64).

То саме можна сміло твердити і про інтендантури інших бригад.

Важну і велику ролю в часі червневого протинаступу відіграв був великий підйом духа, що опанував був цілу армію, зокрема її фронтові частини. Також і настрої населення у звільнених теренах були дуже поважно змінилися, не бачилося більше тієї байдужности, яку раніше, часом тут чи там відчувалося. Населення побачило вже протягом короткого часу перебування під польською окупацією різ- ницю між власною і чужою владою. Воно не лише витало Армію зі захопленням, але й активно її під кожним оглядом підтримувало. Майже в кожній новоздобутій місцевості зголошувалися до фрон- тових частин добровольці, так що стан поодиноких куренів зростав із кожним днем. Добровольці приходили переважно не лише в одно- строях, але часто і зі зброєю та стріливом. Траплялись випадки, що

64) П.Б. і Б.О.: “2-га Бригада . . . ” — ч. 15, 1922, стор. 11.

добровольці, які зголосилися без зброї, а не могли її від фронткових частин отримати, вже по кількох днях ставали до сотенного звіту зі зброєю в руках. По звільненні нових місцевостей, вони при допомозі місцевого населення відшукували заховану по селах зброю. До підйому настроїв населення причинилися поважно вістки про арешти та розстріли відомих українських громадян. Такі вістки поширювалися лискавкою по цілій галицькій волості, приміром вістку про замордовання двох священиків у Монастириськах можна було почути майже в кожній звільненій місцевості,⁶⁵).

Начальна Команда рішила зараз на початку офензиви покликати до життя два дальші корпуси, IV-ий і V-ий. Сама думка була добра і правильна, однак не один із нас, фронткових старшин, мав поважні сумніви, чи саме час офензиви для переведення такого пляну надавався. На нашу думку було в тому часі більше доцільним доповнити похідними сотнями, чи куренями слабі станом, існуючі вже курені та бригади, тимбільше, що нові стрільці, навіть і новобранці, попадаючи до існуючих вже куренів, діставалися впродовж короткого часу під вплив нового оточення, досвідчених в боях товаришів і ставали таким чином повновартними боевиками. Позатим творення нових зеднань, головно більших, як бригади та корпуси, потягає автоматично за собою відтягнення поважної кількості боевих старшин, підстаршин і стрільців від безпосередньої фронткової служби. Такі зеднання потребують штабів, інтендантур, обозів та інших допоміжних формацій без огляду на те, який є їхній боевий стан. На фронті знову стан куренів через приплив добровольців постійно зростав і рівночасно чимраз більше дошкулював брак старшин і підстаршин у звязку зі зростом частин і понесеними в міжчасі втратами старшинського і підстаршинського корпусу. Фронткові частини зголошували заповневання, але старшини і підстаршини не приходили, бо вони були потрібні для творення нових бригад. Що більше, команданти нових бригад потрібуючи досвідчених в боях старшин на шефів штабів та командантів куренів, називали поіменно старшин зі "старих" бригад та прохали о їхне перенесення до бригад, що їх вони формували. Траплялося часто, що ті старшини і самі не виявляли охоти покидати частини, що в них були вони нераз від самого початку війни, а також і команди бригад заявлялися проти їх перенесення, здаючи собі з цього справу, що на тому може потерпіти боездатність частини. Таке становище команд "старих" бригад було зрозуміле, якщо брати під увагу ментальність галицького стрільця. Галицькі стрільці з вродженою їм інтелігенцією та інтуїцією орієнтувалися незвичайно скоро у вартості поодиноких старшин. До добрих командантів частин привязувалися вони беззастережно, їх цинили та мали в боях до них повне довіря, що очевидно відіграло чималу ролю в боевих акціях.

65) В Монастириськах замордовано 13-го червня 1919 р. місцевого 72-літнього пароха о. Підляшецького та його сотрудника о. Галібея. Приводом для замордовання о. Підляшецького було це, що його син служив в Г.А.

Створення двох дальших корпусів можна було перевести в пригожому для цього часі з куди меншими ускладненнями впродовж дуже короткого часу, відкликаючи зі скріплених у міжчасі доповненнями трьох давних корпусів, потрібну для нових зєднань відповідну кількість куренів, полків, чи навіть бригад. А в часі офензиви слід було звернути головну увагу на безпосереднє і негайне скріплення фронту. Тому не один із нас фронтових старшин уважав, що той, добрий в засаді плян, не був як-слід передуманий до кінця. Деякі новоутворені бригади брали, що правда, в кількох випадках участь уже в червневому проти наступі, однак це не була їх вина, що їхня боева вартість залишала ще чимало до побажання. Кожна новоутворена частина потребує певного часу, щоби статися повновартною боевою одиницею. Вістка про творення в запіллї двох дальших корпусів мала однак той добрий відгомін, що викликала була вона серед стрілецтва велике вдоволення і радість.

Прикро давався відчувати в часі офензиви брак кінноти в Галицькій Армії. Позиційна війна до квітня 1919 не сприяла видно розбудові цього роду зброї, так що червнева офензива застала Армію не лише без більших зєднань кінноти, але навіть і без відповідної кількості вістових при командах бригад. По куренях кіннотчиків майже взагалі не було. Щойно в ході офензиви вдалося деяким куреням захопити осідлані верхівці та потворити малі відділи кінних вістових. Їхнє значення в рухомій війні відразу відчулося; при їх помочі можна було куди скоріше налаштувати звязок із командами бригад та сусідніми частинами.

Обовязок військової служби існував в Західній Облaсті УНР покищо лише для членів української національності. Національні меншини — за виїмком очевидно поляків — поставилися прихильно до української державности на західньо-українських землях, чому дали вони вияв добровільним зголошенням до Армії. Німці, уроджені Галичини, головно старшини, стояли на становищі, що вони є громадянами Західньої Облaсті УНР і вступали до Галицької Армії. Чимало старшин нім. національності займало відтак відповідальні пости в Армії. Також і деяка кількість жидів вступила була вже в перших місяцях війни до Галицької Армії, а в часі Чортківської Офензиви розпочали були кол. жидівські військовики з власного почину організацію окремої жидівської бригади. До зорганізування повної бригади не дійшло в наслідок подій при кінці червня 1919 р., однак один курінь був вже готовий і під командою пор. Саломона Ляйнберга перейшов з армією за Збруч,⁶⁶). Також і до одиноких куренів голосилися в часі офензиви жидівські добровольці, приміром до Гуцульського Куреня 11-ої Бригади прийшла в районі Бучач-Монастириська організовано, група 40-а вояків, що залиши-

66) Д.М.: "Жидівський курінь УГА", УГА, 1-ий том, стор. 257.

лася в одній зі сотень куреня як окрема чета під командою жидівського старшини, 67).

Уважаю, що треба бодай коротко згадати, як виглядали військові можливості по стороні нашого тодішнього противника. При усіх міркуваннях про польську-українську війну слід брати перш всього під увагу військовий потенціал обох воюючих сторін. Галичина і Буковина з кругло і максимально 4-ма мільйонами українського населення були приневолені вести оборонну війну проти 20-ти мільйонної Польщі. Війська Наддніпрянської України, що стояли у важкій боротьбі з большевицьким наїздником самі опинились в надзвичайно важкому положенні і не могли, очевидно, відіграти на польсько-українському фронті поважнішої ролі. Вже отже чисто теоретичне відношення військового потенціалу було як 1 до 5. До того велика частина здібних до військової служби і посідаючих военний досвід українців з Галичини і Буковини находилася в таборах полонених, головно в Італії. Ці колишні військовики не мали змоги до кінця визвольних змагань повернутися на українські землі. Натомість до Польщі вже в перших місяцях її існування повернулися майже всі полонені, військовики з колишніх чужих армій. Вирішну однак ролю для ходу воєнних подій в Галичині відіграла поява на українсько-польському фронті армії ген. Галлера, що в другій половині квітня 1919 прибула транспортами з Франції через Німеччину до Польщі, 68). Чисельний стан тієї відпочатої, довший час вишколюваної та модерно озброєної (включно з панцирними возами) армії, подають деякі польські джерела на 100.000 вояків, 69). Кадри тих п'ятох дивізій, що прибули на весну до Польщі, склалися у великій мірі з поляків з Америки. Їхню кількість подають польські джерела в початках на 15.000, пізніше, в 1920 році ця кількість майже подвоїлася. З військом Галлера прибула до Польщі і французька військова місія, що допомогла польському військовому проводові опанувати воєнні труднощі Польщі. Польські джерела мають однозгідну думку, що щойно ці дивізії вирішили в 1919 році на польську користь бої у Східній Галичині і на Волині.

З таким отже противником прийшлося змагатися Галицькій Армії в обороні західньо-українських земель. Не зважаючи на таку чисельну і матеріальну перевагу збройних сил противника і активної підтримки що її одержала Польща з боку Румунії, червневий протинаступ нашої Армії відкинув польський фронт майже під Львів. І в цьому лежить головно військове, а також історичне, значення Чортківської Офензиви. Червневий протинаступ дав Галицькій Армії нагоду, перший раз від початку її існування, виявити себе як цілість та видвинути перед очі своїх і чужих військові прикмети галицького

67) Степан Сулятицький: "І. Гуцульський . . ." — як вище — стор. 104.

68) Ген. Йосиф Галлер фон Галленбург був по закінченні військової академії старшиною активної служби кол. австрійсько-угорської армії. В 1907 р. служив в ступені поручника в артилерійському полку 11-го корпусу у Львові.

69) "Błękitna Wielkanoc", стаття в часописі "Dziennik Polski" з 20-21. 4. 1962 — "O Armii Błękitnej", стаття в часописі "Związkowiec", Торонто, зі 7. 10. 1964.

вояка. Кількамісячна позиційна війна таких можливостей не давала. Що правда і в тому часі відбулося кілька офензивних акцій, але це були місцево обмежені боєві операції, які зрештою не досягли, переважно, намічених цілей. Причина цього лежала у великій мірі в самому вигляді фронту до квітня 1919. При такому стані вороже командування мало змогу перекидати протягом кількох годин резерви чи то з центрально положеного Львова, чи з Перемишля, на загрожені відтинки та ставити наступаючим українським частинам відповідний опір. Якщо і це не помагало, то ворожа команда рятувала положення при помочі антантських місій різного роду “перемирями”, що давали їй змогу підтягнути в міжчасі потрібні підкріплення. Щойно Чортківська Офензива, яку переводила ціла Галицька Армія, виявила її справжню військову вартість та дала наглядний доказ, яку роллю могла би була відіграти на європейському сході ця національно свідомо дисциплінована армія при більше сприятливих для неї умовах.

ПОЛІТИЧНІ ОБСТАВИНИ.

Від самого початку польсько-української війни, політичне положення було некорисне для ЗОУНР, а тимсамим і для її збройної сили. Як воно виглядало, читачі знають із матеріалів поміщених у попередніх томах “УГА”. Тому уважаю зайвим до тієї, там основно насвітленої теми, ще й у цій праці повертатись⁷⁰). Обмежуюся тому лише до загальної характеристики тих обставин, до деяких доповнень та до відмічення тих політичних подій, що мали безпосередне відношення до періоду, до якого належить червневий протинаступ.

Польщу підтримувала тодішня Франція і в часі I-ої Світової війни і після її закінчення. Ще в червні 1917 р. появилвся був декрет президента Французької Республіки про творення у Франції польської армії. Точно рік пізніше — отже ще на п'ять місяців перед закінченням Першої Світової війни — Франція видобула була в союзників згоду визнання Польщі як “союзної і ведучої війну нації” по боці Західних Аліантів⁷¹). Після закінчення війни підтримувала Франція Польщу ще сильніше, бо ціла політика післявоєнної Франції ішла в напрямі повного обезсилення Німеччини, для чого одним зі засобів було її оточення державами, сателітами Франції. В тому французькому пляні відіграла очевидно нововідроджена Польща першорядну роллю. Франція хотіла бачити Польщу великою і сильною, а при здійснюванні цього пляну, була для неї українська справа, зокрема спір за західньо-українські землі, лише небажаною завадою.

70) Др. Мирон Дольницький: “Роля Антанти в українсько-польській війні в 1918—1919 р.” — УГА 1-ий том, Вінніпег 1958, стор. 435-444. — Проф. Ілько Борщак: “Відгомін УГА на Версальській Конференції” — УГА 2-ий том, Вінніпег, 1960, стор. 121-153.

71) Цитат з німецьких джерел. В німецькому тексті він звучить: “als verbündete, kriegführende Nation”.

Маючи таку беззастережну підтримку тодішнього французького уряду, Польща використовувала свою ситуацію повністю і без усяких оглядів. В джерельній студії проф. Борщак знаходимо чимало прикладів, якими методами послуговувалися польські представники на міжнародних конференціях, щоби досягнути своїх цілей, 72). Їхнє завдання не було, зрештою, важке, бо які б фальшиві інформації про західно-українські землі, про причини вибуху польсько-української війни та про Галицьку Армію, вони не подавали, то всі вони знаходили, без перевірювання, апробату і підтримку Франції. Знову ж у представників інших держав приходиться ствердити або повне необизнання з проблемами, що їх вони вирішували, або неохоту ними основніше зацікавитись.

Для унагляднення, в яких несприятливих умовах приходилося змагатись українським представникам за долю західно-українських земель та яке велике було незрозуміння представників переможних держав для багатьох важливих проблем, що виринули були по першій світовій війні, зокрема на сході Європи, подам один вимовний приклад. В колегії держав, що вирішували в 1919 році долю ЗОУНР, були очевидно заступлені також і Зєдинєні Держави Америки. Другим з черги, найважнішим представником ЗДА на мировій конференції побіч Президента Вільсона був тодішний секретар зовнішних справ (Стейт департамент), Роберт Ленсінг. При вирішуванні справи Східної Галичини на нараді міністрів зовнішних справ в дні 18-го червня 1919 р. висказав цей же представник уряду ЗДА, між іншими, ось такі думки:

“60% населення в Східній Галичині є неписьменні і тому воно ще не є здібне до самостійности . . .”

“Голос крови схиляє цей народ до України, але здається, що він бачить свою користь у злуці з поляками, яких уряд виявляє більше стабільности в порівнанні з теперішнім урядом України . . .”

“Часто вважають українців большевиками, але це є ще не устійнене, бо в деяких справах вони воюють проти них”.

“Я одержав різні звідомлення з цієї країни, між іншим, рапорт лейтенанта Фостера, з Тернополя з 8-го червня. Згідно з цим рапортом, велика більшість населення виявила своє очевидне задоволення з прибуття польських військ, в той час, коли український режим був для нього брутальною, недисциплінованою силою”.

У висліді міркувань заявився Ленсінг за тим, що полякам треба дати змогу розвинути їхні військові операції аж до ріки Збруч, 73).

Таке становище зайняв представник того уряду, якого шеф, Президент Вільсон, проголосив був ще в часі війни свої відомі тези упорядкування світу по війні, а яких основною засадою було застосу-

72) Борщак: — як вижче.

73) Борщак: — як вижче — стор. 147-148.

вання права самоозначення народів. Ленсінг не взяв під увагу, що Східна Галичина була українською землею, що поляки накинули війну українцям, що з української сторони була це чисто оборонна війна, що українська армія була в тому часі вже два роки у війні з большевиками та вкінці — що повинно було бути для нього найважливішим — що саме Галицька Армія боролася за переведення в життя тих засад, що їх проголосив був його власний уряд. Замість вимагати бодай переведення плебісциту під міжнародньою контролею на спірній з його становища території, то Ленсінг на основі поверховних і не провірених інформацій, уважав за можливе знехтувати засадничі політичні напрями свого власного уряду, та легкою рукою перерішувати долю народу на його шкоду 74).

Як дальший знаменний приклад поведінки тодішнього польського уряду слід навести справу з армією ген. Галлера. Західні аліанти дали були по довším ваганню згоду на переїзд армії Галлера до Польщі, однак під умовинаю, що вона не буде вжита проти української армії. Цього зобов'язання польський уряд не дотримав, так що тодішний предсідник Мирової Конференції уважав за потрібне проти того зломання умови запротестувати. Дня 25-го травня вислав Президент Вільзон радіотелеграфічну депешу до польського уряду, в якій сказав, що не хоче вірити в те, що мимо зложеного приречення, війська ген. Галлера були всетаки вжиті до операцій в Східній Галичині. Цей протест залишився без будьяких наслідків. Польський уряд порадив собі в той спосіб, що зробив з Галицької Армії, не лише на зовні, але також перед власними військовими частинами “большевиків”. Цим пояснюється, чому то так багато польських вояків, а навіть старшин, що попали в часі Чортківської Офензиви в полон, були переконані, що вони дісталися в большевицькі руки.

Гідний уваги причиною до справи армії ген. Галлера находимо в цитованій вже мною книжці полк. Багінського. Автор подає, що по прибуттю дивізії ген. Желіговського на Буковину запропонував був новоприбулий до дивізії її шеф штабу підп. Томме, щоби дивізія повила через Дністер випад на Заліщики з метою зайняти то місто та в такий спосіб улекшила операції польських збройних сил, що наступали на Галицьку Армію та були в тому часі над Золотою Липою. Ген. Желіговскі з тим пляном свого шефа штабу не погодився, бо “в тому часі надійшов наказ французького командування, а саме від генерала Бертельо з Букарешту, що ніякий з відділів армії ген.

74) Вже скоро мусів і сам Ленсінг переконатися, що історії в такий легкодушний спосіб, як це діялося на міжнародніх конференціях того часу, робити не вільно. Як відомо, в якийсь час потім Президент Вільзон, знеохочений ходом Версальської Конференції, її покинув. Згаданий державний секретар Ленсінг проголосив два роки пізніше свої спомини про мирову конференцію. (Robert Lansing: The peace negotiations. A personal narrative by Robert Lansing. Boston and New York 1921.) В цих споминах писав Ленсінг, що він не покладає багато надій на підписаний саме мировий договір, бо положення витворене версальською системою носить вже в собі зародки великої небезпеки. В книжці є осякї речення: “Отже, ми маємо вже мировий договір, але він нам щастя не принесе. Ним є вже витворені передумови для дальших нових воєн.” Автор, здається, і сам тоді не думав, що його побоювання так скоро сповняться.

Галлера не може брати участі в боях з українцями і всі т. зв. галлерівські зєднання мали бути стягнені з українського фронту”.⁷⁵).

Як рійсність виглядала, то нам це відомо. Зрештою і сама дивізія ген. Желіговського найшлася коротко потім на протиукраїнському фронті.

З поважною допомогою прийшла Польщі в часі першого відвороту Галицької Армії, неутральна до того часу, Румунія. Як згадано вже в попередніх розділах, румуни розпочали 24-го травня обсаду Покуття. Вони виправдували свій крок тим, що це діється для забезпечення залізничої лінії Снятин - Ворохта, що, мовляв була їм потрібна для боротьби з мадярськими большевиками. Це виправдання дуже примітивне, щоби до нього можна поважно підходити. Такі справи поладжується в інакший спосіб, ⁷⁶). Зрештою, це твердження румунів опрокидують самі польські історики. Румунська поміч для Польщі була умовлена й задалегідь підготовлена. Ще 21-го травня прийшла до польського головного командування депеша від польського військового представника в Букарешті, якою він повідомляв, що Румунія пропонує Польщі 10.000-ну дивізію для співділання на південь від Дністра, ⁷⁷). Далше згадано також, що Румунія дала дозвіл на перехід через свою територію польській дивізії ген. Желіговського з Одеси до Польщі. В дні виступу Румунії доходила ця дивізія вже до Чернівців, ⁷⁸). Треба ствердити, що виступ Румунії мав для долі ЗОУНР та для Галицької Армії катастрофальні наслідки.

16-го червня, отже в часі, як Галицька Армія підходила під Бережани, заключено перемиря між наддніпрянським Урядом УНР., і командуванням польських військ. Уряд УНР вислав був іменно ще з початком червня на польську сторону військову місію під проводом ген. Дельвіга, що дістала була доручення заключити перемиря та устійнити демаркаційну лінію. Згідно зі заключеним договором, демаркаційна лінія мала пробігати від Залізців здовж горішнього Серету попри Тернопіль (само місто залишалосся по польській стороні), Острів, Літатин (село на полудне від Бережан), здовж Золотої Липи до Дністра і здовж Дністра до Збруча, ⁷⁹). Ця демаркаційна лінія перейшла до історії під назвою “Лінія Дельвіга”. Уряд ЗОУНР і Начальна Команда армії не признали зобовязуючими для себе ані перемиря, ані устійненої місією демаркаційної лінії.

Зрештою цей договір був без значення для дальшого ходу подій, бо вже 18-го червня 1919 р. Рада Міністрів Зовнішних Справ Союзних

75) Багінські: — як вижче — стор. 527-528.

76) Большевицький переворот на Мадярщині стався 21-го травня 1919 р. Беля Кун був при владі до 1-го серпня 1919.

77) Witold Hupert: “Zajęcie Małopolski Wschodniej i Wołyni w roku 1919,” Львів-Варшава 1928, стор. 69.

78) Hupert: — як вижче — стор. 73. — Це були отже улани з дивізії Желіговського, що появилися були 20-го травня по румунській стороні над Черемошем, про що є згадка в статті д-ра Вол. Бемка в 1-му томі УГА, стор. 430.

79) Сидір Ярославин: “Визвольна боротьба на західньо-українських землях у 1918-23 р.р.,” Филадельфія 1956, стор. 43.

Держав прийняла постанову, якою дозволено збройним силам Польщі продовжувати військові операції аж до Збруча. Ця постанова затвердила Рада Чотирох 25-го червня і її подано до відома обом воюючим сторонам, 80).

У внутрішній політиці назрівали з огляду на вагу положення по-важні зміни вже від другої половини травня. По переведених довших розмовах, Виділ Національної Ради і Державний Секретаріат вирішили передати повноту влади Президентові Національної Ради, д-рові Євгенові Петрушевичові. В дні 9-го червня проголошено його уповновласненим диктатором, 81). В Армії прийнято це рішення найвищих державних чинників із почуттям полекші і вдовolenня. Воно причинилося було без сумніву до підйому настрою Армії в часі Чортківської Офензиви.

КІНЦЕВІ ЗАВВАГИ.

Чортківська Офензива була останньою, розпучливою спробою Галицької Армії рятувати західньо-українські землі від ворожої окупації. По закінченні визвольних змагань чути було — дуже однак відокремлені голоси, що червневого наступу не треба було переводити, бо з військової точки погляду, при наявності великої переваги ворожих сил, він був засуджений згори на невдачу. А якщо він вже розпочався, то треба було скористати з переговорів місії ген. Дельвіга, зліквідувати протипольський фронт і перекинути всі сили проти большевиків. Такі голоси появилися були і друком, тож в праці про Чортківську Офензиву треба мені—хоч не хоч—і до таких поглядів зайняти становище.

Це є правда, що вигляди на досягнення вирішального успіху в червні 1919 були дуже малі. Ще в 1934 р., в своїх споминах про червневий протинаступ висказав автор отсих рядків такий погляд: “Чортківська Офензива була від самого початку засуджена на те, що котрогось дня і в якомусь місці вона мусить стриматись. Під оглядом стратегічним вона не могла ніяким чином удалися, а могла, щонайбільше, в сприятливих умовах принести деякі політичні успіхи,” 82). В червні 1919 можна було ще надіятися, що вирішуючі долю світа державні мужі таки поцікавляться ближче народом, що в таких важких умовах, з таким завзяттям і з такими великими жертвами боронить свою батьківщину та бореться за її державну незалежність. Нині знаємо, що такі надії не були виправдані. В тому, одначе, часі не могли знати, ані Галицький Уряд, ані тимбільше його Армія, що то-

80) Повний текст рішення гляди УГА, 1-ий том, стор. 443 і 2-ий том, стор. 150.

81) Сидір Ярославин: — як вижче — стор. 40. — Автор слушно зауважує, що “Не була це диктатура у властивому значенню цього слова, бо др. Петрушевич не перебрав сам влади насильно. Це тільки Виділ Національної Ради і Державний Секретаріат для скріплення і одностайности влади завісили хвилево свої повновласти і передали їх д-рові Петрушевичові з тим, що коли настануть нормальні умовини, він поверне їм їх назад. Тому д-ра Петрушевича титулували далі Президентом, а не Диктатором.”

82) Любомир Макарушка: “Фрагменти . . . ” — як вижче — стор. 79-80.

дішні державні мужі вирішуватимуть долю світу в повній суперечності з власними принциповими тезами, що вони їх в часі війни проголосили.

Зовсім помилковим вважаю погляд, що евентуальне погодження Уряду ЗОУНР на договір заключений місію ген. Дельвіга могло було змінити на краще вигляди боротьби України з большевиками. Поминаючи ту обставину, що Галицький Уряд не міг ніяк зі засадничих причин цього зробити, бо це було би рівнозначне з добровільним зреченням Уряду ЗОУНР зі західньо-українських земель, не бачу ніяких аргументів, що промовляли би за тим, щоби таке погодження могло мати якінебудь позитивні практичні наслідки для українських Армій. Вже само протиставлення тих двох дат: 16-го червня (договір військової місії ген. Дельвіга) і 18-го червня (рішення Ради Міністрів Зовнішніх Справ Союзних Держав) вказує на те, що той договір не міг мати значіння, бо далі іде рішення з 18-го червня його автоматично перекреслювало. Важко подумати, щоби польські представники в Парижі не були заздалегідь поінформовані французькими приятелями про пляноване рішення з 18-го червня. Отже польська військова команда підписуючи договір з українською військовою місією вже знала, що цей договір, її до нічого не зобов'язує. Цим договором хотіли поляки лише осягнути припинення Галицькою Армією червневого протинаступу, який, евентуально, міг довести до ускладнень для польських політиків на міжнародньому терені.

Галицька Армія стояла вже в місяць пізніше, бо безпосередньо по відході з Галичини в боротьбі з большевиками, однак, як відомо, ніхто українських Армій в тих змаганнях не підтримав. Переможні Союзні Держави не мали в тому часі ніякого устійненого пляну щодо європейського Сходу, поодинокі західньо-європейські держави діяли на власну руку, нескоординовано та лише під кутом своїх власних інтересів. Це відноситься до обох європейських потуг того часу: Великобританії і Франції. Великобританія підтримувала, в цілі ратовання своїх фінансових інтересів в кол. Росії, царських генералів, а ті вели боротьбу проти большевиків під кличем відновлення зневаженого не лише неросійськими народами кол. царської імперії, але й великою частиною самого російського народу — передреволюційного, реакційного режиму. Нічого отже дивного, що та інтервенційна акція, навіть при дуже поважній військовій підтримці Великобританії, була політично, а тим самим і військово, засуджена заздалегідь на невдачу. Що ж торкається політичних цілей Франції, то я вже про них згадав в попередніх розділах. Що правда були у Франції мужі на високих становищах, що не погоджувалися з такими напрямками політики французького уряду. Був ним перш усього головнокомандуючий французької армії у світовій війні, маршал Фош—але про політичну лінію Франції рішали зрозуміло не військовики, а політики,⁸³). Фран-

83) Маршал Фош проголосив був по першій світовій війні свої спомини, в яких дуже переконуючо обоснував своє негативне наставлення до політики тодішнього голови французького уряду Клеманса.

ція передала була в практиці свободу діяння на ближчому європейському Сході своїм сателітам, Польщі і Румунії. Знову ж ці обі держави мали на оці дуже короткозорі свої егоїстичні та імперіялістичні цілі, що були спрямовані передусім на загарбання як найбільше території українських земель. Ясно, що в такій ситуації будьякі політичні концепції українського Уряду, навіть при дуже великих територіальних жертвах з його сторони, не мали ніяких виглядів на здійснення, 84).

Ці стрічки пишу 47 років по подіях 1919-го року. Гадаю, що можна вже робити деякі висновки за минуле 50-ліття. Події останніх десятиліть виявили наглядно, що засадничні промахи не проходять безкарно та без наслідків для тих народів, що їх спричинили. Оба сусіди українського народу, Польща і Румунія, не лише втратили загарбані ними в 1919 році українські землі, але і найшлися в подібному політичному положенні, як і Україна. Є однак велика різниця в причинах, що довели до такого стану. Український народ боровся за власну державність на своїх етнографічних територіях і якщо не вдалося йому гої цілі досягнути, то сталося це у великій мірі з приводу політичного наставлення сусідніх із ним держав. Польща і Румунія мали величезні можливості, маючи дуже сприятливу політичну конюнктуру по Першій Світовій війні, вплинути тоді поважно на нове унормування політичних відносин на Сході Європи. Вони цього не використали, а навпаки — утруднювали українському народові його боротьбу з більшевизмом. За таку короткозору політику своїх тодішніх урядів платять оба ці народи десятки літ важким життям в політичній системі, що загрожувала вже і по Першій Світовій війні не лише Україні, але і її сусідам. Того однак ті народи не хотіли тоді ані бачити, ані зрозуміти.

84) Також і пізніший "Варшавський Договір" з 21. 4. 1920 та дальші події, що стояли в звязку з ним, цього погляду не можуть опрокинути; навпаки вони його тише підтверджують. Але це є окрема тема, що переходить рамці цієї праці.

ЧАСТИНА III.

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ В ЧАСІ ЧОРТКІВСЬКОЇ ОФЕНЗИВИ.

Завданням цього розділу є подати бодай частковий образ Армії в червні 1919. На жаль, не було ніяк можливим зібрати одностайні інформації про всі бригади і цим пояснюється, що в поданому нижче списку є про більшість бригад доволі докладні дані, але про деякі вони є невистарчальні.

При творенні Галицької Армії отримували курені, що відходили на фронт назви, або від місцевостей, в яких вони формувалися, (прим.: І. Станиславівський, І. Тернопільський і т. д.), від кошів кол. австрійських полків, з яких вони походили — це було переважно в Коломиї—(прим.: I/24, III/24, V/36, 85), або члени куріня надавали своїй частині якусь історичну назву (прим.: курінь ім. Князя Льва). Ці назви були дуже прийнялися, головно серед стрільцтва, а також і автори споминів уживають переважно ці первісні назви. Тому в тих всіх випадках, де мені удалось ствердити, як ті курені первісно називалися, подаю у списку також і їхні давніші означення.

Долучений список подає очевидно лише польові зеднання Галицької Армії, бо завданням цієї праці було представити її боеві акції в червні 1919. Польова частина Армії складалася в тому часі з трох корпусів, що їх очолювала Начальна Команда Галицької Армії.

НАЧАЛЬНА КОМАНДА ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ *)

До 8-го червня:

Начальний Вожд: ген. Михайло Омелянович-Павленко,
Шеф Штабу Армії: полк. ген. булави Віктор Курманович,
Начальник оперативного відділу: от. ген. булави Фердинад Льонер,

Від 9-го червня:

Начальний Вожд: ген. Олександр Греков,
Шеф Штабу Армії. полк. ген. булави Карло Штіпшиц-Тернова,
Начальник оперативного відділу: сот. ген. булави Вільгельм
Льобковіц.

85) В Коломиї був осідок австрійського 24-го полку піхоти і 36-го полку стрільців.

*) Персональний склад поодиноких частин Армії, зроблений на підставі інформацій одержаних в ході писання тієї праці від старшин дотичних формацій. Не виключаю, що по стільки роках, могли трапитись неточности в цих інформаціях. Автор.

I. КОРПУС.

Командант: підп. Осип Микитка,
Шеф штабу: сот. ген. булави Іван Куніш,
Начальник оперативного відділу: сот. д-р. Григорій Олесницький,
В складі корпусу були чотири бригади: 5-та, 6-та, 9-та і 10-та.

5. СОКАЛЬСЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. Володимир Секунда,
Шеф штабу: сот. Осип Демчук,
В бригаді були три курені піхоти і один гарматний полк. 86).

Курені:

I.—командант: пор. Іван Ващук,
II.—командант: до 12. червня пор. Степан Копаницький, поляг в бою під Теревовлею, від того дня: пор. Василь Манько,
III.—командант: пор. Іван Чайка.

5. Гарматний Полк.

Командант: сот. Августин Циганик,
Команданти батерій:
пор. д-р. Григорій Давид, пор. Володимир Клодницький,
чет. Голик, чет. Осип Мельникович.

6. РАВСЬКА БРИГАДА.

Командант: пор. Юліян Головінський,
В бригаді були три курені піхоти і один гарматний полк.
Командантом I-го куреня був пор. Нестор Яців.

6. Гарматний Полк.

Командант: сот. Роман Фріш,
Команданти батерій:
1-ша: пор. Осип Ванчура,
2-га: кінна: чет. Іван Яросевич,
3-тя: пор. Антін Проців,
4-та: пор. Кирило Годованець.

9. БЕЛЗЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. Йосафат Фещур,
В бригаді були три курені піхоти і один гарматний полк.
Відомі прізвиська двох командантів куренів: сот. Шмідт і пор. Семен Трусевич.

9. Гарматний Полк.

Командант: сот. Біркенав.
Командантом одної батерії був пор. Василь Бабій.

86) Гарматні полки мали в Г.А. переважно по 4 батерії.

10. ЯНІВСЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. Франц Кондрацький,

Шеф штабу: сот. Оттон Губер,

В бригаді було — по доповненні її в другому дні офензиви, в Количинцях, рештками “Північно-Східньої Бригади”, що під командою от. Ляера стояла передтим над Збручем — пять куренів піхоти і один гарматній полк.

Курені:

I.—командант: сот. Михайло Климкевич,

адютант: чет. Володимир Стеткевич,

II.—командант: пор. Лев Лісковацький,

адютант: чет. Степан Лучка,

III.—командант: пор. Володимир Гамаль,

IV.—командант: сот. Василь Романишин,

адютант: чет. Лев Глинка,

V.—командант: пор. Михайло Дацків,

адютант: чет. Людвик Стрільчук.

10. Гарматний Полк.

Командант: от. Кирило Карась,

Команданти батерій:

1-ша: чет. Ліщинський,

2-га: пор. Володимир Галан,

3-тя: чет. Козак,

4-та: пор. Іван Балешта.

В часі офензиви приділено було до корпусу дві новосформовані бригади, 18-ту і 21-шу.

18. ТЕРНОПІЛЬСЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. др. Ілько Цьокан,

Шеф штабу: пор. Григор Славута,

Адютант: пор. Олекса Олійник.

В бригаді були два піхотні курені і пів батерії полевих гармат.

Курені:

I.—командант: пор. Назаревич,

II.—командант: пор. Саяк.

Про 21-шу бригаду, позатим, що в її складі були два піхотні курені, близших даних немає.

II. КОРПУС.

Командант: полк. Мирон Тарнавський,

Шеф штабу: підп. ген. булави Альфред Шаманек,

Начальник оперативного відділу: пор. Ганс Кох.

В складі Корпусу були чотири бригади, 1-ша, 3-тя, 4-та і 7-ма.

1. Бригада УСС.

Командант: от. Осип Букшований,
Шеф штабу: сот. Мирон Луцький.

В бригаді були три піхотні курені і один гарматний полк.
З огляду на це, що від самого початку існував плян покликати
в життя і другий полк, була в бригаді також і команда 1-го полку.

1. полк УСС.

Командант: сот. Зенон Носковський,
Адютант: пор. Роман Купчинський.

Курені:

I. Курінь УСС — командант: пор. Михайло Староселець,
адютант: чет. Володимир Калина

II. Курінь УСС — командант: до 23. червня сот. Богдан Білинке-
вич — після його порання під Дунаєвом:
пор. Маркіян Дрогомирецький.
адютант: пор. Михайло Чичкевич

III. Курінь УСС — командант: пор. Сократ Іваницький,
адютант: чет. Іван Біляч.

1. Гарматний Полк.

Командант: сот. др. Ярослав Воевідка,
Адютант: пор. Петро Прудіус,
Команданти батерій:

1-ша: пор. Ярослав Курилюк; 2-га: четар Теофіль Волошин;
3-тя: сотник Гриць Сенечко; 4-та: пор. Богдан Грабовенський;
5-та: поручник Іван Балтро.

В бригаді була також сотня кінноти, якої командантом був
чет. Лев Лепкий.

3. БЕРЕЖАНСЬКА БРИГАДА.

Командант: підп. Арнольд Вольф,
Шеф штабу: сот. Франко Запутович.

В бригаді було п'ять піхотних куренів і один гарматний полк.
По зайнятті Чорткова 9. червня утворено з тих 5-ох куренів два
піхотні полки, що дістали порядкові числа 5. і 6.

5. Піхотний Полк.

Командант: сот. Северин Козак.

Курені:

I/5 Курінь ім. Князя Льва — командант: сот. Зенон Черевко.
II/5 Курінь _____

6. Піхотний Полк.

Командант: сот. Петро Бакович.
Адютант: пор. Маковецький.

Курені:

I/6 Курінь — Комбінований, пізніша назва I. Бережанський —
командант: пор. Михайло Гой.

II/6 Курінь — II. Станиславівський—
командант: пор. Богдан Загайкевич.
адютант: чет. Орест Рибіцький.

III/6 Курінь — I. Станиславівський УСС —
командант: до 15. червня пор. Нестор Рогожинський, після його зранення в бою під Денисовим: пор. Любомир Макарушка.
адютант: чет. Олександр Мішкевич.

3. Гарматний Полк.

Командант: сот. Юліян Шепарович.

Команданти батерій:

1-ої: пор. Б. Попович.

2-ої: сот. Франц Скацель.

3-ої пор. Володимир Зубрицький.

4-ої: пор. Тимотей Мацьків.

4. ЗОЛОЧІВСЬКА БРИГАДА.

Командант: полк. Степан Чмелик.

Шеф штабу: сот. Остап Луцький.

В бригаді були чотири піхотні курені і один гарматний полк.

По зайнятті Чорткова, 9. червня утворено з тих 4-ох куренів два полки, що дістали порядкові числа 7. і 8.

7. Піхотний Полк.

Командант: сот. Петро Газдайка.

Курені:

IX. — **командант:** пор. Дмитро Блавацький.

X. — **командант:** пор. Боровий.

8. Піхотний Полк.

Командант: пор. Павло Іванів.

Курені:

XI. — **командант:** пор. Євген Наливайко.

XII. — **командант:** пор. Михайло Баган.

4. Гарматний Полк.

Командант: сот. Петро Лясковський.

Команданти батерій:

1-ша: пор. Юрій Полянський.

2-га: сот. Сорокевич.

4-та: пор. Бучак.

1. ЛЬВІВСЬКА БРИГАДА.

Командант: от. Альфред Бізанц.

В бригаді були ще перед червнем 1919. два піхотні полки з п'ятьма куренями (1-ий і 2-ий), що на початку офензиви отримали порядкові числа 13 і 14 та оден гарматній полк.

3. Піхотний Полк.

Командант: сот. Роман Волощук.

Адютант: пор. Северин Модрицький.

В полку були два курені.

4. Піхотний Полк.

Командант: сот. Михайло Дибуляк.

Адютант: чет. Степан Федак.

Курені:

I. — командант: пор. Василь Бачинський.

II. — командант: пор. Северин Рибачевський.

III. — командант: пор. Льонгін Комарівський.

Гарматний Полк.

Командант: сот. Ернест Кнейфель.

Команданти батерій:

1-ша: пор. Іван Михайлів.

2-га: пор. Роман Олексій.

3-тя: пор. Степан Когут.

4-та: пор. Іван Медвідь.

5-та: пор. Маріян Кречківський.

В корпусі був ще оден курінь, що не входив в склад котроїсь з бригад, а підлягав безпосередньо команді корпусу. Він мав назву: Пробоевий Курінь II-го Корпусу.

В часі офензиви приділена була переходово до II-го Корпусу новосформована 12 бригада.

2. БРИГАДА.

Командант: от. Омелян Лисняк.

В бригаді були два курені.

II. КОРПУС.

Командант: до 14. червня ген. Гембачів, від того дня полк. Антін Кравс.

Шеф штабу: сот. ген. булави Ріхард Якверт.

2. Коломийська Бригада.

Командант: до 15. червня от. Франц Тінкль, після його відходу до лічниці: от. Роман Дудинський.

Шеф штабу: сот. Корній Купчанко.

Начальник оперативної канцелярії: пор. Петро Будз.

В бригаді були три курені піхоти і оден гарматний полк.

Командантами двох куренів були: сот. Омелян Ревюк і сот. Осип Будзиновський.

2. Гарматний Полк.

Командант: сот. Степан Мацькевич.

Команданти батерій:

1-ша: пор. Канюк.

2-га: пор. Лев Ціховський.

3-тя: пор. Тригук.

4-та: пор. Борис Власенко.

8. САМБІРСЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. Карло Гофман.

Шеф штабу: сот. Едвард Тавчер.

Курені:

I/8 — **командант:** пор. Антін Тарнавський.

II/8 — **командант:** сот. Осип Станімір.

III/8 — **попередна назва III/24 — командант:** пор. Данило Бізанц.

IV/8 — **командант:** пор. Микола Підгірний.

8. Гарматний Полк.

Командант: сот. Омелян Бранднер.

Командантом одної батерії був сот. Омелян Царевич.

11. СТРИЙСЬКА БРИГАДА.

Командант: сот. Карло Шльоссер.

Шеф штабу: сот. Бронислав Абль.

Адютант: пор. Теофіль Кульчицький.

Курені:

I/11 — **попередна назва:** I. Пробоевий Гуцульський — **командант:** пор. Гриць Голинський.

II/11 — **попередна назва:** II. Самбірський — **командант:** пор. Михайло Хроновят.

III/11 — **попередна назва:** Калушський — **командант:** пор. Трофим Шемлій.

IV/11 — Львівський — **командант:** пор. Олекса Богачевський.

11. Гарматний Полк.

Командант: сот. Карло Бранднер.

Команданти батерій:

1-ша: пор. Іван Лазор.

2-га: чет. Гриць Пушкар.

3-тя: пор. Віктор Стафіняк.

4-та: пор. Петро Гнатківський.

З а в в а г а до 8-ої і 11-ої бригад: ті обі бригади в поданому повище стані існували від закінчення боїв під Нижневим. До того часу була в III-му Корпусі група величини дивізії під командою полк. Кравса, що складалася з груп "Рудки" (8-а Бригада), "Хирів" та "Крукєничі". 14. червня перенесено ген. Гембачева на команданта IV-го Корпусу, що тоді формувався, а командантом III-го Корпусу назначено полк. Кравса іменуючи його генералом. З куренів і гарматних полків його групи утворено дві бригади, дотеперішню 8-му і нову 11-ту, іменуючи рівночасно командантів тих обох бригад, сотників Гофмана і Шльоссера отаманами.⁸⁷⁾ Також по бою під Нижневом приділено до III-го Корпусу 14-ту Бригаду.

14. БРИГАДА.

Командант: от. Василь Оробко.

Шеф штабу: пор. Карло Аріо.

В бригаді були три курені і оден гарматний полк.

Курені:

I. — командант: сот. Іван Молящій.

II. — командант: пор. Яків Голота.

III. — командант: пор. Юрків.

В часі Чортківської Офензиви було отже в трох корпусах армії 52 піхотні курені (I. Корпус 18, II-ий 20, III-ий 14) і 49 батерій (I. Корпус 17, II-ий 17, III-ий 15). Це є число безсумнівно стверджених піхотних і гарматних частин з того часу.

В запіллю зарядила НК формування двох дальших корпусів, IV-го і V-го, 1-ої Кінної Бригади, Армейського Вишколу і Старшинської Школи Піхоти⁸⁸⁾. Крім згаданих вже чотирох бригад (12, 14, 18 і 21), що брали участь у фронтових діях, інші новоповсталі бригади (13, 15, 16 і 17) були вжиті як армейські чи Корпусні запаси, або до охорони ліній Дністра і Збруча.

87) Осип Станімір: — як вижче — стор. 83.

88) Докладнійше за ті формації гляди:

Нові корпуси — 2. том УГА, стор. 274-76;

Кінна Бригада — 1. том УГА, стор. 210-16;

Армейський Вишкіл — 1. том УГА, стор. 365-67;

Старш. Школа Піхоти — 1. том УГА, стор. 368.

ЛІТЕРАТУРА *

- Бачинський Василь**, сот. УГА.: З під Чорткова на Бережани. "Літопис Червоної Калини", ч. 7—8. Львів 1938.
- Бізанц Альфред**, підполк. УГА.: Ягольниця. "Календар Червоної Калини" на 1923 рік. Львів. Сторона 52-59.
- Бистренко Олесь**.: Під Жераборами. (Фрагмент з офензиви ген. Грекова). "Літопис Ч. К.", ч. 7-8, Львів 1933.
- Борковський Іван**, д-р., четар УГА.: Удар на Чортків. "Літопис Ч. К.", ч. 7-8, Львів 1938.
- Борщак Ілько**, професор: Відгомін УГА на Версальській Конференції. Українська Галицька Армія. (Матеріяли до історії), 2-ий том, Вінніпег 1960, ст. 121-153.
- Велигорський Іван**, д-р.: З Городенки під Нижнів. "Календар Ч. К." на 1925 рік. Львів.
- Волицький Василь**.: На Львів і Київ. В-тво "Гомін України", Торонто 1963, ст. 136-161.
- Гакстен**: Фрагмент з Чортківської Офензиви. "Літопис Ч. К.", ч. 4, Львів 1937.
- Г. Г.**: Бій 11-ої бригади УГА під Черчем. "Літопис Ч. К.", ч. XI, Львів 1931.
- **Гнатевич Богдан**, сотник УГА і **Думін Осип**, сотник С. С. Історія Українського Війська. Видання Івана Тиктора. Друге доповнене видання. Сторона 502-514. Вінніпег 1953.
- Греков Олександр**, генерал полковник. Доповнення до брошури "Чортківська Офензива". "Вісті", журнал Братства кол. вояків І-шої УД УНА, ч. 7-10 (78-81), листопад 1957, Мюнхен.
- Грицай Остап**, д-р.: Генерал Віктор Курманович Ювилят. "Літопис Ч. К.", ч. 7-8, Львів 1936.
- Д. М.**: Жидівський курінь. Українська Галицька Армія. (Матеріяли до історії). Том І-ший, ст. 257. Вінніпег 1958.
- Дівнич Антін**: Під Бережанами. "Календар Ч. К.", ст. 49-53, на 1922 рік. Львів.
- Дівнич Антін**: Під Янчином. "Календар Ч. К.", на 1935 рік. Львів.
- Дольницький Мирон**: Роля Антанти в українсько-польській війні в 1918-1919 р. Українська Галицька Армія. (Матеріяли до історії). І-ший том, ст. 435-444. Вінніпег 1958.
- ✓ **Калина Володимир**: Курінь смерти УСС. "Українська Бібліотека", ч. 37, ст. 74-92. Львів 1936.
- Калина Володимир**.: УСС-и в боях за Бережани. "Свобода", ч. 79, з 24-го квітня 1954. Джерзі Ситі і Нью Йорк.
- Калина Володимир**.: УСС-и під Дунаєвом. "Свобода", ч. 140, з 23-го липня 1954. Джерзі Ситі і Нью Йорк.
- Камінський І.**: Чортківський прорив у польській мемуаристиці і пісні. "Літопис Ч. К.", ч. 5, Львів 1937.
- Капустянський Микола**, ген. штабу генерал хорунжий.: Похід Ук-

- раїнських Армій на Київ-Одесу в 1919 році. Частина III. Друге видання. Мюнхен 1946. (Розділи I-XII).
- Колтунюк Роман**, четар УГА.: З кліщів смерти. “Український Скиталець”. Річники 1922, ч. 16-21. Йозефів Ч.С.Р.
- Кох Ганс**: В другі роковини смерти полковника генеральної булави Альфреда Шаманека. “Український Скиталець”, ч. 14-те, рік 1922, Йозефів, Ч.С.Р.
- Крезуб Антін**: Нарис історії українсько-польської війни 1918-1919. Видавництво “Червона Калина”, ст. 140-154. Львів 1934.
- Курманович Віктор**, генерал-хорунжий: Відворот УГА за Збруч. (Причинки). “Літопис Ч. К.”, ч. 5. Львів 1934.
- Макарушка Любомир**: Фрагменти з Чортківської Офензиви. “Календар Ч. К.”, на 1935 рік. Львів, ст. 68-80.
- Макарушка Любомир**: Останній день. “Новий Час”, ч. 44, Львів 1927.
- Марітчак Теодор**: Отаман Волощук про Чортківську Офензиву”. Літопис Ч. К.”, ч. 3 і 4. Львів 1937.
- Марітчак Теодор**: Бережани взяті. “Літопис Ч. К.”, ч. 9, Львів 1938.
- Мигович Петро**, пор. УГА.: При 7-мій Бригаді УГА. “Літопис Ч. К.”, ч. 9, Львів 1937.
- Микетей Гриць**: Правда правда про “Чортківську Офензиву”. Діло”, ч. 31, з 9-го лютого. Львів 1936.
- М. О. П.**: Листопад у Галичині і війна з Польщею. (Квітень, травень і червень 1919 р.) “Українські Вісті”, Ульм 1947, ч. 47.
- Невідомий**: З над Стрипи по Гнилу Липу. (Спомин з весни 1919 року). “Календар Ч. К.”, на 1931 рік, ст. 67-72, Львів.
- Орилець В.**: Протинаступ. “Календар Ч. К.”, на 1927 рік, Львів.
- Островерха Михайло**: Блиски і Темряви. 1918 - 1919 - 1920. Нью Йорк 1966. Ст. 46-52.
- Павленко-Омелянович**, старший, генерал: Українсько-польська війна на 1918-1919. Прага 1929.
- П. Б. і Б. О.**: 2-га Коломийська бригада в червневій протиофензиві 1919 р. (Уривок з дневника). “Український Скиталець” чч. 13-15. 1922 рік. Йозефів, Ч.С.Р.
- Рогатинський І.**: Чортківська Офензива. “Календар Ч. К.”, на 1921 рік, ст. 58-64. Львів.
- Станімір Осип**: Моя участь в визвольних змаганнях 1917-1920. Ст. 79-87. Торонто 1966.
- Стефанів Zenon**: Від Славянська до Тухолі. Спомини підхорунжого. В-тво “Бувальщина”. Коломия 1933.
- Сулятицький Степан**, четар УГА.: І-ший Пробоевий Гуцульський курінь. Українська Галицька Армія (Матеріяли до історії). Том 2-ий. Ст. 104. Вінніпег 1960.
- Удовиченко Олександр**, генерального штабу генерал поручник: Україна у війні за державність. Ст. 81-90. Вінніпег 1954.
- Хроновят Михайло**: Один курінь УГА. “Вісті”, журнал Братства кол. вояків 1-шої УД УНА, ч. 107-108, листопад, Мюнхен 1957.

Чортківська Офензива (невідомого автора). Видання Братства кол. вояків I УД УНА, Мюнхен 1953.

Шанковський Лев: Українська армія в боротьбі за державність. В-тво "Дніпрова Хвиля", ст. 117 - 131, 249 - 251. Мюнхен 1958.

Шемлей Йосип: З 12-ою Бригадою на Бережани і Перемишляни в 1919 р. "Літопис Ч. К.", ч. 3, Львів 1938.

Яворівський Євген, поручник УГА.: Чортківська Офензива і відворот за Збруч в освітленні Начальної Команди. Денник Нач. Команди УГА. "Літопис Ч. К.", ч. 12, Львів 1935.

Ярославин Сидір: Визвольна боротьба на західно-українських землях у 1918-1923 р.р. Філадельфія 1956.

Польські джерела:

Baginski Henryk, pułk.: Wojsko Polskie na Wschodzie 1914-1920. — Warszawa 1921, stor. 524-535.

Hupert Witold: Zajęcie Malopolski Wschodniej i Wolyni w roky 1919. — Lwów - Warszawa 1928.

Статті в часописах:

Włękitna Wielkanoc: "Dziennik Polski" z 20/21. 4. 1962, Kanada.

O Armiji Włękitnej: "Zwiqzkowiec" z 7. 10. 1964, Toronto, Kanada.

*) У повизшому списку подав я ту усю літературу, що її удалось роздобути чи то видавцеві, чи мені, під час виготовлювання праці про Ч. О. Майбутнім дослідникам історії наших визвольних змагань хотів би я одначе звернути увагу на ту обставину, що в деяких спогадах, в яких автори переповідають не лише переживання своїх власних частин, але пишуть також і про події на сусідних відтинках, є заподання нераз помилкові. Також і дати декудя не є вірні. Це нічо дивного, бо свої спогади писали автори переважно щойно по багатьох роках, а крім цього червневий протинаступ пробігав так швидко, що часто не зналося, який то саме перебіг мали боеві акції на інших відтинках фронту. Пройшлими вже боевими акціями не було ні часу, ні змоги, основнійше займатися, вистарчав сам факт, що вони були успішні, а позатим ціла увага була звернена на майбутні події. Через це поширювалися ще в часі наступу різні, не зовсім вірні версії, про перебіг поодиноких боевих акцій, що їх відтак повтаряли в добрій вірі деякі автори в своїх споминах.

В кількох випадках справив я в своїй праці чи то помилкові дати, чи інші невірні заподання, але це робив я зрозуміло лише що до тих джерел, на які я в тексті моєї праці покликався.

Децо подрібнійше мушу згадати про книжечку, що появилася в Мюнхені в 1953-ому році у виданні Братства кол. вояків 1-ої УД УНА. Треба мені то зробити тому, бо у вступному слові до тої книжечки знаходиться на стор. 7-ій осьякий уступ:

“Така праця (себто про Ч.О. — пояснення моє) й була написана по-українськи, а для німецьких чинників була перекладена на німецьку мову. Саме одна з копій цього німецького перекладу, передана полк. А. Бізанцові, і збереглася та була передана д-ром Л. Макарушкою для опублікування в серії видань Братства кол. Вояків 1-ої УД.”

Автор вступного слова написав то в добрій вірі, не був однак належно поінформований про дійсний стан. Я не передавав того машинопису “для опублікування”, а лише передав був його на прохання тодішнього голови Братства йому для прочитання. Голова Братства довідавшись іменно в розмові зі мною, що я маю деякі недруковані ще до того часу машинописи з історії УГА (спомини ген. Кравса, працю отамана Льобковіца про похід на Київ та машинопис про Ч.О. невідомого автора) попросив мене, щоби я йому ті матеріали визичив, бо він хотів би з ними познайомитися. Про видрукування машинопису про Ч.О. довідався я щойно по появі тої книжечки. При найблищій зустрічі з головою Братства я висказав йому свій погляд, що велика шкода, що не повідомлено мене про намір видання того машинопису друком, бо тоді був би я радо справив бодай деякі поважніші помилки в машинописі. Голова Братства признав, що воно дійсно сталося недобре і він жалує, що їм не прийшло на думку того зробити.

Це вияснення що до тої публікації уважав я за конечне зробити, бо майбутньому дослідникові, який ствердить деякі розбіжності між моєю працею, а виданою Братством книжечкою, було би ніяк незрозумілим, чому то я передав її “для опублікування”, хотяй повинен був собі здавати з цього справу, що вона не надається до друку без попереднього зроблення деяких річевих поправок. На поважні недомагання того представлення Ч.О. звернув вже зрештою увагу і ген. Греков в цитованій мною статті та подав деякі неточності, що притрапилися в тій публікації.

Отцим виясненням не думаю ніяк зменшувати дуже похвальної ініціативи Братства видати книжечку про Ч.О., щоби поінформувати в такий спосіб молодше покоління про той важний період з часів наших визвольних змагань. Цею провідною ідеєю — як це і видно з вступного слова — руководилися видавці тої книжечки. — Автор.

Сторінки до "Жалібної Книги"

Назва "Жалібна Книга" прийнялася в нас вже здавна на означення місця, де реєструється з почуттям найглибшого сантименту і пошани прізвища тих старшин, підстаршин і стрільців, що лягли в боях на полях слави, померли в шпиталях від ран чи епідемій, загинули в полоні, або в інший спосіб втратили життя, як активні вояки українських збройних сил.

Продовжуємо з тією самою метою назву "Жалібна Книга" і ми, бо ця назва найбільш відповідна в сучасних відносинах нашої нації. Не можемо ж ми — як наприклад побиті в двох останніх війнах і вставших знову на ноги, німці— говорити про почесні Таблиці („Ehrentafel“), бо по перше: для таких таблиць нема тепер місця на Рідних Землях, а з "Жалібною Книгою" все таки легше, а по друге: для почесних таблиць треба мати точні дані, бо на них вже нічого справляти не можна. Отже треба було б мати про поляглих точні дані на підставі курінних чи полкових метрик смерти, рапортів військових шпиталів чи інших урядових повідомлень, а таких документів у нас нема і мабуть ніколи не було, хоч хоробра і лицарська Галицька Армія мала всі прикмети регулярної, мілітарної формації.

Бажання зберегти й утревалити на письмі прізвища поляглих і загинувших на шляхах до нашої "Обітованої Землі" — було від самих початків сильніше, ніж брак документів і ніж душевні удари, що впали на нас після катастрофи державности і нашої програної війни. За браком централізації, почалися індивідуальні доволі часті, хоч і відокремлені, зусилля зберегти для історії прізвища тих, що зі зброєю в руках боролися за життя нації, що своєю смертю хотіли перебороти марево смерти, що зависло над нею. Почали творитися в галицьких містах, містечках і селах гурти людей, дбайливих за пам'ять побратимів-воjakів УГА, які почали списувати прізвища поляглих своїх односельчан.

Для прикладу згадаємо містечко Яворів, де при вході до місцевої церкви вмуровано таблицю з прізвищами тих 80-ти міщан, які полягли як вояки УГАрмії. Дальше: заряд Читальні "Просвіти" в Миколаєві над Дністром вмуровав 1. XI. 1935 р. в нововибудованій залі Читальні пам'яткову таблицю з точними прізвищами 14 своїх односельчан-воjakів УГАрмії. Фундатором тої таблиці був місцевий лікар д-р Стасів Дмитро. В кінці старанням Філії Охорони Воєнних Могил в Угнові вмуровано в одній стіні церкви мармурову таблицю, на якій поміщено спис Угнівців-воjakів УГАрмії, що віддали життя за волю України. Таблицю виконав артист Коверко Андрій.

Були випадки, що така благородна робота велася на скалю повітову, як наприклад в Угнівщині і судовому повіті Белз. Виконували таку роботу тут і там, старшини поодиноких бригад для своєї формації, як ось наприклад старшини 7-мої Львівської бригади склали в таборі Української Бригади в Йозефові на Чехах, повні списки поляглих тієї бригади, передавши ці списи до архіву Визвольної Боротьби в Празі, де ці списи, разом із усім архівом, попали у ворожі руки.

Були несмілі і несистематичні спроби робити це діло на загально-краєву скалю. Треба тут згадати ініціативу Союзу Українських Інвалідів у Львові, якого Управа видала в 1922 р. дві маленькі брошури “Жалібної Книги”, випуск перший і випуск другий, одначе на великий жаль не появился заповіджений випуск третій і четвертий. Цей останній мав помістити прізвища всіх старшин УГАрмії, що полягли в боях чи померли від тифу.

Існували в нас у Львові установи й товариства, які за своїм характером, а навіть статутом, могли дуже легко централізувати таку роботу в краєвому вимірі, відтворюючи ще за свіжої пам'яті, в межах можливого те, чого не закріпили метрики смерти чи інші наші урядові документи, яких ми не мали.

Треба тут сказати щиро й отверто, що цій справі не приділено тоді належної уваги, а кожний втрачений рік зменшував шанси виготовити такий спис поляглих вояків УГАрмії. Таку роботу дуже легко могли виконати Т-во “Молода Громада” (б. старшини УГА) і “Чер. Калина” у Львові, маючи в тому часі добрі можливости як наприклад: добру пам'ять живучих старшин, підстаршин і стрільців УГАрмії, врятовані різні документи, накази Начальної Команди, а в кінці теж і фінансові засоби. Одначе згадані установи того обов'язку і завдання на великий жаль не виконали.

Сьогодні, майже по 50 роках, дуже тяжко точно устійнити джегельні дані про поодиноких старшин УГАрмії, як наприклад їх хресні імена, дату й місце їх смерти. Ми до сьогодні не знаємо, яке хресне імя мав кол. командант III-го Галицького Корпусу генерал Гембачів, не кажучи вже про інші ближчі дати зв'язані з цим високим старшиною. З другого боку, ще й сьогодні вдалося нам устійнити, доповнити та закріпити імена деяких старшин, підстаршин і стрільців, що їх минулі роки нам не залишили. Але для цього треба було нині куди більшого труду, ніж це могло статися 50 чи 40 років тому.

**

Реєстр надрукованих нижче прізвищ поляглих на полях боїв, або померлих у шпиталях, чи в полоні старшин, підстаршин і стрільців УГАрмії — походить із різних джерел і на відповідальність цих джерел ми їх тут містимо.

Є це, отже, в першу чергу спроба звести разом в одному місці всі ці прізвища, які досі були розкинені в різних брошурах, військових журналах, стрілецьких календарях і т.д. В цьому випадку я обмежився тільки до справлення нами неточностей, чи до додання відомих нам

імен до прізвищ, яких у попередніх списках бракувало. От наприклад: я скреслив з листи поляглих, кол. команданта 8-го піх. полку 4-тої Золочівської бригади, сотника Іванова Павла, про якого в календарі “Червоної Калини” на рік 1931, на сторінці 62 сказано, що він поляг під Теробовлею у 1919 р., бо сотник Іванів живе тепер у Торонті і втішається добрим здоров'ям.

В другу чергу цей реєстр—це мої власні доповнення, які я робив і роблю на підставі моїх опитувань і розшуків, ведених мною доволі інтензивно впродовж останніх 15 років.

Врешті я долучив до того реєстру також прізвищ тих кол. старшин, підстаршин і стрільців УГАрмії, які згинули в різних обставинах і померли вже після закінчення воєнних дій.

Я піднявся цього, може й понад мої сили, в свідомості, що ніхто інший за це діло не мав відваги чи бажання взятися. Робив я це також у свідомості, що це вже дійсно останній час, коли думати про збереження для історії прізвищ побратимів по зброї, бо оце відходять із цього світу останні вже учасники збройної боротьби за віднову української державности. Вигасає ціле покоління, до якого і я належу і з яким пов'язують мене тисячі ниток духових споріднень і живих симпатій: покоління, яке бачило на власні очі здійснений національно-політичний ідеал, а саме власну Українську Державу, п'ятдесятиліття якої відзначаємо якраз в цьому, 1968 році.

Разом із цим поколінням кол. вояків УГАрмії, відходять останні свідки більші й менші актори і статисти історичних сцен недавно минулого, а одночасно разом із одними і другими відходить зі сцени жива українська історія 1914 - 1922 років.

На шляху цієї живої історії залишилося багато-багато могил біля побоевищ, на невідомих полях і на відомих і невідомих цвинтарях. Це могили моїх добрих і вірних побратимів по зброї. Між ними є могили тих, що їм навіть не пощастилося дожити й побачити здійснення, хоч і на короткий час, наших ідеалів. У цьому є глибока трагедія, але вона може менша від трагедії і болю тих, що бачили Обітовану Землю, але бачили також, як цю Обітовану Землю залила повільно хаосу і обернула її в повну руїну.

В цьому 1968 році відзначаємо П'ятдесятиліття віднови Української Держави над Дніпром і над Дністром. Цим Збірником матеріалів до історії хороброї і лицарської Української Галицької Армії, а також цим реєстром втрат активних учасників боротьби за нашу Державність — я хотів би причинитись своїми скромними силами до відзначення цього великого Ювілею.

Хай буде Вічна Память цілому героїському поколінню і всім відомим і невідомим Героям, які зложили своє молоде життя за Волю України.

Вінніпег, Канада, у квітні 1968 року.

Дмитро Микитюк,
кол. хорунжий УСС.

СТАРШИНИ, ПІДСТАРШИНИ І СТРІЛЬЦІ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА, ЩО ПОЛЯГЛИ У ЛЬВОВІ В БОЯХ З ПОЛЯКАМИ В ЛИСТОПАДІ 1918 Р.

Бас Василь, вістун УГА. Нар. в селі Чижиків - Львів. Оборонець Львова. Впав в бою з поляками в листопаді 1918 р. як оборонець касарні Фердинанда у Львові при вулиці Городецькій. (Заклинський Мирон, підхор. УСС. Оборона касарні Фердинанда. Кал. "Ч. К." на 1936 рік, ст. 67.)

Бережан Григор, четар УГА. Родом з Лужан-Буковина. Абсолютент гімназії в Чернівцях. Хорунжий австрійської армії. На італійському фронті 2 рази ранений. Маючи 23 літ згинув в бою з поляками 13 листопада 1918 р. в Кульпаркові, на передмістю Львова. (Кузьма Олекса, сотник УГА. "Листопадові дні". Сторона 285. Львів 1931.)

Бельке Карло, шофер українського війська. Вістун санітарного авта у Львові. Перевіз 4-го листопада 1918 р. у Львові в 8 наворотках 32 стрільців ранених в бою з поляками в околиці вулиць Сапіги і Коперника. В часі останнього перевозу згинув від польської кулі. Похований на Личаківськiм цвинтарі. (Подав пор. УГА Дмитро Кренжаловський, командант автоколонни у Львові. (Календар "Ч. К." на 1936 рік. Календарієм за листопад).

Бочан Дмитро, десятник УСС. До легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Згинув 4-го листопада 1918 р. здобуваючи особовий залізничий дворець у Львові. Вмираючи мав ще силу кликнути: "Вперед хлопці! Боже Вам помагай!" ("Листопадові Дні", Львів 1931, ст. 137.)

Голубець Михайло, стрілець. Родом зі Львова. Переплетник в друкарні Старопігії. В часі перемиря з поляками 2-го листопада 1918 р. убитий польською боївкою в шкільнім будинку школи ім. Грінченка при вулиці Городецькій, ч. 25. ("Листопадові Дні", ст. 150, Львів 1931.)

Гофрик Володимир, УСС. Нар. 1901 р. у Львові. До легіону УСС вступив 1914 р. Згинув в перших днях листопада 1918 р. у Львові в бою з поляками. Похований на Личаківськiм цвинтарі, недалеко пам'ятника Івана Франка. На його могилі є такий пам'ятник: клячить ангел і держить розложену книгу. На одній стороні книги напис: Володимир Гофрик, УСС, дата народження і дата смерті. На другій стороні книги по польськи: Zginął we wojnie bratniej, syn mój jedyny ostatni - matka. (Подав Петруняк Михайло, хор. кінноти 1. Бригади УСС. Чіаго, ЗДА.)

Гумовський Тимотей, пор. УГА. Нар. 1892 р. в Угнові як син бідної вдови. Абсолютент прав. Старшина австрійської армії. Маючи 26 літ згинув в бою з поляками 4-го листопада 1918 р. на розі вулиці Словацького, як спішив з допомогою залозі в будинку Головної Пошти. (Кал. "Ч. К.", Львів 1922, ст. 126.)

- Дзіковський Василь**, підхорунжий Легіону УСС. Народився 1893 р. в Дахнові-Чесанів як син учителя. Гімназію закінчив в Перемишлі. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Член Прес-Кватири Легіону УСС, воєнний дописувач Боевої Управи і стрілецький літописець. Ранений над Збручем 26-го вересня 1917 р. Автор окремої публікації: "Коло Потутор". Згинув в перших днях листопада 1918 р. в часі вуличних боїв у Львові. (Кал. "Ч. К.", Львів 1922 р.)
- Маренін Михайло**, десятник УСС. Нар. 1893 р. Вільшаниця-Золочів. До Легіону УСС вступив 1914 р. Поляг у Львові від кулі польської боївки в неділю 3-го листопада 1918 р. біля Промислового Музею при вул. Гетьманські Вали. (Подав кол. підхор. УСС Степан Волинець, Вінніпег, Канада.)
- Фоліс Михайло**. Студент академічної гімназії у Львові. Син парламентарного посла до Відня отця Йосифа Фоліса. Розстріляний польським полевим військовим судом за недоказане шпигунство в січні 1919 р. у Львові. ("Кривава Книга", Відень 1919, частина петрша, ст. 14.)
- Еремійчук**, робітник у Львові. Розстріляний (разом з Фолісом) польським військовим полевим судом за недоказане шпигунство в січні 1919 р. у Львові. ("Кривава Книга", Відень 1919, частина перша, ст. 14.)
- Ляхович Володимир**, хор. УГА. Родом з Дуніва-Заліщики. Абсолювент академічної гімназії у Львові. Згинув в бою з поляками 4 листопада 1918 р. в обороні касарні Фердинанда при вулиці Городецькій, маючи 21 літ. (Козак Северин, сот. УГА. Оборона касарні Фердинанда у Львові. "Український Прапор", Відень 1923, ч. 44.)
- Ліськевич Павло**, четар УГА. Родом з Ярослава. Абсолювент львівської політехніки. Четар артилерії австрійської армії. Згинув у Львові в бою з поляками 8 листопада 1918 р. в обороні будинку Головної Пошти, маючи 27 літ. ("Листопадові Дні," Львів 1931, ст. 189.)
- Пігуляк Карло**, УСС. Родом з Коломийщини. Один з найвідважніших стрільців Легіону УСС. Згинув у Львові в бою з поляками 12-го листопада 1918 р. коло міської газівні, в районі вулиці Ветеранів. ("Лисопадові Дні", Львів 1931, ст. 275.)
- Шкварко Осип**. Уродженець Львова. Торговельний помічник. Маючи 15 літ вступив добровільно до рідного війська і поляг на вулицях Львова в бою з поляками в перших днях листопада 1918 р. Похований на Личаківським цвинтарі. (Кал. "Ч. К.", Львів 1922, календарізом за лютий.)
- Шкондюк В.**, студент медицини. Як український міліціонер згинув у Львові 2-го листопада 1918 р. на Академічній вулиці, застрілений зі заду польською боївкою. ("Листопадові Дні", ст. 97. Львів 1931.)

Невідомий стрілець. Згинув в бою з поляками 4 листопада 1918 р. від ворожої ручної гранати на вулиці Городецькій. (Дрижак Фелікс “Памяти Товариша”. “Свобода”, Джерзі Сіті 1929, 5-го листопада, ч. 259.)

Український стрілець впав забитий зі заду польською боївкою 2-го листопада 1918 р. на Академічній площі. (“Листопадові Дні”, ст. 97, Львів 1931.)

Український вояк впав від куль польських легіонерів при вулиці Стрийській в неділю, 3-го листопада 1918 р. у Львові. (Я. Л. З Листопадових переживань. Кал. “Ч. К.” на 1927 рік, ст. 52.)

ЗАВВАГА ВИДАВЦЯ:

Наші втрати у львівських боях годі точно означити, а то з недовстачі статистичних дат. Ліста втрат, виготовлена головною командою в другому тижні листопада 1918 р. подає коло 90 вбитих і понад 200 ранених.

† ВОЯКИ УГА В ПЕРЕМИШЛІ В ЛИСТОПАДІ 1918 Р.

Бий Олександр, десятник УСС. Родом з Перемишля. До Легіону УСС вступив в 1914 р. Згинув в бою з поляками в селі Яксманичі біля Перемишля 19-го листопада 1918 р. (“Літопис Ч.К.”, ч. 9, ст. 10; Львів 1930 і пор. УСС Антін Артимович, Чикаго, ЗДА.)

Британ, чет. УГА. Родом з повіту Перемишль. В перших днях листопада 1918 р. впав в бою з поляками біля Перемишля. (Артимович Антін, пор. УСС. “Перемишль”. Збірник. Ст. 162. Нью Йорк 1961.)

Кокот Андрій, вояк УГА. Родом з Яксманич - Перемишль. Згинув в бою з поляками в 1918 р. в обороні Перемишля. (Артимович Антін, пор. УСС. Збірник “Перемишль”, ст. 162, Нью Йорк 1961.)

Кучерепа Володимир, вояк УГА. Родом зі села Селиска, Перемишль. Поляг в Перемишлі 1918 р. (Артимович Антін, пор. УСС. Збірник “Перемишль”, ст. 162, Нью Йорк 1961.)

Козьол Юліян, студент гімназії в Перемишлі. Був він першою жертвою в обороні Перемишля. Згинув в перших днях листопада 1918 р. в бою за залізничний дворець. Похований на цвинтарі при вул. Словацького. (Подав пор. УГА Петро Прибитківський, Торонто, Канада і пор. УСС Антін Артимович, Чикаго, ЗДА.)

Мельничук, хорунжий (наддніпрянець.) **2 галицьких підстаршин** і **Нагайський Михайло**, вояк УГА. Згинули в Перемишлі в бою з поляками 1918 р. (Артимович Антін, пор. УСС. Збірник “Перемишль”, ст. 162, Нью Йорк 1961.)

Кількох стрільців згинули 12-го листопада 1918 року у Перемишлі в бою з поляками як оборонці касарні при вул. Тихій. (Борис Ромченко: Сумної пам'яті дні в Перемишлі. “Український Скиталець”, ч. 1 і ч. 2. Йозефів 1921 р. Ч.С.Р.)

Шкреметко Семен, пор. УГА. Гімназію закінчив в 1914 р. в Перемишлі. Як полоненого польський командант жандармерії Броніслав Стойовський в часі ескортування до полевого військового суду застрілив 10-го листопада 1918 р. на вулиці в Перемишлі. (“Кривава Книга”, Відень 1919 р., частина перша, ст. 15.)

Фільц Тарас, студент гімназії в Перемишлі. Родом з Перемишля. Згинув разом з десятником Бийом в бою з поляками 19-го листопада 1918 р. в селі Яксманичі біля Перемишля. (Літопис “Ч. К.”, ч. 9, ст. 10, Львів 1930 і пор. УСС Антін Артимович, Чікаго, ЗДА.)

18 стрільців з Гусаківського куреня 10-го листопада 1918 р. згинуло в боях з поляками в фортах під Перемишлем. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 10, Львів 1930.)

3 стрільців і одна дівчина, а саме:

Сорока Іван — Сеник Макар — Стисло Іван і Щирба Ефрозина згинули 18-го листопада 1918 р. в бою з поляками в селі Селиска, під Перемишлем. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 10, Львів 1930.)

ПОГИБШІ СТАРШИНИ ПІД ЛЬВОВОМ

Альбота Петро, чет. УГА. Родом з Буковини. Командант чети в 7-ій сотні, 3-го куреня 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Впав в бою з поляками 24 квітня 1919 р. в Сихові під Львовом. (В. Бояринич: Кривавий шлях, ст. 110, Львів 1936.)

Бабій, хор. УГА. Родом з Коломийщини. Старшина 1-го Коломийського куреня. Надзвичайно хоробрий і завзятий старшина. Все ішов до наступу проти поляків перед боевою лінією. Впав в бою з поляками 11. січня 1919 р. під Персенківкою біля Львова. (пор. Ясінчук Ілля, командант 1-го Коломийського куреня, 2-ої бригади УГА. Фенікс, Арізона, З.Д.А.)

Баран Петро, чет. УГА. Нар. в повіті Перемишль. Командант Перемиської сотні, а потім старшина 2-го Самбірського куреня. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками 26-го червня 1919 р. під селом Черче, повіт Рогатин. Похоронив парох Черча о. Лев Бачинський. (Поручник Хроновят Михайло, командант куреня, Cleveland, U.S.A. і о. Богдан Бачинський (син о. Лева Бачинського) український католицький священик в Канаді.)

Басараб Дмитро, хор. УГА. Нар. 1896 р. в селі Ператин, Радехів. Народний учитель. Старшинську Школу австрійської армії закінчив в Jögendorf і на Шлеську. Як командант сотні 5-тої Сокальської бригади пропав в березні 1919 р. в бою з поляками під Дубном на Волині. (Лашук Микола, четар УГА, Саскатун, Канада.)

- Богун Іван**, хор. УГА. Нар. 1896 р. в селі Завишень, пов. Сокаль. Помер в лічниці в Станиславові 1919 р. від ран отриманих на фронті під Львовом в бою з поляками. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 12, Львів 1929.)
- Бігун Василь**, чет. УГА. Командант 18-тої сотні, 23-го куреня, 7-мої Львівської бригади. Поляг в бою з поляками під час великої офензиви УГА в селі Оброшин, біля Львова ("Літопис Червоної Калини" ч. 6, ст. 8. Львів 1937.)
- Білецький Михайло**, чет. УГА. Старшина 1-го куреня, 3-тої групи "Глибока". Згинув в бою з поляками 15-го травня 1919 р. Похований в Сущиці, повіт Старий Самбір. ("Літопис Ц. К.", ч. 9, ст. 12, Львів 1934.)
- Біленький Петро**, четар УГА. Нар. в Бродях. Старшина 4-тої Золочівської бригади. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками під Тереховою. (Сотник Іванів Павло, командант полку 4-тої Золочівської бригади, Торонто, Канада.)
- Береський Михайло**, чет. УГА. Родом з Купнович Старих, повіт Рудки. Старшина 7-мої Львівської бригади. Впав в бою з поляками в селі Черляни під Городком дня 11-го січня 1919 р. ("Літ. Ч. К.", ч. 5, ст. 8, Львів 1937.)
- Вапнгамер Отто**, чет. УГА. Родом з Буковини. Старшина австрійської армії. Згинув в квітні 1919 р. під Львовом, розірваний польською гранатою. (Подала Люїза з Тавчер Шмідт, "Свобода" 1955, 24 березня, Джерзі Сіті і Нью Йорк.)
- Василишин Микола**, чет. УГА. Згинув в бою з поляками 1919 р. Похований в спільній могилі поляглих вояків УГА на цвинтарі в Чорткові. ("Літопис Ч. К.", ч. 11-те, ст. 18, Львів 1931.)
- Васкан Степан**, чет. УГА. Родом з Веренчанки, повіт Кіцмань — Буковина. Командант 3-го куреня 36 піх. полку ім. гетьмана Мазепи. Впав в бою з поляками біля залізничної стації в Угнові 21-го січня 1919 р. Похований в с. Вербиця побіч чет. Пушкара Івана. (Степан Божик. Угнів та Угнівщина. Історичний збірник. Ст. 163, Нью Йорк 1960.)
- Гафтуляк Ярослав**, чет. УГА. Родом з Коломийщини. Впав в бою з румунами 17-го січня 1919 р. під Сиготом. (Ст. Жибачинський. Марморощ-Сигітська Кампанія. Як галичани займали Угорську Україну. "Стрілець" — орган Галицької Армії. Камінець 1919 р.)
- Гайворонський Петро**, хор. УГА. Родом зі Старих Заліщик і тут ходив до учительської семінарії. Брат капельмайстра Михайла Гайворонського. Впав 15-го квітня 1919 р. в бою з поляками в наступі на Чортківську Скалу під Львовом. (Календар "Червоної Калини" на 1922 рік, ст. 39.)
- Гошоватюк Денис**, сот. УГА. Нар. 1892 р. в Городенці. Гімназію закінчив в Коломиї. Командант сотні в 1-шій боснійській піх. полку, в рядах якого відбув всю боеву кампанію на італійському фронті. На чолі зі своєю сотнею здобув в нічному завзятому насту-

пі гору Monte Metella de Gallio, яку не могли здобути 2 австрійські бригади. Як командант коломийського куреня 24 піх. полку впав в бою з поляками 28-го грудня 1918 р. в наступі на село Кривчиці під Львовом. (Подав командант батареї, 1. гар. полку, 1-ої бригади УСС, сотник Курілюк Ярослав, Грейт Фаллс, Монтана, ЗДА.)

Гладилович Богдан, сот. УГА. Командант 1-го куреня 8. Самбірської бригади. Впав в бою з поляками 7-го березня 1919 р. під селом Бар на відтинку Судова Вишня. (Карпинець Іван, пор. УГА. Історія 8 Самбірської бригади. "Літопис Ч. К.", ч. 10, ст. 18, Львів 1933.)

Гринів Василь, пор. УГА. Командант куреня 2-ої Коломийської бригади. Щоб не потрапити в полон, в часі бою з поляками в травні 1919 р. під Миколаєвом над Дністром, застрілювався. (Кал. "Ч. К." на 1923 рік, календарієм за вересень і пор. УГА Ілля Ясінчук, Фенікс, Арізона, ЗДА.)

Гусев Анатоль, чет. УГА. Студент прав з Київщини. Командант скорострільної сотні (командант сот. Єрошук). Впав 26-го січня 1919 р. в бою з поляками в селі Михайлівка коло Угнова. (Ст. Божик. Угнів та Угнівщина Історичний збірник, ст. 157, Нью Йорк 1960.)

Гуменюк Михайло, чет. УГА. Нар. 20-го листопада 1892 р. в Коломиї і тут ходив до гімназії. Іспит зрілості здав в 1915 р. у Відні. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. і як вістун перебув всю боеву кампанію в Карпатах. Опісля був відкомандерований до австрійської армії і став старшиною при 24 піх. коломийським полку. Як командант 8-мої сотні, 3-го куреня 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка поляг в бою з поляками 12-го січня 1919 р. в Сихові під Львовом. Похований в Коломиї. (Василь Бояринич. Кривавий Шлях, ст. 63, Львів 1936.)

Гайдичук Микола, хор. УГА. Командант 1-шої чети, 1-шої сотні Гуцульського куреня, 11-тої Стрийської бригади, впав в бою з поляками в часі Чортківської Офензиви під Монастирискими в червні 1919 р. (Степан Мисак. Під Монастирискими. Кал. "Ч. К.", на 1935 р., ст. 96, Львів.)

Гардзилевич Пилип, чет. УГА. Нар. 1894 р. в Синькові, повіт Радехів. Народний учитель. По закінченню австрійської старшинської школи в Jägendorf — і на Шлеську, був старшиною в 35 п. золочівським полку. Командант сотні в 3-тім курені групи "Схід". В травні 1919 р. будучи на відпустці в рідному селі, захворів на тиф, поляки забрали в полон і як латинника 6-го липня 1919 р. розстріляли в Бродах. Мусів сам собі викопати могилу. ("Літ. Ч.К.", ч. 10, ст. 22, Львів 1930.)

Гура Людвик, чет. УГА. Командант чети в 7-мій сотні 3-го куреня 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка, згинув в бою з поляками

в Зубрі під Львовом в квітні 1919р. (В. Бояринич. Кривавий Шлях, ст. 110, Львів 1936.)

Гузик Льонгін, чет. УГА. Нар. в селі Тартаків-Сокаль. Командант 3-ої сотні, в 3-тій курені, 5 Сокальської бригади. Згинув в часі Чортківської Офензиви в бою з поляками під селом Іванівка коло Теробовлі 12-го червня 1919 р. (Сот. Чайка Іван, командант 3 куреня 5-тої Сокальської бригади. Торонто, Канада.)

Завадюк Василь, підхор. УГА. Родом з Покуття. Впав в бою з румунами 17 січня 1919 р. під Сиготом. (Ст. Ж. Мармарош-Сигітська Кампанія "Стрілець", Камянець 1919 р.)

Закала Іван, чет. УГА. Родом з Камінки старе село, повіт Рава Руска. Старшина Угнівського куреня. В бою з польськими уланами в селі Гребенному біля Угнова був тяжко ранений в ногу і з причини гангрени помер в шпиталі 12-го грудня 1918 р. в Сокалі. (Степан Божик. Угнів та Угнівщина, ст. 148, Нью Йорк 1960.)

Заплітний Володимир, хор. УГА. Нар. 1898 р. в Тернополі. Командант 6-тої сотні 2-го куреня в групі отамана Клея. В часі другого відступу УГА в бою з поляками біля села Підгайчик коло Теробовлі був 16-го липня 1919 р. тяжко ранений і 23-го липня 1919 р. помер в Тернополі. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 20, Львів 1937.)

Залеський Прокін, хор. УГА. Нар. в селі Іванчани, Збараж. Старшина Збаражського куреня 3-тої бригади УГА. Впав в бою з поляками весною 1919 р. під Львовом. (Хрінь Іван, стрілець УГА. зі Збаража. Віндзор, Канада.)

Дзерович Адріян, четар УГА. Нар. 27 травня 1899 р. у Бродах. Син о. Юліяна Дзеровича, директора учительської дівочої семінарії у Львові. Гімназію закінчив у Львові. В третім році 1-ої світової війни закінчив з відзначенням Військову Академію у Відні і був іменований четарем 33 п. п. у Кракові. По розвалі Австрії зголосився до рідного війська і в наступні на Хирів поляг в бою з поляками, маючи 20 років. Тіло перевезено 21 березня 1920 р. до Львова і похоронено на личаківському цвинтарі. ("Літ. Ч. К.", ч. 2, ст. 21, Львів 1929.)

Кантор Теодор, чет. УГА. Нар. 29-го вересня 1896 р. в Себечеві, пов. Сокаль. Поляг в часі Чортківської Офензиви в червні 1919 р. в бою з поляками в селі Почапи коло Золочева. (С. Г. За Белз. "Літ. Ч. К.", ч. 6, ст. 4, Львів 1936.)

Коломийчук Семен, пор. УГА. Нар. 1890 р. в селі Городниця, повіт Городенка. Гімназію закінчив в Коломиї. Старшина австрійської армії. В часі першого відвороту УГА з під Львова впав в бою з поляками, обороняючи залізничий міст під Нижневом над Дністром. (Яшан Василь, пор. УГА. Саскатун, Канада.)

Комаринський Мирослав, четар УГА. 20 піх. полку. Помер в наслідок ран в лічниці в Станиславові. ("Републіка", щоденник, орган Уряду ЗОУНР, Станиславів 7-го березня 1919, ч. 29.)

- Копаницький Степан**, пор. УГА. Родом зі Станиславова. Фронтовий старшина австрійської армії. Командант 2-го куреня 5-ої Сокальської бригади. Впав в часі Чортківської Офензиви в кривавім бою з поляками за село Іванівку коло Теревовлі 12-го червня 1919 р. Похоронений в Хоросткові. (Пор. Ган Петро, адютант штабу 5 Сокальської бригади. "Жалібна Книга", випуск другий, ст. 13, Львів 1922.)
- Коссар Іван**, четар УГА. Нар. в Радехові. Брат сотника Володимира Коссара. Старшина в 4-тій Золочівській бригаді. В часі відступу УГА за Збруч, загинув трагічно. (Сотник Павлів Іван, командант полку 4-тої Золочівської бригади. Торонто, Канада.)
- Кійко Михайло**, пор. УГА. Нар. в 1892 р. Поморяни-Зборів, Старшина 4-тої Золочівської бригади. В часі Чортківської Офензиви був тяжко ранений в бою з поляками під Теревовлею і від ран помер. (Сотник Іванів Павло, командант полку 4-тої Золочівської бригади. Торонто, Канада.)
- Крайт Роберт**, чет. УГА. Командант 12-тої сотні, 1-го куреня, 7-мої Львівської бригади. Впав в часі Чортківської Офензиви в червні 1919 р. в кривавім бою під Бережанами. ("Літ. Ч. К.", ч. 5, ст. 8, Львів 1937.)
- Кумаровський**, хор. УГА. Нар. в селі Купятичі, Перемишль. Командант чети в 1-шій Перемиській курені. (Командант куреня сотник Федик.) Впав в бою з поляками в наступі куреня на Глину Наварію на український Світлий Понеділок 1919 р. (Кутко Ігнат, учасник того бою. Чикаго, ЗДА.)
- Кульчицький**, пор. УГА. В часі відвороту коломиїської залоги за Дністер перед окупацією румунів Покуття, польський катехит Клюс перед Народним Домом в Коломиї застрілив з укриття пор. Кульчицького. ("Кривава Книга", частина перша, ст. 12, Відень 1919.)
- Мацькевич Олекса**, хор. УГА. Нар. в с. Будинині коло Белза. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Згинув 8-го лютого 1919 р. в бою з поляками в селі Заболоття, передмістя Белза. Похований в Белзі. (С. Г. За Белз. "Літ. Ч. К.", ч. 6, ст. 3, Львів 1936.)
- Марковецький Ілько**, чет. УГА. Родом зі села Пнів, Надвірна. Поляг в бою з поляками під Львовом весною 1919 р. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)
- Михайлів Іван**, пор. УГА. Нар. 1890 р. в селі Городиліві, Золочів. Старшина австрійської армії. Командант 1-ої сотні 11-го куреня 4-ої Золочівської бригади. Був важко ранений 11-го січня 1919 р. в бою з поляками в часі наступу куреня на село Ляшки Муровані під Львовом. Тиждень пізніше помер від ран в лічниці в Золочеві. (Чайковський Йосиф, отець, кол. УСС. Галівуд, Каліф., ЗДА.)
- Мекелита Ярослав**, хор. УГА. Нар. 5. січня 1900 р. в Сянічку, повіт Сянік, Лемківщина. Син священика. Поляг в бою з поляками в

часі наступу своєї сотні в перших днях листопада 1918 р. на стацію в Устриках біля Ліська.

(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)

Мельник Ілько, пор. УГА. Командант 6-тої сотні 35 куреня в 8-ій Самбірській бригаді. В часі першого відвороту УГА поляг від шабел польської кінноти в Дрогобижу коло Миколаєва над Дністром. ("Літ. Ч. К.", ч. 1, ст. 17, Львів 1936.)

Мельник Юрко, чет. УГА. Нар. в Яблоніві, пов. Коломия. Командант 2-ої сотні, 3-го куреня піх. полку ім. гетьмана Мазепи. Впав 26-го січня 1919 р. в бою з поляками в селі Карові, біля Угнова. Похований в ріднім Яблоніві. ("Літ. Ч. К.", ч. 5, ст. 16, Львів 1934 і Угнів та Угнівщина, ст. 158.)

Мудрак Микола, хор. УГА. Нар. 1897 р. в селі Кліводин, пов. Кіцман — Буковина. До гімназії ходив в Кіцмани. Командант чети в 9-тій сотні, 3-го куреня, 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Впав 17-го квітня 1919 р. в бою з поляками (в часі розвідки) в селі Козельники під Львовом. (Микола Гарас з 3-го колонійського куреня, Торонто — Канада.)

Мушинський Михайло, чет. УГА. Старшина австрійського 89 піх. полку. Командант сотні в 7-мій Львівській бригаді. Згинув в часі відвороту УГА за Збруч, в липні 1919 р. (Кал "Ч. К." на 1925 рік, ст. 52, Львів.)

Лагода Олекса, хор. УГА. Командант чети в 7-мій сотні, 3-го куреня, 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. В часі наступу куреня на село Соکیلники під Львовом впав в бою з поляками 27-го грудня 1918 р. (Волицький Василь. На Львів і Київ. Воєнні спогади 1918 - 1920. Ст. 45, Торонто 1963.)

Лаєр Альфонс, отаман УГА. Майор австрійської армії. Командант Групи УГА над Збручем в 1919 р. В часі відступу Групи з Підволочиськ до Гусятина замордований 9-го червня 1919 р. поляками під селом Колодіївка, пов. Скалат. Похований на цвинтарі в Скалаті. ("Кривава Книга", частина перша, ст. 10, Відень 1919.)

Лозинський, четар УГА. Старшина 89 австрійського піх. полку. Командант сотні в полку сотника Волощука (Група сот. Бізанца). Впав в бою з поляками в січні 1919 р. здобуваючи залізничну стацію Мшана, на шляху Львів - Городок. (Кал. "Ч. К.", на 1925 рік, ст. 46, Львів.)

Лісецький Іван, чет. УГА. Нар. 16 лютого 1894 р. в селі Перемислів, Сокаль. Командант сотні 9. бригади. Впав 3. лютого 1919 р. в бою з поляками під селом Варяж біля Угнова. Похований в рідному селі. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)

Люберт, чет. УГА. Німець, родом з Буковини. Командант чети скорострілів в 1-ій сотні, 1-го Станіславівського куреня. Згинув в бою з поляками 8 травня 1919 р. під селом Пасіки Зубрицькі, під Львовом. (Пор. Л. Макарушка, командант 1. Станіславівського куреня. Бад Годесберг, Німеччина.)

- Нанюк Микола**, хор. УГА. Родом з Товмаччини. Старшина австрійської армії, в рядах якої брав участь в боях під Верденом у Франції. Командант чети 7-ої сотні, 2-го Станис. куреня (командант пор. Загайкевич Володимир) 3-ої Бережанської бригади УГА. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками в наступі куреня на село Тютків під Струсовом 12 червня 1919 р. Похований в селі Заздрість, пов Теробовля. (Борковський Іван, четар УГА. Удар на Чортків "Літ. Ч. К.", ч. 7 - 8, ст. 10, Львів 1938.)
- Паска Михайло**, хор. УГА. Старшина 13 піх. полку 7-ої Львівської бригади. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками в другій половині червня 1919 р. під селом Плеників, Перемишляни. ("Літ. Ч. К.", ч. 5, ст. 5, Львів 1937.)
- Панчишин Дмитро**, пор. УГА. Нар. 1893 р. в селі Трудовач-Золочів. Командант сотні в 4. Золочівській бригаді. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками під селом Підгайчики біля Теробовлі. ("Літ. Ч. К.", ч. 4, ст. 2, Львів 1937.)
- Поповецький Євген**, чет. УГА. Родом з Покуття. Старшина Окружної Військової Команди в Коломиї. В часі походу галицьких військ на угорську Україну впав 17. січня 1919 р. в бою з мадярами в Мармароськім Сиготі і там похований. ("Гуцулія", журнал Гуцульського осередку в Чикаго, ч. 4, ст. 8, Чикаго 1967.)
- Петрів Микола**, чет. УГА. Нар. в с. Крехівці - Станиславів і тут закінчив гімназію. Впав як командант стежі в бою з поляками 19-го грудня 1918 р. під селом Сихів біля Львова. Похований в рідному селі. (Чорний. 3 боїв о Львів. "Свобода" 30. листопада, ч. 176, Джерзі Ситі і Нью Йорк 1928.)
- Підсонський Євген**, хор. УГА. Нар. 16 червня 1895 р. в містечку Белзець - Золочів як син священника. Старшина 11-го куреня 4-ої Золочівської бригади. Як командант чети виїхав з початком 1919 р. зі Золочева з сотнею на фронт під Львів і тут 11-го січня впав в бою з поляками в часі наступу куреня на село Ляшки Муровані. Похований на цвинтарі героїв в Золочеві. (Кал. "Ч. К.", на 1922 рік, ст. 118 і пані з Підсонських Чайковська, Галівуд, Каліф., ЗДА.)
- Петрикевич**, хор. УГА. Старшина 23-го куреня 7-ої Львівської бригади в часі наступу куреня 17-го лютого 1919 р. на Добанівський хутір (під Львовом) пропав без вістки. ("Літ. Ч. К.", ч. 6, ст. 9, Львів 1937.)
- Процик Теофіль**, хор. УГА. Нар. 1899 р. в селі Ладанці, пов. Перемишляни. Старшина 2-ої Коломийської бригади УГА. Гімназію закінчив у Львові. Ранений в бою з поляками на Йордан, 19-го січня 1919 р. під селом Сихів під Львовом і помер від ран на залізничній стації. Похований з початку в Сихові, а згодом у рідному селі в Ладанцях. (Марія Процик — сестра. Торонто, Канада.)

- Пушкар Іван**, четар УГА. Нар. 1891 р. в селі Вербиця коло Угнова. Студент медицини. Командант 1-го угнівського куреня. Поляг 6 січня 1919 р. в бою з поляками між Вербицею а Махновом. Похований в рідному селі. (Угнів та Угнівщина, ст. 153.)
- Слободенюк Аксентій**, четар УГА. Нар. в Київщині. Старшина в підгрупі сотника Укарми 4-го мазепинського полку. Поцілений ворожою кулею в груди в часі наступу куреня на село Домажир під Львовом в грудні 1918 р. помер 6. квітня 1919 р. в шпиталі в Жовкві. (“Республіка”, щоденник, орган Уряду ЗОУНР, Станиславів 12. квітня 1919 р., ч. 60, ст. 4.)
- Сирецький Юліян**, хор. УГА. Нар. в Богородчанах. Старшина 20. піх. полку. Помер наслідком ран в лічниці в Станиславові. (“Республіка”, щоденник, орган Уряду ЗОУНР, Станиславів 13. березня 1919 р., ч. 34.)
- Сербинський Лев**, хор. УГА. Старшина 58 австрійського піх. полку. Командант чети 8-мої сотні в 3-тім курені 24 полку ім. гетьмана Дорошенка. Згинув 27. грудня 1918 р. в бою з поляками в селі Сокольники під Львовом. (Юркевич Осип, пор. УГА. Едмонтон, Канада.)
- Свідрик**, чет. УГА. Командант 10-тої сотні, 2-го куреня, 7-мої Львівської бригади. В часі Чортківської Офензиви впав в кривавім бою з поляками під Бережанами в червні 1919 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 8, Львів 1937.)
- Сметана**, хор. УГА. Командант сотні в коломиїськім курені. Впав разом з 15 стрільцями з названого куреня в бою з поляками 10-го січня 1919 р. в часі весняної офензиви УГА під Сигнівкою коло Львова. (Евген Яворівський, хор. УГА. Кал. “Ч. К.” на 1928 рік, ст. 69, Львів.)
- Стасюк Володимир**, пор. УГА. Нар. 1889 р., Поморяни - Зборів. Старшина 4-тої Золочівської бригадж. В часі Чортківської Офензиви був тяжко ранений в бою з поляками під Тереховлею і від ран помер. (Сотник Іванів Павло, командант полку 4-тої Золочівської бригади. Торонто, Канада.)
- Стасів Микола**, сотник УГА. Командант Вишколу в Групі “Глибока”. В часі відвороту УГА в травні 1919 р. згинув в залізничім випадку на стації в Самборі. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 12, Львів 1934.)
- Степанів Ананія**, сотник УГА. Нар. 13-го жовтня 1890 р. в селі Вишнівчик - Перемишляни. Рідний брат хор. УСС Олени. Гімназію закінчив у Львові, а право студіював теж у Львові. Поручник австрійської армії 80-го піх. полку. Командант 3-го куреня 7-мої Львівської бригади. Один з найкращих і найвідважніших старшин УГА. В часі першого відступу УГА впав 24 травня 1919 р. в бою з поляками під Журавном над Дністром. На його гробі видніє напис: “Не посоромив Української землі” (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 20, Львів 1937.)

Струмеляк Осип, хор. УГА. Родом з села Карналовичі - Самбір. В австрійській армії перейшов гарматні курси від польових гармат, до тяжчих гавбиць і моздирів т. зв. "Мерзери". Командант батареї в 8-ій Самбірській бригаді. В часі другого відступу УГА впав в бою з поляками під містечком Язловець - Бучач. (Андрій Чайковський. Осип Струмеляк, хор. артилерії УГА. Кал. "Ч. К." на 1929 рік, ст. 82, Львів.)

Тотоескул Володимир, сот. УГА. Нар. 1896 р. в селі Іспас—Буковина. Активний старшина австрійської армії в 33-тій полку польових гармат в Станиславові. Як командант батареї в першій світовій війні брав участь в боях на російським, сербським, італійським, бельгійським і французьким фронтах. Як командант коломийської батареї впав 3-го грудня 1918 р. в бою з поляками на залізничній стації в Сихові під Львовом. Похований з початку в Станиславові, а потім в Чернівцях. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 22, Львів 1935.)

Утриско Клим, пор. УГА. Нар. 5. 2. 1897 р. в Комарні. Командант сотні в 7. Львівській бригаді. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками під Ягольницею 8 червня 1919 р. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 3, Львів 1937.)

Утриско, хор. УГА. Старшина 1-го Галицького Корпусу. В часі першого відвороту УГА впав в бою з поляками, обороняючи село Белзець коло Золочева. (Кал. "Ч. К." на 1929 рік, календаріум за липень, Львів.)

Франт Степан, хор. УГА. Нар. 1893 р. в Дахнові - Чесанів. Гімназію закінчив в Перемишлі а право студіював у Львові. Впав 6-го грудня 1918 р. в бою з поляками в обороні міста Чесанів. Похований в рідному селі Дахневі. (Грабець Василь, четар УГА. Вінніпег, Канада.)

Хомічак, хор. УГА. Родом з Добромиля. Кадровий підстаршина, а опісля хорунжий. В часі першої світової війни, за свою очайдушну відвагу і хоробрість в боях на російським фронті, був відзначений кількома найвищими боевими відзнаками. Командант скорострільної сотні в 2-гій Самбірським курені. В часі Чортківської Офензиви впав 29. VI. 1919 р. в бою з поляками в селі Лопушна під Рогатином. Похований в селі Лопушна побіч булавного Телефанка. (Пор. Хроновят Михайло, командант 2-го Самбірського куреня. Клевелянд, ЗДА.)

Шанайда Микола, чет. УГА. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками в селі Джурин, пов. Чортків і там похований. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 11, Львів 1930.)

Шкільник Юрко, хор. УГА. Гімназію закінчив в Коломиї 1914 р. Старшина 1-го Коломийського куреня. В часі першого відступу УГА впав в бою з поляками в травні 1919 р. під Львовом. (Пор. Ясінчук Ілля, командант 1-го Коломийського куреня. Фенікс, Арізона, ЗДА.)

- Шимків Гриць**, чет. УГА. Нар. 1896 р. у Вербіжи коло Белза. Гімназію закінчив в Сокалі. Командант сотні в Групі отамана Долуда. Впав 3. травня 1919 р. в бою з поляками в селі Миклашів під Львовом. (С. Г. За Белз. "Літ. Ч. К.", ч. 6, ст. 3, Львів 1936.)
- Юркевич Микола**, хор. УГА. Нар. 31-го грудня 1891 р. в селі Білий Камінь, Золочів. Учитель народних шкіл. Старшина 35-го австрійського піх. полку. Поляг в бою з поляками в селі Стаї коло Белза в березні 1919 р. як старшина УГА в групі отамана Богуслава Шашкевича. (Юркевич Осип, пор. УГА. Саскатун, Канада.)
- Яворський Мартин**, хор. УГА. Помер від ран отриманих на фронті в бою з поляками під Львовом в лічниці в Станиславові 1919 р. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 12, Львів 1929.)
- Єремкевич**, пор. УГА. Командант сотні в 3-тім курені (сот. Ревюк) 2-гої Коломийської бригади. В часі Чортківської Офензиви впав 22-го червня 1919 р. в бою з поляками в селі Скоморохи - Рогатин. (П. Б. і Б. О. 2-га Коломийська бригада в червневій проти-офензиві 1919 р. "Український Скиталець", ч. 14, ст. 11, Йозефів 1922.)
- Яремчук Матвій**, пор. УГА. Нар. 1889 р. в селі Палагичі-Товмач. Старшина 2-гої Коломийської бригади. В часі Чортківської Офензиви впав 22 червня 1919 р. в бою з поляками в селі Скоморохи - Рогатин. ("Жалібна Книга," випуск другий, ст. 31, Львів 1922.)
- Янцентий Петро**, чет. УГА. Нар. 1895 р. в містечку Куликів-Радехів. Народний учитель. По закінченню австрійської старшинської школи в Jügendorf - і на Шлеську був старшиною в 35-тім піх. полку. Поляг в березні 1919 р. в бою з поляками під Львовом. Мати з розпуки збожеволіла. (Лащук Микола, чет. УГА. Саскатун, Канада.)

Стрілецькі могили на Янівському цвинтарі у Львові. Панахида в часі Зелених Свят. Стоять з ліва: полк. Андрій Мельник, ген. М. Тарнавський і през. д-р Кость Левицький.

ПОГИБШІ СТРІЛЬЦІ УГА ПІД ЛЬВОВОМ

- Андріяш Іван**, десятник УГА. Нар. 1898 р. в селі Колінки — Городенка. До гімназії ходив в Городенці. Вояк Коломийського куреня 24 п. п. ім. гетьмана Дорошенка. Згинув в бою з поляками в лютому 1919 р. під Львовом. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго, ЗДА.)
- Антонів Микола**, стрілець УГА. Нар. в селі Лісок, пов. Камінка струмілова, літ 27. Вояк з 4-ої Золочівської бригади УГА. Впав в бою з поляками 25 лютого 1919 р. на відтинку групи “Схід”, і похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Антонів Степан**, стрілець УГА. Нар. в селі Висоцько, пов. Броди. Вояк 3-ої брідської сотні, 4-ої Золочівської бригади. Впав в бою з поляками під Львовом 9-го березня 1919 р. і похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Андрусевич Іван**, стрілець УГА. Нар. 1895 р. в селі Лещків—Сокаль. Забитий в бою з поляками біля села Варяж коло Угнова 1919 р. Похований в рідному селі. (Гура Ярослав, зі села Лещків. Бріджпор — ЗДА.)
- Агрес Матвій**, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці — Збараж. Вояк 4-ої сотні, 1-го куреня, 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри. Згинув в бою з поляками 19 грудня 1918 р. в с. Гійче під Равою руською. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)
- Бартків А.**, стрілець УГА. Син пароха з села Романів—Бібрка. Гімназію закінчив у Львові. Поляг в бою з поляками в часі другого наступу українських військ на Кадетську школу у Львові. (Д-р Рижій Іван, сан. пор. УГА. Санітарна служба в Листопадових днях у Львові. “Вісті Комбатанта”, ч. 3-4, ст. 19, Нью Йорк 1965.)
- Борячок Петро**, стрілець УГА. Нар. в селі Дідилів—Камінка Струмівлова. Впав в бою з поляками під Львовом весною 1919 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 18, Львів 1937.)
- Білик Іван**, стрілець УГА. Вояк 4-ої Золочівської бригади. Впав в бою з поляками на відтинку групи “Схід”. Похований в селі Борщовичі, під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Білан Іван**, син Дмитра, стрілець УГА. Нар. в селі Побереже — Станиславів. Вояк 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. Замордований польськими жандармами весною 1920 р. над рікою Бистриця Солотвинська перед містечком Єзупіль. Похований в рідному селі. (Ходяк Василь, Філядельфія—ЗДА.)
- Бенюк Іван**, стрілець УГА. Родом з села Лагодів, пов. Броди. Літ 20. Впав в бою з поляками 12 січня 1919 р. і похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Британ Степан**, стрілець УГА. Нар. в місті Яворів і тут ходив до гімназії. В часі Листопадового перевороту в Яворові, першого листопада 1918 р. впав від кулі жандарма-поляка. Похований на

- місцевому цвинтарі. (Хархаліс Остап. 1-ий Листопад 1918 р. в Яворові. "Вісті Комбатанта", ч. 4, ст. 44, Нью Йорк 1965.)
- Бродюк Михайло**, стрілець УГА. Нар. в селі Корчмин — Рава руська. Вояк Угнівської кінної сотні 9-тої бригади УГА. Впав в бою з поляками в січні 1919 р. під містечком Кристинополем. (Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 166. Нью Йорк 1960.)
- Будник Василь**, стрілець УГА. Нар. в селі Келіхів—Снятин. Вояк 8-ої сотні, 3-го куреня, 24 п. п. гетьмана Дорошенка. В часі Чортківської Офензиви згинув 16 червня 1919 р. в бою з поляками коло Нижнева, на лівому боці Дністра. (Волицький Василь. На Львів і Київ, ст. 149, Торонто 1963.)
- Бутин Кость**, десятник УГА. Родом з села Загіре—Зборів. В часі другого відвороту УГА зпід Белза згинув в бою з поляками 14-го травня 1919 р. в селі Цебрів, пов. Зборів. ("Літ. Ч. К.", ч. 5, ст. 7, Львів 1937.)
- Вакалюк Іван**, стр. УГА. Нар. 1895 р. в селі Ілинці — Снятин. Вояк 2-ої Коломийської бригади. В часі Чортківської Офензиви згинув в бою з поляками. (Прокопюк Андрій, кол. УСС. Чікаго, ЗДА.)
- Возьний Василь**, стрілець УГА. Нар. в селі Лубянки Вижні, повіт Збараж. Вояк 13-го полку 7-ої Львівської бригади УГА. Згинув в бою з поляками в часі Чортківської Офензиви в червні 1919 р. під Потуторами біля Бережан. (Бабяк Павло, пор. УГА. Чікаго, ЗДА.)
- Віблий Данило**, старший десятник УГА. Родом з села Буцнів—Тернопіль. Згинув 19-го листопада 1918 р. під містечком Микулинці (Тернопіль) в бою з польським куренем з Західної Галичини, який вертав з України і силою пробивався до Ряшова.
- Вербовий Кирило**, стрілець УГА. Нар. в селі Корні — Рава руська. Згинув 4-го січня 1919 р. в бою з поляками під селом Махнів біля Угнова. (Угнів та Угнівщина, ст. 152, Нью Йорк 1960.)
- Гавайчук Михайло**, стрілець УГА. Нар. 1888 р. в селі Якубова Воля—Дрогобич. Згинув в бою з поляками під Хировом в грудні 1919р. Похований в селі Горохівці — Перемишль. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)
- Гадзевич Іван**, вояк УГА. Родом з повіту Перемишль. Впав в бою з поляками під Хировом 1918 р. (Артимович Антін, пор. УСС. Збірник "Перемишль", ст. 162.)
- Голюк Павло**, стрілець УГА. Нар. 1901 р. в Куликові—Радехів. Як доброволець 4-ої Золочівської бригади УГА попав в польський полон і розстріляний поляками в червні 1919 р. (Лащук Микола, чет. УГА, Саскатун — Канада.)
- Гнойовий Михайло**, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці — Збараж. Вояк 4-ої сотні, 1-го куреня, 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри, згинув в бою з поляками в селі Грибовичі під Львовом. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)

- Граблюк Іван**, вістун УГА. Родом з Коломийщини. Вояк з 3-го куреня 36 п. п. ім. гетьмана Мазепи. Ранений під Махневом, помер 26 грудня 1918 р. в Угнові. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго — ЗДА.)
- Грищина Андрій**, стрілець УГА. Родом зі села Корні — Рава руська. Ранений в селі Корні, помер 27-го грудня 1918 р. в Угнові. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго — ЗДА.)
- Гунтуна**, стрілець УГА. Згинув в бою з поляками на фронті 4-ої Золочівської бригади УГА. Похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Гайдичук Микола**, булавний УГА. Нар. в селі Вербовець — Городенка. Підстаршина 8-ої Самбірської бригади. В часі Чортківської Офензиви поляг в червні 1919 р. в бою з поляками під Монастирисками. (“Літ. Ч. К.”, ч. 6, ст. 23, Львів 1934.)
- Даровський**, дес. УГА. Родом з Молодович — Перемишль. Командант роя в 1-шій Перемиській курені. Поляг в бою з поляками у Світлий понеділок 1919 р. в часі наступу куреня на Глинну Наварію. (Кутко Ігнат, учасник тих боїв. Чікаго, ЗДА.)
- Деревяк**, десятник УГА і двох стрільців **Степан** і **Харитон** здержували за селом Добрусин біля Рави руської цільним вогнем з укріпленої ними хати побережника наступ цілого ворожого куреня і в тім бою полягли всі три геройською смертю. (Косак Іван, сотник УГА. Десятник Деревяк. “Кал. Русина” на 1922 рік, ст. 94-99, Вінніпег — Канада.)
- Дмитрук Микола**, стрілець УГА. Нар. в Стопчатові—Косів. Вояк 3-го куреня 24 п. п. ім. гетьмана Дорошенка в Коломиї. Згинув в бою з поляками 26 грудня 1918 р. в селі Корні—Рава руська. (“Літ. Ч. К.”, ч. 6, ст. 7, Львів 1935.)
- Жгута Олекса**, стрілець УГА. Родом зі села Якубова Воля — Дрогобич. Згинув на самий Великдень 1919 р. в бою з поляками у Наварії біля Львова. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)
- Завалія Андрій**, стрілець УГА. Нар. в селі Переволочна, пов. Золочів. Вояк 4-ої Золочівської бригади. Згинув в бою з поляками 8-го квітня 1919 р. і похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Заболоцький Олекса**, вояк УГА. Родом з повіту Перемишль. Поляг в бою з поляками 1919 р. (Артимович Антін, пор. УСС. “Перемишль”. Збірник, ст. 162.)
- Заблоцький Іван**, стрілець УГА. Нар. 1902 р. в селі Лещків — Сокаль. Згинув в бою з поляками під Белзом зимою 1919 р. (Гура Ярослав зі села Лещків. Бріджпорт—ЗДА.)
- Захарук Михайло**, стрілець УГА. Вояк 9-ої сотні, 3-го куреня 24 п. п. ім. гетьмана Дорошенка. Згинув 6 січня 1919 р. в бою з поляками під селом Козельники біля Львова. (Волицький Василь. На фронті під Львовом 1919 р. “Гомін України”, тижневик, Торонто, з 7-го січня 1959 р.)

- Зайшлий Михайло**, стрілець УГА. Нар. 1898 р. в Комарні—Рудки. Студент 2-го року політехніки у Львові. Згинув в січні 1919 р. в бою з поляками під Городком.
(Пані Огоновська Ю. Філядельфія — ЗДА.)
- Іванишин Федір**, стрілець УГА. Нар. в селі Романів — Бібрка. Вояк залізної Романівської сотні під командою чет. Гупаловського. Згинув в бою з поляками в грудні 1918 р. під Львовом. Похований в рідному селі. (“Кал. Ч. К.” на 1927 рік, ст. 65.)
- Іваськів**, вистун УГА. З 8-ої сотні, 3-го куреня 24 п. п. ім. гетьмана Дорошенка, впав в бою з поляками 16 липня 1919 р. при переході УГА за Збруч. (“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 16, Львів 1930.)
- Іванишин Федір**, стрілець УГА. Вояк залізної сотні села Романова, пов. Бібрка під командою чет. Гупаловського. Згинув в грудні 1918 р. в бою з поляками під Львовом. Похований в рідному селі. (“Кал. Ч. К.”, ст. 64, Львів 1927.)
- Калужняк Петро**, десятник УГА. Вояк 1-ої жовківської сотні, 4-ої Золочівської бригади. Згинув в бою з поляками 25 лютого 1919 р. і похований в селі Борщовичі під Львовом.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Кобзар Степан**, стрілець УГА. З двома скорострільниками впали в обороні села Малехів під Львовом весною 1919 р.
(Кал. “Ч. К.”, на 1928 рік, календарієм за травень.)
- Ковальчук Михайло**, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці — Збараж. Вояк 4-ої сотні, 1-го куреня, 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри, згинув в бою з поляками в селі Грибовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)
- Козярський Яків**, стрілець УГА. Нар. 1896 р. в селі Лещків, повіт Сокаль. В часі першого відступу УГА з під Львова був тяжко ранений і від ран помер в шпиталі в Сокалі. Похований в рідному селі.
(Гура Ярослав, зі села Лещків. Бріджпорт—ЗДА.)
- Кожушко Олекса**, десятник УГА. Нар. в селі Корні — Рава руська. Вояк Угнівської кінної сотні 9-тої бригади УГА. Забитий в бою з поляками під час наступу на Угнів 27 березня 1919 р.
(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 166. Нью Йорк 1960.)
- Коновалець Евген**, підхор. УГА. Син священика. Нар. в селі Страдче біля Янова, пов. Городок. Згинув весною 1919 р. в бою з поляками біля села Мшани, на південь від шляху Львів—Городок.
(Коновалець Мирон, пор. УГА. Мінхен—Німеччина.)
- Косіковський**, стрілець УГА. Вояк з 3-ої сотні, 1-го станиславівського куреня. Згинув 16-го грудня 1918 р. в бою з поляками в селі Сихів під Львовом. (Чорний. З боїв о Львів. “Свобода”, ч. 176, Джерзі Ситі і Нью Йорк 1928.)
- Китела Іван**, стрілець УГА. Нар. 1894 р. в селі Новосілка (Тесарівка), пов. Підгайці. Вояк бережанського куреня, скорострільної сотні. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками під

- Бережанами в червні 1919 р. Похований тиждень пізніше в рідному селі. (Кардаш Іван, десятник УГА. Давнсьво, Канада.)
- Кіш Григорій**, стрілець УГА. Нар. в селі Молошковиці, пов. Яворів. Застрілений на очах двох синів польською жандармерією в травні 1919 р. під будинком Читальні “Просвіти” в Молошковичах. (Журавель Михайло, стрілець УГА. Едмонтон—Канада.)
- Кіцул**, десятник УГА. Родом з Гуцұльщини. Командант роя в 1-шій сотні 1-го станиславівського куреня, 2-гої Коломийської бригади. Поляг в бою з поляками в березні 1919 р. в селі Сихів під Львовом. (Пор. Л. Макарушка, сотник УГА. Командант 1-го станиславівського куреня. Бад Годесберг, Німеччина.)
- Кравчук Гриць**, стр. УГА. Нар. 1899 р. в селі Нижбірок новий — Гусятин. Вояк 12-тої сотні, 3-го куреня, 5-тої Сокальської бригади. В часі Чортківської Офензиви ранений в бою з поляками під селом Оліїв, помер від ран в дорозі до лічниці в Золочеві. (Олексюк Антін, кол. вояк 5-ої Сокальської бригади. Вінніпег 1967, Канада.)
- Кузьменко**, стар. десятник УГА. Родом з Печеніжина. Вояк 8-ої сотні, 3-го куреня, 24 п. п. ім. гетьмана Дорошенка. Впав в бою з поляками 30 грудня 1918 р. в часі наступу куреня на фільварок Глинцівка біля Козельник під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 8, Львів 1930.)
- Кульчицький Петро**, булавний УГА. Нар. 1892 р. в селі Кружики — Самбір. Підстаршина 11-тої Стрийської бригади. Згинув разом з капеляном о. В. Опарівським 22 червня 1919 р. від розриву гранати в селі Славятин коло Рогатина. (Кульчицький Степан, інженер. Філядельфія — ЗДА.)
- Лаврин Іван**, стрілець УГА. Літ 23. Вояк 4-ої сотні, X куреня, 4-ої Золочівської бригади. Згинув в бою з поляками 30 березня 1919 р. і похований в селі Борщовичі під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Лащук Гриць**, стрілець УГА. Нар. 1901 р. в Куликові—Радехів. Як доброволець-вояк 4-ої Золочівської бригади попав в червні 1919 р. в селі Гологорах, під Золовочем, в польський полон і розстріляний поляками. Свідок хор. УГА Маковецький Петро зі села Нивиці — Радехів. (Лащук Микола, чет. УГА. Саскатун — Канада.)
- Лоїк Микола**, стрілець УГА. Родом зі села Мільно—Зборів. В часі другого відвороту УГА зпід Белза згинув в бою з поляками 14-го травня 1919 р. в селі Цебрів, повіт Зборів. (“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 7, Львів 1937.)
- Лотоцький Тимогей**, стрілець УГА. Нар. в селі Крилос біля Галича. Літ 39. Вояк 4-ої Золочівської бригади. Помер 19 вересня 1919 р. на грипу. Похований в Борщовичах під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)

- Лотоцький Захар**, стрілець УГА. Вояк в групі отамана Шашкевича. Згинув в бою з поляками другого дня Різдвяних Свят 1919 р. під селом Гійче, повіт Рава руська. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 16, Львів 1937.)
- Левінець**, стрілець УГА. Згинув в бою з поляками 7 січня 1919 р. під селом Жорницька біля села Ржесня польська на лінії Львів—Зимна Вода. (Дрижак Ф. Памяти Товариша. “Свобода”, ч. 259, з 5 листопада 1929, Джерзі Ситі і Нью Йорк.)
- Липко Федір**, стрілець УГА. Родом зі села Кошляки—Збараж. Вояк з тернопільського куреня. Згинув в бою з поляками в часі наступу куреня на село Дубляни під Львовом. (Дрижак Ф. Полева стежа в огні польських шрапнелів. “Свобода”, з 1-го серпня 1930, ч. 177.)
- Литвин Іван**, стрілець УГА. Літ 22. Вояк 3-ої сотні, IV-го куреня, 4-ої Золочівської бригади, згинув в бою з поляками 29-го березня 1919 р. і похований в Борщовичах під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Матлата Василь**, стрілець УГА. Нар. в селі Заровинці, пов. Бучач. Вояк 3-гої сотні, 2-го бережанського куреня. Згинув 28-го квітня 1919 р. в бою з поляками і похований в Борщовичах під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Мойсій Михайло**, стрілець УГА. Нар. в селі Побереже — Станіславів. Вояк 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками під селом Підкамінь коло Рогатина. (Ходак Василь, вояк УГА. Філядельфія—ЗДА.)
- Мельник Мирон**, старший десятник УГА. Нар. 1884 р. в селі Жужелі коло Белза, повіт Сокаль. Командант жандармерії в Белзі, а потім в селі Мошкові коло Сокаля. Убитий 28 березня 1919 р. в селі Мошкові бунтівниками “шурмяківцями”. (“Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 17, Львів 1935.)
- Оренчук Василь**, булавний УГА. Родом з Радехівщини. 39 літ. Підстаршина 2-ої кінної батареї, 6-го гарматного полку. Один з найхоробріших підстаршин тої батареї. В часі Чортківської Офензиви впав в бою з поляками над Золотою Липою. (Вельничук Олександр, четар УГА., командант 2-ої кінної батареї, 6-го гар. полку, Нью Йорк 1960.)
- Остапак Василь**, син Михайла, стрілець УГА. Нар. 5-го травня 1893 р. в селі Радча, повіт Станіславів. Згинув в бою з поляками зимою 1918 р. під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 24, Львів 1938.)
- Николишин**, стрілець УГА. Вояк з тернопільського куреня. Згинув в бою з поляками в часі наступу куреня на брюховецький ліс під Львовом 9-го січня 1919 р. (Дрижак Ф. Полева стежа в огні польських шрапнелів. “Свобода” з 1-го серпня 1930, ч. 177.)
- Павлюк**, десятник УГА. Підстаршина 3-го куреня 24-го піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Впав 6-го січня 1919 р. в бою з поляка-

ми під селом Козельники коло Львова. (Волицький Василь. На фронті під Львовом 1919 р. "Гомін України" з 7-го січня 1959. Торонто — Канада.)

Павлик, стрілець УГА. Нар. в селі Пристань, повіт Жовква. Згинув в бою з поляками в часі наступу на Раву руську в перших днях грудня 1918 р. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 16, Львів 1937.)

Пеленьський Іван, вояк УГА. Нар. 1904 р. в Комарні—Рудки. Учень 5-ої кляси гімназії у Львові. Як доброволець - вояк УГА згинув в січні 1919 р. в бою з поляками під Городком. (Пані Огоновська Ю. Філядельфія — ЗДА.)

Помірко Катерина. Нар. в селі Княжий міст — Мостиска. Доставляючи харчі для вояків з куреня 24-го піх. полку ім. гетьмана Дорошенка була тяжко ранена і від тих ран померла в березні 1919 р. в шпитали в Самборі. (Помірко Володимир, д-р. Чікаго — ЗДА.)

Порода Микола, вістун УГА. Нар. в селі Смолин—Рава руська. Як вояк 6-ої бригади УГА впав в бою з поляками в січні 1919 р. в Немирові і там похований.

(Скородинський Іван. Вінніпег — Канада.)

Пільгуй Володимир. Однорічний вістун УГА. Нар. в Угнові. Студент. Учасник боїв в Угнівських частинах. Згинув в бою з поляками весною 1919 р. під Угновом.

(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго — ЗДА.)

Проскурняк Юрко, вістун УГА. Нар. 1894 р. в селі Ілинці—Снятин. Вояк 2-ої Коломийської бригади. В часі Чортківської Офензиви згинув в бою з поляками.

(Прокопюк Андрій, кол. УСС. Чікаго — ЗДА.)

Романів Дмитро, стрілець УГА. Нар. в селі Романів—Бібрка. Вояк Залізної Романівської сотні під командою чет. Гупаловського. Згинув в бою з поляками в грудні 1918 р. під Львовом. Похований в рідному селі. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго, ЗДА.)

Рихлинський Теодор, стр. УГА. Нар. в селі Канафости—Рудки. Згинув в бою з поляками 25. травня 1919 р. під селом Коростятин, повіт Бучач. Свідок: хор. Стоцький Олекса з Купчинець.

(Гайдукевич Остап, капелян XI-тої бригади. "Було колись". Листа втрат XI. бригади УГА. Львів 1935.)

Телевяк Лука, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці—Збараж. Вояк 4-ої сотні, 1-го куреня, 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри згинув в бою з поляками в селі Домажир під Городком. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 24, Львів 1934.)

Телефанко, булавний УГА. Родом з Гусакова — Мостиска. Командант чети в 2-гій Самбірській курені. Впав в часі Чортківської Офензиви в бою з поляками в селі Лопушна, повіт Рогатин 24-го червня 1919 р. Похований в Лопушній побіч хор. Хомічака.

(Хроновят Михайло, пор. УГА. Командант 2-го Самбірського куреня. Клівленд, ЗДА.)

- Тхорик Микола**, десятник УГА. Літ 29. Нар. в селі Зарваниця, пов. Підгайці. Підстаршина 1-ої сотні, 1-го бережанського куреня. Впав в бою з поляками 3-го травня 1919 р. і похований в Борщовичах під Львовом.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Салагуб Корнило**, вістун УГА. Нар. 1-го жовтня 1882 р. в селі Будинин коло Белза. Організатор культ-освітнього життя. В часі Листопадового Зриву зорганізував у своєму селі міліцію і став її командантом, а крім того сповняв обов'язки громадського комісара. В часі наступу польської групи “Буг” на Белз, на чолі своєї міліції боронив рідне село і впав в бою 27-го січня 1919 р. Похований на місцевім цвинтарі.
(Кал. “Просвіти”, на 1924 рік, ст. 163.)
- Сарамаха Петро**, стрілець УГА. Літ 20. Нар. в селі Плісняни, повіт Золочів. Вояк 2-ої сотні, 2-го куреня, 4-ої Золочівської бригади. Згинув 19-го березня 1919 р. в бою з поляками і похований в Борщовичах під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)
- Смокорівський Гриць**, стрілець УГА. Нар. 1899 р. в Немирові — Рава руська. Згинув як вояк 6-ої бригади УГА в бою з поляками в листопаді 1918 р. під Равою руською.
(Скородинський Іван. Вінніпег — Канада.)
- Свидрик Василь**, хор. УГА. і **Свидрик**, десятник УГА. Оба браття впали в бою з поляками в часі відвороту УГА за Збруч в липні 1919 р.
- Склепович Тунько**, стр. УГА. Родом з Помор'ян—Зборів. Як вояк 4-тої Золочівської бригади згинув в бою з поляками під Львовом 1919 р. (Наливайко Володимир. Каледж Парк Вудс, ЗДА.)
- Склепович Полько**, стр. УГА. Родом з Помор'ян—Зборів. Як вояк 4-ої Золочівської бригади згинув в бою з поляками 1919 р. під Львовом. (Склепович Володимир. Каледж Парк Вудс, ЗДА.)
- Стефанець Микола**, ст. стрілець УГА. Нар. 1895 р. в селі Ілинці — Снятин. Вояк 2-гої Коломийської бригади. Згинув в часі Чортківської Офензиви. (Прокопюк Андрій, кол. УСС. Чікаго—ЗДА.)
- Слука Михайло**. Нар. в Угнові. Залізничник УГА. Згинув літом 1919 р. в Камінці струміловій.
(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго — ЗДА.)
- Струк Михайло**, булавний УГА. Родом з Коломийщини. Булавний сотні в 3-тім курені, 36 піх. полку ім. гетьмана Мазепи. Поляг в зимі 1918-1919 р. в бою з поляками під Угновом.
(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго — ЗДА.)
- Цвірла**, десятник УГА. Підстаршина Пробоевої Сотні 11-го куреня, 4-тої Золочівської бригади. Впав 14-го березня 1919 р. в бою з поляками в селі Малехів під Львовом.
(Масник Василь, учасник того бою. Нью Йорк 1967.)

Хомовий Гриць, стр. УГА. Нар. в селі Мужилів—Підгайці. Вояк 4-тої чети, 1-шої сотні, 1-го Станиславівського куреня УСС, в часі наступу куреня на Козельники—Персенківку 13-го січня 1919 р. впав в бою з поляками.

(Сотник Л. Макарушка, командант куреня. Бад Годесберг — Німеччина.)

Чолан, старший десятник УГА. Підстаршина в групі “Лютовиска”. Убитий нашими дезертирами в лютому 1919 р. в селі Манів, пов. Ліско. (“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 19, Львів 1935.)

Черкас Роман, стрілець УГА. Нар. в селі Грабівка, пов. Золочів. Вояк 4-ої сотні, X-го куреня, 4-ої Золочівської бригади. Впав в бою з поляками 28-го березня 1919 р. і похований в Борщовичах під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 19, Львів 1930.)

Шеліга Іван, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці—Збараж. Вояк 1-го куреня, 1-го Подільського полку згинув в бою з поляками під Львовом. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 24, Львів 1936.)

Шмігельський Олекса, стрілець УГА. Родом зі села Красносілці—Збараж. Вояк 4-ої сотні, 1-го куреня, 1-го полку ім. С. Петлюри, згинув в бою з поляками під Равою руською. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)

Щигол Василь, стрілець УГА. Нар. 1900 р. в селі Піддубці—Рава руська. Як доброволець - вояк 6-тої бригади помер на тиф в січні 1919 р. в Кристинополі.
(Лашук Микола, чет. УГА. Саскатун — Канада.)

Яржицький Степан, стр. УГА. Родом із села Доброводи—Збараж. Вояк запасної Збаржської сотні.

Рибачок Антін, стр. УГА. Родом із села Доброводи—Збараж. Вояк запасної Збаржської сотні. Ці два вояки УГА згинули під Микулинцями в листопаді 1918 р. в бою з польським куренем, який силою пробивався з України до Зах. Галичини.
(Дзісь Василь, з села Доброводи—Збараж. Віндзор—Канада.)

Камінський Павло, підхор. УГА. Нар. в селі Іванчани—Збараж. Підстаршина Збаражкого куреня, 3-тої Бережанської бригади.

Іваськевич Михайло, стр. УГА. Родом з Збаража.

Фризель Іван, стр. УГА. Родом з села Базаринці — Збараж.

Всі три — це вояки Збаражкого куреня, 3-тої Бережанської бригади, в часі 1-го відступу УГА з під Львова, в місяці травні 1919 р. розстріляні поляками. (Двораківський Іван, стр. УГА. зі села Іванчани. Віндзор — Канада.)

Базилик Яків, стр. УГА. Родом зі села Річиця — Рава руська.

Доміницький Андрій, стр. УГА. Родом зі села Корчмин, Рава руська.

Солодуч Іван, стр. УГА. Родом зі села Вербиця, Рава руська.

Стирка Олекса, стр. УГА. Родом з Угнова.

Всі вони, вояки з Угнівської охоронної сотні в Угнові погинули в ночі з 11-го на 12-го грудня 1918 р. в пожарі бараку на стації Угнів. (“Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 11, Львів 1934.)

Багій Петро, нар. 1901 р.

Борщ Степан, нар. 1900 р.

Болінський Теодор, нар. 1901 р.

Болінський Михайло, нар. 1900 р.

Пуляк Йосиф, Нар. 1900 р. Всі вони уродженці села Біле, повіт Перемишляни і вояки 3-ої “Бережанської бригади УГА. Погинули в боях з поляками зимою і весною 1919 р. під Львовом. (Бучок Іван, стрілець УГА. Франція.)

Дідошак Павло, літ 23, помер на тиф в Коломиї весною 1919 р.

Кривий Іван, літ 19, помер на тиф в рідному селі літом 1919 р.

Марцинишин Семен, літ 22, помер 1919 р. в шпиталі в Бережанах.

Семчишин Кіндрат, літ 34. Кошовий місцевої “Січі”. Підстаршина. Впав на спежі під Золочевом в травні 1919 р.

Худик Михайло, літ 20.

Всі вони вояки 10-тої бригади зі села Чернихів, пов. Тернопіль. (Косовський Володимир. Торонто 1967, Канада.)

Лецишин Микола, поляг під Нижневом 1919 р.

Мекелита Ярослав, поляг 1918 р.

Тиранський Дмитро, поляг під Тернополем 1919 р.

Хомінський Мирон, поляг 1919 р. під селом Лисиничі біля Львова.

Шайдацький Олекса, поляг 1918 р.

Щирба Теодор, поляг під селом Судова Вишня, коло Городка 1918 р. Всі вони — це вояки УГА і уродженці землі перемиської. Впали в боях з поляками.

(Артимович, пор. УГА. Збірник. “Перемисьль”, ст. 162, Нью Йорк 1961, ЗДА.)

Бабій Петро, **Галатин Василь**, **Галатин Петро**, **Гороховий Василь**, **Залеський Іван**, **Залеський Андрій**, **Зарічний Микола**, **Кучер Іван**,

Кучер Василь, **Левків Василь**, **Музичка Іван** (батько),

Музичка Йосиф (син Івана), **Музичка Антін** (син Івана),

Оренда Василь, **Петрик Олекса**, **Петрик Василь**,

Рибачок Василь, **Рудник Сидір**, **Рудник Антін**,

Рудник Ілько (це два браття), **Табачний Микола**, **Сеник Антін**,

Смаковський Василь, **Стрипчинський Дмитро**,

Щустакевич Василь, **Чорнобривий Василь**, **Чорний Василь**,

Якімовський Роман.

Всі вони — це уродженці села Доброводи, пов. Збараж і всі вони вояки Збаражкого куреня, 3-тої Бережанської бригади, в часі Чортківської Офензиви впали в боях з поляками. Найбільше згинувло їх під Бережанами і під селом Плугів, пов. Золочів.

(Дзєсь Василь, кол. учасник тих боїв, родом зі села Доброводи. Віндзор — Канада.)

Балаким Володимир — підхорунжий,
Вінявський Іван — стрілець,
Гірняк Іван — однорічний стрілець,
Гузар Михайло — стрілець,
Добушівський Йосиф — стрілець,
Добушівський Михайло — стрілець,
Добушівський Юрко — вістун,
Кривецький Микола — стрілець,
Левицький Микола — стрілець,
Сімянович Йосиф — стрілець,
Сімянович Микола — ст. стрілець,
Хімчак Михайло — стрілець,
Шендюк Михайло — стрілець, і
Чайківський Михайло — десятник.

Усі ці борці — герої УГА походять з Миколаєва над Дністром і всі вони впали в боях з поляками в обороні Галицької Землі.
("Літ. Ч. К.", ч. 6, ст. 14, Львів 1936.)

Арсенчук Микола,
Богданович Іван,
Білинський Владислав,
Беркович Данило,
Блажко Павло,
Васильківський Мирон,
Горбатюк Гриць,
Кордубович Н.,
Кінаш Василь,
Кільовський Михайло,
Максимчук Харитон, підстршина,
Матвійчук Петро,
Марисюк Іван,
Марко Степан,
Пазюк Микола,
Стряриміх Н.,
Хомич Василь,

Ці всі 17 стрільці — це вояки УГА, які полягли в бою з поляками в 1918—1919 рр., і які спочивають на військовому цвинтарі в місті Чорткові. ("Літ. Ч. К.", ч. 11, ст. 19, Львів 1931.)

Один старшина і 6 стрільців УГА. Вояки 4-тої Золочівської бригади. Полягли 1-го травня 1919 р. в бою з поляками за село Миклашів під Львовом. (Галан Вол., сотник УГА. Протинаступ 4-тої Золочівської бригади. "Свобода", ч. 135, Джерзі Сіті і Нью Йорк з 13-го червня 1933.)

Невідомий Герой, стрілець УГА. В часі нападу румунів на Покуття 24-го травня 1919 р., на кордоні тримав стійку стрілець з охо-

ронної сотні. В поспіху команда сотні не стягнула його зі стійки, стрілець вистрілив до румунських вояків останній набій і впав мертвий коло граничного стовпа. Похований в Снятині.
(Кал. "Ч. К.", на 1922 рік, календарієм за червень.)

Один десятник і 4 стрільців з 2-го Самбірського куреня згинули в бою з поляками в часі Чортківської Офензиви 26-го червня 1919 р. під селом Черче, повіт Рогатин. Похоронив парох Черча о. Лев Бачинський.
(Подав о. Богдан Бачинський, український католицький священник в Канаді.)

Один стрілець УГА. Родом з Василева Великого, повіт Сокаль. Як вояк Угнівського куреня згинув в бою з поляками 2 січня 1919 р. в часі оборони села Річиці.
(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 151. Нью Йорк 1960.)

3 стрільців УГА. Впали в бою з поляками під Угновом в грудні 1918 р. Величавий похорон відбувся 27 грудня 1918 р. в Угнові.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 13. Львів 1934.)

5 стрільців УГА з Угнівського куреня впало 26-го січня 1919 р. в бою з поляками в Карові під Угновом.
(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 158, Нью Йорк 1960.)

5 стрільців з 7-мої сотні 3-го куреня, 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка впало в бою з поляками в часі наступу куреня на село Соکیلники (разом зі своїм командантом хор. Лагодою) 27-го грудня 1918 р.
(Бояринич В., “Українська бібліотека”, ч. 41, Кривавий Шлях, ст. 43, Львів 1936.)

6 стрільців УГА. Як вояки 1-го Перемиського куреня впали в бою з поляками на український Великдень 1919 р. в наступі куреня на Глинну Наварію.
(Кутко Гнат, учасник того бою. Чікаго—ЗДА.)

7 стрільців УГА. Як вояки 18-тої сотні 23-го куреня 7-мої Львівської бригади згинули в бою з поляками в часі наступу куреня на Добанівський хутір під Львовом дня 17-го лютого 1919 р.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 6, ст. 9, Львів 1937.)

7 стрільців УГА. Заходом Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил в Чорткові перенесено 7 незначних вояків УГА з сільських цвинтарів до збірної стрілецької могили в Чорткові. Всі вони впали в бою з поляками в обороні Галицької Землі в 1919 р.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 18, Львів 1931.)

10 стрільців УГА. Заходом Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил в Чорткові перенесено 10 незначних вояків УГА з сільських цвин-

тарів до збірної стрілецької могили в Чорткові. Всі вони понесли героїську смерть в обороні Галицької Землі 1919 р.
("Літ. Ч. К.", ч. 11, ст. 18, Львів 1931.)

11-цять стрільців УГА, з 23-го куреня, 7-мої Львівської бригади в часі наступу куреня на Добанівський хутір (під Львовом) впали в бою з поляками дня 13-го березня 1919 р.
("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 5, Львів 1935.)

11 стрільців УГА, вояків 11-го куреня, 4-тої Золочівської бригади впало в бою з поляками 25-го лютого 1919 р. в наступі куреня на Збоїска під Львовом.
(Гайдучок Степан, сан. пор. УГА. "Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 14, Львів 1930.)

12 стрільців УГА, в часі другого відвороту УГА, впало 16-го липня 1919 р. під Чортковом в бою з поляками. Заходом Т-ва Охорони Военних Могиł похоронені у спільній братській могиłі в Чорткові. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 11, Львів 1930.)

12 стрільців УГА. Родом зі села Пристань, пов. Жовква. Згинули в боях з поляками в околиці Рави руської.
("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 16, Львів 1937.)

15 стрільців УГА, з 3-го куреня, 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка (2-гої Коломийської бригади), впали в бою з поляками в часі польського наступу на село Козільники під Львовом 23-го січня 1919 р.
("Літ. Ч. К.", ч. 10, ст. 10, Львів 1930.)

Кільканадцять стрільців УГА, вояків 1-го Пробоевого Гуцульського куреня впало в побіднім бою з поляками під Вовчухами дня 7-го березня 1919 р. (Будз Петро, пор. УГА. Гуцульський курінь. Календар "Ч. К." на 1932 рік, ст. 114.)

27 стрільців УГА з 8-ої сотні, 3-го куреня, 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка (2-го Коломийської бригади) в часі наступу куреня на село Соکیلники впали (разом з хор. Сербинським) в бою з поляками дня 27-го грудня 1918 р.
(Бояринич В., Кривавий Шлях, ст. 43, Львів 1936.)

28 стрільців, вояків 11-го куреня, 4-тої Золочівської бригади було вбитих і ранених 13 березня 1919 р. в наступі куреня на село Збоїска під Львовом.
(Масник Василь, учасник тих боїв. Нью Йорк 1967.)

30 стрільців УГА, вояків з боевої "Групи Схід" впало в бою з поляками в наступі на Львів 27-го грудня 1918 р.
(Гайдучок Степан, сан. пор. УГА. "Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 13, Львів 1930.)

40 стрільців і підстаршин з 2-го Станиславівського куреня, 3-тої Бережанської бригади УГА полягли в рукопашнім бою з поляками в часі другого відступу УГА під селом Костенів і Білкою, пов. Перемишляни.

(Борковський Іван, чет. УГА. Удар на Чортків. "Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 10, Львів 1938.)

60 стрільців, вояків з залоги міста Коломиї полягло в бою з румунами 17-го січня 1919 р. в наступі куреня на місто Сигот Мармароський в часі походу українських військ на Угорську Україну. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 4, Львів 1932.)

100 вояків УГА померло в золочівській лічниці від одержаних ран в боях з поляками і від різних хворіб. ("Літ. Ч. К.", ч. 1, ст. 11, Львів 1933.)

100 стрільців УГА. Заходом Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил, у трьох спільних стрілецьких могилах, на цвинтарі в Раві руській, спочило понад 100 вояків УГА, які віддали своє молоде життя в боях з поляками в 1918—1919 рр. в обороні Бельзької Землі. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 8, Львів 1936.)

135 стрільців УГА. Заходом Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Станиславові спочило у взірцево впорядкованих гробах на місцевім цвинтарі 135 поляглих вояків УГА. Всі вони віддали своє молоде життя в боях з поляками в 1918 — 1919 рр. в обороні Галицької Землі. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 12, Львів 1929.)

ВТРАТИ БЕЛЗЧИНИ У ВИЗВОЛЬНІЙ БОРОТБІ

Одинока Белзчина у Східній Галичині перевела точну евіденцію своїх поляглих старшин, підстаршин і стрільців УГА, а її Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил упорядкувала як слід всі стрілецькі могили на своїй території.

І так: За цілий час кривавої боротьби з поляками і з москалями Белзька земля втратила 294 своїх найкращих синів.

З того під Белзом впало в бою з поляками: 6 старшин, 10 підстаршин і 70 стрільців.

Померло від ран і хворіб: 1 старшина, 7 підстаршин і 30 стрільців.

За Збручем, в Чотирикутнику Смерти в бою з москалями впало: 2 старшин, 5 підстаршин і 6 стрільців.

Від тифу померло: 7 старшин, 18 підстаршин і 61 стрільців.

В польським полоні, в жахливих концентраційних таборах померло: 1 старшина, 4 підстаршин і 46 стрільців.

Пропало без вістки: 1 старшина, 5 підстаршин і 17 стрільців. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 17-25, Львів 1935.)

Слободян Матвій, стр. УГА. Родом зі села Добромірка — Збараж.
Гевусь Данило, стр. УГА. Родом зі села Добромірка — Збараж.
Кушнір Іван, стр. УГА. Родом зі села Токи — Збараж.
Сорока Василь, стр. УГА.
Хома Гриць, стр. УГА.

Всі вони — це вояки з запасної сотні Збаражкого куреня, під командою сот. Рижого Петра, впали під Микулинцями в бою з польським куренем, який, вертаючи з України, пробився силою до Зах. Галичини.

(Гевусь Іван, стр. УГА, з села Добромірки. Віндзор—Канада.)

ВПАВШІ СТРІЛЬЦІ 1. БРИГАДИ УСС ПІД ЛЬВОВОМ

Бабюк Іван, підхор. УСС. Нар. 1898 р. в селі Пядики—Коломия. До Легіону УСС вступив 1915 р. Учасник боїв у Львові. Підстаршина в 2-гім курені 1-ої бригади УСС. Впав в бою з поляками в часі Чортківської Офензиви в червні 1919 р. під Бережанами. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Бабій Осип, УСС. Нар. в селі Тростянець — Бережани. Вояк 4-тої чети, 1-шої сотні, 1-го Станиславівського куреня УСС. Згинув в бою з поляками 13-го січня 1919 р. під час наступу куреня на Козельники — Персенківку під Львовом. (Пор. Макарушка Л., командант 1-го Станиславівського куреня. Бад Годесберг, Німеччина.)

Бігун Іван, УСС. Нар. в селі Оброшин під Львовом. Поляг в бою з поляками 20-го квітня 1919 р. в Пустомитах біля Глинни Наварії. (Шанковський Лев, професор. Філядельфія, ЗДА.)

Вендиш Петро, десятник УСС а дальше **Андрусинин** і **Мотиль** всі вояки УСС з Пробоевої сотні 1-шої бригади УСС полягли в боях з поляками в Зимній Воді під Городком 11-го січня 1919 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 20, Львів 1937.)

Гайворонський Петро, хор. УСС. Нар. в Старих Заліщиках біля Заліщик і тут ходив до учительської семінарії. Рідний брат капельмайстра оркестри Легіону УСС і композитора Михайла Гайворонського. В часі наступу на Чортківську Скалу біля Львова впав в бою з поляками 15-го квітня 1919 р. (Календар “Ч. К.” на 1922 рік, ст. 39.)

Дорошенко, вістун УСС. До Легіону УСС вступив 1914 р. В часі другого відвороту УГА згинув в бою з поляками 13 липня 1919 р. під Садками. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)

Демчишин Володимир, вістун УСС. Нар. в селі Лісники—Бережани. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Член дutoї оркестри. Згинув під Львовом 1919 р. (Кал. “Ч. К.” на 1934 рік, ст. 132.)

Паньківський, вістун УСС. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Поляг в бою з поляками в часі офензиви УГА під Вовчухами в березні 1919 р. (“Наш Львів”, ст. 150, Нью Йорк 1952.)

Партика Андрій, підхор. УСС. Родом зі Самбора. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Як вояк в сотні Дідушка був 28-го вересня 1914 р. ранений в бою з москалями коло Веречок Вижних на Закарпатю. Згинув в бою з поляками на весні 1919 р. під Львовом. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чикаго — ЗДА.)

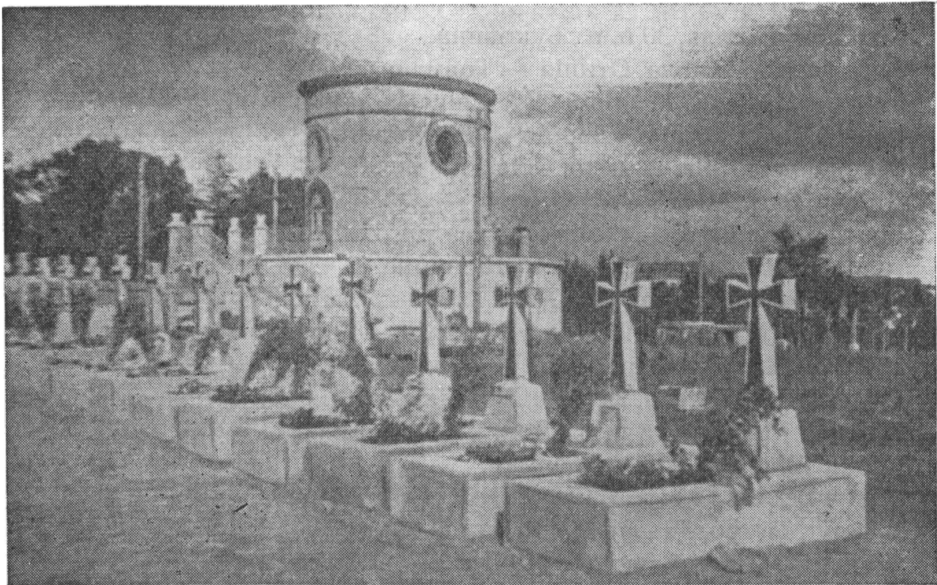
Романиця Василь, десятник УСС. Нар. 1896 р. в селі Тишківці—Городенка. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Учасник боїв у Львові. Вояк 2-гої сотні, 1-го куреня, 1-шої бригади УСС. В часі офензиви УГА під Вовчухами впав в бою з поляками 21-го лютого 1919 р. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чикаго—ЗДА.)

Хомовий Гриць. Нар. в селі Мужилів—Підгайці. Вояк 4-тої чети, 1-шої сотні, 1-го Станиславівського куреня УСС. Згинув в бою з поляками 13-го січня 1919 р. під час наступу куреня на Козельники—Персенківку під Львовом. (Пор. Макарушка, командант куреня. Бад Годесберг, Німеччина.)

Чайківський Євген, підхор. УСС. Нар. 1896 р. в селі Полівці — Чортків. Командант чети в пробоевій сотні чет. Михайла Мінчака. Поляг 9-го грудня 1918 р. в бою з поляками на залізничій стації Дубляни—Ляшки. Похований в селі Сороки—біля Львова. ("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 25, Львів 1937.)

3 підхор. Чайківським Євгеном в тім бою впало 2 стрільців - УСС, братів. На жаль літописець не записав їх прізвищ.

Шанайда Микола, четар УСС. Поляг в бою з поляками 1919 р. під Джурином коло Чорткова. ("Літ. Ч. К.", ч. 2, ст. 17, Львів 1931.)

Загальний вид стрілецьких могил у Золочеві.

Яворський Степан, підхор. УСС. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. як герой відзначився в листопаді 1918 р. в обороні залізничного двірця Підзамче у Львові. Підхорунжий телефонічної сотні в 1-шій курені УСС. Згинув 5-го грудня 1918 р. в часі польського наступу на село Підбірці коло Львова, розірваний ворожою гранатою як направляв перервані телефонічні проводи. Похований біля церкви в селі Миклашів.
(“Вісник Пресової Кватири УСС,” Новий Ульм, грудень 1953.)

ВОЯКИ УГА, ПОМЕРЛІ ВІД РАН У ЛІЧНИЦЯХ У СТАНИСЛАВОВІ

Баранович Андрій, 35 піх. полк.
Блінський Семен, сапер, Рогатин.
Васік Іван, 95 п. п., Підзамочок — Бучач.
Гуменюк Степан, 2 п. п., Буковина.
Грінда Іван, 43 гарм. полк, Журавиця — Перемишль.
Даньків Василь, 30 п. п.
Кекош Дмитро, 55 п. п., Перемишль.
Оленчук Михайло, 55 п. п., Кривча — Перемишль
Поляк Гриць з Тернопільщини.
Троган Іван, Станиславів.
Яворський Осип, Монастириська — Бучач.
Якимчук Василь, 95 п. п., Іване-Пусте — Борщів.
(“Републіка”, щоденник, орган Уряду ЗОУНР, Станиславів, 7. березня 1919, ч. 29, ст. 4.)

Антонюк Василь, 30 п. п., Буковина.
Васалашко Микола, Отинія — Товмач.
Гнатюк Дмитро, Юрківці, Заставна — Буковина.
Гулька Гнат, 20 п. п., Вербів — Бережани.
Джубанчин Яків, 24 п. п., Осівці — Бучач.
Душак Іван, 90 п. п., Суха воля — Любачів.
Іваницький Василь, Забірче, Рава руська.
Канюк Михайло, Росільна — Надвірна.
Козак Гриць, гарматчик, Хотинець — Яворів.
Кордунет Михайло, 90 п. п., Жаналів — Любачів.
Мислюк Михайло, Кремидів — Станиславів.
Мельничук Дмитро, 24 п. п., Видинів — Снятин.
Павлюк Микола, 58 п. п., Долина — Товмач.
Рибак Іван, Грушка — Товмач.
Сикач Семен, 58 п. п., Тисьменичани—Товмач.
Хмарук Петро, 30 п. п., Хоробрів — Сокаль.
Чорненко Матвій, 95 п. п., Микитинці — Косів.
(“Републіка”, щоденник, орган Уряду ЗОУНР, Станиславів 13 березня 1919, ч. 34, ст. 4.)

Бойчук Гриць, 24 п. п., зі Снятинщини.
Басараба Дмитро, Березів вижний — Печеніжин.
Горнюк Петро, Золотники — Підгайці.
Берега Семен, Підпечари — Товмач.
Гломба Степан, Честилів — Тернопіль.
Күцій Михайло, Ляцьке шляхоцьке — Товмач.
Күцал Петро, Боднарів — Станиславів.
Мартищук Василь, 24 п. п., Жабе — Косів.
Палій Федір, Копичинці.
Притуляк Іван, гарматчик, Кричка — Надвірна.
Романяк Петро, 95 п. п., Надорожна — Товмач.
Рүснак Василь, Чорнолізці—Товмач.
Скинський Софрон, 30 п. п., Гора-Сокаль.
Трудавчүк Михайло, Михальче — Чернівці.
Шкорүга Степанія, санітетка, Тисьмениця.
("Република", Станиславів 20 березня 1919, ч. 40, ст. 4.)

Василишин Теодор, Жидачів.
Винничук Петро, Підпечари — Товмач.
Земба Іван, Чернилів — Тернопіль.
Саделецький Антін, Львів.
Скоробогач Юліян — Гүсятин.
Скіба Теодор, Тенетиська — Рава рүська.
Тарашек Теодор, Плетеничі — Перемишляни.
Томин Петро, 58 п. полк, Тирява — Сянік.
Хомин Василь, Залокоть — Дрогобич.
Федорняк Олекса, Лукавець, пов. Вижниця—Буковина.
("Република", щоденник, Станиславів 23 березня 1919 р., ч. 43,
ст. 4.)

Бүрдяк Дмитро, Ліцава — Доброміль.
Беч Михайло, Головецько — Старий Самбір.
Білець Михайло, Улицько — Рава рүська.
Брүхаль Семен, Дрогобич.
Кльон Степан, Сянки — Турка.
Күзьма Микола, Стара Сіль, Самбір.
Марічін Ілля, Буковець — Турка.
Мельник Степан, Олексичі — Стрий.
Нагірняк Василь, Жиравка — Заліщики.
Олій Микола, Шадова, пов. Сторожинець — Буковина.
Оробко Осип, Борщів.
Піцүн Гриць, Ільник — Турка.
Цвиленюк Михайло, Висипівці — Тернопіль.
Шкүт Степан, Бабина — Самбір.
Яблонський Михайло — Калүш.
Яцүн Микола, Кисілівка — Буковина.
Яхна Микола, — Бібрка.

Бордун Іван, Жижава — Заліщики.
Волянський Василь, Рунгури — Печеніжин.
Гуменюк Іван, Шманківчики — Чортків.
Гринчук Іван, Макунів — Мостиська.
Іванків Іван, Зашковичі—Городок.
Жибак Матвій Струпків — Товмач.
Кос Степан, Кропивник — Добромиль.
Косовський Іван, Передільниця — Добромиль.
Кикіс Олекса, Підбуж — Дрогобич.
Курило Онуфрій, Сприня — Самбір.
Лесик Юрко, Вовча долішна — Самбір.
Мідянка Дмитро, Старява — Добромиль.
Мельницький Степан, Довге — Дрогобич.
Мельничук Іван, Любківці — Снятин.
Паньків Осип, Більче Золоте — Борщів.
Попович Осип, Семигенів — Стрий.
Радавець Теодор, Бобрівка — Ярослав.
Ракочій Іван, Ямниця — Станиславів.
Хоромець Микола, Коропуж — Рудки.
Яешник Михайло, Шумина — Самбір.
Ясінський Олекса, Саночани — Перемишль.

(“Републіка” щоденник, Станиславів 8-го квітня 1919 р., ч. 56, ст. 4.)

Бойко Ілля, Верняки — Збараж.
Галущинський з Чортківщини.
Горобець Василь, Ковенка - Серет, Буковина.
Зубрицький Ангін, Любича корол. — Рава руська.
Кобилюк Іван, Токи — Збараж.
Когутяк Михайло, Книгинин — Станиславів.
Кіт Михайло, Шпирів — Броди.
Майкют Петро, Ренів — Зборів.
Лісиновський Лев, Чагарі збаразькі — Збараж.
Найда Дмитро, Доброводи — Збараж.
Панас Степан, Любінь малий — Городок.
Попович Василь, Чорні Ослави—Надвірна.
Рогальський Степан, Богатківці — Підгайці.
Рудакевич Іван, Гладки — Тернопіль.
Сеник Василь, Раків — Долина.
Семенюк Михайло, Красне — Скалат.
Скальський Василь, Турівка — Скалат.
Стельмах Максим, Бащиця — Жовква.

(“Републіка”, щоденник, Станиславів 19-го квітня 1919 р. ч. 66, ст. 4.)

Померли в лічниці Миколаїв над Дністром

Воробець Михайло, Сердиця — Львів.

Гречанюк Василь.

Добуш Ілля, Поршна — Львів.

Добринський Іван, Кульчиці — Самбір.

Костюк Осип, Небилів — Калущ.

Кусень Іван, Войнилів — Калущ.

Литвин Василь, Лаврів — Старий Самбір.

Луговий Данило, Сүлятичі — Жидачів.

Онаць Лука, Славсько — Сколе.

Пікуш Степан, Бабин — Калущ.

Пристайко Василь, Карачинів — Городок.

Шимбра Іван, Горбачі — Львів.

(“Републіка”, щоденник, Станиславів 19-го квітня 1919 р. ч. 66, ст. 4.)

Померли в лічниці Самбір:

Волошин Михайло, Посада — Добромиль.

Ільницький Іван, Ільник — Турка.

Маланчук Василь, Биків — Самбір.

Малкович Іван, Березів вижний — Печеніжин.

Ницович Ілля, Дзвиняч — Турка.

Огар Кузьма, Грушова — Дрогобич.

Партика Андрій, Воютичі — Самбір.

Сташків Іван, Татаринів — Рудки.

Тилінкевич Дмитро, Молодів — Любачів.

Якубик Степан, Передільниця — Добромиль.

(“Републіка”, щоденник, Станиславів, 10 травня 1919, ч. 81, ст. 4.)

Померли в лічниці Чортків:

Ковалишин Калістрат, Скала — Борщів.

Леськів Микита, Шершенівці — Борщів.

Мальований Василь, Звиняч — Чортків.

Слободзян Ілля, Попівці — Заліщики.

(“Републіка”, щоденник, Станиславів 10 травня 1919, ч. 81, ст. 4.)

УСС, ЩО ПОМЕРЛИ ВІД РАН У СТАНИСЛАВОВІ

Сміх Степан, хор. УСС. Нар. 1894 р. в селі Гнильче, повіт Підгайці.

Гімназію закінчив в Коломиї. До Легіону УСС вступив в 1914 р. В чотириденній битві з москалями в Семиківцях 3-го листопада 1915 р. був тяжко ранений і пролежав 4 дні між трупами. В часі похорону поляглих УСС, санітарі спостерегли, що він ще живий. З тяжких ран вилікувався в лічниці в Мукачеві. Старшина Вишколу в Коши УСС в Станиславові зимою 1919 р. Весною 1919 р. сам добровільно зголосився до фронтової служби і як командант чети 1. бригади УСС, у наступі на Судову Вишню, 17-го березня 1919 р. ворожий скоростріл підкосив йому ноги і від цих ран 16-го квітня помер в лічниці в Станиславові. В похороні взяли участь єпископ Хомишин, от. Т. Рожанковський, сот. Р. Дудинський і чет. Ів. Боберський.

(“Республіка”, щоденник, ч. 67, 20-го квітня 1919.)

Воєвода Петро, 1 полк УСС, Пациків, Станиславів.

Говера Іван, 2 полк УСС, Невочин, Богородчани.

Куняк Петро, 1 полк УСС, Тисьменичани—Товмач.

Николяк Антін, 1 полк УСС, Бровари, Бучач.

Павлюк Іван, УСС, Радча, Станиславів.

Онуфрйч Дмитро, 1 полк УСС, Яблониця, Косів.

Радович Василь, 1 полк УСС, Комарно.

Робак Іван, десятник УСС, Суха воля — Любачів.

Рибак Іван, УСС, Грушка — Товмач.

Юськів Яків, УСС, Кутиська — Товмач.

Яців Михайло, УСС, Богородчани.

(“Республіка”, щоденник, орган Уряду ЗО УНР, Станиславів 13-го березня 1919 р., ч. 34, ст. 4.)

Бакун Дмитро, УСС, Тудорів — Копичинці.

Гавриленко Юрко, 2 полк УСС, Фитьків — Надвірна.

Гаврись Вартоломей, 1 полк УСС, Калинівка — Рогатин.

Кручай Степан, УСС, Добрівляни — Дрогобич.

Лукасюк Микола, УСС, Заболотів — Снятин.

Микитюк Петро, УСС, Слобідка лісна — Коломия.

Мельник Микола, УСС, Жураки — Богородчани.

Міхурчук Іван, УСС, Темерівці — Станиславів.
Оленчук Ілля, УСС, Росоховатець — Підгайці.
Парашук Дмитро, УСС, Соколів — Бучач.
Радковський Семен, УСС, Узинь — Станиславів.
Сас Федір, УСС, Бабухів — Рогатин.
Цупа Гриць, УСС, Гринівці — Товмач.

(“Республіка”, Станиславів 20 березня 1919, ч. 40, ст. 4.)

Богай Петро, УСС. Нар. в селі Козярі—Збараж. (“Республіка” щоденник, Станиславів 19-го квітня 1919, ч. 66, ст. 4.)

ЛЕТУНИ-СТАРШИНИ УГА, ПОГИБШІ У КРАСНІМ

В летунській школі УГА в Краснім біля Золочева сталася 6-го лютого 1919 р. несподівана жахлива катастрофа і трагедія, бо в часі викладів полковника Губера розірвалася летунська бомба, від якої погинули:

1. полк. **Губер Борис** (з Наддніпрянщини),
2. пор. **Гумецький Орест**,
3. пор. **Люпул Іван** (з Буковини),
4. пор. **Басан Олекса**,
5. пор. **Томенко Василь**,
6. хор. **Хаз Булат Кануков** (грузин),
7. хор. **Нестор Михайло**,
8. хор. **Швець Осип**.

Всі летуни поховані у спільних 3-ох братських могилах на приватному кладовищі графині Росоцької.

Тіло поручника Василя Томенка, на бажання його родичів, поховано в Коломиї, а тіло поручника Люпула в Золочеві.

Смерть полк. Канукова.

В часі першого відвороту УГА полковник Джан Булат Кануков (грузин), командант 2-гої летунської сотні, впав біля Озірної (коло Зборова) зі зіпсутого літака і забився.

ЖЕРТВИ ПОЛЬСЬКИХ ВАРВАРСТВ У СХ. ГАЛИЧИНІ

В с. Батятичі, пов. Камінка струм. полонили поляки стежу вояків УГА і її команданта хор. Коссара відставили до Львова і тут застрілили.

В с. Бакучинці, пов. Перемишль, польські жовніри побили смертельно 3-ох полонених вояків УГА, які до 2 днів померли в шпиталі.

В с. Білоголови, пов. Зборів, польські жовніри добили раненого санітета і однорічного стрільця з Гуцульщини.

В с. Випуски, пов. Перемишляни, поляки 16-го червня 1919 р. побили 5 полонених вояків УГА так, що вони померли на місці.

В с. Довжнів, пов. Сокаль, поляки убили 2 полонених вояків УГА.

- В с. Заріче**, пов. Богородчани, польські жовніри розстріляли в лісі хор. УГА Трупа. Його похоронив рідний брат.
- В Золочеві** розстріляли 1919 р. поляки 14 полонених вояків УГА.
- В Коломиї** 24-го травня 1919 р., в часі відвороту коломийської залози за Дністер, поляки з укриття застрілили (крім пор. Кувльчицького) 6 вояків і одного шофера.
- В Команчі**, пов. Ліско, польські легіонери замордували 3 українських жандармів, а саме: Щуровського, Фүштея і Чуру.
- В Краснім**, повіт Золочів, польський жовнір кинув до залізничного вагону з полоненими нашими вояками ручну гранату, від якої згинуло 3 вояків УГА.
- В Люблинці Новім**, повіт Любачів, 20-го листопада 1918 р. польські жовніри замордували десятника УГА Шеремету Юрка.
- У Львові**, польські жовніри застрілили (разом з хор. Коссарем) добровольця-вояка, учня 7-мої кляси гімназії в Перемишлі, сина радника суду, **Негребецького Степана**.
- В Милятині**, пов. Камінка струм., польські жовніри добили легко раненого в руку полоненого санітета УГА, **Колодку Михайла**.
- Коло Олієва**, пов. Зборів, польські жовніри 22-го липня 1919 р. доби́ли 3-ох ранених стрільців УГА.
- В Перемишлі**, в таборі інтернованих, польські жовніри замордували в липні 1919 р. одного полоненого вояка УГА.
- В Раві руській**, польські легіонери, в судовому будинку, побили смертельно полонених вояків УГА так, що один помер.
- В с. Прислоп**, пов. Калущ, польська озвірена солдатеска, в травні 1919 р. замордувала міністра земельних справ ЗУНР **Михайла Мартинця**.
- В Солотвині**, пов. Надвірна, польські жовніри замордували полоненого хор. УГА. **Дутчишина**.
- В Стрию**, польські легіонери побили смертельно поручника УГА **Вінклера Йосифа**, який помер в Станиславові.
- В Східниці**, пов. Дрогобич, польські жовніри застрілили полоненого УГА, **Чушака**.
- В Щаснім**, пов. Ліско, польські жовніри вбили 2-ох українських жандармів а саме: **Курку і Лютра**.
- В Ярославі**, на приказ поручника Абрамовича, польські жовніри, розстріляли полоненого хорунжого УГА **Щирбу Івана** і двох ранених вояків.
- Коло Доброміла**, польські кіннотчики розстріляли 15 полонених вояків УГА.

Від видавця: Цей неповний спис помордованих поляками старшин, підстаршин і вояків УГА, помістив у своїй більшій праці: “Трагедія Галицької України” Осип Магас, кол. український делегат з Канади на Мирову Конференцію у Парижі в 1918 р. (Трагедія Галицької України. Вінніпег 1920. Ст. 253.)

СТАРШИНИ УГА, ПОГИБШІ НА ТИФ ЗА ЗБРУЧЕМ

“ЖАЛІБНА КНИГА”. ЛЬВІВ 1922 Р.

Бодруг Ілля, сотник УГА. Нар. 1893 р. в с. Березів вижний, пов. Печеніжин. Закінчив 1914 р. гімназію в Коломиї. Як командант сотні 24 піх. полку в ступні поручника був тяжко ранений на італійському фронті. Інтендант Військової Окружної Команди в Коломиї. В часі відступу румунів з Покуття виїхав 28 серпня 1919 р. з Коломиї і через Чернівці і Жванець прибув до Кам'янця. Тут в Чотирикутнику Смерти в осені 1919 р. помер на тиф. (Урбанович Микола, пор. УГА, уродженець села Березів вижний, Вінніпег - Канада, 1968).

Васусь Осип, рах. четар УГА. Нар. в Самборі. Помер 14 листопада 1919 р. на тиф в Барі.

Венгринович Теодор, чет. УГА. Нар. в селі Молодилів—Товмач. Помер 8 лютого 1920 р. на тиф в селі Торканівка, коло Ольгополя — Поділля.

Венгринович Олекса, чет. УГА. Нар. 1883 р. в селі Тарнава — Доброміль. Старшина полевої лічниці 2-го Галицького Корпусу. Помер 13 грудня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок д-р Юда.

Вигелюк Іван, сан. пор. УГА. Нар. в селі Лісичники — Заліщики. Помер 2-го грудня 1919 р. на тиф в Жмеринці. Свідок хор. Ольховий.

Виметаль Антін, отаман УГА. Нар. в Самборі. Командант 2-ої Коломийської бригади УГА за Збручем. Помер 2 лютого 1920 р. на тиф у Веселім Куті — Херсонщина. (“Кал. Ч. К.” на 1922 рік, ст. 114.)

Гарасимів А., сот. УГА. Уродженець Комарна. Курінний командант 7-мої Львівської бригади. Охороняючи перший відступ III-го Корпусу, був тяжко ранений і від тих ран помер в польським полі, в лічниці в Бережанах. (Утриско Осип, Комарянці в УГА. “Голос Комбатана”, ч. 4, ст. 21, Нью Йорк 1959.)

Гофман Карло, от. УГА. Німець з Буковини. Старшина австрійської армії. Командант Групи “Рудки”, а згодом 8. Самбірської Бригади. За Збручем розстріляний большевиками в квітні 1920 р. в Одесі. (Волицький Василь, Торонто 1960 р.).

Глібовицький Степан, пор. УГА. Нар. в Бережанах. Розстріляний 27 квітня 1920 р. большевиками на станції Котюжани. Похований в Обухові. Свідок Павлів Вол., сотник УГА.

Дячун Василь, хор. УГА. Нар. в селі Дичків — Тернопіль. Помер 22 лютого 1920 р. на тиф в селі Чорномін — Поділля. Свідок хор. Ольховий і бул. Гриньків.

- Костик Роман**, хор. УГА. Нар. в Городенці. Помер 4 листопада 1919 р. на тиф в Барі.
- Крушельницький**, чет. УГА. Нар. в Станиславові. Старшина 2. Коломийської бригади. За Збручем помер на тиф в полевій лічниці тої ж бригади. (Мигаль Кость, бул. УГА. Полева лічниця 2-тої бригади. Спомин. Українська Гал. Армія. Том 4-тий.)
- Луцик**, підхор. УГА. Нар. в селі Шпитків — Сокаль. Помер 6-го грудня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок Ган Петро, пор. 5-тої бригади УГА.
- Мошкар Леонид**, чет. УГА. Уродженець Київщини. Помер 16 жовтня 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання. Свідок др. Шипайло.
- Олійник Степан**, чет. УГА. Нар. в селі Дернів, Камінка струмілова. Старшина 9-тої бригади УГА. Помер 23 лютого 1920 р. на тиф в Балті — Поділля.
- Печенюк Дмитро**, четар УГА. Нар. в селі Стецева — Снятин. Помер 10 грудня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедевич.
- Петель Густав**, підхор. УГА. Нар. 1899 р. в Камінці струміловій. Помер 9 січня 1920 р. на тиф в Винниці. Свідок д-р Маковський.
- Петрина Омелян**, підхор. УГА. Нар. 1899 р. в Стрию. Помер 22-го листопада 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок д-р Сприс.
- Прокопович Антін**, пор. УГА. Нар. в Коломиї як син управителя промислової школи. Помер 8 листопада 1919 р. на тиф в Барі.
- Процик Степан**, хор. УГА. Нар. 1889 р. в Зборові. Командант 9-тої сотні, 3-го куреня, 5-тої Сокальської бригади УГА. Помер 26 серпня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедевич.
- Сікорський Карло**, хор. УГА. Нар. в Камінці струміловій. Помер 31 січня 1920 р. на тиф в Винниці.
- Сіменович Зенон**, пор. УГА. Нар. 1892 р. в селі-Руда—Стрий. Старшина 1-го Галицького Корпусу. Помер 25 січня 1920 р. на тиф в Винниці.
- Сидорович Василь**, пор. УГА. Нар. в селі Свидниця—Яворів. Помер 22 лютого 1920 р. на тиф в селі Чорнобіль—Поділля. Свідок хор. Ольховий.
- Стефура Яків**, чет. УГА. Нар. в Перегінську — Долина. Помер 11-го листопада 1919 р. на тиф в Барі.
- Танчаковський Осип**. Повітовий комісар в Підгайцях. Помер 27-го листопада 1919 р. на тиф в Винниці.
- Хомин Михайло**, пор. УГА. Нар. 1897 р. в селі Лани—Львів. Старшина 3-тої бригади УГА. Помер 24 жовтня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедевич.
- Худобяк**, четар УГА. Старшина 10-тої Бригади УГА. В часі повстання проти большевиків розстріляний весною 1920 р. в Тульчині на Поділлі. (Острроверха Михайло. Блиски і Темряви. Стор. 171. Нью Йорк 1966).

- Храпко Ілля**, пор. УГА. Нар. в селі Завалє—Снятин. Старшина 1-го Галицького Корпусу. Помер 17 січня 1920 р. в Винниці. Свідок д-р Маковський.
- Хома Яків**, хор. УГА. Нар. 3. лютого 1898 р. в селі Варяж, повіт Сокаль. Старшина 5-тої Сокальської бригади. Був за Збручем і тут 6. травня 1920 р. в Юзвині біля Винниці розстріляний більшовиками. (“Літопис Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 23, Львів 1935.)
- Укарма Андрій**, сотник УГА. Нар. в селі Негрибка — Перемишль. Гімназію закінчив в Перемишлі. Старшина австрійського 36-го піх. полку з постоем у місті Ярослав. В половині жовтня 1918 р. належав до 3-х членного тайного Військового Комітету для підготовки Листопадового Зриву в Ярославі. Командант міста Дрогобич, а потім командант групи “Рудки”. Помер на тиф 29-го грудня 1919 р. в Вапнярці. (Прибитківський Петро, пор. УГА, Торонто — Канада.)
- Циганюк Юрко**, чет. УГА. Нар. 1896 р. в селі Іванівка, пов. Кіцмань — Буковина. Старшина 9-ої бригади УГА. Помер 19-го листопада 1919 р. у Вітаві, коло Гнівання. Свідок д-р Шипайло.
- Шебець Софран**, сотник УГА. Нар. в селі Забава—Радохів. Поручник 55-го австрійського піх. полку. Індіціатор, організатор і командант похідного куреня у Відні в осені 1918 р., з яким приїхав з Відня до Стрия при кінці листопада 1918 р. Командант групи “Лютовиска”, а в кінці командант 1-ої Гірської бригади УГА, з якою в травні 1919 р. перейшов з Карпат до Чех., з Чех. приїхав на Наддніпрянщину і тут помер на тиф 25 листопада 1919 р. в Летичеві — Поділля.
- Шилкевич Олекса**, хор. УГА. Родом з Сокаля. Старшина 5-ої бригади УГА. Помер в шпиталі на стації Затише 1920 р.
- Шмігельський Іван**, сотник УГА. Нар. в селі Балинці — Коломия. Помер 3-го грудня 1919 р. на тиф в Летичеві—Поділля.
- Шурак Тимко**, сотник УГА. Нар. в селі Копитів — Сокаль. Помер в січні 1920 р. на тиф в Кодимі—Поділля.
- Щербанюк Роман**, хор. УГА. Нар. 10 січня 1898 р. у Львові, зам. в Самборі. Помер на тиф в шпиталі в Камянці.
- Щуровський Микола**, сот. УГА. Нар. 1882 р. в селі Облазниця — Жидачів. Учитель приватних українських гімназій в Копичинцях і Рогатині. Військовий повітовий командант в Сколім. Муніципійний референт при Команді Етапу УГА. Начальник просвітнього Відділу при 2-гій Галицькій Корпусі. Помер 24 листопада 1919 р. на тиф в Винниці. Похований поруч з пор. Федюшкою—Евшаном.
- Яворський Ярослав**, полковник УГА. Нар. 13-го листопада 1889 р. в селі Стрільбичі—Самбір. Помер 13 січня 1920 р. на тиф в селі Марківка коло Вапнярки. Свідок о. Іван Яворський, Стрільбичі.

Якимець Василь, чет. УГА. Нар. 24 грудня 1880 р. в селі Пониковиця — Броди. Старшина 3-тої бригади УГА. Помер на тиф в грудні 1919 р. в Немирові — Поділля.

(Бородиевич Евген, сотник УГА “В Чотирикутникови Смерти” Львів 1930 р. ст. 41.)

Ящик Йосиф, четар УГА. Нар. 1897 р. у Відні. Старшина 7-мої бригади УГА. Помер 17 січня 1920 р. на тиф в Винниці. Свідок: Ольшанський.

СТАРШИНИ УГА, ПОГИБШІ ЗА ЗБРУЧЕМ

Антонович, четар УГА. Родом з Буковини. Старшина 1-го куреня, 11-тої Стрийської бригади. Був за Збручем. Помер на тиф 10-го листопада 1919 р. у Винниці.

(Кочержук Роман, вояк 11-тої бригади. Денвер, Кол., ЗДА.)

Антонович В., хор. УГА. Старшина 1-го Пробоевого Гуцульського куреня, 11-тої бригади. Помер за Збручем на тиф 1920 р. (Сулятицький Степан, чет. УГА. 1-ший Пробоевий Гуцульський курінь. Українська Галицька Армія. Вінніпег — Канада, 1960, том другий, ст. 109.)

Бабяк Володимир, пор. УГА. Родом з Рогатинщини. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Вбитий більшовиками літом 1920 р. в селі Осівці—біля Гайворона, Поділля. (Бородиевич Євген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 68, Львів 1921 р.)

Басевич Дмитро, сан. четар УГА. Нар. 1889 р. в селі Поздич—Перемішль. Помер на тиф 17 січня 1920 р. в Винниці. Свідок о. Т. Чайковський.

Балешта Іван, пор. УГА. Нар. в селі Токи—Збараж. Старшина артилерії австрійської армії. Командант 4-тої батареї, 10-го гарматного полку, 10-тої бригади УГА. Перебув на фронті всю польську і московську кампанію. Помер на тиф весною 1920 р. Похований під Козятином. (Галан Володимир, сотник 10-го гарматного полку УГА. Філядельфія, ЗДА.)

Балтро Іван, пор. УГА. Нар. 1891 р. в селі Підберізці, Львів. Старшина артилерії австрійської армії. Командант 5-тої батареї, 1-го гарматного полку, 1-шої бригади УСС. Перебув на фронті всю визвольну боротьбу з поляками, більшовиками і денікінцями. Розстріляний більшовиками 30-го квітня (17-го квітня ст. сти-ю) 1920 р. в селі Кошляки коло залізничної стації Кожанка біля Козятина. (Кал. “Ч. К.”, на 1922 рік, ст. 121)

Барила Гнат, чет. УГА. Нар. в селі Василів великий біля Угнова. Організатор міліції в Угнівщині. Учасник боїв з поляками в групі сот. Клея, потім в 6-тій бригаді. Помер на тиф 10-го лютого 1920 р. в селі Черномін біля Ольгополя—Поділля. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго, ЗДА.)

- Басараб Дмитро**, чет. УГА. Нар. 1896 р. в Ператині—Радехів. Учитель народних шкіл. По закінченню австрійської Старшинської Школи в Егендорф—і як нездібний до фронтової служби служив в запіллю УГА. Командант сотні УГА. Згинув в березні 1919 р. в бою з большевиками під Дубном на Волині.
(Лашук Микола, чет. УГА. Саскатун 1966 р. Канада.)
- Бачинський**, старшина УГА. Професор української гімназії. По переході УГА за Збруч помер разом зі своїм сином на тиф 1919 р. в Ушиці на Поділля. (Рабій Юліян, д-р., чет. УГА. Утіка, ЗДА.)
- Богачевський Олекса**, пор. УГА. Нар. 4-го вересня 1894 р. в селі Лубянці—Стрий. Старшина австрійської армії. Командант 4-го куреня, 11-тої Стрийської бригади. Перебув на фронті всю війну з поляками і москалями. Помер на тиф 2-го січня 1920 р. в Гнівані біля Винниці. Похований у Вітаві біля Гнівання.
(Богачевський Данило, брат Олекси, пор. УГА. Нью Йорк.)
- Боберський Василь**, чет. УГА. Нар. 1897 р. в Чернівцях. Старшина 9 бригади УГА. Помер 16 січня 1920 р. на тиф в Грижници, коло Гнівання. Свідок о. Е. Гаврилюк і д-р М. Терлецький.
- Блінський Омелян**, сотник УГА. Інтендант 3-го гарматного полку, 3-тої Бережанської бригади. Застрілився в тифозній гарячці в селі Медвежі коло Немирова в жовтні 1919 р.
(“Між молотом а ковалом”. Причинки до історії Української Армії. Ст. 30, Львів 1923.)
- Бичик Іван**, хор. УГА. Нар. в Угнові. Старшина 9-ої бригади УГА. Помер на тиф зимою 1919 р. в містечку Самгородок—Київщина.
(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 189. Нью Йорк 1960.)
- Бранднер Омелян**, сотник УГА. Родом з Буковини. Командант 8-го гарматного полку. Перебув на фронті всю визвольну боротьбу з поляками і москалями. Помер 1-го січня 1920 р. на тиф в містечку Красне коло Жмеринки. (Пані Люїза Тавчер-Шмідт “Свобода” з 24-го березня 1955. Нью Джерзі Ситі і Нью Йорк.)
- Брінг**, четар УГА. Старшина 2-го куреня, 13-го полку, 7-мої Львівської бригади. Помер на тиф в січні 1920 р. в Капустянах коло Ободівки — Поділля.
(Чарнецький Василь, сотник УГА. Зимою 1919-1920 р. “Український Скиталець”, ч. 5, ст. 28, Йозефів 1921.)
- Бубела Петро**, отаман УГА. Нар. 1889 р. в селі Лисиничі—Львів. Поручник 30-го піх. полку австрійської армії. Діяльний член тайного Військового Революційного Комітету у Львові в жовтні 1918 р. Заступник Секретаря Державного Секретаріату Військових Справ. Чудом врятувався з кривавої масакри на вантажній залізничій стації в Одесі. Вивезений разом з другими старшинами УГА з Одеси до Харкова, повернувся назад до Одеси і непізнаний працював до 1934 р. в Українським Советським Червонім Хресті. Розконспірованого ЧеКа розстріляла його

1934 р. як ворога народу. (Рабій Юліян, четар УГА. Бувший в'язень одеської ЧеКа весною 1920 р. Утіка—ЗДА.)

Бучацький Микола, сотник УГА. Командант Етапу 1-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 6-го грудня 1919 р. в селі Кордилівка біля Винниці, там похований.

(Кал. "Ч. К.", на 1922 рік, ст. 126.)

Бучак Андрій, пор. УГА. Родом зі села Стриївка—Збараж. Студент філософії. Старшина артилерії австрійської армії. Перебув всю воєнну кампанію з поляками і москалями. Командант 4-тої батареї, 4-го гарматного полку, 4-тої бригади. Помер на тиф в Бершаді зимою 1919 р. ("Літ. Ч. К.", ч. 4, ст. 13, Львів 1931.)

Васкан Гнат, чет. УГА. Нар. 1896 р. в селі Веренчанка, Заставна — Буковина. Помер 13 січня 1920 р. на тиф в Грижниці, коло Гнівання. Свідок о. Е. Гаврилюк і д-р М. Терлецький.

Василишин М., хор УГА. Старшина 1-го Пробоевого Гуцульського куреня, 11-тої бригади. Помер за Збручем на тиф 1920 р. (Сулятицький Степан, чет. УГА. 1-ший Пробоевий Гуцульський курінь. Українська Галицька Армія. Ст. 109. Вінніпег 1960.)

Воробій Василь, чет. УГА. Нар. 15-го грудня 1893 р. в селі Перемислів коло Белза. Командант 1-шої скорострільної сотні, 14-го піх. полку, 7-мої Львівської бригади. Перебув всю польську і московську війну. За Збручем 21-го лютого 1920 р. в Ольгополі, на Поділлі, помер на тиф.

("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 23, Львів 1935.)

Воєвідка Ярослав — отаман УГА. Нар. 5-го березня 1882 р. в селі Петранка Калущ як син священика. Гімназію закінчив у Львові, а правничі студії у Львові і Празі. Старшина артилерії австрійської армії. Від самого початку 1-шої світової війни як командант батареї брав участь в боях з москалями. Командант 1-го гарматного полку, 1-шої бригади УСС, на чолі якого перебув всю визвольну боротьбу з поляками і москалями. Один з найвизначніших булавних старшин УГА. В цілі грабунку коня застрілив його большевицький комісар Михайло Табушкавілі 30-го березня 1920 р. в містечку Піщанка, біля стації Рибниці, повіт Балта—Поділля. (Сотник Курилюк Ярослав, командант 1-шої батареї, 1-го гарматного полку. Грейт Фаллс, Монтана, ЗДА.)

Вибелюк Іван, сан. четар УГА. Лікар 14-тої бригади. Помер на тиф в листопаді 1919 р. в Гнівані біля Винниці.

("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 16, Львів 1930.)

Г. А. Підхорунжий УГА. Захворівши на жахливий тиф, огірчений недолею, в духовій депресії, застрілювався 14-го січня 1920 р. на залізничній стації Слобідка. (Шлях Вапнярка - Крижопіль - Одеса.) (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців, ст. 66, Львів 1922)

Гаврилюк Михайло, чет. УГА. Родом з Надвірної. Старшина III-го Галицького Корпусу. Помер на тиф за Збручем в Чотирикутнику Смерти 1919 р. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)

Галань Михайло, хор. УГА. Нар. 20-го листопада 1896 р. в Белзі як син управителя народної школи. Брат чет. Мирона. До гімназії ходив в Перемишлі і Львові. Організатор Листопадового Зриву в Белзі. Старшинську Школу закінчив в Золочеві. Командант панцерного поїзду 4-тої Золочівської бригади. Помер на тиф у Винниці в січні 1920 р.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 22, Львів 1936.)

Галань Мирон, чет. УГА. Нар. 30-го липня 1895 р. в Белзі як син управителя народної школи. Рідний брат хор. Михайла. Гімназію закінчив у Львові. Старшина артилерії австрійської армії. Четар 9-го гарматного полку, 9-тої бригади УГА. Помер за Збручем 27-го січня 1920 р. в Торканівці біля Ольгополю на Поділлі. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)

Галас Бронислав, чет. УГА. Старшина 3-тої Бережанської бригади УГА. Був в Чотирикүтнику Смерти за Збручем і тут помер на тиф в лютім 1920 р. в Бершаді на Поділлі. (Бородієвич Євген, чет. УГА. В Чотирикүтнику Смерти. Ст. 63, Львів 1921.)

Гамкало Микола, чет. УГА. Нар. 1892 р. в селі Городище королівське — Бібрка. Старшина 55-то піх. австрійського полку. Командант залізничного двірця в Ходорові. Помер 6-го грудня 1919 р. на тиф в Жмеринці. (Пор. Продиус Петро, адъютант 1-го гарматного полку. Нью Йорк — ЗДА.)

Ганкевич Осип — чет. УГА. Ветеринарний лікар 3-тої Бережанської бригади. Був в Чотирикүтнику Смерти за Збручем і тут в половині листопада 1919 р. помер на тиф. (Бородієвич Євген, чет. УГА. В Чотирикүтнику Смерти. Ст. 39, Львів 1921.)

Гарабач Олекса, отаман УГА. Старшина Військової Окружної Команди в Станиславові. Командант Станиці УГА в Одесі в березні 1920 р. Вязень одеської Че Ка. Розстріляний в травні 1920 р. більшовиками за зорганізування галицьких військових частин, які в березні 1920 р. зі синьо-жовтими прапорами, взяли участь в Шевченківській святі в Одесі. (Цьокан Ілько, сотник УГА. Від Денікіна до більшовиків. Фрагменти споминів з Радянської України. Відень 1921. Видання “Українського Прапора”.)

Гаркавий, чет. УГА. Нар. в селі Кізлів—Золочів. Старшина 4-тої Золочівської бригади УГА. Був за Збручем. Розстріляний більшовиками весною 1920 р. (Іванів Павло, сотник УГА. Торонто 1967, Канада.)

Гевко Олекса, підхор. УГА. Нар. 1901 р. в Ясенові пільнім—Городенка. Син управителя школи. Абсольвент Старшинської Школи в Коломиї. Вояк 24-го піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Був за Збручем і тут в жовтні 1919 р. помер у Винниці на тиф. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Гецельт Адольф, чет. УГА. Родом з Буковини, жидівського роду. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Був за Збручем. Помер в Чотирикүтнику Смерти на тиф при кінці лютого 1920 р. в

Бершаді на Поділлю. (Бородієвич Євген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 63, Львів 1921.)

Гойванович Володимир, сот. УГА. Нар. 1882 р. в Милятині—Камінка струмілова. Професор гімназії. Командант Стаційної Команди в Угнові. Командант Булавної сотні 9-тої бригади. Був за Збручем. Помер на тиф 29-го травня 1920 р. в польськiм таборі для полонених в Фридрихівці біля Проскурова на Поділлю. (“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 22, Львів 1934.)

Гринишин М. пор. УГА. Адютант 2-го куреня, 13-го піх. полку, 7-мої Львівської бригади. Перебув на фронті всю польську і московську визвольну війну. Був за Збручем. Помер на тиф в січні 1920 р. в Капустянах біля Ободівки—Поділля. (Сотник Чарнецький Василь, командант куреня. Зимою 1919-1920 р. “Український Скиталець”, ч. 5, ст. 32, Йозефів 1921.)

Гринишин Петро, пор. УГА. Старшина 4-го куреня, 36-го піх. полку ім. гетьмана Мазепи. Був за Збручем. Згинув за Збручем в Чотирикутнику Смерти. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 12, Львів 1934.)

Грицай Михайло, пор. УГА. Командант 9-тої сотні, 3-го куреня, 5-тої Сокальської бригади. Перебув на фронті всю українську визвольну боротьбу. Був за Збручем. Згинув в бою з денікінцями осіня 1919 р. під Лукашівкою, повіт Липовець. (Сотник Чайка Іван, командант 3-го куреня, 5-тої Сокальської бригади. Торонто 1958 — Канада.)

Гнатів Гриць, четар УГА. Нар. 1880 р. в Долині. Старшина 11-тої бригади. Помер 19 листопада 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Іван Лебедович.

Григорович Орест, чет. УГА. Нар. в селі Кліводин, Кіцмань — Буковина. Помер 28 березня 1920 р. на тиф в Винниці.

Губіцький Євген, пор. УГА. Нар. в Збаражі. Старшина Окружної Військової Команди в Тернополі. Був за Збручем в Чотирикутнику Смерти. Помер на тиф зимою 1920 р. (Мудрий Петро, стр. УГА. Віндзор — Канада.)

Гук Ангін, чет. УГА. Нар. в селі Чернилівка—Скалат. Помер 15-го грудня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедович.

Гой Михайло, пор. УГА. Нар. 1898 р. в селі Михайлівка—Підгайці. Гімназію закінчив в Бережанах. Командант 1-го куреня, 3-тої Бережанської бригади, в рядах якої перебув всю польську і московську визвольну боротьбу. Помер на тиф 22-го січня 1920 р. в земській лікарні в Печарі, повіт Брацлав. (Дольницький Мирон, чет. УГА. Над пропастю. “Український Скиталець”, ч. 12, ст. 9, Йозефів 1922.)

Грігоца Мортко, чет. УГА. Нар. 1896 р. в Кіцмані — Буковина. Старшина буковинського куреня. Помер 24-го квітня 1920 р. на тиф в Винниці.

Давид Гриць, сотник УГА. Нар. 1888 р. Командант батареї в 5-тій Сокальській бригаді. Командант полевої лічниці II-го Галицького Корпусу у Винниці. Разом з отаманом Гірняком Никифором і з поручником УСС Гачкевичем Осипом, підписав в січні 1920 р. у Винниці військовий договір УГА з Червоною Армією і перший голова Ревкому УГА. Розстріляний більшовиками в серпні 1920 р. у Винниці.
(Енциклопедія Українознавства, том. 2. Ст. 484.)

Данилків Степан, чет. УГА. Нар. 1894 р. в селі Бірки Великі—Тернопіль. Старшина 13-го піх. полку, 7-мої Львівської бригади УГА. Помер в Чотирикутнику Смерти за Збручем в Бугакові коло Брацлава в листопаді 1919 р. (Бабяк Павло, пор. УГА. — Чікаго — ЗДА.)

Дідик Онуфрій, чет. УГА. Родом з Золочева. Старшина 4-тої Золочівської бригади. За Збручем розстріляний більшовиками весною 1920 р. (Іванів Павло, сотник УГА. Торонто 1967—Канада.)

Дякон Іван, хор. УГА. Нар. в селі Виславче, над Черемошем — Буковина. Помер 24 листопада 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гніваня. Свідок о. Лебедович.

Дяків Микола, сотник УГА. Інженер, старшина артилерії УГА. Нар. в селі Жеребки королівські — Скалат. Помер на тиф за Збручем в Чотирикутнику Смерти зимою 1919 р.
(Мудрий Петро, стрілець УГА. Віндзор—Канада.)

Дудар Антін, пор. УГА. Родом зі села Бірки великі, повіт Тернопіль. Старшина Запасного Коша в Тернополі, а потім командант сотні 18-тої бригади УГА. Помер на тиф в жовтні 1919 р. в Барі на Поділлію. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 27, Львів 1938.)

Журавель, четар УГА. Народний учитель в львівському окрузі. Інтендант 1-го Галицького Корпусу. Помер в листопаді 1919 р. на тиф разом з жінкою і дочкою у Винниці.
(Голинський Петро, підхор. УГА. Останні дні УГА. Кал. “Ч. К”., на 1931 рік, ст. 151.)

Запалило Євген, пор. УГА. Нар. 1897 р. в селі Кривотули старі — Товмач. Старшина 36-го піх. полку ім. гетьмана Мазепи, а потім 11-тої бригади. Був за Збручем і в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф 4-го березня 1920 р. в селі Захаріївка, повіт Тераспіль. Свідок д-р Рибачевський Олекса.
(Гайдукевич Остап, капелян XI-ої бригади. “Було колись”. Листва втрат XI-тої бригади УГА. (1919—1920) Львів 1935, ст. 45.)

Заліпський Сильвестер, сотник УГА. Нар. в Золочеві. Гімназію закінчив в Золочеві, а право у Львові. В часі 1-шої Світової війни належав до найвідважніших старшин австрійської армії і був кілька разів ранений на різних фронтах. Був відзначений найбільшими боевими відзнаками. Всю українську визвольну боротьбу перебував на фронті як командант 11-го куреня, 4-ої Золочівської бригади. Був ранений кулею з кріса в лікоть, коли в

Ляшках під Львовом доглядав за наступом свого куреня. За Збручем, в Чотирикутнику Смерти, в часі примусової злуки УГА з Червоною армією, не міг пережити трагедії УГА і в душевній депресії в квітні 1920 р. кинувся під колеса поїзду в Одесі і на місці знайшов смерть.

(Ірчан Мирослав (Бабюк Андрій), підхор. УСС. “Трагедія Першого травня”, ст. 30, Вінніпег 1923.)

Занько Дмитро, чет. УГА. Нар. 1886 р. в селі Воля Гамулецька — Львів. Старшина 10-ої бригади УГА. Помер 8 грудня 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедович.

Зубелик Гадей, пор. УГА. Нар. 1884 р. в Перемишлі. Старшина в штабі Нач. Команди УГА. Помер 24 листопада 1919 р. на тиф в Винниці. Свідок о. Лебедович.

Ілюк Нестор, чет. УГА. Командант Пробоевої Сотні III-го Галицького Корпусу. Помер в румунським полоні. (“Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 13, Львів 1937.)

Ілюк Ізидор, політичний комісар. Нар. 1883 р. в Рашкові—Городенка. Учитель гімназії в Коломиї, а потім директор гімназії в Бережанах. Діяльний член тайного революційного Комітету в Бережанах. Заступник Повітового комісара в Бережанах. З УГА перейшов Збруч і 1-го серпня 1919 р. в Жванчику біля Камянця на Поділлю помер на тиф.

(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чикаго—ЗДА.)

Євшан Микола (Федюшка), пор. УГА. Нар. 1889 р. в Войнилові — Калущ. Старшина 9-го піх. австрійського полку в Перемишлі. Молодий, спосібний і талановитий літературний критик. Великий публіцист. Автор брошури “Великі роковини”. Начальник історичного Відділу при Команді Етапу УГА, а потім член Пресової Кватири при Нач. Команді УГА. Помер на тиф 21-го листопада 1919 р. у Винниці на 31. році життя. Похований на погрібнію Кримських касарень у Винниці.

(Шкрумеляк Юра, хор. УСС. “Поїзд мерців”, ст. 32, Львів 1922.)

Калинович Степан, пор. УГА. Старшина Військової Окружної Команди в Станиславові. Інтендант 3-тої Бережанської бригади. Був за Збручем і тут в жовтні 1919 р. в Немирові помер на тиф. (Мурович Володимир, чет. УГА. Мінхен 1958 р., Німеччина.)

Калитчук Степан, пор. УГА. Нар. 1899 р. в селі Піддністрияни — Бібрка. Старшина штабу Нач. Команди УГА. Помер 21 листопада 1919 р. в Винниці. Свідок о. Лебедович.

Карась Кирило, отаман УГА. Нар. 1887 р. на Кавказі, в Карсі. Походив із стародавнього козацького роду. Капітан—гарматчик російської армії. Командант батареї Гайдамацького Загону ім. Гонти, який під командою от. Андрія Долуда прибув 10-го листопада 1918 р. з Одеси на допомогу галицьким військам. Брав участь з цим Загоном в боях з поляками у Львові, на передмісті Замарстинів і Підзамче, а потім під Львовом. Як незмінний ко-

мандант 10-го гарматного полку, 10-тої бригади УГА перебув на фронті всю польську і московську визвольну боротьбу. Вірний побратим галицьких вояків. В часі офензиви Червоної Армії літом 1920 р. на Варшаву, криючи відворот частин Дієвої Армії, поляг в бою 6-го липня 1920 р. під Чорним Островом, порубаний червоними кіннотчиками.

(Шмігельська-Климкович Ірина, хор. УГА. "Громадський Вістник", Львів 1922, ч. 152.)

Кобаній Кость, чет. УГА. Нар. в с. Крива коло Гладишова, пов. Горлиці, Лемківщина. Старшина III-го Галицького Корпусу. Був за Збручем і тут 1919 р. у Винниці помер на тиф.

(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)

Ковальський Денис, хор. УГА. Командант обозу 2-го гарматного полку, 2-гої Коломийської бригади. Був за Збручем. Помер на тиф в с. Підмихайлівці біля Винниці.

(Мацькевич Степан, сотник УГА. Нью Йорк 1959 р.)

Коновал Василь, чет. УГА. Нар. 1-го лютого 1890 р. в селі Серафинці — Городенка. Гімназію закінчив в Коломиї. Студент ветеринарії у Відні. Був за Збручем. Помер на тиф 31-го грудня 1919 р. в Браїлові біля Жмеринки.

(Микитюк Дмитро, хор. УСС. Вінніпег—Канада.)

Королюк Микола, сотник УГА. Нар. в селі Добромірка—Збараж. Сотник УГА, а потім командант 1-го піх. полку Січових Стрільців (київських). Помер на тиф 5-го грудня 1919 р. в Староконстантинові. ("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 1, Львів 1936.)

Кочержук Дмитро, чет. УГА. Нар. в Надвірній. Старшина III-го Галицького Корпусу. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф в 1919 р.

(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)

Кочержук Михайло, хор. УГА. Старшина 11-тої Стрийської бригади. Був за Збручем. Помер в листопаді 1919 р. на тиф в Гнівані, а похований на цвинтарі в Вітаві біля Жмеринки.

(Кочержук Роман, вояк 11-тої бригади. Денвер, Кол., ЗДА.)

Кошик Матвій, пор. УГА. Родом з Бережанщини. Літ 26. Командант 6-ої сотні, 3-го куреня, 7-мої Львівської бригади УГА. Надзвичайно ідейний старшина. Впав в бою з большевиками 1-го вересня 1919 р. в наступі куреня на село Холосно під Коростенем. Похований в Житомирі.

("Літ. Ч. К.", ч. 4, ст. 7, Львів 1938.)

Кетнер Рудольф, пор. УГА. З роду німець. Старшина 10-тої бригади УГА. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер осіню 1919 р. в околиці містечка Махнівки, біля Козятина.

("Літ. Ч. К.", ч. 11, ст. 22, Львів 1930.)

- Крижанівський Антін**, чет. УГА. Нар. 1891 р. в селі Церковна—Долина. Син священника. Старшина II-го Галицького Корпусу. Помер на тиф в осіні 1919 р. в містечку Бар на Поділлію.
(Пані Павлусевич Марія. Детройт — ЗДА.)
- Кроль**, пор. УГА. Родом з Житомирщини. В рядах 4-тої Золочівської бригади перебув в 1919 р. всю визвольну боротьбу з большевиками. Помер на тиф в Немирові осінню 1919 р.
(Лебединський Микола, старшина 4-ої бригади УГА. Кал. “Українського Інваліда”, на 1939 рік, ст. 73.)
- Кущнір Іван**, хор. УГА. Нар. 1896 р. в селі Купновичі старі — Рудки. Помер 7 січня 1920 р. на тиф в Винниці.
- Лаврів Михайло**, хор. УГА. Нар. 25-го листопада 1882 р. в селі Тишківці — Городенка. Професор гімназії в Коломиї і Станиславові. Старшина Харчового Уряду в 1918—1919 рр. в Станиславові, а потім при Інтендантурі Нач. Команди УГА. Був в Чотирикутнику Смерти. Весною 1920 р. помер на тиф в селі Тарасівка біля Києва.
(Юркевич Осип, пор. УГА. Едмонтон 1960—Канада.)
- Левицький**, пор. УГА. Командант сотні в 1-шій Станиславівському курені, 2-гої Коломийської бригади. В часі побідної офензиви УГА на Київ впав в бою з большевиками при кінці серпня 1919 р.
(Пор. Макарушка Л, Командант 1-го Станиславівського куреня. Бад Годесберг 1966, Німеччина.)
- Левандівський Іван**, чет. УГА. Нар. в Стрию. Син інженера Миколи Левандівського, начальника паровозні в Стрию. Студент техніки. Командант автопанцерного дивізіону УГА. Розстріляний Че Ка в Києві 28-го квітня 1920 р.
(Максимчук Іван, пор. УГА. “Кожухів”, ст. 42, Львів 1930.)
- Ляшевич**, чет. УГА. Курінний адютант 9-тої бригади. Був за Збручем в Чотирикутнику Смерти. Помер на тиф в Харкові осінню 1919 р. в денікінськiм полоні.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 9, Львів 1932.)
- Маланчук Дмитро**, чет. УГА. Нар. 1895 р. в селі Кабарівці—Зборів. Гімназію закінчив в Яворові. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Впав в бою з большевиками 19-го жовтня 1919 р. біля Винниці. (Маланчук Осип. Нью Йорк 1966 р.)
- Малецький Євген**, хор. УГА. Старшина 10-тої бригади УГА. Був за Збручем і тут в січні 1920 р. помер на тиф в Тульчині на Поділлію.
(Острроверха Михайло, хор. УСС. Нью Йорк.)
(“Літ. Ч. К.”, ч. 1, ст. 5, Львів 1931.)
- Марич Дмитро**, чет. УГА. Нар. в селі Пнів—Надвірна. Старшина III-го Галицького Корпусу. В часі побідної офензиви УГА на Київ впав в бою з большевиками літом 1919 р. на Поділлію.
(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)

- Мартинець Михайло**, хор. УГА. Родом з Богородчан. Аджутант харчового референта ІІІ-го Галицького Корпусу. Був за Збручем. Зимом 1919 р. помер на тиф в Гнівані біля Винниці.
(Демянчук М. На Київ. Штаб ІІІ-го Гал. Корпусу в літі 1919 р. "Америка", щоденник, Філядельфія 1954, з 25-го серпня, ч. 159.)
- Медвідь Юрко**, хор. УГА. Нар. 1894 р. в селі Пустомити—Львів. Старшина кінної бригади. Помер 28 січня 1920 р. на тиф в Винниці.
- Модрицький Северин**, пор. УГА. Нар. 30-го грудня 1889 р. в Дрогобичі. Гімназію закінчив в Дрогобичі, а право у Львові. Старшина австрійської армії. Аджутант штабу 13-го піх. полку, 7-мої Львівської бригади. В Чотирикүтнику Смерти перебув три-кратний тиф. В часі весняної польської офензиви на Київ впав при кінці квітня 1920 р. в бою з поляками під стацією Голєндри біля Козятина. ("Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 4, Львів 1937.)
- Моравецький Михайло**, чет. УГА. Родом зі села Соколівка—Золочів. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Був за Збручем м Чотирикүтнику Смерти і тут большевики розстріляли його весною 1920 р. (Іванів Павло, сотник УГА. Торонто 1967 р.—Канада.)
- Микитка**, пор. УГА. В часі кривавої масакри большевиками галичан на вантажній залізн. стації поляг 28-го квітня 1920 р. в Одесі. (Цьокан Ілько, сотник УГА. Від Денікіна до большевиків "Український Прапор", Відень 1921.)
- Навроцький Роман**, чет. УГА. Нар. 22-го травня 1892 р. у Львові а замешкав в Станиславові. Старшина 11-го гарматного полку, 11-тої Стрийської бригади. Був за Збручем. Помер на тиф 29-го лютого 1920 р. в селі Захаріївка, повіт Тираспіль. Свідок д-р Рибачевський Олекса.
(Гайдукевич Остап, капелян УГА. "Було колись". Листа втрат 11-тої бригади. Львів 1935 р.)
- Найдан Володимир**, чет. УГА. Старшина 1-го куреня, 7-мої Львівської бригади. Був за Збручем і в першій бою з большевиками 23-го липня 1919 р. в селі Макарів Підлісний, біля Проскурова, був ранений. Щоби живим не попасти у большевицькі руки, власним револьвером відобрав собі життя.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 2, ст. 8, Львів 1938.)
- Нарожняк Ольга**, сан. хор. УГА. Гімназію закінчила СС Василіянок у Львові, медицину у Відні і тут була асистенткою знаменитого оператора д-ра Шпоннера. При УГА працювала в запасній лічниці ч. 1. За Збручем перебула двократний тиф. Весною 1920 р. большевики вивезли її з Одеси до Москви і там і слід за нею загинув. (Пор. Ясінчук Ілля, командант 1-го Коломийського куреня. Фенікс, Арізона, 1967, ЗДА.)

- Назаревич Микола**, пор. УГА. Нар. 1890 р. в селі Жеребки королівські—Скалат. Командант 2-го куреня, 18-тої бригади УГА. Помер на тиф 17-го січня 1920 р. в Грижниці біля Гнівання. (“Жалібна Книга”, випуск перший, Львів 1922 р.)
- Назар**, чет. УГА. Родом зі села Шлятин, повіт Томашів. Старшина 9-тої бригади в сотні сотника Ол. Ярощука. Учасник боїв з поляками в Угнівщині. Помер за Збручем на тиф.
- Нагляк**, пор. УГА, і **Мелько**, сотник УГА, як також **Невідомий** поручник УГА, з походження жид. Всі три померли на тиф 14-го листопада 1919 р. в Кримських касарнях у Винниці. (Левицький Володимир, чет. УГА. Останній акт трагедії УГА. “Свобода”, щоденник, ч. 244, з 19-го жовтня, Джерзі Ситі 1932 р.)
- Німілович Микола**, пор. УГА. Нар. 15-го жовтня 1896 р. в Дрогобичі і тут закінчив гімназію. Старшина австрійської армії. В часі Чортківської Офензиви брав участь як командант сотні в кривавих боях з поляками під Бережанами і Перемишлянами. Був за Збручем. Впав в бою з поляками як командант сотні 1-го куреня, 3-го піх. полку (перед тим 3-тя Бережанська бригада), 1-ої бригади УСС. 26-го квітня 1920 р. під селом Бабушки біля Чуднова. (“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 23, Львів 1936.)
- Олійник Олекса**, чет. УГА. Аджутант Військової Окружної Команди в Тернополі. Старшина 9-тої бригади. Був за Збручем і тут помер на тиф зимою 1920 р. в селі Слободзея коло Балти. (“Літ. Ч. К.”, ч. 12, ст. 8, Львів 1932.)
- Ониськів Олекса**, пор. УГА. Родом зі Золочева. Старшина 4-ої Золочівської бригади. Був за Збручем і тут весною 1920 р. большевики його розстріляли. (Іванів Павло, сотник УГА. Торонто 1966 р. Канада.)
- Осташевський**, хор. УГА. Старшина 9-го гарматного полку, 9-тої бригади. Був за Збручем в Чотирикүтнику Смерти і тут в Балті, в березні 1920 р. місцева Че Ка його розстріляла. (“Літ. Ч. К.”, ч. 1, ст. 19, Львів 1932.)
- Пришхан Ілько**, пор. УГА. Командант куреня в 3-тій Бережанській бригаді. Перебув на фронті всю польську і московську визвольну боротьбу. Помер на тиф 3-го січня 1920 р. в земській лікарні в Печарах, повіт Брацлав. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 25, Львів 1938.)
- Подолок Михайло**, сотник УГА. Повітовий Військовий командант в Бродах. За Збручем командант II-ої Групи Армійського Вишколу УГА. Помер на тиф 13-го листопада 1919 р. в Зелених Курилівцях, повіт Нова Ушиця—Поділля. (Клюн Омелян, отаман УГА. Армійський Вишкіл УГА. Укр. Гал. Армія, Вінніпег 1958 р., том перший, ст. 365.)

- Попель, чет.** УГА. Був за Збручем і в Чотирикутнику Смерти розстріляний Че Ка в травні 1920 р. в Одесі.
(Цьокан Ілько, сотник УГА. Від Денікіна до большевиків. Відень 1921 р., ст. 18.)
- Питляр, хор.** УГА. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Був за Збручем і тут осінню 1919 р. помер на тиф в Немирові.
(Юркевич Осип, пор. УГА. Едмонтон, Канада.)
- Петришин Федір, чет.** УГА. Нар. 21-го лютого 1882 р. в селі Цеброві, коло Белза, повіт Сокаль. Старшина 5-ої Сокальської бригади. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти 30-го листопада 1919 р. в Летичеві, на Поділля, помер на тиф.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 21, Львів 1935.)
- Перун Ераст, хор.** УГА. Нар. в Кракові. Студент 4-го року політехніки. Був за Збручем і в часі побідної офензиви УГА на Київ впаав в бою з большевиками в серпні 1919 р. під Києвом.
(Пані Огоновська Ю. Філядельфія — ЗДА.)
- Пиндзин Осип, підхор.** УГА. Канцелярист штабу ІІІ-го Галицького Корпусу. Помер в польській військовій тюрмі.
(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)
- Приймак Павло, пор.** УГА. Адютант козацького загону ім. Гонти, потім адютант 1-го куреня, 10-ої бригади УГА, а в кінці командант сотні в тім же курені. Впаав в бою 26-го квітня 1920 р. з денікінцями під Людви́ківкою.
(Кал. “Просвіти”, на 1923 рік, Львів.)
- Прихитко Роман, чет.** УГА. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Був за Збручем в Чотирикутнику Смерти і тут весною 1920 р. большевики розстріляли його.
(Іванів Павло, сотник УГА. Торонто 1966—Канада.)
- Пұра Василь, пор.** УГА. Родом з Золочівщини. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Був з армією за Збручем в Чотирикутнику Смерти і тут весною 1920 р. розстріляний большевиками.
(Іванів Павло, сотник УГА. Торонто, Канада.)
- Ракочий Гриць, сотник** УГА. Нар. 1886 р. в селі Настасів—Тернопіль. Гімназію закінчив в Тернополі 1905 р., а правничі студії у Львові і Відні. Адвокат в Збаражі. Старшина австрійської армії. Старшина Державного Секретаріату Військових Справ ЗОУНР. Був з рідною армією за Збручем в Чотирикутнику Смерти і тут 10-го лютого 1920 р. помер на тиф в Ободівці біля Бершаді.
(Пані Ірина з Заячківських Ракоча. ЗДА.)
- Радивил, чет.** УГА. Ліквідуючий Старшина Інтендантури Команди Запілля УГА. Був за Збручем і тут в листопаді 1919 р. помер на тиф у Жмеринці.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 2, ст. 18, Львів 1938.)
- Романишин Василь, сотник** УГА. Учитель народної школи в селі Зарудці, повіт Львів. Як старшина УГА перебув на фронті всю

- польську і московську визвольну війну і в Чотирикутнику Смерти зимою 1920 р. помер на тиф.
(Коновалець Мирон, пор. УГА. Мінхен, Німеччина.)
- Розумович Володимир**, чет. УГА. Родом з Надвірної. Старшина III-го Галицького Корпусу. Був за Збручем і тут осіною 1919 р. у Жмеринці помер на тиф.
(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філадельфія, ЗДА.)
- Ростикус Василь**, чет. УГА. Родом із Золочівщини. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Був за Збручем і тут весною 1920 р. розстріляний більшовиками.
(Іванів Павло, сотник УГА. Торонто, Канада.)
- Ричицький**, пор. УГА. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Був з армією за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф в Печарах, пов. Брацлава.
(Юркевич Осип, пор. УГА. Едмонтон, Канада.)
- Руцький Осип**, сотник УГА. Родом з Буковини. Старшина Інтендантури III-го Галицького Корпусу в Стрию, а за Збручем командант Харчевого Складу при Команді Запілля УГА в Жмеринці. Помер на тиф в Жмеринці в грудні 1919 р.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 2, ст. 18, Львів 1938.)
- Савицький Петро**, пор. УГА. Родом зі села Негрибка — Перемишль. Гімназію закінчив в Перемишлі. Старшина австрійської армії в 10 піх. полку. Курінний командант в групі Крукеничі. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер осіною 1919 р. на тиф. (Прибитківський Петро, пор. УГА. Торонто 1966, Канада.)
- Сасик Маркіян**, хор. УГА. Родом з Дрогобича. Був за Збручем і тут помер на тиф в грудні 1919 р. в Браїлові біля Жмеринки.
(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго 1967, ЗДА.)
- Сасик Евстахій**, хор. УГА. Нар. в Бориславі. Посадник міста Борислава. Був з армією за Збручем і тут помер на тиф 15-го грудня 1919 р. в Камінці Подільським.
(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго 1967, ЗДА.)
- Семкович Дмитро**, пор. УГА. Нар. в селі Колиндяни—Чортків. Старшина 12-тої бригади. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф в березні 1920 р. в лічниці в Бершаді на Поділлі. (“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 19, Львів 1938.)
- Слюсарчук Кость**, підпол. УГА. Майор австрійської армії. Командант Вишколу Легіону УСС в 1916-1917 рр. в Розвадові над Дністром. Перейшов з армією в липні 1919 р. Збруч і тут як командант Армійського Вишколу УГА помер на тиф 28-го жовтня 1919 р. в селі Грушка, повіт Нова Ушиця на Поділлі.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 16, Львів 1931.)
- Смушак Михайло**, підхор. УГА. Нар. 1895 р. в селі Живачів—Городенка і тут ходив до гімназії. Підстаршина інтендантури при Нач. Команді УГА. За Збручем помер на тиф.
(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго 1967, ЗДА.)

Старосольський Михайло, пор. УГА. Нар. 1893 р. Журналіст. Редактор “Козацького Голосу”, тижневик, який виходив від 16-го березня 1919 р. в Камінці Струмилівій як орган 1-го Галицького Корпусу. Його редактор був з армією за Збручем і тут в травні 1920 р. розстріляний більшовиками.

(Левицький Осип, сот. УГА. Пропаганда і преса. Українська Галицька Армія, том перший, ст. 331, Вінніпег 1958.)

Стасюк Володимир, пор. УГА. Родом з Помор'ян—Зборів. Студент прав. В часі Чортківської Офензиви як старшина 4-тої Золочівської бригади був тяжко ранений в бою з поляками ворожим скорострілом і від тих ран помер.

(Наливайко Володимир. Каледж Парк Вудс, Мд., ЗДА.)

Слука Іван, чет. УГА. Родом з Угнова. Старшина 9-тої бригади, в рядах якої бився з поляками в околицях Угнова. Був за Збручем і тут помер на тиф зимою 1920 р. в Жмеринці.

(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 189. Нью Йорк 1960.)

Тарновецький Василь. Підхорунжий УГА. Учитель народних шкіл. Член Пресової Кватири Начальної Команди УГА. Ідейний працівник. Був за Збручем і тут 5. II. 1920 р. помер на тиф в німецькій селі Штрасбург, повіт Тераспіль.

(Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Львів 1922, ст. 72.)

Тавчер Едвард, сотник УГА. Родом з Черновець, німець. Як старшина австрійської армії був командантом скорострільної сотні при 80 піх. полку. Як начальник штабу 8-мої Самбірської бригади (від серпня 1919 р.) відзначався не тільки великою розвагою і рішучістю, але теж і відвагою і самопосвятою для України. (“Український Скиталець”, ч. 17, ст. 10, Йозефів 1922 р. і Тавчер Люїза, сестра. “Свобода”, щоденник, Джерзі Ситі, з 24-го березня 1955 р.)

Томашівський, пор. УГА. Згинув в часі кривавої большевицької масакри на вантажній стації в Одесі 28-го квітня 1920 р.

(Рабій Юліян, д-р. чет. УГА. Ютіка, Н. Й., ЗДА.)

Фодчук, чет. УГА. Родом зі Снятинщини. Був за Збручем. Впав в бою з більшовиками 12-го квітня 1920 р. під селом Курилівці Муровані на Поділля як вертав зі стежі.

(Левицький Володимир, чет. УГА. Останній акт трагедії УГА. “Свобода”, щоденник, ч. 244, з 19-го жовтня. Джерзі Ситі 1932.)

Федик Михайло, сотник УГА. Нар. 8-го березня 1890 р. в селі Кліцко, пов. Рудки. Поручник 89-го австрійського піх. полку. Командант боевої групи “Негрибка” в листопаді 1918 р. а потім командант групи “Глибока” під Хировом, з частинами якої перейшов в травні 1919 р. до Чех і перебував в таборі в Німецькому Яблінному. Командант робітничої сотні у Празі 1921 р. Звідци, в часі українізації, переїхав в Україну і був лектором української мови в Києві. В часі страшної Ежовщини засуджений на

5 років заслання. Помер 1-го січня 1934 р. в Усть-Сисольську на Сибірі. (“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 21, Львів 1934.)

Федишин, хор. УГА. Старшина 3-го куреня, 3-го піх. полку (перед тим 3-тя Бережанська бригада), 1-шої бригади УСС, впав в останній бій з поляками, в часі польської офензиви на Київ, 26-го квітня 1920 р. під селом Бабушки під Чудновом.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 20, Львів 1936.)

Филипович Теодор, чет. УГА. Родом із Золочівщини. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Був з армією за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти большевики весною 1920 р. його розстріляли.

(Іванів Павло, сотник УГА. Торонто — Канада.)

Хром'як Василь, сотник УГА. Нар. в селі Гозіїв, пов. Долина. Як старшина 9-ої бригади брав участь в боях з поляками в Угнівщині. Перейшов з армією Збруч і тут в Чотирикутнику Смерти 2-го лютого 1920 р. помер на тиф в Новій Ушиці на Поділлі.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 15, Львів 1934.)

Целевич Володимир, сан. хор. УГА. Нар. 31-го травня 1890 р. в Угнові. Студент медицини. Старшина 9-ої бригади, в рядах якої бився з поляками в Угнівщині. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф 31-го квітня 1920 р. у Винниці.

(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 162 і ст. 189. Нью Йорк 1960.)

Циганюк Юрко, чет. УГА. Нар. 1895 р. в селі Іванівці, пов. Кіцмань, Буковина. Старшина Вишколу 11-тої бригади. Був за Збручем і тут 19-го листопада 1919 р., в польовій лічниці 9-тої бригади помер на тиф в Вітаві коло Гнів'я. Свідок чет. Никорович.

(Гайдукевич Остап, капелян 11-тої бригади. Було колись. Листа втрат 11-ої бригади УГА. Львів 1935.)

Чорнописський, чет. УГА. Нар. в селі Чернелиця—Городенка. Курінний адютант штабу 9-тої бригади УГА. Був за Збручем і тут, в часі побідної офензиви УГА на Київ, впав в бій з большевиками 17-го серпня 1919 р., в наступі куреня на Калинівку (шлях Жмеринка - Винниця).

(“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 16, Львів 1932.)

Чукур Михайло, хор. УГА. Нар. в селі Іспас—Коломия. Старшина 2-гої Коломийської бригади. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф в Немирові коло Винниці.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 21, Львів 1938.)

Шепарович Фелікс, пор. УГА. Син австрійського полковника і мами італійки. Рідний брат Едмунда Шепаровича—команданта 1-шої Кінної бригади. Покінчив Військову Академію у Відні і як летун брав участь в боях на французькому фронті. Старшина летунської сотні УГА. Був за Збручем. Помер на тиф 1-го січня 1920 р. в поїзді по дорозі з Вапнярки до Крижополя. Похований в Крижополі. Похоронив капелян 1-ої бригади УСС о. Базилевич.

(Шкрумеляк Юрко, хор. УСС. “Поїзд мерців”. Ст. 60, Львів 1922.)

- Шеремета Іван**, чет. УГА. Нар. 1894 р. в селі Синьків—Радехів. Учитель народних шкіл. Старшинську Школу австрійської армії закінчив в Егендорф-і на Мораві. Старшина 35-го австрійського піх. полку. Командант сотні в 4-тій Золочівській бригаді. В часі побідної офензиви УГА на Київ літом 1919 р. був ранений в бою з большевиками під Житомиром і від ран помер в січні 1920 р. у Винниці. (Лащук Микола, чет. УГА. Саскатун, Канада.)
- Шмігельський Полікарп**, хор. УГА. Нар. 1895 р. в селі Попельники—Снятин, як син священника. Гімназію закінчив в Коломиї. Студент філософії. Учасник Листопадових боїв у Львові. Перейшов з армією Збруч і тут в Чотирикутнику Смерти 1919 р. згинув від шабель червоних кіннотчиків.
(Климкевич Роман, Маямі, Фло., ЗДА.)
- Школьник Володимир**, чет. УГА. Старшина 4-тої Золочівської бригади. Перейшов з армією Збруч і тут в Чотирикутнику Смерти розстріляний большевиками весною 1920 р.
(Іванів Павло, сотник УГА. Торонто, Канада.)
- Щербанюк**, хор. УГА. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Був за Збручем і тут, в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф осіню 1919 р. (Бородієвич Евген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 41. Львів 1921.)
- Пеленський Андрій**, чет. УГА. Уроженець Комарна. Старшина 7-ої Львівської бригади. Всю визвольну боротьбу з поляками перебув на фронті в рядах тої ж бригади. За Збручем впав в бою з большевиками в липні 1919 р. під містечком Деражня на Поділлі. (Утриско Осип. Комарянці в УГА. "Голос Комбатанта", ч. 5, ст. 22, Нью Йорк 1960.)
- Яворський М.**, сотник УГА. Зарубаний червоними кіннотчиками Котовського в квітні 1920 р. у Винниці в часі повстання галицьких частин проти большевиків.
(Між молотом а ковалом. Ст. 75. Львів 1923.)
- Якимець Василь**, чет. УГА. Нар. 24-го грудня 1880 р. в селі Пониковиця мала — Броди. Старшина 3-тої Бережанської бригади. Був за Збручем і тут, в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф в грудні 1919 р. в Немирові.
(“Жалібна Книга”. Випуск другий. Ст. 31, Львів 1922.)
- Яросевич Сидір**, сотник УГА. Нар. 1885 р. в селі Райське—Лісько, на Лемківщині. Старшина австрійської армії і був в російськiм полоні. Був за Збручем і тут 1920 р. в Києві большевики його розстріляли. (Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)
- Один старшина УГА** з 4-тої Золочівської бригади помер на тиф в грудні 1919 р. в лічниці в Шпиткові біля Воронович коло Винниці. (Гайдучок Степан, сан. поручник 4-тої Золочівської бригади. “Літ. Ч. К’”, ч. 4, ст. 18, Львів 1930.)

- Один старшина УГА** і кількох стрільців померло на тиф 14-го січня 1920 р. на залізничній станції Слобідка, перед Бірзулею. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 65, Львів 1922.)
- 5 старшин УГА.** Померло на тиф в Чотирикутнику Смерти в жовтні 1919 р. в Барі біля Кам'янця—Поділля. Звіт полевої лічниці ч..... в Барі. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 23. Львів 1922 р.)
- 5 старшин УГА.,** з 1-го Пробоевого Гуцульського куреня померло на тиф за Збручем в Чотирикутнику Смерти в жовтні 1919 р. Звіт “Гуцульського куреня” поручника Гриця Голинського. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 23, Львів 1922.)
- 8 старшин УГА.,** померло на тиф в Чотирикутнику Смерти при кінці грудня 1919 р. в санітарнім поїзді Начальної Команди УГА на залізничім шляху Жмеринка - Вапнярка. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 55, Львів 1922.)

СТРІЛЬЦІ УГА, ПОГИБШІ ЗА ЗБРУЧЕМ

- Андрусевич Іван,** син Миколи. Стрілець УГА. Нар. 1900 р. в селі Лещків—Сокаль. Помер за Збручем на тиф. (Гура Ярослав, зі села Лещків. Бріджпорт, Конн., ЗДА.)
- Бабак Василь,** старший десятник УГА. Нар. в селі Вільхівці, повіт Сянік — Лемківщина. Був за Збручем і тут 21-го грудня 1919 р. у Глібові, біля Нової Ушиці помер на тиф. (Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)
- Багрійчук Петро,** стрілець УГА. Родом зі села Космач—Косів. Вояк 10-тої сотні, 3-го куреня, 24-го піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Впав 31-го серпня 1919 р. в бою з денікінцями в Києві під мурами Печерської Лаври. (“Літ. Ч. К.”, ч. 2, ст. 23, Львів 1930.)
- Білий Юрко,** булавний УГА. Нар. в селі Корні—Рава руська. Підстаршина 9-тої бригади. Був з армією за Збручем і тут в наступі куреня на залізничу станцію Оратово, був тяжко ранений в бою з денікінцями і від тих ран помер в жовтні 1919 р. (Бречка Дмитро, пор. УГА. До історії 9-тої бригади УГА. Українська Галицька Армія. Том 3-ий, ст. 84, Вінніпег 1966.)
- Буній Микола,** стр. УГА. Родом з Надвірної. Помер за Збручем на тиф. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)
- Вацеба Іван,** син Михайла, стрілець УГА. Нар. 19-го жовтня 1894 р. Помер на тиф 1919 р. у Бердичеві.
- Вацеба Микола,** син Андрія, стрілець УГА. Нар. 4-го листопада 1900 р. Помер за Збручем на тиф 1919 р. Обидва ці вояки — це уроженці села Радча—Станиславів. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 24, Львів 1938.)

- Волін Михайло**, старший десятник УГА. Нар. в селі Зашків—Львів. Великий селянський патріот. Помер на тиф за Збручем зимою 1920 р. (Коновалець Мирон, пор. УГА. Мінхен, Німеччина.)
- Вігошинський Олександр**, стр. УГА. Нар. 20-го травня 1902 р. в Тернополі. Помер за Збручем на тиф 1920 р. (Чайковський Йосиф, отець, кол. УСС. Галивуд, ЗДА.)
- Губицький Микола**, стр. УГА. Вояк зі села Якубова Воля, повіт Дрогобич.
- Кобринь Гриць**, стр. УГА., зі села Якубова Воля—Дрогобич.
- Кобринь Микола**, стр. УГА., зі села Якубова Воля—Дрогобич. Згинули без вістки за Збручем в Чотирикутнику Смерти. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)
- Головінський Семен**, стр. УГА. Нар. 1890 р. в Підгайцях. Вояк технічної сотні III-го Галицького Корпусу. Помер за Збручем на тиф 13-го жовтня 1919 р. в Жмеринці. (Головінський Мирон, отець. Барнесборо, Па., ЗДА.)
- Годованець Василь**, однорічний вістун УГА. Родом зі села Молодилів — Надвірна. Вояк 3-тої Бережанської бригади. Помер за Збручем на тиф осіню 1919 р. (Бородієвич Евген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 63, Львів 1921.)
- Глодзінський Олекса**, однорічний вістун УГА. Вояк 3-тої Бережанської бригади. Помер за Збручем на тиф осіню 1919 р. (Бородієвич Евген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 41, Львів 1921.)
- Гринчишин Кіндрат**, старший десятник УГА. Нар. в селі Кривки—Тернопіль. Був за Збручем і тут в Могилові, над Дністром, в січні 1920 р. помер на тиф. (Курієвич Павло, вістун СС. Вінніпег 1967, Канада.)
- Дідух Павло**, вояк УГА. Нар. в селі Ладичин—Тернопіль. Студент університету. За Збручем помер в Проскурові на тиф. (Курієвич Павло, вістун СС. Вінніпег 1967, Канада.)
- Дунець Микола**, стр. УГА. Родом з Надвірної. За Збручем пропав без вістки. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)
- Герус Матій**, десятник УГА. Командант скорострільної сотні, 3-го куреня (сотник Чайка Іван), 5-тої Сокальської бригади згинув за Збручем, в околиці Проскурова, від куль розагітованих українських селян, коли Сокальська бригада в липні 1919 р. відступила назад до Галичини. (Кал. “Ч. К.” на 1932 рік, календарієм за липень.)
- Гудз Василь**, вістун 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри. Пропав за Збручем весною 1920 р. без вістки. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 13, Львів 1936.)
- Зданек Іван**, гарматчик УГА. Родом з Озірної—Зборів. Гарматчик 2-ої батареї, 10-го гарматного полку. Впав в ночі з 3-го на 4-го вересня 1919 р. в бою з большевиками в селі Бузова під Коро-

стенем. Похоронив капелян 10-го гарматного полку о. Ріпецький Мирон. (Сотник Галан Володимир, командант 2-го батерії, 10-го гар. полку. Філядельфія, ЗДА.)

Іванів Михайло, булавний УГА. Нар. 1895 р. в селі Столпин—Радехів. Підстаршина 7-го полку, 4-тої бригади. Рідний брат сотника Павла Іванова. Був за Збручем і тут помер на тиф осіню 1919 р. в Немирові. (Іванів Павло, сотник УГА. Торонто, Канада.)

Іванчук Семен, стр. УГА. Нар. 1895 р. в селі Лещків—Сокаль. Вояк 5-тої Сокальської бригади. Був за Збручем і тут помер на тиф. (Гура Ярослав зі села Лещків. Бріджпорт, Конн., ЗДА.)

Кобра Микола, стр. УГА. Родом зі села Петрилів — Товмач. Вояк 10-тої сотні, 3-г окуреня, 24. піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. Впав 31-го серпня 1919 р. в бою з денікінцями під мурами Печерської Лаври у Києві. (“Український Скиталець”, ч. 8, ст. 7, Йозефів 1922.)

Калиш Петро, бунчужний УГА. Нар. 29-го червня 1889 р. в селі Себечів, повіт Сокаль. Підстаршина 5-ої Сокальської бригади. В часі Чортківської Офензиви поляг в бою з поляками 10-го липня 1919 р. в селі Скваряві, повіт Золочів. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 21, Львів 1935.)

Калинич Федір, стр. УГА. Нар. 1899 р. в селі Ветлин, пов. Ліско, Лемківщина. Вояк 3-ої Бережанської бригади. Був за Збручем і тут 21. грудня 1919 р. у Винниці помер на тиф. (Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)

Кебан, стр. УГА. Вояк 9-тої бригади, скорострільної сотні. За Збручем на Свят Вечір 1920 р. помер на тиф в селі Попова Гребля коло Винниці. (“Літ. Ч. К.”, ч. 12, ст. 8, Львів 1932.)

Коваль Дмитро, стр. УГА. Нар. в селі Поляна, пов. Ліско. Був за Збручем і тут 21-го грудня 1919 р. у Винниці помер на тиф. (Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)

Комаринський Гнат, вістун УГА. Помер за Збручем на тиф 1919 р. в Жмеринці. (Комаринський Ярослав, син. Чікаго, ЗДА.)

Кочержук Олекса, вістун УГА. Родом з Надвірної. За Збручем помер на тиф. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)

Кохановський Володимир, стрілець УГА. Нар. 27-го червня 1901 р. в Турці над Стриєм. Син начальника суду в Краківці коло Яворова і посла до Галицького Сойму. До гімназії ходив в Яворові. Вояк - доброволець 6-тої бригади, в рядах якої перебув всю боротьбу з поляками. По відступі УГА за Збруч вступив до групи сот. Сіяка. Впав в бою з большевиками 11-го вересня 1919 р. під селом Васильківці на Київщині. Свідок Петро Лукасевич. (Інж. Кохановський Зеновій, рідний брат Володимира. Філядельфія 1967 р.—ЗДА.)

- Крисюк Іван**, стрілець УГА. Нар. 1898 р. в Куликові—Радехів. Вояк 5-тої Сокальської бригади. Помер на тиф в Чотирикутнику Смерти за Збручем.
(Лащук Микола, чет. УГА. Саскатун, Канада.)
- Крайчик Іван**, стр. УГА. Нар. 15-го червня 1902 р. в селі Свидниця — Яворів як син священника. До гімназії ходив в Яворові. Доброволець студентської сотні. Помер 8-го березня 1920 р. в селі Чорномін коло Ольгополя на тиф.
(Пані Крайчик Євгенія, сестра. Єлізабет, ЗДА.)
- Кульчицький Степан**, вістун УГА. Нар. 1897 р. в селі Кружики, пов. Самбір. Вояк 11-тої Стрийської бригади. Був за Збручем в Чотирикутнику Смерти і тут в жовтні 1919 р. в Гнівані помер на тиф. (Кульчицький Степан, інженер. Філядельфія, ЗДА.)
- Крушельницький Петро**, гарматчик УГА. Нар. 3-го квітня 1897 р. в Могильниці Старій — Теревовля. Гарматчик 1-го гарматного полку. Помер за Збручем зимою 1920 р. на тиф.
(Чайковський Йосиф, отець. Кол. УСС. Галивуд, Каліф. ЗДА.)
- Левицький Юліан і Левицький Роман**, обидва рідні браття і обидва четарі УГА. Померли в Чотирикутнику Смерти на тиф 1920 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 15, Львів 1935.)
- Левицький Богдан Ярослав**, стрілець УГА. Нар. 1901 р. в Тернополі. Син директора української гімназії в Тернополі. Абітурієнт гімназії в Тернополі. Як доброволець УГА перейшов з армією за Збруч і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф 3-го жовтня 1919 р. в Летичеві на Поділлю.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 2, ст. 24, Львів 1936.)
- Липка Володимир**, стр. УГА. Нар. в селі Жашків—Львів. За Збручем весною 1920 р. помер на тиф в Одесі.
(Коновалець Мирон, пор. УГА. Мінхен 1967. Німеччина.)
- Лукаsevич Олександр**, однорічний стрілець УГА. Нар. 1901 р. в Сяноці, Лемківщина. Як вояк-доброволець був за Збручем і тут 27-го січня 1920 р. помер у Винниці на тиф.
(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо., ЗДА.)
- Миців Михайло**, стр. УГА. Нар. 1900 р. в селі Тимкова, пов. Ліско—Лемківщина. Вояк 7-мої Львівської бригади. Був за Збручем і 5-го вересня 1919 р. у Винниці помер на тиф.
(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо., ЗДА.)
- Медвідь Осип**, десятник УГА. Нар. в Долині. Підстаршина звязку в III-тім Галицькім Корпусі. Помер за Збручем на тиф.
(Медвідь Стефанія, сестра. Пассейк, Н. Дж., ЗДА.)
- Мостовий Ксаверій**, стр. УГА. Нар. 1892 р. в Підгайцях. Укінчений богослов. Вояк Старшинської Школи УГА. Був за Збручем і тут в грудні 1919 р. в Барі помер на тиф.
(Головінський Мирон, отець. Барнесборо, Па., ЗДА.)

- Мураль Іван**, стр. УГА. Нар. 1890 р. в селі Бандрів, пов. Ліско — Лемківщина. Вояк 8-мої Самбірської бригади. Був за Збручем і тут 14-го листопада 1919 р. у Винниці помер на тиф.
(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)
- Осецький Микола**, залізничник УГА. Народився в Стрию 1866 р. Майстер залізничних варстатів в Стрию. За Збручем як вояк обочної валки III-го Галицького Корпусу помер на тиф у Винниці.
- Осецька Кароліна**. Народилася в Стрию 1896 р. Працювала як стенографістка в штабі III-го Галицького Корпусу. Була за Збручем і тут в Винниці померла на тиф.
(Осецький Іляріон, син і брат. Рочестер, Н. Й., ЗДА.)
- Помірко Микола**, вістун УГА. Нар. 1895 р. в селі Княжий міст — Мостиска. Вояк 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. Пропав за Збручем без вістки.
(Помірко Володимир, д-р. Чікаго, ЗДА.)
- Помірко Юрій**, стр. УГА. Нар. 1897 р. в селі Княжий міст—Мостиска. Вояк 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. За Збручем пропав без вістки.
(Помірко Володимир, д-р. Чікаго, ЗДА.)
- Помірко Степан**, стрілець УГА. Нар. 1900 р. в селі Княжий міст—Мостиска. Вояк 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. За Збручем пропав без вістки.
(Помірко Володимир, д-р. Чікаго, ЗДА.)
- Поташник Федір**, однорічний вістун. Нар. 1899 р. в Немирові—Рава руська. За Збручем помер на тиф в осені 1919 р. у Винниці.
(Скороденський Іван. Вінніпег 1967. Канада.)
- Полюк Михайло**, стрілець УГА. Нар. в Стопчатові—Косів. Вояк 2-ої сотні, 3-го куреня, 24-го піх. полку ім. гетьмана Дорошенка. В часі побідної офензиви УГА на Київ впав в бою з большевиками літом 1919 р. під Васильковом на Київщині.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 6, ст. 7, Львів 1935.)
- Писарівський Петро**, вістун УГА. Нар. 1895 р. в Немирові—Рава руська. Підстаршина полевої жандармерії УГА. За Збручем помер на тиф в поїзді перед Винницею.
(Скороденський Іван. Вінніпег 1967, Канада.)
- Росолинський Олекса**, гарматчик УГА. Підстаршина 7-го гарматного полку, 7-ої Львівської бригади. Впав в бою з большевиками літом 1919 р. під Бердичевом.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 5, Львів 1937.)
- Татарчук Михайло**, вістун УГА. Нар. в селі Чернихів, пов. Тернопіль. Літ 19. Підстаршина 2-го куреня, 10-ої бригади. В часі офензиви УГА на Київ, сам ранений в бою з большевиками 30-го жовтня 1919 р. під Бородянкою на Київщині, рятуючи раненого побратима-односельчанина, застрілений большевиками.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 3, ст. 12, Львів 1931 і Косовський Іван з села Чернихова. Торонто, Канада.)

- Тисовецький Іван**, однорічний вістун УГА. Родом з Станиславова. Вояк 3-тої Бережанської бригади. Помер за Збручем на тиф осінню 1919 р.
(Бородиевич Евген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 63, Львів 1921.)
- Савойка Лев**, десятник УГА. Син о. Теодора Савойки. Нар. в селі Селиска, пов. Березів, Лемківщина. Був за Збручем і в часі офензиви УГА на Київ 1919 р. впа в бою з большевиками під селом Кашнівка біля Винниці.
(Лесняк Володимир. Акрон, Огайо, ЗДА.)
- Самбора Іван**, стрілець УГА. Нар. в селі Прошова—Тернопіль. Вояк з летунської сотні УГА. За Збручем, в жовтні 1919 р., в місті Могиліві над Дністром, помер на тиф.
(Фостаковський Іван, сотник летунства УГА.)
- Семенюк Лев**, стрілець УГА. Нар. 1901 р. в Куликові—Радехів. Як доброволець служив в 5-тій Сокальській бригаді в телефонічній сотні. Помер в січні 1920 р. на тиф у Винниці.
(Лащук Микола, чет. УГА. Саскатун, Канада.)
- Сениця Ярослав**, стрілець УГА. Нар. в селі Зашків—Львів. Син управителя народної школи. Вояк 6-тої бригади. Був за Збручем і тут помер на тиф. (Сениця Леодмила, сестра. Австралія.)
- Сень Томко**, стрілець УГА. Нар. в селі Ладичин—Тернопіль. Впа в бою з поляками під Львовом весною 1919 р.
(Курієвич Павло, вістун СС. Вінніпег 1968, Канада.)
- Слюсарчук Степан**, бунчужний УГА. Підстаршина 1-го Пробоевого Гуцульського куреня. Родом з Городенки. Інтендант куреня. Помер на тиф за Збручем весною 1920 р.
(Сулятицький Степан, чет. УГА. 1-ий Пробоевий Гуцульський курінь. Українська Галицька Армія. Том другий. Ст. 109.)
- Сташко Микита**, стрілець УГА. Нар. в селі Махнів—Рава руська. Вояк кінної сотні, 9-ої бригади УГА. В часі побідної офензиви на Київ впа в бою з большевиками в серпні 1919 р. в часі наступу на містечко Калинівку біля Винниці.
(Угнів та Угнівщина. Збірник. Ст. 166, Нью Йорк 1960.)
- Чайківський Володимир**, стрілець УГА. Нар. в селі Ладичин — Тернопіль. В часі побідної офензиви УГА на Київ згинув в серпні 1919 р. в бою з большевиками.
(Курієвич Павло, вістун СС. Вінніпег 1968, Канада.)
- Чопик Ярослав**, стрілець УГА. Нар. 1901 р. в місті Яворів і тут ходив до гімназії. Вояк 6-ої бригади а потім, за Збручем, як вояк в групі сот. Сіяка, згинув в бою з большевиками 11-го вересня 1919 р. під селом Васильківці на Київщині.
(Кульчицький Степан, інженер. Філядельфія, ЗДА.)
- Чеховський Сильвестр**. Вістун УГА. Був за Збручем і тут в квітні 1920 р. помер на тиф в Одесі.
(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)

Шевчук Василь, десятник УГА. Нар. в селі Корні — Рава руська. Підстаршина 9-ої бригади. За Збручем, в часі наступу куреня на залізничу стацію Оратово, повіт Липовець, був тяжко ранений в бою з денікінцями і від тих ран помер в жовтні 1919 р. (Бречка Дмитро, пор. УГА. До історії 9-ої бригади УГА. Українська Галицька Армія. Том 3-ий, ст. 84. Вінніпег 1966.)

Щур Ярослав, старший десятник УГА. Підстаршина 2-ої сотні, 3-го куреня, 10-ої бригади. Був за Збручем і тут в містечку Бар (на Поділлю) зимою 1919 р. помер на тиф. (Кучмак Іван, чет. УГА. Нью Йорк.)

Яцків, підхорунжий УГА. Родом з Надвірної. Був з армією за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти в Гнівани в осені 1919 р. помер на тиф. (Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія, ЗДА.)

Андрійовський Сильвестер. Нар. 16-го березня 1896 р.

Загоруйко Михайло. Нар. 14-го серпня 1897 р.

Мамрега Роман. Нар. 25-го листопада 1897 р.

Нагоджина Роман. Нар. 13-го серпня 1897 р.

Це вояки зі Збаражкого куреня, 3-ої Бережанської бригади. Уроженці села Суховець, повіт Збараж, які згинули за Збручем в бою з большевиками або померли від тифу.

(Яковишин Микола, зі села Суховець. Клівеленд, ЗДА.)

Агнес Степан, вояк корпусу С С.

Агнес Аксентій,

Галянда Гнат, стрілець 21-ої бригади,

Кравчук Лука,

Лисогір Павло,

Лисогір Федь,

Петравський Павло,

Телевяк Василь, стрілець 21-ої бригади,

Телевяк Сильвестер,

Телевяк Степан, стрілець 21-ої бригади,

Телевяк Кирило.

Всі вони уродженці села Красносільці, повіт Збараж і вояки 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри, померли на тиф в Чотирикутнику Смерти за Збручем.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)

Бараник Іван, стрілець УГА. Нар. в Угнові. Помер осінню 1919 р. в містечку Самгородок на Київщині на тиф.

Гнідик Іван, стрілець УГА. Нар. в селі Василів великий—Рава руська. Помер на тиф в грудні 1919 р. в селі Писарівка біля Винниці.

Грушка Іван, стр. УГА. Нар. в селі Вербиця—Рава руська. Помер в грудні 1919 р. на тиф у Винниці.

Говда Олекса, однорічний вістун УГА. Нар. в Угнові, студент прав. Помер за Збручем на тиф.

Ковалик Василь, вістун кінної сотні 9-ої бригади. Нар. в селі Василів великий—Рава руська. Помер на тиф в грудні 1919 р. в селі Писарівка біля Винниці.

Лукашевич Петро, стрілець УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф за Збручем осінню 1919 р.

Мазикевич Лука, стрілець УГА. Нар. в Угнові. Помер за Збручем на тиф осінню 1919 р.

Пиріжок Михайло, старший десятник УГА. Нар. в Угнові. Помер за Збручем на тиф весною 1920 р. в Барі на Поділлію.

Пенсак Михайло, однорічний вістун УГА. Нар. в Угнові. Гімназію закінчив у Львові. Помер на тиф в січні 1920 р. у Винниці.

Пляцко Петро, стр. УГА. Нар. в селі Остробіж біля Угнова. Помер за Збручем на тиф весною 1920 р. у Винниці.

Пушкар Василь, однорічний вістун УГА. Нар. в селі Вербиця — Рава руська. Помер за Збручем на тиф весною 1920 р. у Винниці.

Решетило Михайло, стр. УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф зимою 1919 р. в Балті на Поділлію.

Решетило Іван син Семка, стр. УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф осінню 1919 р. у Винниці.

Решетило Теодор, однорічний стрілець УГА. Нар. в Угнові, Студент прав. Помер на тиф осінню 1919 р. в Жмеринці.

Рудасевич Іван, булавний УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф осінню 1919 р. у Винниці.

Сярчинський Яків, гарматчик УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф осінню 1919 р. у Винниці.

Трусевич Степан, гарматчик УГА. Нар. в Угнові. Помер на тиф зимою 1920 р. в Чечельнику біля Ольгопіля.

Чорнобай Дмитро, булавний УГА. Нар. в селі Махнів біля Угнова. Помер на тиф осінню 1919 р. в селі Писарівка біля Винниці.

Шүстакевич Мартин, однорічний вістун. Нар. в Угнові. Студент університету у Львові. Помер на тиф осінню 1919 р. у Винниці.

Щигол Михайло, старший десятник УГА. Нар. в селі Піддубці біля Угнова. Помер на тиф в грудні 1919 р. в селі Писарівка коло Винниці.

Всі ці 20 стрільців і підстаршин УГА — це вояки 9-ої бригади або кінної сотні цієї бригади, згинули за Збручем в Чотирикутнику Смерти в бою з москалями, або померли від пошести жахливого тифу в 1919-1920 рр.

(Їх прізвища подав хор. УСС Петруняк Михайло, кол. командант кінної сотні 9-ої бригади. Чікаго, ЗДА.)

Бежук Асафат, син Івана,
Гоянюк Микола, син Івана,
Костюк Петро, син Василя,
Кречко Василь, син Степана,
Куриляк Василь, син Миколи,

Куриляк Гаврило, син Дмитра,
Куриляк Михайло, син Степана,
Лесюк Гнат, син Дмитра,
Савчук Онуфрій, син Івана,
Симанчук Степан, син Онуфрія,
Сорич Василь, син Ілька,
Сорич Степан, син Василя,
Струнчак Дмитро, син Івана,
Чукур Василь, син Михайла.

Ці всі — це уродженці села Іспас, повіт Коломия і всі вони вояки 2-ої Коломийської бригади, за Збручем померли на тиф. (“Літ. Ч. К.”, ч. XI, ст. 21, Львів 1938.)

Борух Василь, **Вінярський Вячеслав**, **Галушка Іван**,
Галушка Максим (десятник), **Жмурко Степан**,
Закутинський Антін, **Зрай Петро**, **Кривцун Антін**,
Лемішка Степан, **Мазур Павло**, **Миськів Олекса**,
Мойса Іван, **Обрибалський Гриць**, **Олійник Теодор**,
Савчук Теодор, **Сохацький Іван**, **Хахула** (десятник).

Всі ці 17 вояків УГА — це уродженці села Словіта, повіт Перемишляни і всі вони згинули в боях з ворогами України в обороні рідної землі.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 23, Львів 1938.)

Буба Михайло, **Гринишин Михайло**, **Козак Антін**,
Крук Олекса, **Микита Петро**, **Тимкевич Антін**,
Ярема Володимир.

Всі вони — це вояки УГА і уродженці землі перемиської. Всі вони померли на тиф в Чотирикутнику Смерти за Збручем. (Артимович Антін, пор. УСС. Чікаго, ЗДА.)

Камінський Павло, підхор. УГА, з с. Іванчани. **Фризель Іван**, стр. УГА, **Іваськевич Мих.**, стр. УГА, зі Збаража. Всі три розстріляні поляками в часі другого відвороту УГА.

Бойко Клим, **Двораківський Гриць**, **Двораківський Корнило**, **Ілько Омелян**, **Кононський Микола**, **Сметана Карпо**, **Юшка Гнат**, **Юшка Іван**, **Хрінь Василь** (зі Збаража). Всі вони — це вояки Збаражського куреня (зі села Іванчани), в часі червневої офензиви і другого відвороту впали в боях з поляками. (Двораківський Іван, б. вояк УГА, зі села Іванчани. Віндзор - Канада, 1967).

Дзюгра Микола, **Кілін Михайло**,
Миханів Іван, **Погерейко Олекса**.

Всі вони уродженці села Біле, повіт Перемишляни. Вояки — скорострільчики 3-ої Бережанської бригади УГА. Пропали за Збручем в Чотирикутнику Смерти без вістки. (Бучок Іван, стрілець УГА. Франція.)

Дрогомирецький Петро, ст. десятник УГА. Нар. 11-го липня 1888 р. Убитий більшовиками в Чотирикутнику Смерти весною 1920 р.

Дрогомирецький Іван, санітарний підстаршина, десятник УГА. Нар. 1886 р. Помер на тиф за Збручем у грудні 1919 р.

Дрогомирецький Никифор, стрілець УГА. Нар. 1894 р. За Збручем пропав без вістки.

Монастирський Іван, стрілець УГА. Нар. 1887 р. За Збручем пропав без вістки.

Ці всі 4 вояки УГА — це уродженці села Курдибанівки—Бучач. (“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 24, Львів 1938.)

Гоцький Омелян і Домарацький Володимир — це вояки УГА і обидва уродженці землі перемиської. Розстріляні більшовиками весною 1920 р. на Наддніпрянщині. (Артимович Антін, пор. УСС. Чикаго, ЗДА.)

Однорічний десятник УГА. За Збручем, в Чотирикутнику Смерти, в листопаді 1919 р. помер на тиф в селі Канава, біля Немирова. (Магас Павло, четар УГА. “Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 4, Львів 1933.)

I стрілець УГА. Вояк 7-мої сотні, 1-го куреня, 7-мої Львівської бригади, в часі офензиви УГА на Київ згинув в бою з більшовиками 1-го вересня 1919 р. під селом Холосно під Коростенем. (“Літ. Ч.К.”, ч. 4, ст. 5, Львів 1938.)

4 стрільці вартові летунської сотні УГА. В часі польської офензиви на Київ, підчас бомбардування залізничної стації Козятин, 27-го квітня 1920 р. згинули на тій же стації. (Фостаковський Іван, летун-сотник УГА. Українська Галицька Армія, ст. 240, Вінніпег 1958.)

9 стрільців УГА.

В часі польської офензиви на Київ впало в останнім бою з поляками 9 стрільців (разом зі своїм командантом пор. Німиловичем Миколою) з 1-го куреня, 3-го піх. полку, 1-шої бригади 26. квітня 1920 р. під селом Бабушки біля Чуднова. (“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 20, Львів 1936.)

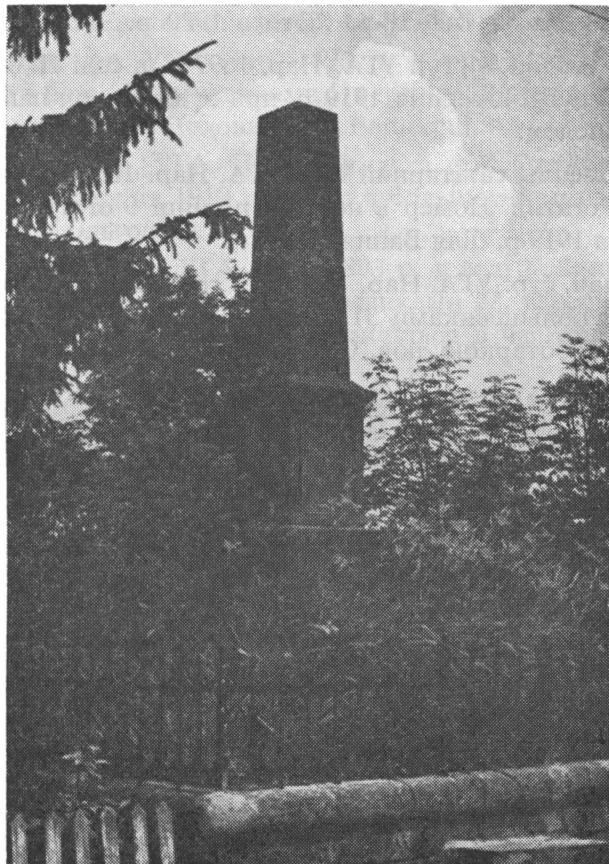
3 стрільців УГА, вояків 3-го (коломийського) куреня 24 піх. полку ім. гетьмана Дорошенка, 30-го серпня 1919 р. впали в бою з більшовиками при здобуттю Червоного Трактира, укріпленої московської редути перед брамами Києва. (В. Волицький. Через Київ на Львів. Кал. “Гомону України” на рік 1959, ст. 78. Торонто.)

14 стрільців УГА, вояків з 1-го куреня, 9-тої бригади, в часі офензиви УГА на Київ, полягли в бою з більшовиками під час наступу куреня на Калинівку, біля Козятин, 17. серпня 1919 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 11, ст. 14, Львів 1932.)

- 15 стрільців УГА**, вояків з 13-го піх. полку, 7-мої Львівської бригади, померло за Збручем на тиф в селі Бугакові, повіт Брацлав. (“Літ. Ч. К.”, ч. 6, ст. 18, Львів 1938.)
- 15 стрільців УГА**, вояків з 4-тої Золочівської бригади впали в бою з большевиками під Коростенем в серпні 1919 р. (“Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 17, Львів 1930.)
- 18 стрільців УГА** померло за Збручем на тиф в жовтні 1919 р. в Барі біля Камянця, Поділля. Звіт полевої лічниці ч:..... в Барі. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 23. Львів 1922.)
- 26 стрільців УГА** померло на тиф при кінці грудня 1919 р. в санітарному поїзді Начальної Команди УГА по дорозі зі Жмеринки до Вапнярки. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 55, Львів 1922.)
- 40 стрільців УГА**, вояків з 1-го Пробоевого Гуцульського куреня, померло на тиф за Збручем в жовтні 1919 р. Звіт поручника Гриця Голинського—команданта куреня. (Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Поїзд мерців. Ст. 23. Львів 1922.)
- 65 стрільців УГА**, вояків 4-тої Золочівської бригади померло на тиф в грудні 1919 р. в лічниці в Шпиткові біля Воронович коло Винниці. (Гайдучок Степан, сан. поручник 4-ої Золочівської бригади. “Літ. Ч. К.”, ч. 4, ст. 18, Львів 1930.)
- 80 стрільців УГА** з різних частин УГА згинуло в ночі 27-го квітня 1920 р. на вантажній залізничній стації в Одесі “Застава II”, в жахливій масакрії, яку большевики (сотня китайців і броневик) улаштували галичанам. (Бігарій Климентій, чет. УГА. Зимовий похід. Написав Ол. Доценко. Варшава 1932, том XIII., ст. 127.)
- 160 стрільців УГА** з 8-мої Самбірської бригади впало в часі побідної офензиви УГА на Київ в боях з большевиками під Коростенем. (Сот. Фріш Роман, командант 6. гарматного полку УГА. Париж — Франція.)
- 262 стрільців УГА** померло на тиф за Збручем в Чотирикутнику Смерти в селах біля Нової Ушиці в осені 1919 р. (Грабовецький Марко, десятник УГА. “Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 10, Львів 1936.)
- 15 тисяч вояків УГА** померло в самій Винниці на тиф в осені 1919 р. і зимою 1920 р. (Звіт санітарного поручника Володимира Сенчини, команданта лічниці 3-тої Бережанської бригади. “Між молотом а ковалом”. Причники до історії УГА. Ст. 32. Львів 1923.)
- 18 тисяч вояків УГА** померло за Збручем, в Чотирикутнику Смерти від пошести жахливого тифу в 1919-1920 рр. (“Воля”. Тижневик. Відень 1920 р. Том 3-ий, число 3-тє, ст. 107.)

Бойко Степан, літ 33. **Голуб Теодор**, син Василя, літ 22. Десятник.
Голуб Теодор, син Івана, л. 23. **Лунак Петро**, літ 18.
Голуб Петро, син Павла, літ 21. **Недопитальський Яків**, літ 24.
Іванишин Михайло, літ 31. **Прокопів Іван**, літ 30.
Косовський Володимир, літ 31. **Хмільовський Семен**, літ. 20
Шагадин Іван, літ 28.

Всі вони стрільці УГА і вояки з 10-тої і 18-тої бригад. Впали за Збручем в боях з большевиками і з денікінцями або померли від тифу. Всі вони уродженці села Чернихів, повіт Тернопіль.
(Косовський Іван, з села Чернихова. Торонто — Канада.)

Пам'ятник в честь полеглих вояків УГА в селі Чернихів - Тернопіль. Споруджений в 1926 р.. На металевих плитах 32 прізвищ полеглих Героїв.

Волошин Дмитро, літ 25. **Голуб Іван**, літ 30,
Голуб Петро, син Василя, літ 32. Учитель народних шкіл.
Кривий Іван, син Миколи, літ 23. **Чубатий Михайло**, літ. 19.
Марчук Павло, літ 20. **Штангрет Осип**, літ 19.

Всі вони стрільці УГА і вояки 10-тої і 18-тої бригад зі села Чернихів - Тернопіль. За Збручем пропали всі без вістки. (Косовський Іван, з с. Чернихів. Торонто - Канада 1967).

ЛИСТА ВТРАТ 11-тої СТРИЙСЬКОЇ БРИГАДИ

- Брашків Володимир**, стр. УГА. Нар. 1892 р. в селі Юрківка, повіт Ямпіль, на Україні. Як вояк 11-тої Стрийської бригади згинув в бою з большевиками 14. вересня 1919 р. під залізничною стацією Христинівка.
- Василенчук Василь**, стр. УГА. Нар. 1889 р. в селі Княждвір—Печеніжин. Згинув в бою з большевиками 21. серпня 1919 р. під Крижополем, пов. Ямпіль. Свідок: бул. Процик Микола.
- Васютяк Василь**, стр. УГА. Нар. 1898 р. в селі Бережниця, повіт Калущ. Помер на тиф 10-го лютого 1920 р.
- Воробець Теодор**, вістун УГА. Нар. 1897 р. в селі Підгороді—Рогатин. Згинув 24. серпня 1919 р. при зударі двох панцирників під Крижополем.
- Гладкий Василь**, санітарний стр. УГА. Нар. 1886 р. в селі Хохонів, повіт Рогатин. Помер в польовій лічниці 9-ої бригади на тиф 9. вересня 1919 р. біля Вапнярки.
- Гнатюк Іван**, стр. УГА. Нар. 1888 р. в селі Ісаків—Городенка. Впав в бою з большевиками 31. серпня 1919 р. в лісі між Шарапанівкою а Чоботаркою, пов. Ольгопіль—Поділля. Похований в Вапнярці.
- Гричух Іван**, вістун УГА. Помер на тиф 29. січня 1920 р. в Чубівці біля Бірзулі і похований поруч залізничного двірця в Бірзулі.
- Домарацький Кость**, булавний УГА. Нар. 1879 р. в селі Журавиця, повіт Перемишль. Помер на тиф 19. грудня 1919 р. в Старім Городі — Винниця.
- Дидилюк Степан**, старший десятник УГА. Нар. 1892 р. в селі Ферескуля — Косів. Помер на тиф 14. листопада 1919 р. в польовій лічниці 11-ої бригади в Гнівані, біля Винниці.
- Дуцяк Михайло**, вістун УГА. Нар. 1898 р. в Дрогобичі. Утопився в часі купелі 5. серпня 1919 р. в селі Верхній Ольчадаїв, пов. Могилів. Свідок: сот. Турко Гриць.
- Жолобайло Павло**, вістун УГА. Нар. 1892 р. в селі Залуче—Коломия. Помер на тиф 28. лютого 1920 р. в Ярошівці біля Винниці.
- Кульчицький Степан**, стр. УГА. Нар. 1897 р. в селі Кульчиці — Самбір. Помер на тиф 5. листопада 1919 р. в земській лічниці в Немирові, біля Винниці.
- Кукіра Василь**, старший десятник УГА. Нар. 1887 р. в Ніжанковицях — Перемишль. Помер на тиф 12. листопада 1919 р. в польовій лічниці 11-ої бригади в Гнівані, біля Винниці.
- Лейзорик Олекса**, стр. УГА. Нар. 1898 р. в селі Дідушичі малі, повіт Стрий. Помер від ран, які отримав в бою з большевиками 1-го вересня 1919 р. і похований в Вапнярці.

- Лушак Осип**, стр. УГА. Нар. 1897 р. в селі Лисець старий, повіт Богородчани. Згинув в бою з большевиками 21. серпня 1919 р. під Криклівцями великими, повіт Ольгопіль.
- Манько Іван**, старший десятник УГА. Нар. 1890 р. в селі Колбаєвичі, пов. Рудки. Помер на тиф 24. листопада 1919 р. в польовій лічниці 11-ої бригади в Гнівані, біля Винниці.
- Мартин Іван**, стр. УГА. Нар. 1887 р. в селі Микулинці—Снятин. Помер на тиф 22. листопада 1919 р. в польовій лічниці 11-ої бригади в Гнівані, біля Винниці.
- Марусяк Михайло**, стр. УГА. Нар. 1900 р. в селі Княже—Снятин. Впав в бою з большевиками 20. серпня 1919 р. під Крижополем.
- Маханів Іван**, стр. УГА. Нар. 1896 р. в селі Біле—Перемишляни. Вбитий в бою з большевиками 1. вересня 1919 р. між Чоботаркою і Шарапанівкою. Похований у Вапнярці.
- Мотика Юрко**, стр. УГА. Нар. 1896 р. в селі Стебник—Дрогобич. Вбитий 23. серпня 1919 р. в бою з большевиками під Жабокричачами, пов. Ольгопіль.
- Нагорняк Гриць**, стр. УГА. Нар. 1893 р. в селі Бабинці горішні — Рогатин. Вбитий в бою з большевиками 22. вересня 1919 р. під Важківцями, повіт Брацлав. Залишився в часі відступу куреня на боевищі непохоронений.
- Озарко Демян**, гарматчик УГА. Помер на тиф 1. лютого 1920 р. в Чубівці біля Бірзулі і похований поруч залізничного двірця в Бірзулі.
- Олійник Дмитро**, санітарний стр. УГА. Нар. 1893 р. в селі Бурканів — Підгайці. Помер на запалення мізгу 8. вересня 1919 р. в польовій лічниці 9-ої бригади біля Вапнярки.
- Павлик Степан**, стр. УГА. Нар. в селі Болозна долішна, повіт Рудки. Помер на тиф 23. січня 1920 р. в Чубівці біля Бірзулі і похований поруч залізничного двірця в Бірзулі.
- Пашківський Михайло**, стр. УГА. Як вояк 11-ої Стрийської бригади впав в бою з большевиками 11. вересня 1919 р. під залізничною стацією Христинівка.
- Половін Федір**, стр. УГА. Нар. 1891 р. в селі Гусаків—Мостиска. Помер на тиф 2. лютого 1920 р. в Стоянові, пов. Тerasпіль.
- Плетенецький Петро**, стр. УГА. Нар. 1882 р. в селі Губичі, повіт Доброміль. Помер 24. вересня 1919 р. на тиф в Немирові, біля Винниці.
- Пушкарик Микола**, гарматчик УГА. Нар. 1897 р. в селі Гориславичі —Мостиска. Помер на тиф 4. грудня 1919 р. в Хуторах Великих біля Винниці.
- Романів Іван**, стр. УГА. Нар. 1898 р. в селі Пуків—Рогатин. Вбитий в бою з большевиками під Чоботаркою 8. вересня 1919 р. При відвороті куреня залишився непохоронений на боевищі.

- Романів Михайло**, старший десятник УГА. Нар. 1890 р. в селі Прислоп—Калуш. Згинув 24. серпня 1919 р. в бою з большевиками під Крижополем.
- Семіон Дмитро**, стр. УГА. Нар. 1895 р. в селі Ладанці—Перемишляни. Згинув в бою з большевиками 20. серпня 1919 р. під Крижополем.
- Сливчук Василь**, стр. УГА. Нар. 1895 р. в селі Топорівці—Городенка. Згинув в бою з большевиками 21. серпня 1919 р. під Крижополем.
- Стефаник Микола**, син Петра. Стр. УГА. Помер на тиф. Одначе, на жаль, дата і місце смерті не подані.
- Сюрак Павло**, стр. УГА. Нар. в місті Підгайці. Помер на тиф 25. січня 1920 р. в Чубівці біля Бірзулі і похований поруч залізничного двірця в Бірзулі.
- Тимців Семко**, гарматчик УГА. Нар. 1885 р. в селі Шоломиничі, пов. Рудки. Помер на тиф в Старім Городі—Винниця.
- Ткачук Дмитро**, стр. УГА. Нар. 1897 р. в селі Задубрівці—Снятин. Згинув в бою з большевиками 23. вересня 1919 р. за селом Паланкою біля Брацлава.
- Франчук Василь**, сотник Дієвої Армії УНР. Нар. в Глухівцях, пов. Бердичів. Як старшина 11-ої бригади помер на тиф 31. січня 1920 р. в Чубівці біля Бірзулі і похований поруч залізничного двірця в Бірзулі.
- Чіхман Петро**, стр. УГА. Нар. 1896 р. в селі Ланівці—Борщів. Згинув 22. серпня 1919 р. в бою з большевиками під селом Криклівці — пов. Ольгопіль, Поділля.
- Червінський Микола**, стр. УГА. Нар. 1898 р. в селі Камінки малі, пов. Коломия. Вбитий в бою з большевиками 26. серпня 1919 р. біля залізничної стації Крижопіль. Під час відвороту куреня непохоронений.
- Шпак Іван**, вистун УГА. Нар. 1897 р. в селі Путятинці—Рогатин. Вбитий 24. серпня 1919 р. в бою з большевиками під Жабокричачами, повіт Ольгопіль—Поділля.
- Ядловський Микола**, стр. УГА. Нар. 1895 р. в селі Вовків-Львів. Помер на тиф 15. листопада 1919 р. в селі Іванівка на Поділлі.

Заввага від видавця:

Ці всі 41 підстаршини і стрільці УГА, це вояки 11-тої Стрийської бригади, які за Збручем, в Чотирикутнику Смерти, впали в бою з большевиками або померли від жахливої пошести немилосердного тифу.

Прізвища 4. померших старшин цієї бригади є подані в старшинським списі.

Всі прізвища цих вояків 11-тої бригади подав капелян (полевий духовник) 11-ої бригади о. Гайдукевич Остап у своїх споминах “Було колись”, які 1935 р. видала “Червона Калина” у Львові.

СТАРШИНИ УСС, ПОГИБШІ ЗА ЗБРУЧЕМ

Андрух Іван, підхор. УСС і сотник СС. Нар. 1897 р. в селі Болестрашичі — Перемишль і тут ходив до гімназії. Студент університету у Львові. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Як підхорунжий і командант чети в бою з москалями на горі Лисоня 3. вересня 1916 р. попав в російський полон. З табору в Царицині втік до Києва і як сотник був командантом 1-го полку в корпусі Січових Стрільців. Після демобілізації корпусу СС передістався до Чех і командував в 1920 р. одною робітничою сотнею на Закарпаттю. В 1921 р. вертає до Києва і тут як член Верховної Колегії Українського Центрального Повстанського Комітету був 28. серпня 1921 р. розстріляний московською чрезвычайкою.

(“Воля”. Тижневик. Відень 1921, ч. 9-10, ст. 362.)

Бабюк Андрій, підхор. УСС. Нар. 14. липня 1897 р. в селі Пядики— Коломия. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Ранений 23. жовтня 1914 р. в бою з москалями на горі Кобила в Карпатах. Член Пресової Кватири в Коші УСС. Редактор “Самохотника” в Коші УСС. Член Пресової Кватири 1-шої бригади УСС. В травні 1920 р. перейшов до Червоної Армії і став гарячим приклонником радянської влади. В 1922 р. виїхав з Праги до Канади і тут оформився як комуністичний письменник як Мирослав Ірчан. Був у Вінніпегу редактором “Західної України”. Автор комуністичних новель і пес. До Радянської України виїхав з Канади 1-го червня 1929 р. В часі жакливої Ежовщини в 1933 р. увязнений і вивезений на Соловки. В 1937 р. разом з великим етапом вивезений зі Соловок і слід за ним пропав.

(Підгайний Семен. Українська інтелігенція на Соловках. Спогади 1933-1941. Видавництво “Прометей” 1947, ст. 92.)

Безпалко Семен, хор. УСС. Нар. 1890 р. в селі Заріче—Золочів. Провідник тайного драгоманівського кружка в гімназії в Золочеві, яку закінчив в 1910 р. Студент прав на університеті у Львові. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Ранений як командант чети в кривавих боях з москалями 3. вересня 1916 р. на горі Лисоня біля Бережан. Був в Чотирикүтнику Смерти за Збручем і там знищений большевиками в 1920 р.

(“За Волю України”. Історичний Збірник УСС, Нью Йорк 1967, ст. 469.)

Вакалюк Василь, хор. УСС. Нар. 1892 р. селі Ілинці—Снятин. Старшина 1-ої бригади УСС. Був за Збручем і тут помер на тиф.

(Прокопюк Андрій, кол. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Велитович Степан, четар УСС. Син селянина з Рогатинщини. Учасник боїв під Верденом у Франції. Як командант кінної розвідки 3-го куреня, 1-шої бригади УСС згинув 20. жовтня 1919 р. в селі Куса, коло Нової Ушиці від куль розагітованих українських селян. (Кал. “Ч. К.” на 1922 рік, ст. 125.)

Весоловський Омелян, підхорунжий УСС. Нар. в селі Підгороді, повіт Рогатин. Як підстаршина 1-го полку бригади УСС перебув всю визвольну боротьбу з поляками і москалями. Був за Збручем і тут, в грудні 1919 р. в Браїлові, помер на тиф. (Жалібна Книга, випуск другий. Ст. 6. Львів 1922.)

Волинець Степан, чет. УСС. Нар. 1896 р. в Перемишлі. До Легіону УСС вступив 1914 р. Перебув всю визвольну боротьбу з поляками і москалями, а за Збручем, в Чотирикүтнику Смерти, весною 1920 р. зліквідований большевиками. (Артимович Антін, пор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Верховий Володимир, четар УСС. Нар. 1894 р. в містечку Медика, біля Перемишля і тут ходив до гімназії. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. В бою з москалями в селі Бурканів над Стрипою був 12. жовтня 1915 р. ранений. Адютант штабу 1-шої бригади УСС. За Збручем пропав в 1920 р. без вістки. (Артимович Антін, пор. УСС. Чікаго, ЗДА.)

Гаврилко Михайло, четар УСС. Відомий мистець-скульптор. Нар. 1882 р. на хуторі під Полтавою. В Миргороді закінчив школу мистецтва і потім студіював в Вищій Школі Мистецтва в Петрограді. Як член революційної української партії був переслідуваний царською владою. За нелегальний перехід кордону відсидів 6 місяців в тюрмі. Перейшовши тайно до Львова, при фінансовій допомозі Наукового Тов. ім. Шевченка студіював в Академії Мистецтва в Кракові. До Легіону УСС вступив 1914 р. і як командант піонерської частини брав участь в боях під Болеховом, Галичем, Золотою Липою і Стрипою. В 1916-1917 роках працював в Шкільнім Комісаріяті на Волині. Згинув як старшина Сірої дивізії. Як полоненого большевика в Житомирі вкинули його живого до паровозу. (Українське Січове Стрільцтво, ст. 350. Нью Йорк 1956.)

Гайманович Ярослав, четар УСС. Нар. 1895 р. в селі Скочятині — Борщів, як син управителя народних шкіл. Гімназію закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Був за Збручем і тут в Чотирикүтнику Смерти помер на тиф 5. березня 1920 р. в німецькїм селі Гліксталь біля стації Затише. (“Літ. Ч. К.”, ч. 1, ст. 23, Львів 1936.)

Гачкевич Осип, четар УСС. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант Пробоевої Сотні УСС під Львовом. Перебув на фронті всю польську і московську визвольну боротьбу. Разом з от. Гірняком Н. і пор. Давидом Гр. підписав в січні 1920 р. у Винниці військовий договір з Червоною Армією. Зарубаний червоною кіннотою Котовського 25. квітня 1920 р. під Винницею в часі повстання галичан проти большевиків. Похований в Летичеві на Поділлію. (“Український Скиталець”, ч. 11, ст. 3. Йозефів 1922 і “Поїзд мерців”, ст. 96, Львів 1922.)

Гринішак Олекса, хор. УСС. Родом з Надвірної. До Легіону вступив в серпні 1914 р. Член театральної секції УСС. Директор театру при Нач. Команді УГА. Був за Збручем і тут помер осінню 1919 р. у Винниці на тиф,

(Демянчук Михайло, хор. УГА. Філядельфія—ЗДА.)

Грималюк Данило, четар УСС. Нар. 1894 р. в селі Тишківці — Городенка. Гімназію закінчив в Коломиї. До Легіону вступив в серпні 1914 р. В бою з москалями на горі Лисоня в 1916 р. попав в російський полон, а по утечі з нього був хорунжим в корпусі С.С. Згодом командантом 7. сотні 2. куреня 1. бригади УСС. Був за Збручем і в грудні 1919 р. помер в Ялтушкові, на Поділлі, на тиф. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго, ЗДА.)

Гула, хор. УСС. Був за Збручем і в часі большевицької масакри над галичанами 28. квітня 1920 р. згинув на вантажній стації в Одесі. (Цьокан Ілько, сотник УСС. Від Денікіна до большевиків. Відень 1921, ст. 16.)

Дрогомирецький Маркіян, сотник УСС. Брав участь в боях у Львові. Командант сотні в 1-шій бригаді УСС. Був за Збручем і тут в Чотирикүтнику Смерти в грудні 1919 р. в Браїлові помер на тиф. (Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Дзюбак Володимир, четар УСС. До Легіону УСС вступив в серпні 1914 р. Ранений в бою з москалями 22. жовтня 1914 р. під Дрогобичем. Учасник боїв у Львові. Командант скорострільної сотні в 2-гім курені 1-шої бригади УСС. Був за Збручем і тут в грудні 1919 р. в Браїлові помер на тиф.

(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Дудинський Роман, сотник, а згодом отаман УСС. Нар. 18. березня 1880 р. в селі Лубянки Нижні — Збараж. Гімназію і політехніку закінчив у Львові. Служив інженером в Босні. Старшина австрійської армії. При Легіоні УСС від вересня 1914 р. Як командант сотні відбув всі бої в Карпатах, а в бою на горі Лисоні 3. вересня 1916 р. був ранений. Командант Коша УСС в Станиславові 1919 р., а в часі Чортківської Офензиви командант 2-гої Коломийської бригади УГА. За Збручем був літом 1920 р. в большевицькім концентраційнім таборі в Кожухові під Москвою. Помер 14. липня 1920 р. в Брестській лікарні у Москві.

(Д-р Максимчук Іван, сотник УГА. “Кожухів”, ст. 53, Львів 1930.)

Касян Василь, четар УСС. Нар. в Снятині, на Покуттію. До Легіону УСС вступив 1914 р. Був два рази ранений. Перший раз в бою з москалями 28. червня 1915 р. в Бовшєві (за Галичем), а другий раз в бою з поляками під Львовом. Був за Зручем і тут в осені 1919 р. в Ялтушкові на Поділлі, помер на тиф.

(Петруняк Михайло, хор. УСС. Чікаго—ЗДА.)

Клим Василь, четар УСС. Нар. 1896 р. в селі Батятичі — Жовква. Абсольвент академічної гімназії у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети в технічній сотні, а згодом коман-

дант цієї сотні. Перебув всю польську і московську кампанію. Помер на тиф зимою 1919 р. в Барі на Поділлію.

(Д-р Гаванський Роман. Кал. "Ч. К.", на 1929 рік, ст. 132.)

Мойсейович Теофіл, поручник УСС. Нар. 1890 р. в селі Пнів—Надвірна. Гімназію закінчив у Станиславові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Належав до "Артистичної Горстки" при Пресовій Кватири полку УСС як офіційний фотограф. Залишив багато світлин з життя УСС. Був за Збручем і тут 27. листопада 1919 р. у Винниці помер на тиф.

(Шкрумеляк Юра, хор. УСС. Похорон пор. Т. Мойсейовича. "Поїзд Мерців", ст. 39, Львів 1922.)

Михалевич Сидір, четар УСС. Нар. 1900 р. в селі Славсько—Сколе. Абітурієнт гімназії. До Легіону вступив 1914 р. Командант кінної розвідки, 3-го куреня, 1. бригади УСС. Був за Збручем і 1. жовтня 1919 р. разом зі своїми 5 кіннотчиками вправ в бою з денікінською кіннотою в селі Свинарка, повіт Гайсин.

(Календар "Ч. К." на 1922 рік, календарієм за вересень.)

Опока Микола, підхорунжий УСС, а потім сотник С.С. Нар. 1896 р. у Львівщині. Гімназію закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. В боях з москалями в Карпатах 1914-1915 р.р. відзначився як меткий провідник стрілецьких стеж. Як командант чети був 28. червня 1915 р. ранений в бою з москалями під Галичем. Як старшина 1. сотні, 1. Станиславівського куреня брав участь в боях з поляками під Львовом. Відкомандований до київських Січових Стрільців відзначився як один з кращих старшин. Розстріляний 28. серпня 1921 р. київською Че Ка (також сот. Андрух і поет Чупринка) як член Верховної Колегії Українського Центрального Повстанського Комітету.

(Історичний Збірник УСС: "За Волю України", ст. 448, Нью Йорк 1967.)

Нагайло Іван, пор. УСС. Нар. 1893 р. в селі Теофіпілька—Бережани і тут закінчив гімназію, а право студіював у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети в сотні Будзиновського, а згодом в 1. бригаді інтендант бригади. Був за Збручем і тут в березні 1920 р. в селі Берлівка біля Бершаді помер на тиф.

(Бородієвич Евген, чет. УГА. В Чотирикутнику Смерти. Ст. 63, Львів 1921.)

Нестайко Юліян, четар УСС. Нар. 1887 р. в селі Чернелиця — Городенка. Гімназію закінчив в Коломиї, а богословські студії в Станиславові. Командант чети УСС в 1915 р., а потім командант сотні. Був в Чотирикутнику Смерти і тут в лютому 1920 р. в Бершаді помер на тиф.

("Жалібна Книга", ст. 18, випуск 2-гий, Львів 1922.)

Панчак Василь, четар УСС а згодом сотник УГА. Нар. 1888 р. в селі Надітичі — Жидачів. Гімназію і правничі студії закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Аджутант команданта

куреня а згодом команданта полку от. Гриця Коссака. Персональний адютант в Дер. Секретаріяті Військових Справ. Старшина штабу II-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 15. листопада 1919 р. у Винниці.

(“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)

Перфецький Олександр, саніт. пор. УСС. Нар. 1895 р. в Коломиї. Гімназію закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Учасник боїв у Львові. Командант сотні в грудні 1918 р. в Угнові, а згодом командант Повітової Військової Команди в Угнові. За Збручем був заступником команданта полевої лічниці 1-шої бригади УСС. Помер на тиф в другій половині грудня 1919 р. в Ялтушкові на Поділлі.

(Календар “Ч. К.” на 1922 рік, ст. 123, Львів.)

Пристаї Осип, четар УСС. До Легіону УСС вступив 1914 р. Старшина Пробоевої Сотні. Ранений 11. січня 1919 р. в бою з поляками під селом Лапаївка під Львовом. Був за Збручем і тут в грудні 1919 р. помер на тиф в Проскуріві.

(“Лит. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 25, Львів 1937.)

Прідун Степан, хор. УСС. Гімназію закінчив в Станиславові. До Легіону УСС вступив 1914 р. При Коші УСС був управителем гімназійних курсів (Етапна Гімназія). Був за Збручем і тут пропав без вістки.

Розлуцький Лесь де Новіна, хор. УСС. Нар. 1889 р. в селі Жовчів —Рогатин. Гімназію закінчив у Львові а філософію в Кракові. До Легіону ЮСС вступив 1914 р. Член Пресової Кватири при Коші УСС, а потім член “Артистичної Горстки” при Пресовій Кватирі Легіону. Команда 1-шої бригади відкомандувала його до театру при Начальній Команді УГА і з цим театром виїхав він 1919 р. за Збруч. Помер на тиф в Могилові над Дністром на початку 1920 р.

(“Вісті Комбатанта”, ч. 3, ст. 31, Нью Йорк 1964.)

Семотюк Андрій, підхорунжий УСС. Нар. 1891 р. в селі Ілинці — Снятин. До Легіону вступив 1914 р. Був за Збручем і тут помер на тиф. (Прокопюк Андрій, з с. Ілинці. Чікаго—ЗДА.)

Семирозум Павло, четар УСС. Нар. в Чорткові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Як командант чети брав участь в боях з москалями в Карпатах в 1914 - 1915 р.р. Був за Збручем і тут в листопаді 1919 р. в Барі на Поділлі помер на тиф.

(“Жалібна Книга”, ст. 22, випуск 2-гий. Львів 1922.)

Скічнів Іван, хор. УСС. Нар. 1895 р. в селі Грушів — Яворів. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети в Легіоні, а в 1-шій бригаді УСС командант сотні 2-го куреня. Учасник боїв у Львові. Був за Збручем і тут помер на тиф в грудні 1919 р. в Браїлові. (Сот. Білинкевич Богдан, командант 2-го куреня. Франкфурт, Німеччина.)

Теліщак Осип, чет. УСС. Нар. 8. лютого 1894 р. в Турці. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети 1915 р., з якою брав участь в боях з москалями в Карпатах. Згодом був приділений до штабу полку. Був за Збручем і тут в Чотирикүтнику Смерти в лічниці в Жмеринці помер на тиф в зимі 1919 на 1920 р.
(“Вісті Комбатанта”, ч. 3, ст. 34, Нью Йорк 1964.)

Чичкевич Михайло, четар УСС. Нар. 1896 р. в селі Малинівка — Львів. Гімназію закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Як командант сотні попав в битві під Потутурами (під Березанами) 30. вересня 1916 р. в російський полон. Як командант 1. күрєня, 1. бригади УСС командував күрєнем в останнім в історії УСС бою з поляками 30. күвітня 1920 р. під містечком Махнівкa біля Козятина. Після студій у Відні, виїхав 1924 р. до радянської України і тут зліквідований в часі страшного червоного терору.

(Історичний Збірник УСС: “За Волю України”, ст. 460, Нью Йорк 1967.)

Чичилович Іван, четар УСС. Нар. 1896 р. в селі Порудно—Яворів як син пароха о. Симеона. Як доброволець з VII класи гімназії в Яворові вступив 1914 р. до Легіону УСС. В 1-шій бригаді УСС в 1919 р. був командантом күрєня в 1-шім полку УСС. В Чотирикүтнику Смерти помер на тиф 8. күрудня 1919 р. в селі Рій біля Винниці. (“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 36, Львів 1930.)

Яцєнович Миколa, хор. УСС. Нар. 12. күрудня 1894 р. в селі Залүквa біля Галича. До Легіону УСС вступив 1914 р. Був за Збручем і тут в Чотирикүтнику Смерти помер в сiчні 1920 р. на тиф.

УСС 1-шої БРИГАДИ, ПОГИБШІ ЗА ЗБРУЧЕМ

Вакалюк Іван, УСС. Нар. 1895 р. в селі Ілинці—Снятин. Як вояк 1-шої бригади УСС помер за Збручем 1919 р. на тиф.
(Проскурняк Андрій, кол. УСС. Чикаго—ЗДА.)

Вишиванюк Федір, вістун УСС. Нар. 1897 р. в селі Раківчик—Коломия і тут ходив до гімназії. До Легіону УСС вступив 1914 р. Як вояк в сотні Кліма Гүтковського був ранений в бою з москалями під Вишковом в Карпатах 11. лютого 1915 р. Був за Збручем і тут в күрудні 1919 р. в Жмеринці помер на тиф.
(Микитюк Дмитро, хор. УСС. Вінніпег—Канада.)

Воробець, стрілець 1-шої бригади УСС. Нар. в селі Цєнів—Березжани. Перебув всю українську польську війну під Львовом, a за Збручем в осiні 1919 р. в Барі помер на тиф.
(Гаванський Роман, лікар УСС. Кал. “Ч. К.” на 1929 рік, ст. 124.)

Гаврилюк Петро, УСС. Нар. в селі Ладичин, пов. Тернопіль. До Легіону УСС вступив 1917 р. Був за Збручем і тут в Жмеринці 1919 р. помер на тиф. (Күрієвич Павло, вістун УСС. Вінніпег 1968, Канада.)

- Гасюк Петро**, десятник 1-ої бригади УСС. Нар. 1890 р. в селі Хмелівка — Терехівка. Був за Збручем і тут 21. жовтня 1919 р. у Винниці помер на тиф. Свідок: о. Лебедович.
(“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)
- Гриб Петро**, УСС. Нар. в селі Ладичин—Тернопіль. До Легіону УСС вступив 1917 р. Був за Збручем і тут, в Могилеві над Дністром, помер в грудні 1919 р. на тиф.
(Курієвич Павло, вістун С.С. Вінніпег 1968, Канада.)
- Грицьків Василь**, УСС. Нар. 1896 р. в селі Трудовач—Золочів і тут закінчив гімназію. До Легіону УСС вступив 1914 р. і в його рядах перебув всю польську кампанію. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти помер на тиф.
(Пані Оксана Карпа. Вінніпег—Канада.)
- Демчук Петро**, вістун УСС. Нар. 1899 р. в Городенці. До Легіону УСС вступив 1916 р. Брав участь в боях з поляками і москалями. Крижочи відступ своєї кінної чети, впав в бою з денікінцями в вересні 1919 р. під Розкошівкою біля Уманя.
(Петруняк Михайло, хор. кінноти УСС. Чікаго — ЗДА.)
- Дяків Микола**, старший десятник 1-шої бригади УСС. Родом з Бурштина — Рогатин. Був за Збручем і тут 20. жовтня 1919 р. в селі Куча біля Нової Ушиці убитий розагітованими українськими селянами.
(“Український Скиталець”, ч. 10, ст. 7, Йозефів 1922.)
- Ковалишин Петро**, стр. УГА. Нар. 1894 р. в с. Люча, повіт Печеніжин. До гімназії ходив в Коломиї. Як вояк куреня 24 піх. полку ім. Дорошенка за Збручем помер осінню 1919 р. на тиф. (Убранович Микола, пор. УГА. Вінніпег 1968.)
- Копій Петро**, старший десятник 1-ої бригади УСС. Нар. 1894 р. в селі Дубрівка руська — Сянік на Лемківщині. До Легіону УСС вступив 1914 р. В рядах Легіону УСС перебув всю австрійську, польську і московську війну. На горі Ключ, в Карпатах, в битві з москалями 28. жовтня 1914 р. був ранений. В скорострільній сотні як заступник команданта хор. Черника, в битвах на горі Маківці, Лисоні, а потім в боях з поляками, виявив неімовірну відвагу і хоробрість і був відзначений високими боевими відзнаками. Впав в бою з поляками 24. квітня 1920 р. під селом Бабушки біля Чуднова.
(Микитюк Дмитро, хор. УСС. Вінніпег—Канада.)
- Левицький Филип**, УСС. Директор копальні нафти в Бориславі. Організатор стрілецтва в Дрогобиччині. Директор відділу в Секретаріату ЗОУНР. Був за Збручем і тут помер 1919 р. на тиф. (Кал. “Ч. К.” на 1924 рік, ст. 38.)
- Новаківський Роман**, УСС., син четара Легіону УСС і адвоката Михайла Новаковського. Як доброволець, маючи 15 літ життя, помер в осені 1919 р. у Винниці на тиф і похований в братській

- могилі число 8. (Дівнич Антін, четар УСС. Стрільцька дитина. Календар “Українського Голосу”, Вінніпег, Кан., 1928 р. ст. 76.)
- Олійник Василь**, бунчужний УСС. Родом з Тернополя. До Легіону УСС вступив 1914 р. Підстаршина Пробоевої Сотні Легіону. Був за Збручем і тут пропав без вістки.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 7-8, ст. 25, Львів 1937.)
- Пицко Іван**, кіннотчик УСС. Родом зі Станиславівщини. Вступив в листопаді 1918 р. до кінноти УСС, в рядах якої перебув всю визвольну боротьбу з поляками і москалями. Криючи відступ своєї чети, разом з вістуном Демчуком Петром, впали в бою з денікінцями у вересні 1919 р. під Розкошівкою біля Уманя.
(Петруняк Михайло, хор. кінноти УСС. Чікаго—ЗДА.)
- Прокопів Лука**, УСС. Нар. в селі Чернихів, повіт Тернопіль. Літ 22. Був за Збручем і тут в Чотирикутнику Смерти пропав без вістки. (Косовський Іван, з села Чернихів. Торонто, Канада.)
- Проскурняк Юрко**, вістун УСС. Нар. 1894 р. в селі Ілинці—Снятин. До Легіону УСС вступив 1914 р. В часі Чортківської Офензиви як вояк 1-шої бригади УСС впав в бою з поляками.
(Прокопюк Андрій, кол. УСС зі села Ілинці. Чікаго—ЗДА.)
- Пшеничний Василь**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. 1901 р. в селі Шишківці—Борщів. Був за Збручем і тут помер 28. грудня 1919 р. на тиф у Винниці. Свідок: д-р Сприс.
(“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)
- Савка Іван**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. 1900 р. у Львові. Був за Збручем і тут в наслідок ран помер 6-го березня 1920 р. у Винниці. (“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)
- Сагайдак Стах**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. 1897 р. в селі Лівчичі, Жидачів. Був за Збручем. Помер на тиф 10. листопада 1919 р. у Винниці. Свідок: о. Лебедович.
(“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)
- Стахів Гриць**, УСС. Нар. в селі Конопківка — Тернопіль. До Легіону УСС вступив 1914 р. Перебув всю польську і московську визвольну війну і за Збручем 1919 р. помер на тиф.
(Курієвич Павло, вістун С.С. Вінніпег 1968, Канада.)
- Таній Гриць**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. 1889 р. в селі Могильниця — Теребовля. Був за Збручем і тут 30-го березня 1920 р. помер у Винниці на тиф. Свідок: о. Лебедович.
(“Жалібна Книга”. Випуск 1-ший.)
- Чепіжак Федір**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. в селі Юськовичі—Перемишляни. Був за Збручем і тут помер 13. грудня 1919 р. на тиф в Ялтушкові—на Поділлі.
(“Жалібна Книга”. Випуск 2-гий.)
- Шевчук Данило**, УСС. Нар. в селі Ладичин—Тернопіль. До Легіону УСС вступив 1917 р. Був за Збручем і тут 1919 р. помер на тиф.
(Курієвич Павло, вістун С.С. Вінніпег 1968, Канада.)

Янів Трофим, старший десятник УСС, згодом сотник української армії. Нар. 1888 р. в селі Демня — Жидачів. Робітник в Бориславі. Меткий організатор стрілецьких товариств в Дрогобиччині. До Легіону УСС вступив 1914 р. Справник в сотні Будзиновського. В бою в Потугорах, під Бережанами, 30. вересня 1916 р. попав в російський полон, з якого втік і прибув весною 1918 р. до Одеси. Тут zorganizував боеву сотню і був сотником в 1-ім Гайдамацькій курені. Під час бою з місцевими більшовиками був ранений. Згодом був командантом південно-західної групи Дієвої Армії, яка на лінії Одеса - Бірзуля бльокувала денікінські і французькі війська в Одесі. Прибувши потаємно до Одеси на зустріч зі своєю любов'ю, денікінська розвідка схопила його на вулиці Одеси і розстріляла.

(Липа Юрій. Галичани над морем. "Літ. Ч. К.", ч. 3, ст. 7-10, Львів 1936.)

5 кіннотчиків, з кінної розвідки 3-го куреня, 1-шої бригади УСС, разом зі своїм командантом чет. Михалевичем, впали в бою з денікінською кіннотою 1. жовтня 1919 р. в селі Свинарка—Гайсин. (Кал. "Ч. К." на 1922 рік, календарієм за вересень.)

Заяць, старший стрілець, **Грень Микола**, стрілець,
Петрицький Олекса, підхорунжий,
Саноцький, стрілець.

Всі вони чотири — це вояки телефонічної сотні при 1-ій бригаді УСС. Всі чотири померли в Чотирикутнику Смерти за Збручем на тиф 1919 р.

(Яворський Зенон. Зв'язок 1-ої бригади УСС. Історія УГА. Вінніпег 1960, ст. 89-90.)

180 УСС (старшин, підстаршин і стрільців), вояків 1-шої бригади УСС, померло на тиф в Ялтущкові на Поділлію в осені 1919 р. і весною 1920 р. поховані у спільній братській могилі на місцевім цвинтарі. (Д-р Гаванський Роман, пор. лікар 1-шої бригади УСС. Пам'ятного 1919 року. Календар "Ч. К." на 1929 рік, ст. 131.)

ЛИСТА ВТРАТ 1-ШОЇ БРИГАДИ УСС В 1919 - 1920 РОКАХ

Андріяш Данило, УСС. 1-ий курінь, 2. полк. Нар. 1892 р. в с. Базар—Чортків. Згинув в бою з денікінцями 30. вересня 1919 р. під с. Степанівка—Гайсин.

Арсєвич Микола, УСС. 1. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1898 р. в селі Кальне—Сколе. Згинув в бою з денікінцями 16. жовтня 1919 р. під Монастирком—Гайсин.

Байдак Степан, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1899 р. в с. Кривеньке—Гусятин. Впав в бою з денікінцями 26. вересня 1919 р. під Веринячкою — Умань.

- Бандура Семен**, УСС. Обозна валка 1. полку. Нар. 1899 р. в с. Коношки—Рогатин. Помер на дезинтерію в с. Кубич—Гайсин.
- Бурак Данило**, УСС. Господарська Сотня 1. полку. Нар. 1898 р. в селі Миклашів—Львів. Помер на тиф 5. жовтня 1919 р. в земській лікарні в Фельштині коло Проскурова.
- Вігер Василь**, УСС. Нар. 1901 р. в с. Божиків—Підгайці. Згинув в бою з денікінцями 26. вересня 1919р. під Веринячкою—Умань.
- Волошин Михайло**, УСС. 1. курінь, 1. полк. Нар. 1900 р. в с. Оглядів — Радохів. Помер на тиф 21. грудня 1919 р. в с. Семаки — Літин.
- Голуб Петро**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1884 р. в с. Лапшин — Бережани. Помер на тиф 11. грудня 1919 р. в Браїлові—Винниця.
- Глинчак Дмитро**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1899 р. в с. Росохач—Чортків. Помер на тиф 2. грудня 1919 р. в Браїлові—Винниця.
- Глушак Микола**, старший десятник. 7. сотня, 2. курінь, 1. полк. Нар. в с. Бордуляки—Радохів. Помер на тиф 12. грудня 1919 р. в с. Семаки—Винниця.
- Гуменюк Томко**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1897 р. в с. Кошляки —Збараж. Помер на тиф 4. грудня 1919 р. в Браїлові—Винниця.
- Зубко Михайло**, УСС. 2. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в с. Ланчин—Надвірна. Впав в бою з денікінцями 10. жовтня 1919 р. під Івангородом—Гайсин.
- Зубатий Микола**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1894 р. в селі Задарів —Бучач. Помер на тиф 15. грудня 1919 р. в Браїлові—Винниця.
- Зборовський Степан**, булавний, 7. сотня 2. курінь, 1. полк. Нар. 1892 р. в с. Нижнів—Товмач. Помер на тиф 20. листопада 1919 р. в с. Северинівка—Літин.
- Гайда Микола**, УСС. 7. сотня, 2. курінь, 1. полк. Нар. 1889 р. в с. Липиця долишна—Рогатин. Помер на тиф 19. листопада в селі Северинівка—Літин.
- Гаєвський Осип**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в селі Ласківці —Теребовля. Помер на тиф 11. грудня 1919 р. в Браїлові—Винниця.
- Гурей Василь**, десятник, гарматчик 3-тої батареї, 1-го гар. полку. Нар. 1890 р. в с. Тюдів—Косів. Згинув в бою з денікінцями 4-го вересня 1919 р. під Христинівкою—Умань.
- Данилюк Іван**, УСС, 2. полк. Нар. в с. Орелець—Снятин. Помер на тиф 6. листопада 1919 р. в с. Северинівка—Літин.
- Демчук Дмитро**, вістун. Кінна сотня. Нар. 1893 р. в с. Тисьмениця —Станиславів. Впав в бою з денікінцями 6. жовтня 1919 р. під Розкошівкою—біля Уманя.
- Драбик Михайло**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1900 р. в с. Михальче—Городенка. Помер на тиф 2. листопада 1919 р. в Браїлові—Винниця.

- Дутка Петро**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в с. Волківці — Борщів. Поляг в бою з денікінцями 15. жовтня 1919 р. під Монастирком—Гайсин.
- Дяків Павло**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1897 р. в с. Цішки—Золочів. Помер на тиф 4. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Іванило Петро**, УСС. Господарська сотня. Нар. 1904 р. в с. Черче—Рогатин. Помер на тиф 7. жовтня 1919 р. в земській лічниці в Фельштині коло Проскурова.
- Іваночко Федір**, УСС. 3. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. в с. Довге—Дрогобич. Згинув в бою з денікінцями 16. жовтня 1919 р. під Монастирком—Гайсин.
- Іжевський Михайло**, УСС. Булавна сотня. Нар. 1899 р. в с. Гаї смоленські — Броди. Помер на тиф 16. грудня 1919 р. в селі Рій—Винниця.
- Кабин Василь**, УСС. Муніційна валка. Нар. 1897 р. в Монастирсько Косів. Помер на тиф 20. січня 1920 р. в Тульчині—Брацлав.
- Кобялка Франко**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1896 р. в с. Опаки—Золочів. Помер на тиф 9. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Коблик Максим**, УСС. 2. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1897 р. в с. Саджавка—Надвірна. Згинув в бою з денікінцями 10. жовтня 1919 р. під Івангородом—Гайсин.
- Ковба Панько**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1898 р. в с. Головецько—Старий Самбір. Впав в бою з денікінцями 16. жовтня 1919 р. під Монастирком—Гайсин.
- Ковалюк Гриць**, УСС. 1. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1898 р. в с. Задубрівці—Снятин. Згинув в бою з денікінцями під Івангородом—Гайсин.
- Кшешовський Іван**, УСС. Нар. 1900 р. в с. Мізунь—Долина. Згинув в бою з денікінцями 26. вересня 1919 р. під Веринячкою—Умань.
- Лис Михайло**, УСС. 3. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в селі Затишів—Львів. Згинув від ворожої, деніківської, гранати 26. вересня коло залізничної стації Христинівка—Умань.
- Лоїк Федір**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. в с. Борщів—Перемишляни. Помер на тиф 4. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Мазурик Олекса**, УСС. Нар. в с. Вікторів—Станиславів. Кіш УСС. Помер на тиф 2. лютого 1920 р. в с. Біланівка, біля Бершаді, повіт Ольгопіль.
- Маковійчук Олекса**, гарматчик 1-го гарм. полку. Родом з Косівщини. Розстріляний 12. серпня 1919 р. в с. Зінківці коло Кам'янця.
- Максимців Іван**, УСС-кіннотчик. Кінна сотня. Нар. 1884 р. в с. Соколівка, Бібрка. Помер на тиф 31. січня 1920 р. в Тульчині, повіт Брацлав.
- Микуляк Михайло**, УСС. 3. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1897 р. в Бучачи. Згинув в бою з денікінцями 16. вересня 1919 р. під Монастирком—Гайсин.

- Марущак Петро**, УСС. 3. курінь, 1. полк. Нар. 1894 р. в селі Тумир—Станиславів. Впав в бою з денікінцями 4. вересня 1919 р. в с. Демківка—Брацлав.
- Михайлів Стась**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1899 р. в с. Лисовичі—Долина. Згинув в бою з денікінцями 30. вересня 1919 р. під с. Степанівка — Гайсин.
- Озарко Луць**, УСС. Відділ полевой жандармерії. Нар. 1898 р. в селі Тязів—Станиславів. Помер на тиф 25. жовтня 1919 р. в селі Серби—Могилів під Дністром.
- Осадчук Никифор**, ст. стрілець. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1898 р. в селі Костільники—Заліщики. Впав в бою з денікінцями 26. вересня 1919 р. під Веринячкою—Умань.
- Никифорук Степан**, десятник УСС. 3. курінь, 1. полк. Нар. 1895 р. в с. Джурів—Снятин. Помер на тиф 22. січня 1920 р. в селі Баланівка — Ольгопіль.
- Петрович Дмитро**, УСС. 3. сотня, 1. курінь, 1. полк. Нар. 1880 р. в с. Лапшин—Бережани. Помер на тиф 22. листопада 1919 р. в селі Семаки—Літин.
- Пицько Петро**, УСС. Кіннотчик. Кінна сотня. Нар. 1888 р. в селі Микитинці—Станиславів. Впав в бою з денікінцями 6. жовтня 1919 р. під Роскошівкою—Гайсин.
- Пецовний Степан**, УСС. 7. сотня, 2. курінь, 1. полк. Нар. 1898 р. в с. Залуче, Борщів. Помер на тиф 19. листопада 1919 р. в с. Северинівка — Літин.
- Пліхтяк Петро**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1900 р. в с. Пістинь—Косів. Помер на тиф 9. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Притула Дмитро**, УСС. 1. курінь, 1. полк. Нар. в с. Братківці—Стрий. Помер на тиф 9. листопада 1919 р. в с. Северинівка—Літин.
- Пташник Лука**, старший десятник. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1892 р. в с. Заріче—Рогатин. Помер на тиф 12. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Ратишин Володимир**, УСС. Нар. 1902 р. у Львові. Помер на тиф 20. листопада 1919 р. в с. Семаки—Літин.
- Тарапацький Павло**, УСС. 1. курінь, 1. полк. Нар. 1902 р. в с. Кальників—Мостиска. Згинув в бою з денікінцями 26. вересня 1919 р. під Веринячкою—Умань.
- Ткачук Михайло**, УСС. Булавна сотня. Нар. 1888 р. в с. Майдан середній—Надвірна. Помер 20. грудня 1919 р. на тиф в Браїлові.
- Самота Онуфрій**, УСС. 2. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1899 р. в селі Каплиці—Бережани. Помер на тиф 12. жовтня 1919 р. с. Жердинівка—Гайсин.
- Савчук Степан**, УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1899 р. в с. Підгайчики—Коломия. Впав в бою з денікінцями 27. вересня 1919 р. під Веринячкою—Умань.

- Сематюк Володимир**, УСС. Гуцульська сотня, 2. курінь, 1. полк. Нар. 1899 р. в с. Суботів—Калуш. Помер на тиф 7. листопада 1919 р. в с. Северинівка—Літин.
- Сенюк Василь**, УСС. 1. курінь, 1. полк. Нар. в с. Тяпче—Долина. Помер на тиф 22. листопада 1919 р. в с. Семаки—Літин.
- Стасів Василь**, УСС. 2. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1900 р. в с. Нинів—Долина. Згинув в бою з денікінцями 30. вересня 1919 р. в с. Степанівка—Гайсин.
- Сташинський Гриць**, десятник УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1898 р. в с. Борщовичі—Львів. Помер на тиф 2. грудня 1919 р. в Браїлові.
- Стефанишин Іван**, гарматчик 1-го гарм. полку. Нар. 1899 р. в селі Тростянець—Долина. Розстріляний 6. серпня 1919 р. в с. Зінківці—Камянець.
- Федунчак Михайло**, УСС. Господарська сотня. Нар. 1896 р. в селі Ясенів горішний—Косів. Помер на тиф 10. жовтня 1919 р. в земській лічниці в Фельштині—Проскурів.
- Ших Василь**, УСС. 1. сотня, 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в селі Колпець—Дрогобич. Згинув в бою з денікінцями 10. жовтня 1919 р. під Івангородом—Гайсин.
- Шевчук Данило**, УСС. 7. сотня, 2. курінь, 1. полк. Нар. в селі Ладичин—Тернопіль. Помер на тиф 19. листопада 1919 р. в селі Северинівка—Літин.
- Яворський Іван**, вистун УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1900 р. в селі Домаморич—Тернопіль. Впав в бою з денікінцями 26. вересня 1919 р. під Веринячкою—Умань.
- Яремін Михайло**, вистун УСС. 1. курінь, 2. полк. Нар. 1901 р. в с. Ланчин—Надвірна. Помер на тиф 13. грудня 1919 р. в Браїлові.

Заввага від видавця:

Цей список поляглих в боях і померших від жахливої пошести тифу, обіймає 64 прізвищ підстаршин і стрільців 1-шої бригади УСС.

Цей список є неповний, бо бракує багато імен. Його врятував від знищення кол. польовий духовник 1-шої бригади УСС о. Каровець Макарій, який по трагедії УГА залишився на Україні і сповняв обов'язки священника по українських католицьких парохіях на Поділлі. Він в квітні 1930 р. повернувся щасливо до Галичини, віддав цей список — великої історичної ваги — до видавництва “Червона Калина” у Львові, а редакція “Літопису Ч. К.” помістила його в 3-ох числах, а саме: в числі 5-тім, 6-тім і 7-8-мім 1930 р.

Бабій Осип, ст. УГА. Нар. в селі Тростянець—Бережани. Вояк 4-тої чети, 1-шої сотні, 1-го Станиславівського куреня УСС, згинув в бою з поляками в часі наступу куреня на село Козельники 13. січня 1919 р.

(Сотник Л. Макарушка, командант куреня. Бад Годесберг — Німеччина.)

ЛИСТА ВТРАТ ПОЛЕВИХ ДУХОВНИКІВ УГА.

- о. **Ванчицький Володимир**. Духовник 9-ої бригади. Помер на тиф 15. листопада 1919 р. у Вітаві—біля Винниці.
- о. **Галайчук Володимир**. Духовник 3-тої Бережанської бригади. Помер на тиф 1919 р. в Немирові.
- о. **Ганицький Володимир**. Духовник 7-мої Львівської бригади. Помер на тиф 31. жовтня 1919 р. у Винниці.
- о. **д-р Гординський Теофіль**. Духовник 7-мої Львівської бригади. Помер на тиф 17. грудня 1919 р. в Немирові.
- о. **Гинилевич Володимир**. Духовник полевої лічниці III-го Галицького Корпусу. Помер 1919 р. на тиф в Глібовій біля Нової Ушиці.
- о. **Іжак Микола**. Начальний духовник УГА. Помер на тиф в грудні 1919 р. в Жмеринці.
- о. **Кашуба Петро**. Духовник 1-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 6. грудня 1919 р. у Винниці.
- о. **Ковч Григорій**. Духовник II-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 19. грудня 1919 р. в Староконстантинові.
- о. **д-р Колтун Дмитро**. Духовник Запілля УГА. Помер на тиф 1919 р.
- о. **Косович Іван**. Духовник УГА. Був з армією за Збручем і тут помер на тиф 20. грудня 1919 р. в Гнівані біля Винниці.
- о. **Микитюк Григорій**. Духовник 3-тої Бережанської бригади. Помер на тиф 1919 р. в Немирові.
- о. **Орловський Іван**. Духовник III-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 18. серпня 1919 р. в Кам'янці на Поділлі.
- о. **Палажій Лука**. Духовник 3-тої Бережанської бригади. Помер на тиф 1919 р. в Немирові.
- о. **Петрушевич Степан**. Духовник УГА. Був за Збручем і тут, 14. січня 1920 р. помер на тиф в залізничім вагоні на станції Слобідка біля Бірзулі.
- о. **Рибак Микола**. Духовник 9-тої Белзької бригади. Помер на тиф 1919 р. в с. Букові біля Немирова.
- о. **Романюк Микола**. Духовник 7-мої Львівської бригади. Помер на тиф в листопаді 1919 р. в Немирові.
- о. **Твердохліб Михайло**. Духовник 9-тої Белзької бригади. Помер на тиф 29. листопада 1919 р. в Летичеві.
- о. **Фещак Яким**. Духовник 1-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 12. лютого 1920 р. в Чечельнику—Ольгопіль.
- о. **Чайковський Теодор**. Духовник 6-тої бригади. Помер від ран, отриманих в бою з червоною кіннотою в квітні 1920 р. в с. Дубовій біля Жмеринки.
- о. **Чарнецький Василь**. Духовник 7-мої Львівської бригади. Помер на тиф 1919 р. в Деражній коло Проскурова.
- о. **Якубів Михайло**. Духовник УГА. Був з армією за Збручем і тут 26. жовтня 1919 р. помер на тиф в Барі на Поділлі.

- о. **Яворський Іван**. Духовник УГА. Капелян Дому Виздоровців. Був за Збручем і тут помер на тиф 22-го лютого 1920 р. в Бірзулі.
- о. **Опарівський Іван**. Нар. 15. жовтня 1890 р. в с. Бонарівка, Коростянський деканат—Лемківщина. Духовник при групі “Хирів”, а потім при 11-тій Стрийській бригаді. Помер через необережність зі старою гранатою 22. червня 1919 р. в с. Славятин біля Рогатина.

ЗАВВАГА ВІД ВИДАВЦЯ:

За Збручем, в Чотирикутнику Смерти, померло на тиф 38 полевих духовників, чи капелянів УГА. Таке число подає кол. четар 3-тої Бережанської бригади Мирон Дольницький у своїх споминах: “Між молотом а ковалом”, на ст. 34, які то спомини видала “Червона Калина” у Львові 1923-го року.

Одначе при великім зусиллю вдалося нам, при допомозі живучих ще двох капелянів, а саме: о. д-ра Лаби Василя (Едмонтон—Канада) і о. Лебедовича Івана (Філядельфія—ЗДА.) устійнити лише 22 капелянів УГА, які померли за Збручем на жакливу пошесть тифу, а один (23-тий), о. Опарівський, згинув при розриві старої гранати в селі Славятин, повіт Рогатин.

Як хоробра і лицарська Українська Галицька Армія конала в Чотирикутнику Смерти від тифу, автори у своїх споминах на жаль не подавали точного реєстру смерти наших капелянів, як наприклад: “В одній тільки 6-тій бригаді померли всі три духовники” (“Між молотом а ковалом”, ст. 34), або: “Ми поховали нині нашого капеляна, що помер на тиф”. Автор не подає ані прізвища капеляна своєї бригади, ані дати і місця смерти.

Тому, цей наш спис померлих капелянів УГА не є повний, а доповнити його тепер, по 50 роках, виключена річ. Ми врятували то, що ще пять мінут перед дванадцятою, вдалося врятувати.

ЛІКАРІ УГА, ЩО ПОМЕРЛИ ВІД ТИФУ

- Д-р Ковшевич Осип**, лікар отаман. Санітарний шеф Окружної Команди в Бережанах. Ініціатор Листопадового Зриву в Бережанах. Помер на тиф в грудні 1918 р.
- Д-р Коцовський Микола**, лікар сотник. Начальний лікар ІІ-го Галицького Корпусу. Помер на тиф за Збручем 10. грудня 1919 р. в Немирові.
- Д-р Танячкєвич Кость**, лікар сотник. Санітарний шеф при Начальній Команді УГА. Помер за Збручем 1919 р.
- Д-р Яцик Тадей**, лікар сотник. Нар. 1889 р. у Львові. Санітарний шеф 1-го Галицького Корпусу. Помер на тиф 21. листопада 1919 р. у Винниці. Свідок: о. Лебедович Іван. (“Жалібна Книга”, часть 1-ша, ст. 48.)

- Д-р Гасюк Степан**, лікар сотник. Командант полевої лічниці в Ходорові. Командант запасної лічниці II-го Галицького Корпусу в Барі. Помер на тиф в листопаді 1919 р. в Барі на Поділлію.
- Д-р Шипайло Юліян**, лікар сотник. Командант полевої лічниці III-го Галицького Корпусу в Гнівані. Помер за Збручем на тиф 1919 р.
- Д-р Дикий Микола**, лікар сотник. Нар. 1864 р. на Полтавщині. Медичні студії закінчив в Петрограді. Спеціаліст внутрішніх недуг. Перед большевицькою окупацією виїхав з Києва, переїхав до Станиславова і став лікарем Військової Окружної Лічниці. Заразившись п'ятнистим тифом і 11. квітня 1919 р. помер в Станиславові. ("Републіка", щоденник, ч. 61, Станиславів 13-го квітня 1919 р.)
- Д-р Ямполер Осип**, лікар підполковник. Командант 1-шої Запасної Лічниці у Винниці. Помер у Винниці на тиф 1920 р.
- Д-р Новак Денис**, лікар отаман. Начальний лікар епідемічної ліч-Лічниці у Винниці. Помер у Винниці на тиф 1920 р.
- Д-р Фастам Давид**, лікар сотник. Командант Окружної Лічниці в Самборі, а потім начальний лікар 2-ої Коломиської бригади. Помер за Збручем на тиф 17. жовтня 1919 р.
- Д-р Гайдюкевич Євген**, лікар сотник. Начальний лікар Окружної Лічниці в Стрию, а потім при Дер. Секретаріаті Військових Справ. Помер за Збручем на тиф 7. січня 1920 р. в Жмеринці.
- Д-р Крохмальний Тимотей**, лікар сотник. Начальний лікар групи "Щирець" а потім 7-мої Львівської бригади. Помер за Збручем на тиф 1919 р.
- Д-р Сосенко Лев**, лікар сотник. Начальний лікар 5-ої Сокальської бригади, а потім командант полевої лічниці 1-го Галицького Корпусу. Помер за Збручем на тиф 1920 р.
- Мартинець Іван**, саніт. поручник. Лікар 2-ої Коломийської бригади. Помер за Збручем на тиф осінню 1919 р. у Винниці.
(Василь Бояринич. Кривавий шлях. Ст. 93, Львів 1936.)
- Яцкевич Михайло**, саніт. поручник. Лікар II-го Галицького Корпусу. Помер за Збручем на тиф 1919 р.
- Сілецький Степан**, саніт. поручник. Лікар групи "Хирів", а згодом 8-ої Самбірської бригади. Помер за Збручем на тиф 1919 р.
- Паук Зенон**, саніт. поручник. Лікар Етапу УГА. Помер за Збручем на тиф 1919 р.
- Алиськевич Михайло**, саніт. четар. Лікар II-го Галицького Корпусу. Помер за Збручем на тиф 1920 р.
- Ганкевич Людвик**, саніт. четар. Лікар II-го Галицького Корпусу. Помер за Збручем на тиф 1919р.
- Пікас Юрій**, саніт. четар. Лікар 2-гої Коломийської бригади. Помер за Збручем на тиф 1920 р.
- Заввага видавця:** Всіх лікарів УГА за Збручем було 38, а при них коло 50 медиків.

ПОГИБШІ ВОЯКИ УГА.

Грицина, підхорунжий УГА. Підстаршина з 5-го куреня (пор. Дацків Михайло) 10-тої бригади, здобуваючи Тернопіль, впав в червні 1919 р. в бою з поляками під селом Березовиця велика. Старшинську Школу закінчив в Золочеві, в якій був прикладом пильности і привітливости.
(Острроверха Михайло. Блиски і Темряви. Ст. 61, Нью Йорк 1960.)

Зазуляк Володимир, стр. УГА. Нар. в Комарні. Учитель. Вояк 7-мої Львівської бригади. На фронті під Львовом попав в польський полон, був інтернований в таборі на Домбю (біля Кракова) і тут помер на чахотку в 1921 р. (Утриско Осип. Комарянці в УГА. “Голос Комбатанта”, ч. 5, стор. 24, Нью Йорк 1960).

Ліщинський Яків, стр. УГА. Нар. в Комарні. Вояк 7-мої Львівської бригади. Був за Збручем і тут, в Чотирикүтнику Смерти, помер на тиф в Немирові 1919 р. (Утриско Осип — як вище.)

Пеленський Іван, стр. УГА. Нар. в Комарні. Вояк 7-мої Львівської бригади. Згинув в бою з поляками під селом Любінь великий в квітні 1919 р. (Утриско Осип — як вище.)

Щебель Яків, стр. УГА. Нар. в Комарні. Вояк 7-мої Львівської бригади. Був за Збручем і тут, в Чотирикүтнику Смерти, помер на тиф в Немирові 1919 р. (Утриско Осип — як вище.)

Білик Володимир, **Білик Гриць**, **Кос Володимир**, син Івана,
Коновалець Іван, син Степана, **Пасічник Сень**, **Новицький Олекса**,
Пеленський Гриць, **Пеленський Михайло**, син Дмитра,
Перун Володимир, **Щебель Михайло**, син Андрія

Всі вони уродженці Комарна і як вояки УГА впали в боях на фронті за волю України. (Утриско Осип — як вище.)

СТАРШИНИ УГА, ПОГИБШІ ЗА ЗБРУЧЕМ

Крушельницький, четар УГА. Старшина 2-гої Коломийської бригади.

Був за Збручем і тут, в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф в листопаді 1919 р. в Тиврові під Винницею.

(Кривий Іван, десятник 2. скорострільної сотні, 2. бригади. Буенос Айрес, 1961 р. Аргентина.)

Трембецький Осип, бунчужний УГА. Нар. в с. Волиця Гніздичівська — Жидачів. Вояк 3. полку уланів австрійської армії. Підстаршина і командант скорострільної сотні, 2-го куреня, 2-гої Коломиської бригади. Був за Збручем і тут в листопаді 1919 р. помер на тиф в Тиврові під Винницею.

(Кривий Іван, зі с. Ласківці—Теребовля. Буенос Айрес, 1961 р. Аргентина.)

Шаманек Альфред, полковник генерального штабу — це один із тих булавних старшин УГА., який, хоч і чужий по походженню, найтісніше звязав себе з українським народом і в кривавих визвольних змаганнях за його волю посвятив своє життя. Народився 22. травня 1883 р. у Львові, де його батько був високим старшиною австрійської армії. Скінчив Військову Академію у Відні і на початку I-ої Світової війни був сотником генерального штабу і брав участь в боях з москалями в Галичині, потім переходить на італійський фронт а вкінці був начальником штабу т. зв. Допоміжного корпусу на Близькому Сході в Сирії. Тут попадає в англійський полон, утікає з нього і у Відні зголосився до УГА. З початку був начальником матеріального штабу при Нач. Команді, а в квітні 1919 р. начальником штабу II-го Корпусу, де відзначився в часі Чортківської Офензиві і в побідній офензиві УГА на Київ. В часі злуки з Червоною Армією був командантом 1-го Корпусу, а вкінці шефом штабу ЧУГА. Весною 1920 р. старався через Румунію переїхати до Відня, але баса-рабський бандит-пачкар, при перевозі через Дністер, 20. травня 1920 р. застрілив його. Похоронений недалеко містечка Сороки на правому березі Дністра, в селі Пороги над Дністром, проти містечка Ямполь.

(Кох Ганс, сотник УГА. Альфред Шаманек. "Український Скиталець", ч. 14, ст. 1-ша, Йозефів 1922.)

СТАРШИНИ І СТРІЛЬЦІ УГА ЯК ЖЕРТВИ ТУХОЛІ

Брейкш Юліян, хор. УГА. Помер в польськiм полоні, в таборі Бересть Литовський 20 серпня 1919 р. ("Жалібна Книга", поіменний спис поляглих членів УГА у визвольній війні. Видано заходом Союзу Українських Інвалідів у Львові 1922 р. Випуск другий, ст. 4.)

Винницький Ярослав, хор. УГА. Нар. 1901 р. в селі Стриганці — Стрий. Помер з голоду 6 грудня 1919 р. як полонений в поль-

ським таборі в Берестю Литовським. (“Жалібна Книга”, випуск другий, ст. 6, Львів 1922.)

Данилюк Василь, хор. УГА. Помер як полонений в польському таборі в Берестю Литовським дня 20-го серпня 1919 р. (“Жалібна Книга”, випуск другий, ст. 9, Львів 1922.)

Гаванський Олександр, полковник УГА. Краєвий командант австрійської жандармерії в Любляні. Інспектор державної української жандармерії в Станиславові. По відході українського війська з Станиславова в травні 1919 р. захворів, поляки увязнили його, вивезли до концентраційного табору до Домб'я (під Краковом) і він там помер 20. вересня 1919 р. Похований на цвинтарі в Раковицях під Краковом.

Малмай, чет. УГА. Як полоненого старшину УГА поляки замордували 10. липня 1919 р. в концентраційнім таборі в Пікуличах біля Перемишля. (“Кривава Книга”, ст. 15, частина 1-ша, Відень 1919.)

Осьмак Володимир, чет. УГА. Нар. в селі Тудорковичі—Сокаль. Помер 13. березня 1920 р. в польському полоні, в таборі в Ланцуті. (“Жалібна Книга”, випуск другий, Львів 1922 р.)

Сігалевич, чет. УГА. Як полоненого старшину УГА 10. липня 1919 р. поляки замордували в концентраційнім таборі в Пікуличах біля Перемишля. (“Кривава Книга”, ст. 15, частина 1-ша, Відень 1919.)

Худа Іван, четар УГА. Нар. 5-го жовтня 1896 р. в Яворові. Старшина 6-тої Равської бригади. В березні 1919 р. в бою з поляками під Белзом попав в польський полон, в таборі в Домбю а потім в Вадовицях захворів на запалення легенів і помер. (Евгенія Крайчик, Елізабет, ЗДА.)

Целевич Осип, пор. УГА. Нар. 24. грудня 1891 р. в Угнові. Старшина австрійської армії. Командант 2-го полку ім. князя Льва (під командою сотника З. Черевка) брав участь в боях з поляками на відтинку Глинна Наварія, а потім як технічний референт новоствореного IV-го Галицького Корпусу, в часі Чортківської Офензиви, під час будови мосту коло Золотого Потока, попав в польський полон і в концентраційнім таборі в Берестю, помер 24. вересня 1919 р. на тиф.
(Кал. “Ч. К.” на 1922 рік, ст. 124, Львів.)

Андрусяк Степан, стр. УГА. Нар. в селі Устечко—Заліщики. Вояк скорострільної сотні (командант чет. Клим Стефанів) 1-го куреня, 10-тої бригади. Помер в польському полоні.
(“Літ. Ч. К.”, ч. 10, ст. 16, Львів 1937.)

Бялий Дмитро, стрілець УГА. 25 літ. Засуджений польським військовим трибуналом у Львові за постріл польського вояка в часі облоги Львова на кару смерти, замінену на 15-літню в'язницю. Помер 2. лютого 1923 р. у тюрмі у Бригідках у Львові.
(“Український Скиталець”, ч. 5, ст. 62, Йозефів 1923.)

Джигун Петро, нар. 18. травня 1900 р.

Терендех Степан, нар. 15. червня 1897 р.,

Шурин Михайло, нар. 19. грудня 1909 р.,

Яхві Мирон, нар. 20. січня 1897 р.

Вони уродженці села Сухівці, повіт Збараж і вояки УГА зі Збаржкого куреня, які по ліквідації УГА весною 1920 р. попали в польський полон і погинули в польських таборах смерті.

(Яковишин Микола, кол. стрілець Збаражського куреня. Клівелянд, ЗДА.)

Залігач Василь,

Лехицький Михайло,

Пашуля Михайло.

Це вояки УГА, уродженці землі перемиської, померли в польським полоні. (Артимович, пор. УСС. Збірник, "Перемисьль", ст. 162, Нью Йорк 1961.)

Миханів Микола, стрілець УГА. Нар. в селі Біле, пов. Перемишляни. Помер на тиф в польським полоні в Берестю Литовським.

(Бучок Іван, стрілець УГА. Франція.)

Мельник Яким, стрілець УГА. Родом зі села Якубова Воля — Дрогобич. Згинув в часі утечі з польського полону.

("Літ. Ч. К.", ч. 9, ст. 22, Львів 1934.)

Ромась Іван, вістун УГА. Нар. 1897 р. в Немирові—Рава руська. Як вояк 6-тої бригади попав в польський полон і в таборі у Вадовицях біля Кракова помер весною 1919 р.

(Скородинський Іван. Вінніпег—Канада.)

Триш Олекса, стр. УГА. Нар. в селі Устечко—Заліщики. Вояк скорострільної сотні (командант чет. Клим Стефанів) 1-го куреня, 10-тої бригади. Помер в польським полоні.

("Літ. Ч. К." ч. 10, ст. 16, Львів 1937.)

Вижиковський Степан, літ 32. Помер в польським полоні у Стшалкові.

Лунак Василь, літ 18. Помер в польським полоні в Ковлі.

Лещар Михайло, літ 20. Помер в польським полоні в Берестю Литовським.

Мандзій Микола, літ 32. Помер в польським полоні в Берестю Литовським.

Прокопів Гриць, літ 28. Старший десятник. Помер в польським полоні в Берестю Литовським.

Всі вони вояки 10-тої бригади зі села Чернихів, пов. Тернопіль. (Косовський Володимир. Торонто 1967, Канада.)

Агрес Нестор,

Базюк Никита,

Зварич Микола.

Всі вони три — це уродженці села Красносілці, пов. Збараж і вояки 1-го Подільського полку ім. С. Петлюри, померли в польським полону або у Львові або в Кракові.

("Літ. Ч. К.", ч. 7-8, ст. 24, Львів 1937.)

СТАРШИНИ УГА — ВЯЗНІ КОЖУХОВА

Бабій Франц, **Бирка**, **Волчук Михайло**, **Волчук Іван** (браття),
Вотава Карло, **Вязовський Марко**—сотник Дієвої Армії,
Габлинський—четар, **Гаванський**—четар, **Гарун Остап**—поручник,
Городинський—поручник, учитель з Самбірщини,
Городиський—хорунжий, інвалід на ногу, **Гордіюк**,
Гинилевич—сотник артилерії, браття **Гарболинські Микола і Петро**,
Дацків—поручник, **Дроздовський Володимир**—четар зі Самбора,
Дорн Соломон—розвідчик (жид), **Дворжак Франц**—розвідчик,
Дроздовський Володимир—четар, **Зельський Володимир**,
Ілюк Теофіль—поручник з Буковини, **Ільчук**, **Лушпінський Леонтій**
—хорунжий, **Лучак**—хорунжий, **Кантемір Юрко**—сотник з Буко-
вини, **Капко Михайло**—сотник, **Кекиш Степан**—сотник,
Колодницький Омелян—поручник з жінкою,
Кульчицький Зенон—хорунжий, **Купчанко**—сотник з Буковини,
Курдіяк Юрій—сотник суддя, **Мазяк Олекса**—поручник,
Максимець Іван, **Миронович Евстахій**—сотник, власник села
Обельниці біля Рогатина, **Метельський Василь**—сотник Нар. 1892 р.
в с. Метенів—Зборів. Командант 10-го куреня, 4-ої Золочівської
бригади, **Найда Олекса** з Буковини—поручник. **Николин**,
Нутман (жид), **Олійник Микола**—рахунковий четар,
Ортинський—четар жандармерії, **Остапчук Гнат**, **Прокіп Гнат**—
четар, **Прихідко Роман**, **Площанський Адольф**—ліквідуючий
поручник, **Саяк Михайло**—поручник і командант Військової Пові-
тової Команди в Камінці струміловій, **Свобода**, **Стадницький**,
Стасюк Іван, **Скорик Франц**, **Сірко**, **Рутгальтер Мозес** (жид)
Табак (жид), **Табора Степан**—сотник, **Топорович**,
Тимофійчук—четар, **Умриш Юліян**, **Фединський Гриць**—сотник
суддя, **Хаджай**—хорунжий, **Чернихівський Микола**—четар
(інвалід без руки). **Чубатий**, **Шпорлюк** і **Якобі Зигмунт**.

Цих всіх старшин УГА большевики при кінці квітня 1920 р. увязнили у Києві, вислали до концентраційного табору в Кожухові під Москвою. Звідци, 16-го червня 1920 р. вислали їх всіх до Архангельська з метою перевести на Соловки. Одначе той корабель ніколи не прибув до свого місця призначення, бо большевики з цілею затопили корабель на отвертім морю і в той спосіб загинуло біля 100 старшин УГА.

(Максимчук Іван—поручник суддя. Кожухів. Сторона 80. Видала “Червона Калина”, Львів 1930.)

(Енциклопедія Українознавства подає на ст. 1066, що всіх старшин вивезено з Києва біля 250 осіб, а загинуло на морю 217 осіб.)

Микитка Осип, генерал. Начальний Вожд УГА. Нар. 21. лютого 1878 р. в с. Зеленів, пов. Рогатин. Гімназію закінчив у Львові, а Кадетську Школу в 1902 р. у Відні. Як сотник австрійської

армії 7. січня 1918 р. став командантом Легіону УСС, а від грудня 1918 р. командував групою “Старе Село” під Львовом. В січні 1919 р. став командантом групи “Північ”, яка перетворилася згодом в 1-ий Галицький Корпус, на чолі якого брав участь в здобуттю Києва. Від 2. листопада 1919 р. до 10. лютого 1920 р. був Начальним Вождом УГА. В лютому 1920 р. увязнений більшовиками, які запропонували йому як в'язневі Кожухова команду над корпусом в Червоній Армії. Коли він цю пропозицію рішучо відкинув, більшовики в половині серпня 1920 р. розстріляли його в Москві.

(Максимчук Іван, поручник - суддя УГА. Кожухів. Ст. 80. Видала “Червона Калина”. Львів 1930 р.)

Ціріц Г., генерал четар. Шеф Генерального Штабу УГА. Нар. 15-го лютого 1872 р. в Сатмарі на Угорській Україні. З походження угорський українець. Дитячі літа перебув в Стрию, де його родичі мали власний дім. До гімназії ходив у Стрию і у Відні і тут в 1891 р. закінчив Кадетську Школу. Від 1900 р. служив при генеральнім штабі, а від 1911 р. при 96. галицькім піх. полку. В часі I-шої Світової війни був шефом штабу 29. піх. дивізії, а згодом шефом штабу 2-го корпусу. Від лютого 1919 р. служив як шеф генерального штабу і товариш військового секретаря при Д.С.В.С. у Станиславові. Від 2. листопада 1919 р. шеф штабу при Начальній Команді УГА. В лютому 1920 р. арештований більшовиками і відкинувши пропозицію служити в Червоній Армії, в серпні 1920 р. разом з генералом Микиткою в серпні розстріляний у Москві.

(Видання “Стрільця”, органу Галицької Армії. Начальні Вожди Галицької Армії. Камянець 1919 р.)

Горбачевський Сидір, хор. УГА. Нар. 15. грудня 1890 р. в Монастирських—Бучач. Розвідчий старшина 1-го Галицького Корпусу. Був за Збручем. Розстріляний Че Ка літом 1920 р. в дорозі з концентраційного табору в Кожухові на Соловки.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 9, ст. 21, Львів 1934.)

Наливайко Євген, пор. УГА. Родом з Помор'ян—Зборів. Студент прав на львівському університеті. Як поручник австрійської армії був два рази ранений в боях на італійському фронті, а як старшина рідної армії і командант сотні в 4-тій Золочівській бригаді був ранений в бою з поляками в Лисиничах біля Львова. За Збручем перебув тиф. Як в'язень концентраційного табору в Кожухові під Москвою, був знищений більшовиками в дорозі на Соловки.

(Наливайко Володимир. Каледж Парк Вудс, Мд., ЗДА.)

СТАРШИНИ УСС — ВЯЗНІ КОЖУХОВА

Горук Сень, сотник УСС, а згодом отаман УГА. Нар. 1873 р. в Снятині. Гімназію закінчив в Коломиї, а право студіював у Львові. Організатор Т-ва “Сокіл” і редактор тижневика “Руслан”. До Легіону УСС вступив 1914 р. як командант сотні, а потім командант куреня, відбув всю воєнну кампанію в Карпатах. В часі бою в с. Потутори 30. вересня 1916 р. попав в російський полон. В часі Листопадового Зриву був начальником штабу Генеральної Команди у Львові. В Д.С.В.С. був персональним референтом, а потім при Начальній Команді УГА. В квітні 1920 р. арештований більшовиками в Києві, вивезений до табору в Кожухові і по дорозі на Соловки загинув.

Іванчук Олекса, четар УСС. Нар. 1882 р. в с. Ілинці—Снятин. До Легіону УСС вступив 1914 р. Старшина Збірної Станиці УСС у Львові. Як вязень Кожухова, по дорозі на Соловки, загинув в червні 1920 р.

Іванчук Володимир, хор. УСС. Брат Олекси. Нар. 1894 р. в с. Ілинці—Снятин. До Легіону УСС вступив 1914 р. Відбув всю польську і московську визвольну війну. Як вязень Кожухова, по дорозі на Соловки, загинув в червні 1920 р.

Голинський Василь, хор. УСС. Нар. 14. травня 1895 р. в с. Баня—Березів, Печеніжин. До Легіону УСС вступив 1914 р. Був за Збручем і як вязень Кожухова зліквідований більшовиками в червні 1920 р.

Мулик Ярослав, хор. УСС. Нар. в с. Залуква біля Галича. До Легіону УСС вступив 1914 р. Перебув всю польську і московську визвольну війну. Був за Збручем і тут в червні 1920 р. як вязень Кожухова зліквідований більшовиками.

Слобода Тадей, хор. УСС. До Легіону УСС вступив 1914 р. Старшина Збірної Станиці УСС у Львові. Був за Збручем. Загинув як вязень Кожухова в червні 1920 р.

Цяпка Іван, сотник УСС. Нар. 1884 р. в с. Хишевичі—Рудки. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети УСС в 1914 р. а потім командант Будівельної сотні. Був за Збручем і як вязень Кожухова загинув по дорозі на Соловки в червні 1920 р.

Ясеницький Євген, хор. УСС. Нар. 1892 р. в Дрогобичі. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети УСС в 1915 р. Ранений 3-го вересня 1916 р. на Лисоні. Був за Збручем і як вязень Кожухова загинув по дорозі на Соловки в червні 1920 р.

СТАРШИНИ І СТРІЛЬЦІ УГА, ПОГИБШІ В ПОЛЬСЬКИМ ПОЛОНІ

Яросевич Іван, четар артилерії УГА. Нар. 1892 р. в с. Бордуляки—Радехів. Учитель народних шкіл. В перших днях листопада 1918 р. з одною пушкою типу старих гірських гармат брав участь в бою з поляками на Високому Замку у Львові. Командант 2-гої кінної батареї 6-го гарматного полку, в рядах якого перебув всю польську і московську війну. Як вязень табору в Тухолі, при спробі втечі, застрілений польською вартою 10. червня 1920 р. Польський вартовий зрадив плян втечі.

(“Жалібна Книга”, ст. 48, випуск перший і “Український Скиталець”, річник 4., ч. 4, (26), ст. 4, Йозефів 1923.)

Щепанський Володимир, четар УГА. Нар. 1896 р. в с. Фільварки малі — Броди. Помер 6. травня 1921 р. в Тухолі.

(“Жалібна Книга”, ст. 48, випуск перший.)

Кикоть Яків, хор. УГА. Нар. 1890 р. в с. Колодрібка—Заліщики. Помер 20. січня 1922 р. в Тухолі.

(“Жалібна Книга”, ст. 23, випуск перший.)

Мигаль Гриць, стрілець 1-го Галицького Корпусу. Нар. 1891 р. Помер 12. вересня 1920 р. в Тухолі.

(“Жалібна Книга”, ст. 30, випуск перший.)

Скопик Гаврило, стрілець II-го Галицького Корпусу. Нар. 1893 р. Помер 2. липня 1921 р. в Тухолі.

(“Жалібна Книга”, ст. 39, випуск перший.)

Заввага від видавця: В часі ліквідації УГА в травні 1920 р. польська військова влада заслала до табору полонених в Тухолі на Поморю біля 750 старшин і около 400 підстаршин і стрільців.

До осені 1920 р. до часу коли вже почали полонених звільнювати з табору, втікло 175 старшин і понад 100 стрільців через Німеччину до Української бригади в Йозефові в Чехах.

Стефанишин Володимир, підхор. УСС. Нар. в селі Боднарів—Станиславів. До Легіону вступив 1914 р. Перебув всю военну кампанію в Карпатах. Ранений 28. червня 1915 р. в селі Семиківці коло Галича. Сотник і командант куреня київських С.С. Учасник Першого Зимового Походу в 1920 р. Командант куреня в 6-тій Січово - стрілецькій дивізії Дієвої Армії. Як учасник другого Зимового Походу згинув в бою з большевиками 6-го листопада 1921 р. під Коростенем.

(“Літ. Ч. К.”, ч. 5, ст. 17, Львів 1930.)

ПОГИБШІ СТАРШИНИ УСС ЗА ЗБРУЧЕМ

- Будзиновський Осип**, сотник УСС, народився в Станиславові, де закінчив гімназію, а правничі студії на університеті у Львові. Адвокатський кандидат. До Легіону УСС вступив 1914 р. і був командантом сотні, на чолі якої перебув всю військову кампанію на російському фронті в Карпатах і на широких полях Поділля. Був за Збручем в Чотирикутнику Смерти і тут помер на тиф осінню 1919 р. в Ялтушкові на Поділлі. (Тиктор Іван, четар УСС, Вінніпег, Канада, 1968).
- Владика Василь**, чет. 1-шої бригади УСС. До гімназії ходив в Рогатині. Був за Збручем і тут помер на тиф 1920 р. в Кам'янці. (Волицький В. На світанку 1918 р. Альманах "Гомону України" на рік 1968, ст. 74. Торонто—Канада.)
- Загаєвич Микола**, хор. УСС. Нар. в Яворові. До Легіону УСС вступив 1914 р. Перебув всю кампанію на російському фронті. Весною 1918 р. секретно прибув до Києва, вступив до куреня С.С. і як командант сотні впав в бою під Мотовилівкою 18-го листопада 1918 р. Похований на Аскольдовій могилі, над Дніпром. ("За Волю України", Збірник УСС. Ст. 464. Нью Йорк 1967.)
- Калина Андрій**, хор. УСС. Нар. 1895 р. в Колоколин - Рогатин. Гімназію закінчив в Станиславові. До Легіону УСС вступив в 1914 р., в рядах якого перебув всю визвольну війну. За Збручем, в 1920 р. був лектором в Комерційнім Інституті у Вінниці. Зліквідований большевиками. (Микитюк Дмитро — кол. УСС. Вінніпег — Канада.)
- Ковалик Тадей**, чет. УСС. Нар. 1895 р. в с. Далешева - Городенка. Активний діяч довоєнного т-ва "Січові Стрільці" у Львові. До Легіону УСС вступив в 1914 р. Як командант чети в сотні Мельника був ранений 3-го вересня 1916 р. на горі Лисоня. За Збручем зліквідований большевиками в 1920 р. ("За Волю України". Ст. 469.)
- Король Семен**, хор. УСС. Нар. 1892 р. в с. Чернів - Рогатин. Гімназію закінчив в Рогатині. До Легіону УСС вступив в 1914 р. За очайдушну відвагу як командант стеж в Карпатах був відзначений золотою медалею хоробрости. Перебув всю військову кампанію під Львовом. Як симпатик боротьбістів ув'язнений большевиками в липні 1920 р. в Тернополі і тут розстріляний. ("За Волю України", ст. 477.)
- Крлик Осип**, підхор. УСС. Нар. в Краківці, а замешкалий у Львові. До Легіону УСС вступив в 1914 р. Ранений в Листопадову Ніч у Львові. За Збручем зліквідований большевиками в 1920 р. (Микитюк Дмитро—кол. УСС. Вінніпег — Канада.)
- Радович Василь**, підхор. УСС. Нар. в Комарні. До Легіону УСС вступив в 1918 р., в рядах якого перебув всю визвольну війну. Був за Збручем і тут помер на тиф в 1919 р. (Утриско Осип. Комарянци в УГА. "Голос Комбатанта", ч. 5, ст. 22, Нью Йорк 1960.)

Семець Василь, підхор. УСС. Нар. 1890 р. в с. Шумячі - Турка. Гімназію закінчив у Львові. До Легіону УСС вступив в 1914 р. і в сотні Дідушка перебув бої в Карпатах. За часів Центральної Ради підпільно перейшов до Києва і був старшиною в курені С.С. Полят в бою з большевиками в Києві 28 січня 1918 р. Похований на Аскольдовій могилі над Дніпром. ("За Волю України". Ст. 463.)

Франко Петро, пор. УСС. Нар. 1890 р. в с. Нагуєвичі — Дрогобич як син письменника Івана Франка. До Легіону УСС вступив 1914 р. Командант чети УСС а потім сотні. Організатор легунської сотні в Краснім весною 1919 р. Був за Збручем і в Чотирікутнику Смерти пропав без вістки. (Микитюк Дмитро — кол. УСС. Вінніпег, Канада.)

Черник Федь, хор. УСС. Нар. в с. Якимчиці — Рудки. Гімназію закінчив в Перемишлі. До Легіону УСС вступив 1914 р. В р. 1916 командант сотні скоростріль. Герой в боях на горі Лисоня і в с. Потутори, де попав в російський полон. При київських С.С. організатор і командант сотні скоростріль. Впав в бою під Мотовилівкою 18-го листопада 1918 р. Похований на Аскольдовій могилі у Києві над Дніпром. ("За Волю України", ст. 470.)

Букида Дмитро, дес. УСС. Нар. 1897 р. в с.Красне — Золочів. До Легіону УСС вступив в 1914 р., в рядах якого перебув всю визвольну війну. Був за Збручем і тут помер на тиф в січні 1920 р. в Браїлові коло Жмеринки. (Тиктор Іван, четар УСС. Вінніпег 1967, Канада.)

МОГИЛА ПОРУЧНИКА АНДРІЯ ПАЛІЯ

Нар. 1 грудня 1893, помер 11 травня 1961 в Едмонтоні. Похований в Торонті, Канада.

Вітовський Дмитро, сотник УСС, а згодом полк. УГА. нар. 1887 р. в с. Медуха біля Галича. Гімназію закінчив в Станиславові, а право у Львові. Ініціатор і виконавець утечі Мирослава Січинського з тюрми “на Діброві” у Станиславові 1911 р. Адвокатський кандидат. Сотник Легіону УСС від 1914 р. Як командант сотні перебув всю воєнну кампанію в Карпатах, над Золотою Липою і Стрипою. Організатор укр. шкільництва на Волині в 1916 - 1917 рр. Провідник Листопадового Зриву у Львові і перший командант рідного війська в листопаді 1918 р. у Львові. Міністер Військових Справ ЗОУНР. По переході УГА за Збруч, як член делегації ЗУНР на Мирову Конференцію, вертаючи з Парижа, згинув 8 липня 1919 р. в літаковій катастрофі (літак загорівся). (Микитюк Дмитро — кол. УСС. Вінніпег, Канада, 1968).

Чучман Юліян, четар УГА (брат Сидора). Нар. в 1897 р. в Буську. Гімназію закінчив у Львові. В серпні 1914 р. при Легіоні УСС і як провідник “двадцятки” попав в російський полон і за спробу втечі з нього воєнний суд у Тернополі засудив його на 5 літ каторги біля Владивостока. За часів ЗОУНР був призначений до дипломатичної служби і, як адьютант полк. Вітовського, в поворотній дорозі з Мирової Конференції у Парижі, згинув в літакій катастрофі 8 липня 1919 р. на Шлеську. — Похований в Берліні. (Микитюк Дмитро — кол. УСС. Вінніпег, Канада, 1968).

ЗГИНУВ ПІД БАЗАРОМ

Єгер Ернст, сот. УГА. Німець родом з Буковини. Старшина 7-го гарматного полку, 7-мої Львівської бригади, в рядах якої перебув всю нашу визвольну війну з поляками і москалями. Був з УГА за Збручем. Як учасник Другого Зимового Походу під командою ген. Юрка Тютюнника розстріляний більшовиками (разом із 359 героями - вояками Дієвої Армії) о годині 11-тій перед полуднем в селі Миньки, під містечком Базар, Овруцького повіту на Житомирщині. На списку розстріляних під Базаром 359 героїв, ім'я і прізвище сот. Єгера є під числом 12. (Базар. Видання Укр. Воєнно-Історич. Т-ва у Каліші 1932 р.).

ЖАЛІБНА КНИГА

**ПОІМЕННИЙ СПИС ПОЛЯГЛИХ ЧЛЕНІВ У.Г.А.
У ВИЗВОЛЬНІЙ ВІЙНІ.**

Заходом і накладом Союзу Українських Інвалідів у Львові 1922 р.

Випуск 1-ший, сторін 48 і випуск 2-гий, сторін 32.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

Кожна капля тої крові
Ворогам на глум і злість,
Впаде ржою на окупи
І звена їх переїсть.
Р. Купчинський.

Пускаючи в широкий світ нинішнє видання “Жалібної Книги” мали ми на цілі передовсім увіковічнити пам'ять наших національних Героїв, котрі зложили на жертвеннику Неньки-України своє молодече життя. Як карні члени Української Галицької Армії, як вірні Сини України ішли в бій із піснею на устах і глибокою вірою в серці в повну перемогу нашої слушної справи. Серед найгірших злиднів в голоді і холоді будучи навіть в найбільш критичному положенні не опустили своїх рядів, не просили свого противника о помилування а навпаки, гордо піднявши в гору Український Національний Прапор, воліли радше голови свої покласти на полі Слави як Лицарі, чим соромом покритись і вертати в рідні сторони, як побіджені раби-невольники.

Як тяжкою була наша визвольна боротьба, так і великими мусіли бути жертви. Десятки тисяч молодого цвіту Українського Народу наложило головами. Ворожі кулі і страшна епідемія тифу прорідила значно ряди Української Галицької Армії — позбавляючи не одну родину дорогого члена. Нехай отже пам'ять про наших поляглих Оборонців не пропаде марно. Нехай мати своїм дітям і внукам розкаже про їхні героїські подвиги, а їхня посвята і саможертвенність для Народної справи хай буде вічним приміром грядучим поколінням.

Ми Українські Інваліди, як співтовариші Поляглих взяли на себе тяжкий обов'язок зладження їхнього поіменного спису. Праця не легка, коли візьметься на увагу брак яких небудь записок з тої області. Все ж таки по довгих трудах вдалося нам роздобути кілька метричних книг смерті, проваджених полевими духовниками Української Галицької Армії, як рівнож і записки деяких наших полевих шпиталів. Спис цей зладжений отже на підставі певних даних з точними датами, а навіть з поданням свідків смерті. В той спосіб зладжений спис має не лиш історично-пам'яткову, але і правничу вартість. Не одній особі стане нинішній спис в пригоді, чи то в справі спадковій, чи якій іншій, як прим. поновного подружжя.

Маючи на увазі ті дві вище наведені цілі, старалися ми по можливості подати всі найточніші дані, як місце, рік уродження, а рівнож місце, дату і свідків смерті даної особи, щоби тим легше оминути всякий сумнів що до ствердження тотожності даного небіжчика.

На разі видаємо перший випуск “Жалібної Книги”, а слідуєчі пригтовлюється вже до друку так, що в коротці появиться 2 й 3-й випуск того самого розміру, а випуск 4-й буде обіймати імена самих старшин УГА. Слідуєчі випуски будемо видавати в міру зібраного матеріялу, котрий сподіємося одержати з Великої України.

- Аксентій Кирило**, стр. XI. бригади. ур. 1899, Германівка, пов. Борщів. Помер 28. X. 1919 р. на тиф в Винниці. Свідки о. Іван Лебедевич.
- Антонишин Іван**, бул. стар. дес. пол. сторож. І.Г.К., ур. 1889 р., Банюнин, пов. Камінка струм. Помер 27. XI. 1919 р. на тиф. Винниця, свід. о. Іван Лебедевич.
- Андрусь Михайло**, стр. пекарня І.Г.К., ур. в Мальчицях, пов. Городок Ягай. Помер 3. III. 1920 р. на тиф в Винниці, св. о. Теофіль Чайківський.
- Андрушків Андрій**, стр. III. Г.К., ур. 1882 р., Підгородище, пов. Бібрка. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. др. Юда і др. Сприс.
- Атаманок Микола**, І.Г.К., ур. Джурків, пов. Городенка в 1884 р., помер 13. I. 1920 р. на чахотку в Грижниці, біля Гнівання, свід. о. Євген Гаврилук і др. Мик. Терлецький.
- Арменчук Володимир**, стр. II. Г. К., ур. Копачів, Київщина, помер 19. I. 1920 р. на тиф в Грижниці, біля Гнівання свідки як вище.
- Басараба Василь**, стр. VII. бриг., ур. 1897 р., Журавків, пов. Жидачів. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. др. Юда і др. Сприс.
- Баліцький Петро**, стр. VI. полк., II. Г. Корп., ур. 1899 р., Липиця гор., пов. Рогатин. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Батюк Михайло**, стр. II. бриг., ур. 1896 р., Сілець-Беньків, пов. Камінка стр., помер 24. IV. 1920 р. від гранати. Похований у Винниці. Свідки д-р Володимир Білозор.
- Бачинський Омелян**, одн. стр., харчовий склад 11 бриг., ур. 1901 р., Новий Самбір. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Теофіль Чайковський.
- Баранський Михайло**, стр. пол. сторож. I. Г. К., ур. 1898 р., Осердів, пов. Сокаль. Помер 14. I. 1920р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Банахович Гриць**, стр. сапер. сотн., ур. 1900 р., Блонів, пов. Самбір. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Баран Ілько**, віст. Народна Сторожа, ур. 1891 р., Підгородище, пов. Бібрка. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Багрій Михайло**, гарматчик, 11 бриг., ур. 18.97 р., Збора, пов. Калущ. Помер 12. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Лебедевич.
- БадУлий Петро**, стр. 8 бриг., ур. 1899 р., Бишки, пов. Бережани. Помер 27. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Ів. Лебедевич.
- Бедзель Остап**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р., Воля вел., пов. Чесанів. Помер 8. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці, біля Гнівання, свід. д-р Мик. Терлецький і о. Євген Гаврилук.
- Борецький Мілько**, стр. 4 бриг., ур. 1899 р., Зубів, пов. Тереховля. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Борлик Дмитро**, стр. бул. сотн. Н.К.А.Г., ур. 1900 р., Слобода золота, пов. Бережани. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Бенько Теодор**, стр. 2 бриг., ур. в Провалю. Помер 26. IV. 1920 р. від гранати, в Винниця, свід. д-р Волод. Білозор.
- Бегар Іван**, стр., харчовий обоз 9 бриг., ур. 1892 р., Сокирниця, пов. Гусятин. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Винниця, свід. о. Т. Чайковський.
- Бекерський Степан**, пушкар 6 гарм. полку, ур. 1896 р., Гологірки, пов. Золочів, помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бербеничук Танасій**, стр. 4 бриг., ур. 1899 р., Ключів, пов. Печеніжин. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Безкоровайний Юрко**, стр. II. Гал. Корп., ур. 1900 р., Ворвулинці, пов. Заліщики. Помер 17. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниця, біля Гнівая, свід. о. Ев. Гаврилук і д-р Мик Терлецький.
- Бігун Володимир**, стр. 13 етап. сотні, ур. 1900 р., Мартинів новий, пов. Рогатин. Помер 13. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Бойко Стефан**, стр. пол. лічн. ч. 2., ур. в Нараєві, пов. Бережани. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Білик Дмитро**, стр. IV. бриг., ур. 1900 р., Плиняни. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Білянський Іван**, стр. бул. сотн. Н.К.Г.А., ур. 1897 р., Торське, пов. Заліщики. Помер 6. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Біловус Ілько**, стр. I. Г. К., ур. 1889 р., Німшин, пов. Рогачин. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Білінський Стефан**, віст. I. Г. К., ур. 1896 р., Синевідсько, пов. Сколе. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Білінський Іван**, стар. стр. 6 бриг., ур. 1886 р., Людвиківка. Помер 18. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Бігун Пилип**, стр. пол. сторож. I. Г. К., ур. 1898 р., Хоростків, пов. Гусятин. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Білик Іван**, стр. Н.К.Г.А., ур. 1906 р. Лопатин, пов. Радохів. Помер 31. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чалковський.
- Білінський Олекса**, стр. I. Г.К., ур. 1902 р., Леженівка, пов. Скалат. Помер 19. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Лебедович.
- Бойко Федь**, стр. 2 бриг., ур. 1888 р., Сокирчин, пов. Городенка. Помер 26. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Білобрам і д-р Юда.
- Борунь Михайло**, стр. I. курінь скоростр., ур. 1895 р., Мужилів, пов. Підгайці. Помер 23. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Боберський Михайло**, віст. 3 бриг., ур. 1895 р., Узінь, пов. Станіславів. Помер 12. X. 1919 р. в Янові, свід. Білобрам і д-р Юда.
- Борщ Ілько**, стар. стр. І. Г.К., ур. 1896 р., Синевідсько нижне, пов. Сколе. Помер 4. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. др. Маковський і Котлярчук.
- Бойчук Гриць**, стр. обоз. 12 бриг., ур. 1893 р., Устечко, пов. Заліщики. Помер 10. I. 1820 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Боднарчук Іван**, стр., обоз 5 бригади, ур. 1897 р., Черляни, пов. Городок Ягайлон., помер 14. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Боньчук Іван.**, стр. 9 бриг., ур. 1890 р., Угровиця, пов. Тернопіль. Помер 6. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Богонюк Марко**, стр. 4 бриг., ур. 1890 р., Зазулів. пов. Золочів. Помер 7. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ботюк Іван**, стр. 7 бриг., ур. 1898 р., Голосків, пов. Товмач. Помер 8. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Борух Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р., Словіта, пов. Перемиляни. Помер 2. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бойчук Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1894 р., Заболотів, пов. Снятин. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф, Вітава коло Гнівання, свід. о. Мих. Юзвяк і д-р Шипайло.
- Бочан Ілько**, стр. II. Г. К., ур. 1886 р., Королівка, пов. Городенка, помер 20. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці, коло Гнівання.
- Бомко Осип**, стр. II. Г.К., ур. 1902 р., Утринів, пов. Підгайці. Помер 16. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці, коло Гнівання, свід. о. Е. Гаврилюк і д-р Мик. Терлецький.
- Брандман Льовер**, стр. вишкіл. І. Г.К., ур. 1892 р., в Бердичеві, Вел. Україна. Помер 3. XI. 1919 р. в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Брикин Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1901 р., Семаківці, пов. Городенка. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Брошко Семен**, стр. II. бриг., ур. 1897 р., Дунаїв, пов. Перемишляни. Помер 13. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бразій Іван**, стр. інтеднт. склад І. Г.К., ур. 1877 р., Селиска, пов. Яворів. Помер 8. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Фещак.
- Бліхар Гриць**, стр. 6 бриг., ур. 1900 р., Ярослав, помер 28. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Бурак Микола**, стар. стр. 3 бриг., ур. 1899 р., Дунів, пов. Заліщики. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Булик Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1887 р., Ольгівок, пов. Рава руська. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Бубела Іван**, стр. львівськ. курінь, ур. 1896 р., Потугори, пов. Бережани. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Бутенко Кузьма**, стр. Маріупольський полк, ур. 1899 р., Пологи, повіт Переяслав. Помер 18. I. 1920 р. на чахотку в Винниці.
- Булка Володимир**, стр. бул. сотня І. Г. К., ур. 1899 р., Олесько, пов. Золочів. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Буй Теодор**, дес. 7 бриг., ур. 1899 р., Яструбичі, пов. Сокаль. Помер 12. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бурнас Олекса**, віст. 7 бриг., ур. 1889 р., Горожанка вел., пов. Рудки. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бучовський Пилип**, стр. 6 бриг., ур. 1889 р., Туринка, пов. Жовква. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бурак Микола**, стар. стр. 3 бриг., ур. 1899 р., Дунів, пов. Заліщики. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Било Петро**, стр. чорноморська сотня, ур. 1901 р., Золотники, пов. Підгайці. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан і д-р Білозор.
- Бидловський Михайло**, стр. 2 гармат. полку, ур. 1897 р., Курівці, пов. Тернопіль. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Бжезінський Йосиф**, стр., технічна сотня І. Г. К., ур. 1886 р., Ферлиївка, пов. Золочів. Помер 30. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Василик Павло**, стр. пекарня І. Г. К., ур. 1892 р., Ліски, пов. Сокаль. Помер 30. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Василишин Стефан**, стр. 11 бриг., ур. 1898 р., Жидачів, пов. Городенка. Помер 16. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Фещак.
- Ваньчюра Іван**, стр. інтенд. склад, І. Г. К., ур. 1883 р., Шкло, пов. Яворів. Помер 27. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Василишин Петро**, стр. І. Г. К., ур. 1895 р., Сілець-Беньків, пов. Камінка стр. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Василишин Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р., Шершенівці, пов. Борщів. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Вавришин Петро**, стр. 5 бриг., ур. 1889 р., Мшанець, пов. Гусятин. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан і д-р Білозор.
- Венгер Гриць**, стр. 6 бриг., ур. 1896 р., Більче зол., пов. Борщів. Помер 18. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Великопольський Ілько**, стр. телефон. сотня, II. Г. К., ур. 1897 р., Лилихівка, пов. Городок Ягал., помер 11. X. 1919 р. в Янові, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Вербовий Прокіп**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1895 р., Махнів, пов. Рава руська. Помер 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Величенко Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1885 р., Босири, пов. Гусятин. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Вінтоняк Микола**, стр. I. Г. К., ур. 1897 р., Пнівє, пов. Надвірна. Помер 26. IX. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Вітів Дмитро**, стр. II. Г. К., ур. 1889 р. в Заболотові, пов. Чортків. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гніваня.
- Вішневський Ілько**, стр. 8 бриг., ур. в Бердичеві (Вел. Україна). Помер 7. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок д-р Юда і д-р Сприс.
- Вітницький Ангін**, стр. 9 бриг., ур. 1878 р. Ренів, повіт Зборів. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Бойт Степан**, стр. III. Г. К., ур. 1897 р. Сушиця, пов. Самбір. Помер 21. X. 1919 р. на чахотку в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Возняк Андрій**, стар. стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1886 р. Желехів малий, пов. Камінка стр., помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Войцінський Микола**, стр. 3 бриг., ур. 1900 р. Мартинів новий, пов. Рогатин. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Волянський Демко**, стр. I. Г. К., ур. 1897 р. Білій, пов. Чортків. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Волянський Гриць**, стр. 4 бриг., ур. 1899 р. Бичківці, пов. Чортків. Помер 9. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Вовк Михайло**, стр. обоз. 5 бриг., ур. 1897 р. Налуже, пов. Терєбовля. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Вовк Микола**, стр. 7 бриг., ур. 1888 р. Гүменець, пов. Львів. Помер 3. IV. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Вовк Гриць**, стр. харч. обоз 9 бриг., ур. 1899 р. Лужки, пов. Рава руська. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Вовк Левко**, стр. інтенд. I. Г. К., ур. 1894 р. Яблонівка, пов. Камінка струм., помер 29. XII. на тиф в Винниці.
- Вороблевський Іван**, стр. Н.К.Г.А., ур. 1899 р. Яксманичі, пов. Перемишль. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Войтахович Тимко**, стр. 6 бриг., ур. 1893 р. Ляшки, пов. Ярослав. Помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Вурхо Василь**, пушкар 2-го гарм. полку, ур. 1898 р. Підпаловичі, пов. Львів. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Вишинський Дмитро**, стр. I. Г. К., ур. 1893 р. Підсоснів, пов. Бібрка. Помер 25. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Винник Дмитро**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Вілки мазовецькі, повіт Рава руська. Помер 3. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.

- Гавришків Ярослав**, стр. пол. сторож., І. Г. К., ур. 1900 р. Ожидів, пов. Золочів. Помер 29. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гавришків Петро**, стр. 4 бриг., ур. 1897 р. Кадлубиска, пов. Броди. Помер 3. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Гаврищук Ілько**, пушкар 3 гарм. полку, ур. 1891 р. Кійданці, пов. Коломия. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гаврилюк Кость**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Гуштин, пов. Борщів. Помер 30. XII. 1919 р. у Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Гаян Микола**, полев. сторож, І. Г. К., ур. 1887 р. Шпиколоси, пов. Золочів. Помер 6. IV. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гаврис Теодор**, стр. І. Г. К., ур. 1889 р. Почани, пов. Золочів. Помер 21. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Ганьовський Дмитро**, стр. обоз. III. Г. К., ур. 1897 р. Улашківці, пов. Чортків. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гара Володимир**, булавн. стар. десят., ур. 1896 р. Белз, пов. Сокаль, помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гарасим Павло**, стр. 9 бриг., ур. 1897 р. Лавриків, пов. Рава руська. Помер 21. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Галич Михайло**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1898 р. Рожнів, пов. Снягин. Помер 17. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гасюк Петро**, десятник У. С. С., ур. 1890 р. Хмелівка, повіт Тереховля. Пом. 21. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гацевич Йосиф**, стр. III. бриг., ур. 1900 р. Берлоги, пов. Калущ. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гаврух Михайло**, стр. 2 бриг., ур. 1892 р. Кошляки, пов. Збараж. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Германюк Бартко**, стар. стр. пол. сторож, І. Г. К., ур. 1890 р. Нове село, пов. Жовква. Помер 9. 12. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Герман Іван**, стр. пекарн. І. Г. К., ур. 1883 р. Белз, пов. Сокаль, помер 6. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гевчук Гриць**, стр. 6 бриг., ур. 1894 р. Богдавівка, пов. Скалат. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Герасименко Теодор**, стр. І. Г. К., ур. 1894 р. Петропавлівка (Вел. Україна). Помер 23. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.
- Глушок Максим**, стр. 5 бриг., ур. 1901 р. Лапшин, пов. Бережани. Помер 27. XII. 1919 р. в наслідок рани в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Гладюк Василь**, стр. І. К. Г., ур. 1901 р. Хлівчани, пов. Рава руська. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Гладиш Антін**, стр. І. Г. К., ур. 1883 р. Панівці зелені, пов. Борщів. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Гладій Олекса**, стр. І. Г. К., ур. 1888 р. Говилів вел., пов. Гусятин. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.

- Гнатюк Максим**, стр. 5 бриг., ур. 1890 р. Ільковичі, пов. Сокаль. Помер 2. IV. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Шибига і Паук.
- Гнат Гриць**, стр. 1 бриг., ур. 1893 р. Борятин, пов. Мостиста. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гнатюк Михайло**, стр. I. Г. К., ур. 1900 р. Гаї старобродські, пов. Броди. Помер 31. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. сан. чет. Ярослав Рибак.
- Гнидик Іван**, стр. I. Г. К., ур. 1899 р. Сквятин, пов. Борщів. Помер 7. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Гніда Пилип**, стр. Інтед. склад: I. Г. К., ур. 1886 р. Корчмин, пов. Рава Руська. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Гнатюк Кость**, стр. I. Г. К., ур. 1887 р. Якторів, пов. Перемишляни. Помер 7. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Фещак.
- Горбатий Павло**, стр. II. Г. К., ур. 1900 р. Дегова, пов. Рогатин. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Голубець Гриць**, стр. 2 бриг., ур. 1901 р. Мальговичі, пов. Перемишль. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Городиловський Михайло**, стр. I. Г. К., ур. 1894 р. Золочів. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Голубінка Павло**, стр. I. Г. К., ур. 1899 р. Макунів, повіт Мостиська. Помер 27. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Горбачевський Антін**, стр. 14 бриг. ур. 1892 р. Залісе, пов. Чортків. Помер 20. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Голуб Осип**, стр. 2 бриг., ур. 1900 р. Гнильче, пов. Підгайці. Помер 11. X. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Голяк Іван**, стр. I. Г. К., ур. 1897 р. Водники, пов. Бібрка. Помер 3 X. 1919 на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Горбань Данило**, ур. 1868 р. Базова, пов. Жовква, помер 30. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Готра Степан**, вістун 10 бриг., ур. 1898 р. Зарудці, пов. Львів. Помер 1. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. I. Лебедович.
- Горошко Володимир**, стр., ур. 1899 р. Тернопіль. Помер 26. XI. 1919 р. на тиф в Вітані, коло Гніваня.
- Гамель Альфред**, стр., ур. 1909 р. Петроград. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гніваня.
- Гандзяк Дмитро**, стр., ур. 1898 р. Печеніжин. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці, коло Гнівання, свід. о. Євген Гаврилюк і д-р Микола Терлецький.
- Горбовий Андрій**, стр., ур. 1899 р. Косів. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гніваня, свід. о. Мих Юзвак і д-р Шипайло.
- Гринчишин Іван**, стр. 7 бриг., ур. 1876 р. Завадовичі пов. Городок Ягайлон. Помер 17. X. 1919 р. на тиф в Янові, свід. д-р Юда і Білобран.

- Грабар Іван**, стр. Ч. У. Г. А., ур. 1894 р. Посухів, пов. Бережани. Помер 7. V. 1920 р. на дизентерію в Винниці, свідок д-р Маковський, М. Гузіль.
- Грузинь Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1901 р. Монастирище, повіт Умань (Вел. Україна). Помер 12. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Грицай Микола**, бул. стар. дес. Пол. стор. Н.К.Г.А., ур. 1880 р. Ліски, пов. Сокаль. Помер 29. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гриневич Іван**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Олесько, пов. Золочів. Помер 22. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Григорук Василь**, стр. 3 бриг., ур. 1899 р. Старуня, пов. Богородчани. Помер 5. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Григорчук Мирон**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Зозівка, пов. Липовець, Київщина. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гребінь Панас**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. Бисприк, повіт Сквира, помер 17. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Грабовський Василь**, віст. 3. гарматний полк. ур. 1888 р. Печеніжин, пов. Коломия. Помер 11. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Граничка Павло**, вістун І. Г. К., ур. 1893 р. Гриня, пов. Золочів. Помер 10. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Грисяк Василь**, стр. 11 бриг., ур. 1891 р. Головецько, пов. Стар. Самбір. Помер 8. I. 1920 р. на сипний тиф в Грижниці.
- Грицина Теодор**, стр. 14 бриг., ур. 1901 р. Тернопіль, вул. Глиняна. Помер 15. I. 1920 р. на дизентерію, похований в Грижниці.
- Гриник Гриць**, десят. 14 етапна сотня, ур. 1892 р. Дрогобич, помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гудим Гриць**, стр. II. бриг., ур. 1898 р. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Гуменюк Данило**, стр. І. Г. К., ур. 1887 р. Лисиничі, пов. Львів. Помер 3. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський — Котлярчук.
- Гусяк Михайло**, стр. залізно-дорож. курінь, ур. 1901 р. Ворвулівці, пов. Заліщики. Помер 9. X. 1919 на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гутник Семен**, стр. полев. сторож. І. Г. К., ур. 1899 р. Гумніска, пов. Жидачів. Помер 6. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Губчак Гринько**, вістун 10-та бригада, ур. 1885 р. Скоморохи, повіт Тернопіль. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гуцайло Гринь**, стр. пол. лічниця ч. 1, ур. 1896 р. Ясениця сільна, пов. Дрогобич. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок о. І. Лебедович.
- Гук Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Ульгівок, пов. Рава руська. Помер 18. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Гусак Теодор**, булавн. стар. десят. 7 бриг., ур. 1887 р. Рудники, пов. Жидачів. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гусар Василь**, стр. пол. личн. ч. 1, ур. 1898 р. Новосілка, пов. Підгайці. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гурилич Петро**, стр. І. Г. К., ур. 1885 р. Мита, пов. Турка. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гніваня.
- Гайовський Олекса**, одн. стар. стр. І. Г. К., ур. 1899 р. Ляшки, пов. Яворів. Помер 4. X. 1919 р. на дизентерію, в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гера Василь**, стр. II. Г. К., ур. 1896 р. Яворів, помер 26. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Гнип Дмитро**, вистун 2 бриг., ур. 1895 р. Доброводи, пов. Підгайці. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гольдбаум Давид**, десят. Інтендантура І. Г. К., ур. 1899 р. Золочів. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Гой Евген**, стр. 5 бриг., ур. 1900 р. Розджалів, пов. Сокаль. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Гой Михайло**, стр. 11 гармат. полк., ур. 1902 р. Бурштин, пов. Рогатин. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Гордашко Василь**, стр. 9 бриг., ур. 1897 р. Підвисока, пов. Снятин. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Грунтковський Кирило**, стр. обозна валка, ур. 1901 р. Підліски вел., пов. Львів. Помер 21. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Гросин Мортко**, стр. 1 бриг., ур. 1886 р. Миколаїв, губ. Херсонська. Помер 3.III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Грамен Михайло**, стр. 2 бриг., ур. 1898 р. Труханів, пов. Сколе. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Гулей Гриць**, стр. 3 бриг., ур. 1890 р. Городище королівське, пов. Бібрка. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Жеменко Петро**, легун. сотня ч. 1, ур. 1888 р. Балечі, пов. Мостиська. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Железка Прокопій**, стр. богунский полк, ур. 1892 р. Курники, пов. Яворів. Помер 28. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Жеграй Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Куклинці, пов. Зборів. Помер 28. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок о. І. Лебедович.
- Жеребецький Іван**, десят. 14 бриг., ур. 1877 р. Радимно, повіт Ярослав. Помер 25. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Жовтановський Дмитро**, стар. стр. 2 бриг., ур. 1890 р. Селиска, пов. Бібрка. Помер 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок о. І. Лебедович.
- Жовнір Михайло**, стр. 4 бриг., ур. 1883 р. Ферлеївка, пов. Золочів. Помер 27. IV. 1919 на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Жорніцький Петро**, стр. III. Г. К., ур. 1892 р. Крогулиць, повіт Гусятин. Помер 15. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Журавель Атаназій**, стр. 4 полк. II. Г. К., ур. 1900 р. Гальчин, повіт Житомир (Вел. Україна). Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Жук Гринь**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Малнів, пов. Мостиска. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Жуковський Петро**, пушкар, ур. 1903 р. Ніжанковичі, пов. Перемишль. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Животко Іван**, стар. стр. 10 бриг., ур. 1894 р. Охримівці, повіт Збараж. Помер 13. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Данилів Никола**, стр. пекарня II. Г. К., ур. 1895 р. Стриганці, пов. Бережани. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Олшевський і Котлярчук.
- Давидій Василь**, стр. 14 бриг., ур. 1882 р. Медведівка, пов. Бучач. Помер 22. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок д-р Юда і д-р Білобран.
- Дацюк Семко**, стр. 2 бриг., ур. 1897 р. Голосковичі, пов. Броди. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Даниляк Микола**, стр. II. Г. К., ур. 1883 р. Пуків, пов. Рогатин. Помер 10. I. 1920 р. на відмороження в Грижниці, свід. д-р Микола Терлецький, о. Євген Гаврилюк.
- Данидовський Яцко**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Буск, пов. Камінка Струм. Помер 20.. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Данилюк Роман**, пушкар, полк. С. С., ур. 1890 р. Красне, пов. Дубно, Волинь. Помер 12. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Дацишин Михайло**, стр. I. Г. К., ур. 1895 р. Накваша, пов. Броди. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Демковський Іван**, стар. дес. II. Г. К., ур. 1884 р. Ваньковичі, пов. Рудки. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання, свід. д-р Щипайло і д-р Юзвак.
- Депа Андрій**, стр. 8 бриг., ур. 1898 р. Мокряни, пов. Мостиска. Помер 11 I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Демців Микола**, стр. полев. лічниця ч. 1, ур. 1884 р. Строневиці, пов. Перемишль. Помер 10. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Демянюк Гриць**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Сороки, пов. Бучач. Помер 6. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Демчак Ілько**, стр. 6 бриг., ур. 1899 р. Переволочка, пов. Камінка струм., помер 6. I. 1920 на тиф в Винниці.
- Дембіцький Іван**, булавний стар. дес. I. Г. К., ур. 1887 р. Буськ, пов. Камінка струм., помер 3. I. 1920 р. на тиф в Винниці.

- Демчук Йосиф**, стр. телеф. відділу, III. Г. К., ур. 1897 р. Голубиця, пов. Броди. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Демчук Григорій**, стр. I. Г. К., ур. 1900 р. Острог, пов. Рівне (Вел. Україна), помер 21. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Демник Іван**, стар. стр. II. Г. К., ур. 1893 р. Лебедівка, пов. Богородчани. Помер 17. X. 1919 р. в Янові, свідки д-р Юда і д-р Білобран.
- Дворка Михайло**, стр. 6 бриг., 6 гар. полк, ур. 1882 р. Яворів. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Дідур Юрко**, стар. стр. народ. сторожа, ур. 1879 р. Васильківці, пов. Гусятин. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан
- Дмитришин Семен**, стр. II. Г. К., ур. 1898 р. Монастирець, пов. Самбір. Помер 14. I. 1929 р. на дизентерію в Грижниці.
- Дмитришин Петро**, саніт. полев. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. Сілець, пов. Сокаль. Помер 11. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Лебедович.
- Дмитрук Матвій**, стр. 2 бриг., ур. 1886 р. Голосків, пов. Товмач. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Докс Стах**, стр. II. Г. К., ур. в 1893 р. Чайковичі, пов. Рудки. Помер 15. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Дольний Петро**, санітар, полева лічниця ч. 1, ур. в 1892 р. Нараїв, пов. Бережани. Помер 18. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Домірецький Іван**, стр. I. Г. К., ур. 1897 р. Переволочне, пов. Золочів. Помер 18. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Дорош Іван**, стр. 6 бриг., ур. 1897 р. Милошовичі, повіт Львів. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Долішний Стефан**, стр. 9 бриг., ур. 1897 р. Нижнів, пов. Товмач. Помер 10. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Дроздовський Ізидор**, стр. 11 бригада, ур. 1895 р. Борщів, помер 23. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Дутка Петро**, стр. I. Г. К., ур. 1896 р. Яцківці, повіт Зборів. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Думик Іван**, стр. 9 бриг., ур. 188 р. Кривеньке, пов. Гусятин. Помер 28. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Дутко Роман**, стр. 9 бриг., ур. 1897 р. Селиска, пов. Яворів. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Дутчак Іван**, стр. 11-тий гарматний полк, ур. 1897 р., Петрилів, повіт Товмач. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Дуб Василь**, стр. I. Г. К., ур. в Лужках, пов. Ст. Самбір. Помер 23. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Дунелич Стефан**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Юськовичі, пов. Золочів. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.

- Дудка Петро**, пушкар 4-го гарматного полку, уродж. 1895 р. Буховичі, повіт Мостиска. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Дирда Гриць**, стрілець 1-ої бригади УСС. Нар. 1899 р. в селі Голгоче —Підгайці. Був за Збручем. Помер на тиф 10. жовтня 1919 р. у Винниці. Свідок о. Лебедович. (“Жалібна Книга”, Випуск 1-ий).
- Дячок Яків**, стр. Н.К.Г.А., ур. 1901 р. Угнів, пов. Рава руська. Помер 26. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Дяків Василь**, стр. пекарня І. Г. К., ур. 1893 р. Жужель, пов. Сокаль. Пом. 12. XII.. 1919 на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Дяків Микола**, стр. Технічна сотня ІІ. Г. К. Нар. 1895 р. Кудинівці, пов. Зборів. Помер 25. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Дякович Ярослав**, одн. стар. стр. І. Г. К., ур. у Львові. Помер 21. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Зарідкий Михайло**, стр. залізно - дорожна сотня ч. 1, ур. 1900 р. Викоти, пов. Самбір. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Завідовський Василь**, льотчик І. Г. К., уродж. 1893 р. Біла, повіт Тернопіль. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Заклинський Ярослав**, однорічний десятник І. Г. К., ур. 1893 р. Гвізд, повіт Надвірна. Помер 4. XI. 1919 р. на тиф у Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Задорожний Федь**, дес. жандарм 8 бриг., уродж. 1876 р. Голе Равське, пов. Рава Руська. Помер 3. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Загоруйко Іван**, стр. IX. бриг., ур. 1902 р. Ясенів, пов. Броди. Помер 2. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Зарудловський Василь**, булав. стар. дес. 11 гарм. полк., ур. 1885 р. в Підмихайлівці, пов. Рогатин. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Залукацький Стах**, стр. ІІ Г. К., ур. 1901 р. Попелі, пов. Дрогобич. Помер 12. I. 1920 р. на тиф у Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Захарко Іван**, стр. 4 бриг., ур. 1895 р. Славятин, пов. Підгайці. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Заяць, Харігон** стр. полев. шпиталь ч. 1/1, ур. 1898 р. Іванівка, пов. Скалат. Помер 22. IX. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. Фещак.
- Запоточний Теодор**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Шульганівка, повіт Чортків. Помер 13. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Золочівський Дмитро**, вістун І. Г. К., ур. 1899 р. Підлипці, повіт Золочів. Помер 16. I. 1920 р. на сипний тиф в Грижниці.
- Зварич Іван**, стр. ІІ. Г. К., ур. 1891 р. Нисмичі, пов. Рудки. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці.

- Зваречук Михайло**, стр. 6 гарм. полк. С. С., ур. 1898 р. Росівна, пов. Богородчани. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Зеленько Олекса**, стр. запасний кіш І. Г. К., ур. 1889 р. Вашківці, Буковина. Помер 19. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Золочівський Дмитро**, вістун І. Г. К., ур. 1899 р. Підлипці, повіт Золочів. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Земба Стах**, стр. 6 бриг., ур. 1897 р. Зелена, пов. Скалат. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Іванчук Петро**, стр. І. Г. К., ур. 1901 р. Монастирець, повіт Самбір. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Івашків Ілько**, стр. Г. К. Г. А., ур. 1909 р. Лука, пов. Золочів. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Івашків Онуфрій**, десят. полев. сторожа III. Г. К., уродж. 1891 р. Желехін, пов. Камінка струмілова. Помер 31. XII. 1919 р. на запалення легенів в Винниці.
- Іванюк Микита**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Годів, повіт Зборів. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Івашків Іван**, стр. II. Г. К., ур. 1896 р. Глібовичі, пов. Бібрка. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Іванюк Панас**, стр. сотня скорострілів 1/3, ур. 1898 р. в Калинівці, пов. Вашківці (Буковина). Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволівський.
- Івасюк Василь**, стр. телеф. сотн. І. Г. К., ур. 1899 р. Борців, помер 11. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Івасишин Роман**, стр. булавн. сотня 3 бриг., ур. 1900 р. Комарів, пов. Станиславів. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Іськів Роман**, стр. І. Г. К., ур. 1886 р. Клекотів, пов. Броди. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Ітишин Томко**, стр. III. Г. К., ур. 1896 р. Болахів, пов. Долина. Помер 22. XI. 1919 р. в Вітаві коло Гнівання.
- Ільків Михайло**, стр. II. Г. К., ур. 1897 р. Хмилева, пов. Залішки. Помер 6. I. 1920 р. в Ободівка, пов. Ольгопіль (Вел. Україна).
- Йовик Никола**, стр. 15 бриг., ур. 1895 р. Ваньковичі, повіт Рудки. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кашуба Михайло**, санітар пол. лічн. ч. 1, ур. 1888 р. Жовтанці, пов. Жовква. Помер 15. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кашуба Іван**, санітар полев. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. Жовтанці, повіт Жовква. Помер 19. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Канон Тимофей**, стр. 1 бриг., ур. 1899 р. Василівка. Помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Кабан Петро**, санітар полев. лічн. II. Г. К., ур. 1885 р. Заболотів, пов. Снятин. Помер 18. X. 1919 р. в Янові, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Карась Трофим**, стр. полев. шпит. ч. 2, ур. 1898 р. Потутори, повіт Бережани. Помер 19. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Сестра Якубова.
- Каспер Осип**, вістун 3 бриг., ур. 1890 р. Отинія, повіт Товмач. Помер 20. XII. 1919 в наслідок рани в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Капелюсь Іван**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1894 р. Поториця, повіт Сокаль. Помер 18. I. 1920 р., перестріл горла, в Винниці.
- Калинич Федір**, стр. 3 бриг., ур. 1899 р. Ветлин, пов. Ліско. Помер 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Калитчук Петро**, стр. 11 бриг., ур. 1896 р. Карлів, повіт Снятин. Помер 18. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Калакунь Іван**, стр. III. Г. К., ур. 1890 р. Ясениця, повіт Дрогобич. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Калинка Іван**, стр. II. Г. К., ур. 1899 р. Червятин, повіт Городенка. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Казічек Гринко**, стр. II. Г. К., ур. 1900 р. Дубановичі, повіт Рудки. Помер 13. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Кавецький Іван**, вістун III. Г. К., ур. 1895 р. Ліщин, повіт Бібрка. Помер 30. VIII., на тиф в Винниці.
- Кареляк Микола**, стр. 7 бриг., ур. 1894 р. Селиска, повіт Станиславів. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Караба Микола**, стар. дес. пек. I. Г. К., ур. 1886 р. Жовква. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Карасюк Гриць**, стр. 5 бриг., ур. 1891 р. Ліски, повіт Сокаль. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Каспар Осип**, стар. 3 бриг., ур. 1901 р. Книгиничі, пов. Рогатин. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кедик Іван**, десят. саніт. склад., II. Г. К., ур. 1888 р. Ременів, повіт Львів. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Керпикевич Гнат**, стр. 8 бриг., ур. 1890 р. Межигірці, повіт Станиславів. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Кернога Іван**, булав. стар. десят., 2 курінь, ур. 1886 р. Підберезці, пов. Львів. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кіс Василь**, стр. 7 бриг., ур. 1894 р. Керниця, повіт Городок. Помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кісіль Андрій**, стр. Технічна сотня 1. Г. К., ур. 1891 р. Глібів, повіт Скалат. Помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кіценько Семен**, стр. II. Г. К., ур. 1897 р. Рогатин. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.

- Кіндратів Іван**, стр. П. Г. К., ур. 1893 р. Закомаре, повіт Золочів.
Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кіналь Михайло**, стр. 9 бриг., ур. 1876 р. Лапчин, повіт Бережани.
Помер 3. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кішка Степан**, стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Голубець, повіт Дрогобич.
Помер 1. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Клочко Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1899 р. Станиславчик, повіт Радехів.
Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Клибан Гнат**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1887 р. Кунин, повіт Жовква.
Помер 30. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Коник Степан**, вістун 2 бриг., ур. 1900 р. Саночани, повіт Перемишль. Помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Котик Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1901 р. Соснів, повіт Підгайці. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Козакевич Степан**, стр. 6 гарм. полк., ур. 1900 р. Ганусівці, повіт Станиславів. Помер 3. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Колачек Андрій**, стр. 14 бриг., ур. 1898 р. Скварява, пов. Золочів.
Помер 19. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і сестра Якубова.
- Костецький Федь**, стр. І. Г. К., ур. 1900 р. Чернокінці, повіт Гусятин. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Кобзар Олекса**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Жизномир, повіт Бучач. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Ковба Михайло**, стр. 3 бриг., ур. 1897 р. Путьягниці, повіт Рогатин.
Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Космина Гриць**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Черче, повіт Рогатин. Помер 22. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Козачук Семен**, стр. полев. лічн. ч. 1, ур. 1894 р. Барані Перетоки, повіт Сокаль. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Кобилянський Кость**, стр. І. Г. К., ур. 1893 р. Балта. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Корбутьяк Юрко**, вістун 5 бриг., ур. 1888 р. Балинці, пов. Коломия.
Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Білосор, о. Зволінський.
- Козіла Михайло**, стр. 9 бриг., ур. 1896 р. Волчани, повіт Сокаль.
Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. сан. четар Рибак і о. Г. Зволінський.
- Комар Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Бережанка нова, повіт Борщів.
Помер 1. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Г. Зволінський.
- Колодницький Карло**, стр. І. Г. К., ур. 1891 р. Котівка, повіт Гусятин. Помер 25. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Колясса Іван**, стр. 6 бриг., ур. 1892 р. Угнівець, повіт Яворів. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Костишин Янко**, стр. Телефонічна сотня, ур. 1887 р. Псари, повіт Рогатин. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Коморовський Василь**, вістун, лет. сотня ч. 1, ур. 1888 р. Тиборівка, пов. Броди. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Корчак Іван**, стр. 11 бриг., ур. 1900 р. Сапогів, повіт Борщів. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ковальчин Микола**, вістун II. Г. К., ур. 1890 р. Болахівці, повіт Дрогобич. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Кобель Йосиф**, стар. стр. 6 бриг., ур. 1897 р. Жабень, повіт Зборів. Помер 12. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Коберницький Андрій**, стр. I. Г. К., помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.
- Король Лука**, стр. полев. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. Ператин, повіт Радехів. Помер 17. XI. 1919 р. на гангрину в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Коцюлима Володимир**, стр. 13 етап. сотня, ур. 1901 р. Нагірянкa, пов. Чортків. Помер 23. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Костюк Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1891 р. Сілець-Беньків, повіт Камінка струм., помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Косімський Карло**, стр. 13 етап. сотня, ур. 1889 р. Мушкатівка, повіт Борщів. Помер 10. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Козак Микола**, стр. сапер. сотня II. Г. К., ур. 1889 р. Плавуча вел., пов. Бережани. Помер 8. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Козак Степан**, вістун, жандарм III. Г. К., ур. 1895 р. Ханачівка, пов. Перемишляни, помер 30. XII. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. д-р Білозор.
- Козак Михайло**, стр. I. Г. К., ур. 1897 р. Завалів, пов. Підгайці. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Коваль Гриць**, стр. залізнодорожний курінь, урод. в Задвірю, повіт Перемишляни. Помер 18. X. 1919 р. в Яневі, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Коваль Василь**, стр. II. Г. К., ур. 1900 р. Ладанці, повіт Перемишляни. Помер 19. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Коваль Дмитро**, стр. сапер. сотня 5/III, ур. 1897 р. Поляни, повіт Ліски. Помер 21. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Костинюк Федь**, стр. 2 бриг., ур. 1888 р. Дзвиняч, повіт Заліщики. Помер 9. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Когут Степан**, кінна сотня 5-тої бригади, ур. 1891 р. Верхобуж, повіт Золочів. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук.
- Когут Михайло**, стр. III. Г. К., ур. 1897 р. Тустановичі, повіт Дрогобич. Помер 30. VIII. 1919 р. в Винниці.
- Когут Гнат**, стр. телеф. сотня I. Г. К., ур. 1891 р. Зіболки, повіт Жовква. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Білозор.
- Ковалюк Яків**, стр. II. Г. К., ур. 1896 р. Зарванці, повіт Винниця (Вел. Україна). Помер 8. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Ковалюк Дмитро**, десят. полев. сторож. Н. К. Г. А., ур. 1894 р. Побужани, пов. Камінка струм., помер 4. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Ковальчук Степан**, стр. I. Г. К., ур. 1888 р. Зубків, повіт Сокаль. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітані коло Гнівання.
- Крилишин Микола**, стр. 11 бриг., ур. 1897 р. Миланичі, повіт Львів. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Крижанович Петро**, стр. 10 бриг., ур. 1900 р. Миколаїв, пов. Городок. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кріль Олекса**, віст. 4 бриг., ур. 1894 р. Помер 6. X. 1919 р. в Хмельнику, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Креміль Іван**, стр. запас. кіш. I. Г. К., ур. 1889 р. Бояни, повіт Жидачів. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Крушельницький Петро**, стр. 13 етап. сотня, ур. 1896 р. Колки, пов. Золочів. Помер 27. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан.
- Криса Іван**, пушкар 6 гар. полк., ур. 1901 р. Городиславичі, повіт Бібрка. Помер 8. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Кручкевич Дмитро**, стр. III. Г. К., ур. 1892 р. Буковець, пов. Турка. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Крип Іван**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1881 р. Утішків, повіт Золочів. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Кучер Гринь**, стр. 8 гарм. полк., ур. 1899 р. Синевідско нижне, повіт Сколе. Помер 13. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кучер Володимир**, стр. 9 бриг., ур. 1899 р. Романів, повіт Збараж. Помер 27. IX. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. I. Лебедович.
- Кузик Павло**, стр. 6 бриг., ур. 1895 р. Карлів, пов. Снятин. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Ольшевський і Котлярчук
- Куриш Ілько**, стр. 3 бриг., ур. Гнильче, пов. Підгайці. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Кубрин Іван**, стр. 3 бриг., ур. 1899 р. Зелена, повіт Надвірна. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кулик Іван**, стр. пек. І. Г. К., ур. 1889 р. Жовква, помер 23. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Кузьмин Петро**, стр. богун. полку, ур. 1897 р. Миколаїв (Вел. Україна). Помер 16. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Кушнір Іван**, хорунж. II. Г. К., ур. 1896 р. Купновичі, повіт Рудки. Помер 7. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Кирнарчук Юрко**, стр., ур. 1891 р. Надвірна, помер 20. XI. 1919 на тиф в Вітаві, к. Гнівання.
- Кирило Микола**, стар. стр., ур. 1888 р. Передільниця, пов. Добро-міль. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Кибан Гриць**, стр. 3 бриг., ур. 1897 р. Великополе, повіт Городок Ягайл. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кизима Іван**, стр. 4 бриг., ур. 1895 р. пов. Долина. Помер 15. X. 1919 р. в Янові, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Кирик Іван**, стр. 7 бриг., ур. 1900 р. Конюшків, повіт Броди. Помер 4. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Кунинець Андрій**, стр. 6 бриг., ур. 1881 р. Крехів, повіт Жовква, помер 13. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Куріпін Михайло**, десятн. Н.К.Г.А., ур. 1893 р. Вільховець, повіт Бережани. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Кузь Іван**, стр., ур. 1899 р. Коросне старе, пов. Львів. Помер 7. IX. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. Фецак.
- Куріляк Гаврило**, стр. 2 ескадр. 2 г. полк., ур. 1887 р. Іспас, повіт Коломия. Помер 12. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кунецький Юрко**, стар. стр. обоз. валка, ур. 1897 р. Вязова, повіт Жовква. Помер 21. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Кульчицький Михайло**, дест. полев. сторож. Н. К. Г. А., ур. 1890 р. Пишків, пов. Сокаль. Помер 29. XII. 1919 р. на дезинтерію в Винниці, свід. др. Янів.
- Кушнір Юстин**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Кушнірі, повіт Городок. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Курка Іван**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1887 р. Бірки янівські, повіт Львів. Помер 3. I. 1920 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Куць Василь**, стр. І.Г.К., ур. 1882 р. Бұкова, повіт Самбір. Помер 31. XII. 1919 р. на чахотку в Винниці, свід. д-р В. Білосор.
- Кульчицький Юліян**, однор. вістун 11 бриг., ур. 1895 р. Кульчиці, пов. Самбір. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.

- Ладич Іван**, стр. 14 бриг., ур. 1899 р. Завадка, пов. Калуш. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юра і д-р Сприс.
- Лазарович Василь**, віст. 4 бриг., ур. 1894 р. Березів Вижний, повіт Печеніжин. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Лащук Матвій**, стр. булав. сотн. II. Г. К., ур. 1887 р. Бучачки, повіт Коломия. Помер 6. X. 1919 р., пох. в Хмельнику, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Ладика Іван**, стр. 14 бриг., ур. 1897 р. Крехів, повіт Жовква. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Лавний Дмитро**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. в Новиці, пов. Радехів. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Лазарович Іван**, стр. III. Г. К., ур. 1888 р. Скварява стара, повіт Жовква. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ланцута Михайло**, стр. полява лічниця ч. 1, ур. 1897 р. Зелів, повіт Городок. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лебенецький Михайло**, стр. 11 бриг., ур. 1891 р. Петрів, повіт Городок Ягайл. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Леськів Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1898 р. Переволоки, повіт Бучач. Помер 18. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Теофіль Чайковський.
- Лехицький Хиритон**, стар. дес. 11 бриг., ур. 1893 р. Фредрипіль, пов. Перемишль. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лесів Василь**, стр. III. Г. К., ур. 1899 р. Довголука, повіт Стрий, помер 23. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лебедин Григорій**, стр. полев. сторож. I. Г. К., ур. 1898 р. Драбинівка. Помер 21. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Левкович Август**, стр. 6 бриг., ур. 1894 р. Плугів, повіт Зборів. Помер 10. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лемішка Андрій**, пушкар С. С., ур. 1896 р. Озірна, повіт Зборів. Помер 28. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лехів Гаврило**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Обертасів, повіт Золочів. Помер 24. IX. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Левандовський Іван**, стр. III. Г. К., ур. 1882 р. Вільшаниця, повіт Золочів. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Лігев Іван**, стр. II. Г. К., ур. 1878 р. Черче, повіт Рогатин. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.

- Лотоцький Теодор**, стр. II брига., ур. 1877 р. Скоморохи старі, повіт Рогатин. Помер 16. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Лотоцький Роман**, стр. запасн. піх. полк, ур. 1896 р. Острів, повіт Камінка струм., помер 18. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Лобур Маркс**, стр., 3-тої брига., ур. 1902 р. Гарбузів, повіт Зборів. Помер 5. X. 1919 р. на чахотку в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Логин Михайло**, стр. 4 брига., ур. 1897 р. Переволочна, повіт Золочів. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Литвин Василь**, ст. дест. пол. сторож. Н.К.Г.А., ур. 1885 р. Жовтавці, пов. Жовква. Помер 17. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Лукасевич Алексій**, однр. стр. Н.К.Г.А., ур. 1901 р. Сянік. Помер 27. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Лучин Федько**, стр. 3 брига., ур. 1898 р. Старуня, повіт Богородчани. Помер 24. I. 1920 р. на чахотку в Винниці.
- Лучишин Микола**, стр. 11 брига., ур. 1898 р. Сүшиця, повіт Стар. Самбір. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Лукіянчук Аморій**, стар. стр. 6 брига., ур. 1883 р. Вербівка, повіт Борщів. Помер 13. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Луцишин Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1900 р. Хватів, повіт Золочів. Помер 25. XI. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Любунь Михайло**, стр. ітенд. I. Г. К., ур. 1901 р. Плесківці, повіт Тернопіль. Помер 27. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ляхоцький Тимко**, стр. полев. сторож. 2 брига., ур. 1896 р. Слобідка болшовецька, пов. Рогатин. Помер 9. I. 1920 на тиф в Винниці.
- Лямпарт Тома**, стр. 4 брига., ур. 1891 р. Загемно, повіт Вадовичі. Помер 27. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Мартинюк Микола**, стр. I. Г. К., ур. 1889 р. Бабинці, повіт Рогатин. Помер 15. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Маслюк Михайло**, стр. 4 брига., ур. 1903 р. Підліски малі, повіт Львів. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Макух Теодор**, стр. 10 брига., ур. 1898 р. Піддубці, повіт Рава руська. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Маюс Артим**, стр. 14 брига., ур. 1892 р. в с. Сенечіл, повіт Долина. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. Юда і д-р Сприс.
- Мазур Михайло**, стр. 3 брига., ур. 1899 р. Бовшів, повіт Рогатин. Помер 6. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Макар Йосиф**, стр. харч. обоз. III. Г.К., ур. 1905 р. Нараїв, повіт Бережани. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.

- Миндзюк Іван**, дест. бронепотяг “Галичина”, ур. 1897 р. Щегівці, пов. Заліщики. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мартиник Петро**, стр. 6 бриг., ур. 1899 р. Зашків, повіт Львів. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Маслій Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1885 р. Мервиці, повіт Гусятин. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Мазур Михайло**, десятн. 5 бриг., ур. 1893 р. Гайворонка, повіт Підгайці. Помер 28. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Манчур Іван**, стр. 6 бриг., ур. 1893 р. Крехів, повіт Жовква. Помер 26. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Марків Антон**, стр. сотн. скоростр., ур. 1898 р. Чернелиця, повіт Городенка. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Макарик Теодор**, вістун полев. сторож. Н. К. Г. А., ур. 1896 р. Домашів, пов. Рава руська. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мадяра Франко**, стр. обоз. І. Г. К., ур. 1899 р. Турка, помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Матренчук Адам**, стр. II. Г. К., ур. 1899 р. Ланівці, повіт Борщів. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мавлів Микола**, стар. дес. 5 бриг., ур. 1888 р. Чортків. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, св. о. Георгій Зволінський.
- Маланчук Микола**, стр. 6 бриг., ур. 1897 р. Панівці, повіт Борщів. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. др. Білозор.
- Марущак Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Конотопи, повіт Сокаль. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маєвський.
- Мацьків Гнат**, стр. саніт. 9 бриг., ур. 1899 р. Орове, повіт Дрогобич. Помер 30. XII. 1919 р. на дизентерію у Винниці, свід. д-р Кочан.
- Маркович Петро**, стр. залізно-дорожна сотня, ур. 1900 р. Радич, пов. Турка. Пом. 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. др. Кочан.
- Макс Гриць**, стр. 9 бриг., ур. 1888 р. Шишківці, пов. Борщів. Помер 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Масекович Олекса**, стр. вістун II. Г. К., ур. 1882 р. Сервири, повіт Зборів. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, св. о. І. Лебедович.
- Мартинюк Степан**, стар. дес. 4 бриг., ур. 1890 р. Голотки, повіт Збараж. Помер 22. XII. 1919 р. на гангрину в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Масло Микола**, стр. полев. летун. сотня ч. 1, ур. 1900 р. Хмелиська, пов. Скалат. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Мадзюкевич Лука**, санітар. полев. лічн. ч. 1, ур. 1882 р. Угнів, повіт Рава руська. Помер 12. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Майструк Петро**, стар. стр. 6 бриг., ур. в Серафинцях, повіт Городенка. Помер 11. XII. 1919 р. на дизентерію в Винниці. свід. о. І. Лебедович.
- Мазник Дмитро**, стр. 9 бриг., ур. 1896 р. Пристань, повіт Жовква. Помер 5. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Матуняк Михайло**, вістун 7 бриг., ур. 1898 р. Красна, повіт Калущ. Помер 1. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Мартинюк Марко**, стр. І. Г. К., ур. 1895 р. в Куряниці, пов. Сквиря. Помер 26. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Макух Данило**, вістун 9 бриг., ур. 1893 р. Піддубці, повіт Рара руська. Помер 9. X. 1910 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Манько Михайло**, стр. пекарня І. Г. К., ур. 1900 р. Хоробрів, повіт Зборів. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Малащук Михайло**, дес. полев. сторож. І. Г. К., ур. 1884 р. Потелич, пов. Рава руська. Помер 3. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Магус Матвій**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Козаччина, пов. Борщів. Помер 26. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Матвійв Михайло**, стр. Обозна валка, ур. 1893 р. Кізілів, повіт Камінка струм., помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Макар Тимотей**, стр. III. Г. К., ур. 1882 р. Кошилівці, повіт Заліщики. Помер 20. XI. 1919 р. в Вітаві, коло Гніваня.
- Маркевич Іван**, стр. 14 бриг., ур. 1896 р. Сухостав, повіт Гусятин. Помер 8. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Матійчук Микола**, стр. 14 бриг., ур. 1900 р. Балинці, повіт Коломия. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Гридниці.
- Мастенко Гриць**, стр. І. Г. К., ур. 1900 р. Волощина, повіт Підгайці. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Мельник Іван**, стр. 3 бриг., ур. 1901 р. Стратин, повіт Рогатин. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Мельник Іван**, стр. 3 бриг., ур. 1896 р. Вільховець, пов. Бібрка. Помер 4. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Мельник Осип**, стр. 3 бриг. Ч. У. Г. А., ур. 1886 р. Залісе, пов. Бучач. Помер 23. IV. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Паук.
- Мельник Василь**, стр. полева лічниця ч. 2, Вільховець, повіт Березжани. Помер 4. IV., 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Паук.
- Медзяк Харігон**, стр. саніт. полев. лічн. ч. 1, ур. 1888 р. Обеліско, пов. Радехів. Помер 18. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мединський Лука**, дес. пол. стр. 9 бриг., ур. 1892 р. Олесько, пов. Золочів. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мельник Андрій**, віст. II. Г. К., ур. 1883 р. Дрогониже, пов. Золочів. Помер 7. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мединський Павло**, стар. дес. зал.-дорож. сотня, ур. 1882 р. Заріче, повіт Золочів. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.

- Мельник Федір**, дес. полов. шпит., ур. 1890 р. Горожанка, пов. Підгайці. Помер 1. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович
- Мерва Володимир**, стр. 11 бриг. Мечищів, пов. Бережани. Ур. 1901 р. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Медвідь Василь**, стр. 14 бриг., ур. 1896 р. Яблонів, пов. Рогатин. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Мовчан Михайло**, стр. 7 бриг., ур. 1896 р. Жиравка, пов. Заліщики. Помер 11. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Мовчан Іван**, стр. 8 бриг., ур. 1897 р. Бурштин, пов. Рогатин. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Моцний Тимко**, стр. 6 бриг., ур. 1897 р. Городище, пов. Бібрка. Помер 2. V. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Морикобила Іван**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Кожичі, пов. Львів. Помер 2. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Матрук Яків**, стр. обоз III. Г. К., ур. 1890 р. Ланчин, пов. Надвірна. Помер 21. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мойсей Степан**, стр. булав. сотн. Г. К. Г. А., ур. 1891 р. Зубрець, пов. Бучач. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мозіль Іван**, стр. полку Дорошенка, ур. 1898 р. Шляхтиницькі Курники, пов. Тернопіль. Помер 31. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Володимир Білосор.
- Мойсеїв Никифор**, стр. 5 бриг., ур. 1857 р. Красне, пов. Ямпіль. Помер 22. VI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Молдажан Антін**, стр., ур., 1898 р. Полонна, пов. Новгород волинський. Помер 8. I. 1920 р. в Грижниці.
- Муцка Іван**, стр., пол. лічн. ч. 1, ур. 1895 р. Марківці, повіт Товмач. Помер 20. IV. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Швага і Паук.
- Муха Яків**, стр. пол. стор. I. Г. К., ур. 1890 р. Волиця, пов. Жовква. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мудрик Василь**, стр. обоз. 6 бриг., ур. 1898 р. Кобильниця, пов. Яворів. Помер 30. I. 1920 р. на тиф і дизентерію в Винниці.
- Мукапеля Олекса**, стр. 5 бриг., ур. 1894 р. Городище, пов. Самбір. Помер 30. I. 1920 р. на тиф і дизентерію в Винниці.
- Музика Іван**, стр. 10 бриг., ур. 1891 р. Мацошин, пов. Жовква. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Мураль Іван**, стр. 8 бриг., ур. 1890 р. Байрів народовий, повіт Ліско. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Музика Іван**, стар. стр. ур. 1893 р. Цетуля, пов. Яворів. Помер Помер 11. I. 1920 р. на дезинтерію в Грижниці.
- Музика Іван**, ур. 1887 р. Баличі, пов. Мостиська. Помер 18. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Мушак Михайло**, стр. 7 бриг., ур. 1899 р. Бряза, пов. Долина. Помер 15. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Михайлюк Олекса**, стр. 4 бриг., ур. 1894 р. Березовичі, пов. Збараж. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці.

- Мих Андрій**, віст. 10 бриг., ур. 1886 р. Мервичі, повіт Жовква. Помер 13. X. 1919 р. на тиф в Янові, свід. д-р Юда і д-р Білобран.
- Мишишин Василь**, стр. III. Г. К., ур. 1882 р. Хлівчани, повіт Рава руська. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Митник Лука**, стр. санітарний склад ч. 1, ур. 1899 р. Годів, повіт Зборів. Помер 11. X. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Мищук Матвій**, стр. бронепотяг "Золочів", ур. 1893 р. Денесівка. Помер 13. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мисюра Михайло**, вістун 11 бриг., ур. 1898 р. Гарасимів, пов. Городенка. Помер 8. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Михайлюк Микола**, пушкар, 6 гар. полк., ур. 1890 р. Рунгури, пов. Печеніжин. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Мікулич Яків**, стр. полев. сторож. I. Г. К., ур. 1891 р. Яблониця, пов. Надвірна. Помер 7. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Микотин Василь**, стр. 6 бриг., ур. 1894 р. Угольна, пов. Долина. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Мицка Василь**, санітар полев. лічн. ч. 1, ур. 1896 р. Середопілля, пов. Радехів. Помер 20. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Лебедович.
- Миців Михайло**, стр. 7 бриг., ур. 1900 р. Тимкова, пов. Ліско. Помер 5. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Мисливчук Стефан**, стр. пекарня I. Г. К., ур. 1899 р. Шарпанці, пов. Сокаль. Помер 23. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Михайлюк Василь**, стр. 7 бриг., ур. 1897 р. : Новиця, пов. Калущ. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Милота Роман**, стр. обозна валка, ур. 1900 р. Погорільці, пов. Перемишляни. Помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Микитюк Микола**, стр. III. Г. К., ур. 1897 р. Ключів, повіт Печеніжин. Помер 11. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Михайлишин Дмитро**, стр. III. Г. К., ур. 1893 р. Ліски, пов. Коломия. Помер 12. I. 1920 р. в Грижниці.
- Настал Михайло**, стр. Інтенд. склад. I. Г. К., ур. 1901 р. Глядки, пов. Тернопіль. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Надибський Олекса**, полева жандармерія Н. К. Г. А., ур. 1896 р. Плесківці, пов. Тернопіль. Помер 16. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Наливайко Дмитро**, стр. пол. ліч. ч. 1, ур. 1899 р. : Пнів, пов. Надвірна. Помер 5. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Настин Іван**, стр. 8 бриг., ур. 1898 р. : Лисичинці, пов. Збараж. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.

- Нафус Микола**, стр. запасна лічн. ч. 1, ур. 1900 р. : Корінець, повіт Доброміль. Помер 8. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Нестриженко Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1888 р. в Вишиво, пов. Миріямполь. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Негалюк Василь**, стр. 7 бриг., ур. 1896 р. Раковець, пов. Богородчани. Помер 24. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Іван Лебедович.
- Непийвода Іван**, кінна сотня 1. Кінної бригади, ур. 1900 р. Сновидів, повіт Бучач. Помер 21. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Німий Іван**, стр. II. Г. К., ур. 1897 р. Базаринці, повіт Збараж. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Новаківський Роман**, однор. стр. 13 етап. сотня, ур. 1903 р. Микитинці, пов. Косів. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Нищук Михайло**, стр. 2-га бриг., ур. 1897 р. Грушка, пов. Станиславів. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Обрембальський Іван**, стр. I. Г. К., ур. 1896 р. : Новосілка, повіт Золочів. Помер 7. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Огібовський Яць**, стр. пол. ліч. ч. 1, ур. 1899 р. : Завидче, пов. Радихів. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Олійник Яким**, стр. II. Г. К., ур. 1901 р. Ласківці, пов. Бучач. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Олива Іван**, стр. 10 бриг., ур. 1900 р. : Радущ, пов. Рава руська. Помер 21. I. 1920 р. на червінку в Винниці.
- Олійник Емліян**, стр. муніц. валка I. Г. К., ур. 1897 р. Ніща, повіт Зборів. Помер 17. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Олійник Михайло**, ур. 1895 р. : Липиця, горішна, пов. Рогатин. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Онисько Михайло**, ур. 1899 р. : Махнівка, пов. Сокаль. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, к. Гніваня.
- Ориняк Василь**, стр. 7 бриг., ур. 1897 р. Погари, пов. Сколе. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Оримчук Іван**, стр. 14 бриг., ур. : Забава, пов. Радехів 1901 р. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Осьміловський Юрій**, стар. стр. 9 бриг., ур. 1901 р. : Карів, пов. Рава руська. Помер 11. XII. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Остапчук Тимко**, стр., ур. 1870 р. Вістра, повіт Бучач. Помер 17. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Ошенбрет Петро**, стр., ур. 1895 р. Бекердорф-Підгайці, помер 14. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.

- Охримович Петро**, стр. народн. сторожа, ур. 1896 р. Бібрка. Помер 18. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Охрим Степан**, пол. шпиталь ч. 1., ур. 1901 р. : Підкамінь, повіт Броди. Помер 10. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Озарук Евген**, стр., ур. 1896 р. Носів, повіт Підгайці. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Пашко Іван**, стр. харчовий склад Н. К. УГА., ур. 1896 р. Яворів. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Пасічник Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1893 р. Яргорів, пов. Бучач. Помер 13. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Паньків Юрко**, стр. І. К. Г., ур. 1895 р. Кінашів, пов. Рогатин. Помер 13. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Паньків Юрко**, стр. І. Г. К., ур. 1895 р. Кінашів, пов. Рогатин. Помер 14. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Пашак Стефан**, стр. II. Г. К., ур. 1902 р. Божиків, пов. Підгайці. Помер 25. XI. 1919 р. в Вітаві к. Гніваня.
- Павлів Максим**, стр. І. Г. К., ур. 1894 р. Ясенів, пов. Броди. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві к. Гніваня.
- Пасечник Грицько**, стр. 9 бриг., ур. 1892 р. Тарнавка, повіт Борщів. Помер 21. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Паламар Михайло**, стр. 4 бриг., ур. 1901 р. Гаї вел., пов. Тернопіль. Помер 21. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Павлюк Іван**, стр. 3-тої бриг., ур. 1886 р. Вербовець, пов. Косів. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Паньчишин Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Винники, пов. Львів. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Павличко Василь**, стар. стр. 8 бриг., ур. 1886 р. Яблівів, пов. Печеніжин. Помер 6. XX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Патько Семен**, дес. 11 бриг., ур. 1889 р. Ляцки завязані, пов. Рудки. Помер 19. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Павлик Володимир**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1900 р. Купче, повіт Камінка стр., помер 22. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Паньчишин Василь**, стар. стр. 6 бриг., ур. Несторівці, пов. Зборів. Помер 23. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Паламар Василь**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1885 р. : Мукане, пов. Радехів. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Паціян Іван**, стр. господар. відділ І. Г. К., ур. 1890 р. в Троппав (Шлеск). Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Пацевко Іван**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1900 р. Залізці, пов. Бібрка. Помер 15. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Паньків Іван**, стр. 3 бриг., ур. 1895 р. Ставчани, повіт Городок Ягайл, помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Паращук Олекса**, стр. 3 бриг., ур. 1884 р. † Виноград, пов. Товмач. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юра і д-р Сприс.
- Петровський Гарасим**, стр. І. Г. К., ур. 1900 р. Шманківці, повіт Чортків. Помер 18. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Перісний Федь**, стр. 3 бриг., ур. 1891 р. Городище, пов. Бережани. Помер 16. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Перена Василь**, стр. 9 бриг., ур. 1900 р. Скварява, пов. Золочів. Помер 6. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Петрик Семен**, стр. 9. бриг., ур. 1902 р. Виноград, пов. Товмач. Помер 7. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Петришин Ілько**, віст. II. Г. К., ур. 1895 р. Добровляни, пов. Заліщики. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці
- Петель Густав**, підхор. сапер. сотня 4/I, ур. 1899 р. Камінка струм., помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Петрик Стефан**, стр. 2 бриг. I. сотн. скоростр., ур. 1896 р. Товстенке, пов. Гусятин, помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський.
- Петрина Михайло**, стар. стр. 9 бриг., ур. 1899 р. Сарафинці, повіт Городенка. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Пелешко Василь**, стр. інтенд. I. Г. К., ур. 1882 р. Голе Равське, пов. Рава руська. Помер 24. III. 1920 р. на гангрину в Винниці.
- Підлужний Іван**, стр. 5 бриг., ур. 1895 р. † Новосілки, пов. Золочів. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Піндзор Олекса**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1899 р. Пронятин, повіт Тернопіль. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Плаксій Яким**, вахм. 2 кл. Нар. Сторожа, ур. 1889 р. Розтоки, повіт Косів. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Похила Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1886 р. Печари, пов. Товмач. Помер 18. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Понцак Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1901 р. Жабе, повіт Косів. Помер 12. I. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Полоцький Павло**, стр. 8 бриг., ур. 1892 р. Монастириська, пов. Бучач. Помер на дизентерію в Грижниці.
- Поварчук Федь**, стр. 10 бр., ур. 1899 р. Білі Ослави, пов. Надвірна. Помер 21. IX. 1919 р., наслідок рани, в Винниці.
- Побурко Володимир**, стар. стр., ур. 1893 р. † Завалів, пов. Підгайці. Помер 4. IX. 1919 р. в Винниці.
- Погорілець Дмитро**, стр. пекар. I. Г. К., ур. 1900 р. Могиляни, пов. Жовква. Помер 16. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Попович Петро**, стр. Н. К. Г. А., пол. сторож, ур. 1897 р. Базаринці, пов. Збараж. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Поповий Гриць**, стар. дес. пол. лічн., ур. 1892 р. Ракоболти, пов. Камінка струм., помер 17. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Поцурайко Петро**, стр. 9 бриг., ур. в Куликові, пов. Жовква. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан.
- Подляшецький Микола**, стар. стр. 2/II сотня скоростр., ур. 1898 р. Нагуєвичі, повіт Дрогобич. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці. Свідок д-р В. Білосор.
- Погріщук Павло**, стр. II. Г. К., ур. 1882 р. Капустниці, пов. Збараж. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Поддубний Сергій**, стр. I. Г. К., ур. 1880 р. : Славута, пов. Глухів (Вел. Україна). Помер 20. II. 1921 р. на тиф в Винниці, свід. о. Т. Чайківський.
- Поллат Микола**, стр. 5 бриг., ур. 1897 р. Тростянець, пов. Бережани. Помер 22. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Поцілуйко Антін**, стр. II. Г. К., ур. 1887 р. Яблонівка, пов. Камінка. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Полутренко Григорій**, стар. стр. Н. К. Г. А., ур. 1896 р. : Білобожниця, пов. Чортків. Помер 3. V. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Гузіль.
- Похмурський Кость**, кінна сотня I. Г. К., ур. 1902 р. Водники, повіт Бібрка. Помер 31. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Пранцер Олекса**, стр. курінь скоростр., ур. 1898 р. Соколівка, пов. Бібрка. Помер 20. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Прокопюк Юрко**, 11 бриг. гуцуль. курінь, ур. 1891 р. Ясенів, пов. Косів. Помер 28. IX. 1919 р. на дизентерію, свід. о. І. Лебедович.
- Прусак Василь**, стр. телеф. сотня Н. К. УГА., ур. 1897 р. Островець, пов. Тереховля. Помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Проць Микола**, стр. харч. склад 9 бриг., ур. 1889 р. : Щенятин, пов. Рава руська. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Прихідко Микита**, стар. стр. інтенд. I. Г. К., ур. 1888 р. : Жовтанці, пов. Жовква, помер 20. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Пришляк Петро**, стр. Н. К. Г. А., ур. 1895 р. Черче, пов. Рогатин. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Пристапа Сильвестер**, стр. II. Г. К., ур. Берлін, пов. Броди. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Ольшевський.
- Прус Яків**, стр. 9 бриг., ур. 1889 р. : Вільшаниця, пов. Золочів. Помер 30. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Пуцинський Іван**, стр. телеф. сотн. Н. К. Г. А., ур. 1901 р. Гутиска, пов. Жовква. Помер 31. X. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Пиріжок Антін**, стр. І. Г. К., ур. 1899 р. Доброводи, пов. Збараж. Помер 13. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Пиріжок Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Доброводи, пов. Збараж. Помер 29. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Пилипчук Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1901 р. Сокаль. Помер 10. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Пишинський Михайло**, стр. 6 бриг., ур. 1896 р., Станиславів. Помер 5. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Пиліщук Данило**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Олеша, пов. Товмач. Помер 18. IV. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Протас**, хор. УГА. Командант телефоністів і телеграфістів-студентів при Д.С.В.С. в Станиславові зимою 1919 р. На початку лютого 1919 р. скрито вбитий польським підпільником. (Інж. Ст. Кульчицький, хор. УГА. Старшинська Школа Звідомного Полку. Історія УГА. Том четвертий. Вінніпер 1968).
- Пятів Мендик**, стр. 2 бриг., ур. 1899 р. Тлусте, пов. Заліщики. Помер 12. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Расвіт Василь**, стр. 9 бриг., ур. с. Чехи, пов. Броди. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Рашинець Іван**, технічна сотня П. Г. К., ур. 1899 р. Плаве, повіт Сколе. Помер 28. IX. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Реслер Кароль**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1901 р. Тернопіль, помер 19. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Решетило Михайло**, стр. харч. обоз 3 бриг., ур. 1896 р. Угнів, пов. Рава рурська. Пом. 20. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда.
- Репецький Степан**, стр. П. Г. К., ур. 1898 р. Лапшин, пов. Бережани. Помер 30. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан.
- Редька Олекса**, стар. стр. І. Г. К., ур. 1897 р. : Новошин, пов. Долина. Помер 19. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ремізовський Волод.**, стр. 14 етап. сотня, ур. 1901 р. Підгайці. Помер 7. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Романишин Василь**, стр. 9 бриг., ур. : Посухів, пов. Бережани. Помер 18. XII. 1919 р. в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Романишин Федько**, віст. 6 гарматний полк, ур. 1883 р. Городиславичі, пов. Бібрка. Помер 6. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Рогайчук Кирило**, стр. І. Г. К., ур. 1894 р. Угринів, пов. Борщів. Помер 26. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан.
- Ромчин Степан**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1902 р. : Туря, пов. Радехів. Помер 2. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Романюк Микола**, стр. 9 бриг., ур. 1885 р. : Язловець, пов. Броди. Помер 23. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Романюк Федь**, стр. І. Г. К., ур. 1893 р. : Новосілки, пов. Рудки. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, в Вітаві, коло Гнівання.
- Рудий Павло**, стр. 9 бриг., ур. 1882 р. Чорнокінці, повіт Гусятин. Помер 1. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Г. Зволінський.
- Рудницький Гриць**, стр. пекарня. І. Г.К., ур. 1896 Туринка, повіт Жовква. Помер 10. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Риндяк Никола**, стр. 3 бриг. сот. скор., ур. 1896 р. Рівно, пов. Калущ. Помер 3. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свідок д-р Юда.
- Рись Демко**, стр. 6 бриг., ур. в Яворові. Помер 9. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Рик Василь**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1901 р. Лучинці, пов. Рогатин. Помер 1. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Г. Зволінський.
- Ряса Максим**, стр. 6 бриг., ур. 1899 р. : Любень, повіт Яворів. Помер 28. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Савчук Володимир**, стар. дес. 13 етап. сотн., ур. 1892 р. Угринів малий, пов. Заставна (Буковина). Помер 15. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Савчук Тома**, стр. 6 бриг., ур. 1891 р. Яворів. Помер 21. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Савчук Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1899 р. : Отинія, пов. Товмач. Помер 31. XII. 1919 р. на тиф, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Саламаха Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1891 р. Вістовичі, пов. Рудки. Помер 18. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Саган Олекса**, стр. від. І. Г.К., ур. 1891 р. Вербівчик, пов. Зборів. Помер 17. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Салига Іван**, стр. пол. ліч. ч. 1/І, ур. 1900 р. Баймаки, пов. Золочів. Помер 11. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Сатам Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Крехів, повіт Жовква. Помер 19. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві к. Гнівання.
- Саджениця Федь**, стар. стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Жовква. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Савула Михайло**, дес. пол. жандармерії Н. К. УГА., ур. 1882 р. Ріпчиці, пов. Дрогобич. Помер 12. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сагайдак Стах**, стр. У.С.С., ур. 1897 р. Лівчиці. повіт Жидачів. Помер на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Садовий Онуфрій**, дес. пол. сторожа III. Г. К., ур. 1891 р. Верещиця, пов. Городок. Помер 1. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Кирилович Зенон**, Однорічний курсант Стар. Школи в Коломиї. В часі відступу коломийської залоги 24-го травня 1919 р. за Дністер, вбитий скрито в білий день польською боївкою. (Інж. Ст. Кульчицький, хор. УГА. Стар. Школа в Коломиї. Історія УГА. Том четвертий. Вінніпег 1968).
- Савіцький Степан**, стр. 4. бриг., ур. 1898 р. Городиславичі, повіт Бібрка. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда

- Савка Петро**, стріл. І. Г. К., ур. 1900 р. : Ляшки, пов. Бібрка. Помер 6. IX. 1919 р. в Винниці.
- Свистун Петро**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Малашівці, повіт Тернопіль. Помер 8. X. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Сворода Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Скала, пов. Борщів. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Семанчук Микола**, стр. народ. сторожа, ур. 1883 р. Глубічок, пов. Борщів. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Семчишин Михайло**, стр. обоз 3 бриг., ур. 1895 р. Лісок, повіт Камінка струм., помер 27. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Сеньчук Василь**, стр. пекарня І. Г. К., ур. 1894 р. Золочів, помер 10. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Шибага і Паук.
- Семенків Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. : Мшана, пов. Городок. Помер 27. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід.: д-р Юда і д-р Сприс.
- Семенович Микола**, стр. 8 бриг., ур. 1902 р. Волиця деревлянська, пов. Камінка стр., помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Семенко Петро**, стр. 11 бриг., ур. 1899 р. Заставна, Букovina. Помер 22. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Сенів Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1887 р. Вербиця, повіт Бібрка. Помер 5. IV. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Сеник Михайло**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1899 р. Гряда, пов. Львів. Помер 21. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Семчин Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Воронів, пов. Рава руська. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Сенежакова Павліна**, сестра жалібниця, пол. лічн. ч. 1, ур. 1892 р. Товстоголови, повіт Зборів. Пом. 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сербан Степан**, поштовий урядник Н.К.Г.А., ур. 1875 р. Ляцке велике, пов. Золочів. Помер 14. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сенюта Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Стільсько, пов. Сокаль. Помер 14. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Семенович Василь**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Сілець-Беньків, пов. Камінка стр., помер 7. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сенишин Олекса**, віст. 3 бриг., ур. 1896 р. Хмелівка, пов. Богородчани. Помер 20. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Семеринка Степан**, стр. пол. шпит. ч. 1/І., ур. 1899 р. Пониква, пов. Броди. Помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сень Михайло**, стр. обоз. валка, ур. 1880 р. Двірці, пов. Жовква. Помер 20. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

- Сенів Василь**, стр. II. Г.К., ур. 1898 р. Верчани, повіт Стрий. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Сітко Михайло**, стр. I. Г. К., ур. 1890 р. : Росільна, пов. Богородчани. Помер 29. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Сікора Іван**, стр. 11 бриг., ур. 1893 р. Гусне вижне, повіт Турка. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Скаб Пилип**, стр. I. Г. К., ур. 1895 р. Скоби, пов. Рава руська. Помер 1. XII. 1919 р. в Винниці на тиф, свід. о. І. Лебедович.
- Слободний Максим**, стр. 9 бриг., ур. 1901 р. Лапшин, пов. Бережани. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Служала Данило**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Тенетиска, пов. Рава руська. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Г. Зволінський.
- Слободан Гриць**, пушкар 6 бриг., ур. 1888 р. Чесники, повіт Рогатин. Помер 28. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Слободян Семен**, стр. III. Г. К., ур. 1899 р. Гарасимів, пов. Городенка. Помер 12. I. 1920 р. на відмороження в Грижниці.
- Слободян Осип**, стр. 11 бриг., ур. 1897 р. Княждвір, пов. Печеніжки. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Смеречинський Василь**, стр. 1 бриг., ур. 1897 р. : Звиняч, повіт Чортків. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Смик Микола**, стр. I. Г. К., ур. 1883 р. Махнів, пов. Рава руська. Помер 20. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Смалюх Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1899 р. Зозівка, пов. Липовець, Київщина. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Смерека Іван**, стр. 1 кін. полк., ур. 1892 р. Завадка, повіт Калущ. Помер 27. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Смижук Микола**, стр. III. Г. К., ур. 1897 р. Черемхів, пов. Коломия. Помер 12. I. 1920 р. на відмороження в Грижниці.
- Соловецький Михайло**, стр. 3 бриг., ур. 1899 р. Васильківці, повіт Гусятин. Помер 4. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Совтис Ілько**, стр. II. Г. К., ур. 1895 р. Пашківка, повіт Чортків. Помер 14. III. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Паук.
- Сова Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1886 р. : Улицко, пов. Рава руська. Помер 20. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Сосюкало Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1899 р. Любеля, пов. Жовква. Помер 12. XI. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сокурів Гаврило**, стр. I. Г. К., ур. 1892 р. : Козятин, Вел. Україна. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Стричко Дмитро**, стр. 2 бриг., ур. 1898 р. Новоспасівка, повіт Маріупільський, Вел. Україна. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.

- Струк Михайло**, стр. 9 бриг., ур. 1893 р. і Копачинці, повіт Городенка. Помер 5. ІІ. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Сиваш і Паук.
- Стецейко Микола**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1895 р. Піддубці, повіт Рава руська. Помер 25. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Староїнський Олекса**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Гребенне, повіт Рава руська. Помер 15. ІІ. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Теофіл Чайковський.
- Стахів Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1901 р. Пилипче, повіт Борщів. Помер 15. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Стефанюк Степан**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Столпин, повіт Радехів. Помер 27. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Кочан.
- Струк Семен**, стр. 2 бриг., ур. 1899 р. Лисятичі, пов. Стрий. Помер 20. Х. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Стефанів Василь**, стр. телеф. Н. К. Г. А., ур. 1900 р. Русів, повіт Снятин. Помер 2. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сторонянський Василь**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1893 р. і Новосілки куданські, повіт Рава руська. Помер 20. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Стаськів Андрій**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. і Волосівка, пов. Зборів. Помер 10. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. Фещак.
- Стахів Луць**, стр. пол. шпиталь ч. 1, ур. 1898 р. Вашківці, повіт Зборів. Помер 10. ІХ. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Сторожук Петро**, стр. десятн. І. Г. К., ур. 1899 р. Сеньків, повіт Заліщики. Помер 11. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Стецишин Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. і Глещава, повіт Гусятин. Помер 13. І. 1920 р. в Грижниці.
- Струнчак Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1890 р. Іспас, повіт Коломия. Помер 13. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Сирватка Василь**, стр. 9 бриг., ур. в Улично, пов. Рава руська. Помер 20. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Симашин Михайло**, стр. булавн. сотня Н. К. Г. А., уродж. 1899 р. Гориславичі, пов. Мостиска. Помер 12. Х. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Сидір Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1894 р. Олексичі, повіт Стрий. Помер 24. ХІ. 1919 р. на тиф в Вітаві, к. Гнівання.
- Сидор Петро**, стр. ур. 1896 р. Ниновичі, пов. Сокаль. Помер 7. ІХ. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Сумик Августин**, стр. І. Г. К., ур. 1890 р. Олесько, повіт Золочів. Помер 19. ІІ. 1920 р. на чахотку в Винниці, свід. о. Т. Чайковський.
- Сумик Мирон**, стр. бул. сотн. І. Г. К., ур. 1898 р. Олесько, повіт Золочів. Помер 14. І. 1920 р. на тиф в Винниці.

- Сумик Володимир**, дес., ур. 1892 р. : Олесько, пов. Золочів. Помер 17. VIII. 1919 р., убитий кулею крісовою, пох. в Калинівці.
- Сяркевич Андрій**, стр. II. Г. К., ур. 1896 р. Бережани. Помер 23. IV. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Шивага і Паук.
- Татів Іван**, стр. 13 полк. III. Г. К., ур. 1900 р. Іванків, пов. Броди. Помер 13. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Таньчин Стефан**, стр. 11 бриг., ур. 1892 р. Гале, пов. Рава руська. Помер 21. I. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Таній Гриць**, стр. стар. 1. п. У.С.С., ур. 1889 р. Могильниця, повіт Тереховля. Помер 30. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Тарах Яків**, одн. вістун 9 бриг., ур. 1901 р. Львів. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Тарнавський Андрій**, стр. I. Г. К., ур. 1902 р. Скварява, повіт Золочів. Помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Тафійчук Василь**, стр. телеф. II. Г. К., ур. 1899 р. Ключів малий, повіт Печеніжки. Помер 13. XII. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Тарапацький Клим**, вістун I. Г. К., ур. 1897 р. Кальники, повіт Мостиска. Помер 11. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Табів Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1899 р. Лисятичі, пов. Стрий. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, к. Гнівання.
- Терех Михайло**, стр. 11 бриг., ур. 1901 р. : Сілець, повіт Сокаль. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Терпливець Іван**, стр. 3 бриг., ур. 1900 р. Різдяни, повіт Рогатин. Помер 18. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Тодорів Іван**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Товмачик, пов. Коломия. Помер 14. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Текирка Матвій**, стр. 9 бриг., ур. 1896 р. Хлівчани, повіт Рава руська. Помер 27. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Телевля Сильвестер**, стр. I. Г. К., ур. 1892 р. : Красноставці, повіт Збараж. Помер 24. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Теслюк Демко**, стар. стр. пол. почта I. Г. К., ур. 1888 р. Токи, повіт Збараж. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Ткачук Іван**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Ключів, повіт Печеніжин. Помер 16. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Тлумацький Андрій**, стар. дес. 9 бриг., ур. 1891 р. Ситківці, повіт Тернопіль. Помер 25. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Трохим Юрко**, стр. I. Г. К., ур. 1887 р. Тужилів, пов. Бібрка. Помер 18. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Тучек Дмитро**, стар. дес. 9 бриг., ур. 1897 р. Ходачків малий, повіт Тернопіль. Помер 8. I. 1920 р. на тиф в Винниці.

- Туречук Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1899 р. Підліски, повіт Мостиска. Помер 8. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Тубельський Теодор**, вістун 9 бриг., ур. 1892 р. Митилиця, пов. Броди. Помер 2. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Турчак Михайло**, стр. 3 бриг., ур. 1901 р. Русилів, пов. Бучач. Помер 16. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Турковський Стах**, стр. 11 бриг., ур. 1902 р. Рай, пов. Бережани. Помер 19. І. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Тунька Гнат**, стр. 11 бриг., ур. 1886 р. Берлоги, пов. Калуш. Помер 8. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Турянський Петро**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Чайковичі, пов. Рудки. Помер 18. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Тимчук Петро**, стр. Харчова валка 9 бриг., ур. 1880 р. Турка, повіт Коломия. Помер 26. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Тихоліз Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1900 р. Долина, повіт Товмач. Помер 23. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Тивонишин Андрій**, стр. 4 бриг., ур. 1888 р. Кізілів, повіт Камінка струм., помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Тишка Лейб**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1899 р. Броди, помер 4. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Тивоняк Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1900 р. Базар, пов. Чортків. Помер 11. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Урбан Михайло**, стр. 14 етап. сотня, ур. 1894 р. в Полтва, повіт Перемишляни. Помер 24. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Фарина Іван**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1895 р. Розджалів, повіт Сокаль. Помер 21. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Фаборський Михайло**, стр. II. Г. К., ур. 1883 р. Вербів, повіт Бережани. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві коло Гнівання.
- Федьчишин Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Оглядів, повіт Радеків. Помер 18. III. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Федорів Михайло**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1901 р. Ланівці, повіт Боршів. Помер 23. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Фесюк Василь**, стр. 6 бриг., ур. 1891 р. Жабе. пов. Косів. Помер 1. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Білозер.
- Федорук Микола**, стр. пол. пшитель ч. 1, ур. 1888 р. Кїйданів, повіт Бучач. Помер 29. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Федичка Прокіп**, стр. інтенд. І. Г. К., ур. 1892 р. Стебник, повіт Дрогобич. Помер 23. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Фельван Яків**, стр. 2 гарм. полк., ур. 1899 р. Усте, повіт Жидачів. Помер 17. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Федорчук Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1892 р. Островець, повіт Коломия. Помер 28. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, к. Гнівання.

- Фінкельштайн Ефреїм**, стр., інтендантура І. Г. К., ур. 1888 р. Тернопіль. Помер 18. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Фалковський Юліян**, стр., кінна сотня І. Г. К., ур. 1891 р. Яструбичі, пов. Сокаль. Помер 21. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Фіялка Йосиф**, стр. Господарська сотня І. Г. К., ур. 1886 р. Гошів, повіт Зборів. Помер 27. ІХ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід.: о. І. Лебедович.
- Флінта Володимир**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. : Токи, пов. Збараж. Помер 18. І. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Фрицишин Іван**, стар. дес., ур. 1887 р. Людвіківка, пов. Долина. Помер 15. І. 1919 р. на тиф в Грижниці, коло Гнівання.
- Фургала Дионізій**, санітар, І. Г. К., ур. 1890 р. Глиняни, пов. Перемишляни. Помер 18. Х. 1919 р. в Янові.
- Фурта Іван**, стр. пров'язтура І. Г. К., ур. 1895 р. Зарудці, повіт Львів. Помер 30. ІХ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Фурман Теодор**, ур. в 1880 р. в Устю єпископ.. пов. Борщів. Помер 22. ХІ. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.
- Хавалко Мартин**, стр. І. Г. К., ур. 1901 р. Лосяч, пов. Борщів. Помер 13. І. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Хома Гриць**, стар. десят. харчева валка, ур. 1889 р. Купновичі старі, повіт Рудки. Помер 24. Х. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Хміль Михайло**, стр. 11 бриг., ур. 1881 р. | Бурштин, пов. Рогатин. Помер 31. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. Вол. Білозор.
- Хибінь Яким**, стр., ур. 1883 р. Хохонів, пов. Рогатин. Помер 29. Х. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Храпливий Йосиф**, стр. Н. К. Г. А., булав. сотня, ур. 1891 р. Трибухівці, пов. Гусятин. Помер 9. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Хрупалик Іван**, стр. 5 бриг., ур. 1898 р. Буцики, пов. Скалат. Помер 6. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Царук Евстах**, стр. 10 бриг., ур. 1892 р. Тетевничі, повіт Радехів. Помер 4. ІІ. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Цетнарський Іван**, стр. І. Г. К., ур. 1888 р. Божиків, пов. Підгайці. Помер 24. ХІ. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.
- Ціпко Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Вільшаниця, пов. Золочів. Помер 29. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р В. Білозор.
- Цимбала Іван**, саніт. запорож. група, ур. 1885 р. Таврія. Помер 4. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Цьопа Никола**, стр. 5 бриг., ур. 1899 р. | Мелна, пов. Рогатин. Помер 18. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Цвірло Іван**, стр. 14 бриг., ур. 1901 р. Вірлів, пов. Зборів. Помер 16. І. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Цьопій Михайло**, стр. 6 бриг., ур. 1891 р. Вербівка, пов. Борщів. Помер 25. І. 1920 р. на тиф в Винниці.

- Чарнецький Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1899 р. Берлин, пов. Броди.
Помер 4. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Чабан Василь**, стр. ІІ. Г. К., ур. 1885 р. Підмонастирок, пов. Дрогобич. Помер 9. І. 1920 р. в Грижниці.
- Чайківський Ілько**, старший стр. 6 бриг., ур. 1895 р. Ладичин, повіт Тернопіль. Помер 30. І. 1920 р. на чахотку в Винниці.
- Чайла Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1892 р. Нагуєвичі, повіт Дрогобич. Помер 10. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Маковський і Котлярчук.
- Чамрак Михайло**, стр. 8 бриг., ур. 1883 р. Настащин, пов. Рогатин. Помер 31. Х. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Чепіль Петро**, стр. 2 бриг., ур. 1898 р. Березниця, пов. Ліско. Помер 13. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чеховський Дмитро**, стр. 5 бриг., ур. 1899 р. Острів, повіт Станіславів. Помер 9. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Чижик Прокіп**, стр. ІІІ. Г. К., ур. 1887 р. Корсів, повіт Броди. Помер 15. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чикіль Михайло**, стр. пол. шпиталь ч. 1/І, ур. 1898 р. Лавриків, повіт Рава руська. Помер 22. ІХ. 1919 р. на дизент. в Винниці.
- Чорний Пилип**, стр. 11 бриг., ур. 1897 р. Братківці, повіт Станіславів. Помер 24. ІХ. 1919 р. на дизентерію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Човган Гриць**, стр. 8 бриг., ур. 1880 р. Настащин, повіт Рогатин. Помер 16. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Чорний Кирило**, стр. І. Г. К., ур. 1884 р. Городниця, пов. Скалат. Помер 18. ХІ. 1919 р. на тиф в Синниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чорний Микола**, стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Дубовиця, повіт Калущ. Помер 21. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чухрій Михайло**, стр. 14 етапн. сотня, ур. 1900 р. Угринківці, повіт Заліщики. Помер 7. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чудик Кость**, стр. обоз. валка 5 полк., ур. 1887 р. Корчин, повіт Сколе. Помер 10. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чупик Михайло**, стр. 10 бриг., ур. 1900 р. Іспас, повіт Вижниця. Помер 4. ХІІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шах Петро**, стр. 10 бриг., ур. 1901 р. Жорницько, повіт Городок. Помер 10. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шапіщак Фердинанд**, стр. І. Г. К., ур. 1896 р. Пархач, повіт Сокаль. Помер 14. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Шафран Шмуль**, стр. Вишкіл І. Г. К., ур. в Бердичеві, Вел. Україна. Помер 15. ХІ. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Шак Гриць**, стр. 5 бриг., ур. 1899 р. Горбків, пов. Сокаль. Помер 22. ІІ. 1920 р. в Винниці, свід. Шивага і Паук.

- Шайноха Дмитро**, стр. Обозна валка І. Г. К., ур. 1888 р. Станіславів. Помер 11. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шафран Михайло**, стр. 6 бриг., ур. 1896 р. Яричів старий, пов. Яворів. Помер 17. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Швайка Іван**, стр. бропотяг "Галичина", ур. 1895 р.: Касперівка, повіт Бердичів, Київщина. Помер 25. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Швайнога Степан**, стр. 10 бриг., ур. 1883 р. Тисьмениця, повіт Товмач. Помер 3. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Шевчук Дмитро**, стр. полева жандармерія, ур. 1896 р. Камінка, пов. Долина. Помер 17. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шевчук Степан**, санітар 5 бриг., ур. 1884 р. Пересна, пов. Сокаль. Помер 3. X. 1919 р. на малярію в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шевчук Онупрій**, стр. І. Г. К., ур. 1900 р. Шепівці, повіт Борщів. Помер 3. X. 1919 р. в наслідок рани в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шевчук Михайло**, стр. пекар. І. Г. К., ур. 1901 р. Тернопіль. Помер 3. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шевчук Петро**, стр. харчівня обоз. 9 бриг., ур. 1882 р. Сокиринці, пов. Гусятин. Помер 10. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шелема Семко**, стр. відділ виздоров. І. Г. К., ур. 1893 р. Потелич, повіт Рава руська. Помер 17. IX. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Шкатула Ілько**, стр. інтенд., ур. в с. Увисля, пов. Гусятин. Помер 24. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шкриба Гринь**, стр., ур. 18. VII. 1889 р. Тлусте, повіт Борщів. Помер 18. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Шлигор Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1889 р.: Ліски, повіт Коломия. Помер 11. І. 1920 р. на відмороження, в Грижниці.
- Шмата Петро**, стр. 9 бриг., ур. в селі Кривеньке, пов. Гусятин. Помер 12. І. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шмиковський Волод.**, стр. саніт. склад. II. Г. К., ур. 1897 р. Розваж, пов. Золочів. Помер 6. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шовковий Іван**, стр. 2 бриг., ур. 1900 р. Печеніжин. Помер 16. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шовко Іван**, стр., ур. 1899 р. Викоти, повіт Самбір. Помер 10. І. 1920 р. на дизентерію в Грижниці.
- Шотлендер Яків**, однор. стар. стр. І. Г. К., ур. 1902 р. Броди. Помер 1. І. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Шпитко Іван**, стр. телеф. сотня Н. К. Г. А., ур. 1896 р. Стримба, пов. Надвірна. Помер 22. VI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шпирка Павло**, стр. І. Г. К., ур. 1897 р. Німшин, пов. Рогатин. Помер 17. І. 1920 р. на тиф в Грижниці.

- Шпондер Карпо**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1888 р. Сокаль. Помер 10. II. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. Шивага і Паук.
- Шпук Володимир**, стр. 11 бриг., ур. 1899 р. Зоротовичі, повіт Перемишль. Помер 9. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шпирикура Андрій**, стр. 9 бриг., ур. 1898 р. Корчів, повіт Рава руська. Помер 12. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шгинда Микола**, стр. 7 бриг., ур. 1896 р. : Баличі Зарічні, повіт Жидачів. Помер 29. XII. 1919 р. на дизентерію в Винниці.
- Шух Онуфрій**, міст. старшина Н. К. Г. А., ур. 1891 р. Розвадів, пов. Жидачів. Помер 27. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Чухрій Михайло**, стр. 14 етапн. сотня, ур. 1900 р. Угринківці, повіт Заліщики. Помер 7. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шустер Теодор**, вістун пол. лічн. ч. 1, ур. 1897 р. в Винниках, повіт Львів. Помер 4. I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Шурак Петро**, стр. 9 бриг., ур. 1900 р. : Дубе, повіт Броди. Помер 3. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. о. Георгій Зволінський.
- Шустер Дмитро**, стр. запасн. лічн. ч. 1, ур. 1901 р. в Винниках, повіт Львів. Помер 29. XII. 1919 р. на тиф в Винниці.
- Шибка Василь**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Яричів старий, пов. Львів. Помер 9. X. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Шинкарук Іван**, стр. II. Г. К., ур. 1898 р. Ганьківці, пов. Снятин. Помер 21. XI. 1919 р. на тиф в Вітаві, коло Гнівання.
- Щербан Василь**, пушкар 11 полк. артилерії, ур. 1897 р. Пшеничники, пов. Товмач. Помер .18 I. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Щербак Іван**, стр. 11 бриг., ур. 1901 р. : Довгомостиска, повіт Мостиска. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Хор. Мосяк Володимир і хор. Мельничук**, старшини з куреня пор. Дацкова Мих., 10 бригади УГА, в часі мобілізації молодих хлопців в селі на південь від Винниці, згинули в грудні 1919 р. від куль тих новобранців. (Островерха Михайло. Блиски і Темряви. 1918 - 1919 - 1920. Нью Йорк 1966).
- Яворський Стах**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Стинава, нижна, повіт Сколе. Помер 14. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Яворний Андрій**, стр. I. Г. К., ур. 1901 р. Зубрець, пов. Бучач. Помер 22. XI. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Яремків Микола**, стр. III. Г. К., ур. 1897 р. : Мартинів стар., пов. Рогатин. Помер 17. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Яремяк Іван**, стр. 11 бриг., ур. 1894 р. Підвисока, пов. Снятин. Помер 11. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Ярус Федір**, стр. 10 бриг., ур. 1891 р. Черляни, пов. Городок Ягайлонський. Помер 1. I. 1920 р. на тиф в Винниці, свід. д-р Володимир Білозор.

- Яремко Степан**, стр. 6 бриг., ур. 1901 р. Нагорнянка, пов. Бучач. Помер 13. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Яцина Атанас**, стр. пол. лічн. ч. 1, ур. 1886 р. Нивиці, повіт Радехів. Помер 11. II. 1920 р. на тиф в Винниці.
- Яцик Дмитро**, стр. І. Г. К., ур. 1898 р. Селиска, повіт Яворів. Помер 16. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Юнуляк Микола**, стр. 4 бриг., ур. 1893 р. Ясениця, пов. Дрогобич. Помер 31. X. 1919 р. в Винниці, свід. д-р Юда і д-р Сприс.
- Юськів Михайло**, стр. Технічна сотня II. Г. К., ур. 1896 р. Фрага, пов. Рогатин. Помер 24. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.
- Юрчишин Михайло**, стр. І. Г. К., ур. 1889 р. Оліїв старий, повіт Долина. Помер 10. I. 1920 р. на тиф в Грижниці.
- Юремяк Іван**, стр. кін. батер. ч. 4, ур. 1886 р. Підвисока, псв. Снятин. Помер 22. XII. 1919 р. на тиф в Винниці, свід. о. І. Лебедович.

ЖАЛІБНА КНИГА. ВИПУСК II. ЛЬВІВ 1922 р.

- Аксенчук Стефан**, Жизномир, пов. Бучач, помер 3. IX. 1919. р. Бересть Лит. Бугшопи.
- Антошків Ілько**, стр., Турівка пов. Скалат, ур. 1894, помер 1919. в польськiм полоні в Перемишлях.
- Антонів Франко**, Глубічок пов. Борщів, помер 29. VIII. 1919. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Андрушко Степан**, стар. стр. 7 бриг. інтенд., ур. 1894 . р. Колодруби, пов. Рудки, помер 26. XI. — 1919. в Винниці, св. др. Юда і др. Сприс.
- Андрушко Семен**, Заліщики, пом. 28. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Андручин Гнат**, Береги дол. пов. Ліско, пом. 17. VIII. 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Андрухів Гриць**, стар. стр., ур. в Переволочній пов. Золочів, помер 10. III. — 1920. в Летичеві на Україні.
- Антось Олекса**, Довжанка пов. Тернопіль, помер 25. VIII. — 1919. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Антонишин Олексій**, стр. 14 бриг. Глібовичі пов. Перемишляни, помер на тиф 16. XII. — 1919. р. Жмеринка, Вел. Україна, подав Митрополичий Ординаріят, Львів.
- Артим Василь**, кондуктор зі Станиславова, помер 1919. р. в Проскурові, подав А. Яцкевич, залізн. кондук., Стрий.
- Атаманчук Василь**, Микитинці пов. Косів, помер 26. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Барабаш Грицько**, Сухостав пов. Гусятин, помер 23. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бандура Дмитро**, Снович пов. Золочів, помер 22. II. 1920 р. в Чечельнику, пов. Ольгопіль, Поділля. Свідок підхор. Ольховий і булав. Гриньків.

- Басик Петро**, цивільний візник, ур. 1878. р. в Чистиліві пов. Тернопіль, пом. в пол. лічниці ч. 3. Вітава к. Гнівани, св. о. Мих. Юзвяк і др. Шипайло.
- Бакун Гриць**, Щепятин, пов. Рава руська, помер 29. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бабяк Василь**, стар. десятник, ур. в с. Ольхівці, пов. Сянік, помер 29. XII. — 1919 р. епідем. шпиталь в Глібові коло Нової Ушиці, подав команд. шпиталю І. Брич і студ. мед. Дубравка.
- Баран Ілько**, стр. ур. 1886. р. — Королівка пов. Городенка, помер 20. I. — 1920. р. на сипний тиф, подав о. Н. Гаврилюк і др. М. Терлецький.
- Бахівський Дмитро**, десятник, ур. 1891. р. в Трушевичах, пов. Доброміль, згинув 9. V. 1919. р. під час стежі в Грушатичах, пов. Перемишль, подав о. Ілля Гринишин в Грушатичах.
- Батіг Іван**, Красіїв, пов. Бучач, помер 28. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бабінський Антін**, Вільшаниця пов. Золочів, помер 24. VIII.—1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Барладів Павло**, Олексинці пов. Борщів, помер 29. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Барильчук Дмитро**, Конюшки пов. Рогатин, помер 25. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Балацький Теофіль**, Кїйданів пов. Бучач, помер в жовтні 1919. р. в Кракові (Домбе).
- Борейко Павло**, Пишківці, пов. Заліщики, помер 17. VIII. 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Багай Михайло**, Чернива, помер 2. IX. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Баньковський Пилип**, ур. в Плотичах вел. пов. Бережани, помер 29. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Баліх Іван**, Красів пов. Бучач, помер 28. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бабинюк Іван**, стр., ур. в Денисові пов. Тернопіль, помер 20. I. — 1920. р. епід. шпиталь в Глібові к. Нової Ушиці, св. І. Брич і студ. мед. Дубравка.
- Бей Микола**, Литвинів пов. Підгайці, помер 26. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Беків Степан**, Грушів пов. Дрогобич, помер 19. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бриш Василь**, стр. Скорострільна сотня 2 бриг., ур. в Яворові, повіт Турка, помер 19. XI. 1919 р. Полева Лічниця ч. 3. — Вітава к. Гнівани, св. о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Бричка Гнат**, Стинава нижна пов. Сколе, помер 28. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Брилиховський Пилип**, в Шершенівцях пов. Борщів, помер 23. VIII. 1921. р. Бересть Лит. (Бугшопи).

- Брусняк Андрій**, Загіре пов. Калущ, помер 29. VIII. — 1919 р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бреус Микола**, Славна пов. Зборів, помер 28. VIII. — 1919 р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Будь Василь**, вістун Нач. Команда Г. А., ур. 1891. р. Товсте, пов. Заліщики, помер 24. XI. — 1919. р. в Винниці, св. др. Юда і др. Сприс.
- Бурда Климентій**, Біла Полісся, помер 21. VIII. — 1919 р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бугинський Пилип**, Стінка пов. Бучач, помер 9. IX. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Бутин Василь**, Бурштин, пов. Рогатин, помер 25. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Булат Гриць**, стр. ур. Заліська Воля, пов. Ярослав, помер 9. I. — 1920. р. в епідемічному шпиталі в Глібові, к. Нової Ушиці, свідки кмдт. шпиталю І. Брич і студ. мед. Дубравка.
- Бурозуб Пилип**, Олексинці, пов. Борщів, помер 26. VIII. — 1919. р. Бересть Лит. (Бугшопи).
- Ванюха Ангін**, Іванівка, пов. Тереховля, помер 22. VIII.— 1919. р. Бересть Литовський (Бугшопи).
- Валотницький Микола**, Дрищів, пов. Бережани, помер 24. VIII. — 1919. р. Бересть Литовський (Бугшопи).
- Варазарун Панас**, Космач, пов. Печеніжин, помер 9. VII. — 1919. р. Бересть Литовський (Бугшопи).
- Варлам Іван**, Стриївка, пов. Збараж, помер 3. IX. — 1919 р. в Кракові (Домбе).
- Василенко Степан**, стр. 10 бриг., ур. 1899. р. — Решетилівка, пов. Полтава, помер 20. XI. — 1919. р. Вітава біля Гнівання, св. о. Михайло Юзвяк і др. Шипайло.
- Василенко Микола**, Лішня, пов. Дрогобич, помер 6. IX. — 1919. р. в Кракові (Домбе).
- Валка Михайло**, Данильче, пов. Рогатин, помер 24. VIII. — 1919. р. Бересть Литовський (Бугшопи).
- Ваврух Михайло**, стр. 8. бриг., ур. в Кошляках, пов. Збараж в 1892. р., помер 22. XI. — 1919. р. пол. лічн. ч. 3, Вітава к. Гнівання, св. о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Васьо Микола**, Ліско, помер 21. VIII. 1919. р., Краків (Домбе).
- Вапнюк Іван**, Шупарка, пов. Борщів, помер 20. VIII. 1919. р., Бересть Литовський (Бугшопи).
- Верхоляр Іван**, Мишківці, пов. Гусятин, помер 5. VIII. 1919 р., Бересть Литовський (Бугшопи).
- Вельган Іван**, Бучач, помер 3. IX. 1919 р., Бересть Литовський (Бугшопи).

- Вербовий Прокіп**, стр. інтенд. склад І. Гал. Корп., ур. 1895. р., Малехів, пов. Рава руська, помер 26. XII. 1919 р., Винниця, св. др. Юда і др. Сприс.
- Вендиш Іван**, стр., ур. 1885., Лисиничі, пов. Львів, 4 бригада, 2 курінь, помер 21. XI. 1919., Винниця, св. др. Юда і др. Сприс.
- Венгер Степан**, Заставче, пов. Підгайці, помер 28. VIII. 1919. р., Бересть Литовський (Бугшопи).
- Верхаляк Михайло**, Літятин, пов. Бережани, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський (Бугшопи).
- Вергун Семен**, Цеблів, пов. Сокаль, помер 27. II. 1920. р., Чечельник, пов. Ольгопіль, св. підхор. Ольховий і булавний Гриньків.
- Вігів Дмитро**, стр. вишкіл III. Г. К., ур. 1889 р., Заболотів, повіт Снятин, помер 25. XI. 1919. р., пол. лічн. ч. 3, Вітава б. Гнівання, св. о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Вільчинський Андрій**, У.Г.А., помер 31. VIII. 1919., 3-тий шпитальний відділ Бересть Литовський.
- Волянський Демко**, стр. 9 бриг., ур. 1897., Біла, пов. Чортків, помер 17. I. 1920., на сипний тиф, пол. лічн. ч. 3 Грижницьі к. Гнівання, св. о. Євген Гаврилюк і др. Микола Терлецький.
- Водник Михайло**, Рудники, пов. Жидачів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Волинюк Ілько**, Воля Мазурецька, пов. Тернопіль, помер 21. III. 1920 р., 3-тий шпитальний відділ Бересть Литовський.
- Войчишин Віктор**, Мільно, пов. Зборів, жандарм, помер 4. II. 1920. р. на тиф в Жмеринці, подав Митрополичий Ординаріят, Львів.
- Винник Панько**, Слобідка Джуринська, пов. Чортків, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гаврилків Петро**, стр. 4 бриг., 8 полк., ур. 1897., Кадллубиська, пов. Броди, помер 3. XI. 1919., Винниця, св. др. Сприс і др. Юда.
- Гайдамака Микола**, Колодіївка, пов. Скалат, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гайдук Петро**, Урмань, пов. Бережани, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Галабуд Микола**, Кобильниця волоска, пов. Яворів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Галищак Іван**, Рогатин, помер 26. VII. 1920., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Галяк Петро**, Рожанівка, пов. Заліщики, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Галушак Яцко**, Тетевчиці, пов. Радехів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гавлич Осип**, Семиківці, пов. Тернопіль, помер 12. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Ганиш Іван**, Ворона, пов. Товмач, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гарасимчук Яцко**, Лука, пов. Бучач, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ганнелль Альфред**, стр. III. Г. К., ур. 1900., Петроград, помер 24-го XI. 1919., в Вітаві к. Гнівання, свідки о. М. Юзняк і др. Шипайло.
- Галай Ілько**, Струтинь, пов. Рогатин, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гейна Іван**, Лазарівка, пов. Бучач, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Герасименко Теодор**, козак, ур. Петропавлівка 1894., помер на тиф в Вітаві к. Гнівання, св. о. М. Юзняк і др. Шипайло.
- Гіркий Петро**, Лука, пов. Городенка, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гладкий Гринь**, стр., Дуліби, пов. Стрий, помер 2. IV. 1920. на туберкульозу в Могилеві подільським, подав Митрополичий Ординаріят, Львів.
- Гірчиця**, залізничник з Тернополя, помер в р. 1919., в Жмеринці, подав А. Яцкевич, залізн. кондуктор в Стрию.
- Глодовяк Іван**, Білоберезка, пов. Косів, помер 13. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гнатиків Гринь**, Вербів, пов. Бережани, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гнатів М.**, з Янчина, пов. Перемишляни, помер 1. XI. 1919., в Приворотю, Поділля.
- Гнатківський Стефан**, стр., Стінка, пов. Бучач, помер 20. XII. 1918. в боях на Знесінню, подав о. І. Райтаровський, Сороки, пов. Львів.
- Гнатюк Василь**, Гермаківка, пов. Борщів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Глинський Петро**, стр. Н.К.Г.А., ур. 1895., Дашева, пов. Стрий, помер 2. XII. 1919., Винниця, свідки др. Юда і др. Сприс.
- Голинський Микола**, конд. зі Станиславова, помер 1919., в Сербенівцях, на Поділлі, подав А. Яцкевич, залізн. конд. Стрий.
- Голінатий Лукіян**, Жежава, пов. Заліщики, помер 6. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Гривнюк Павло**, народ. сторожа, Верхівці, пов. Гусятин, помер 12. I. 1920., Жмеринка, подав Митрополичий Ординаріят Львів.
- Грожда Мирон**, ст. дес., Василів, пов. Рава руська, помер 27. XII. 1919., епід. шпит. в Глібові коло Нової Ушиці, свід. кмдт. шпит. I., Брич, студ. мед. Дубравка.
- Грисяк Василь**, стр. XI. бриг., ур. 1891., Головецько, повіт Ст. Самбір, помер 8. I. 1920., Грижниці б. Гнівання, св. др. Мик Терлецький і о. Євген Гаврилук.
- Гурилич Петро**, стр., ур. 1885., Мита коло Турки, помер 19. XI. 1919., Вітава біля Гнівання, свідки о. Мих. Юзвяк і др. Шипайло.

- Гураль Онуфрій**, Дуліби, пов. Бібрка, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гуш Осип**, Іванівка, пов. Скалат, помер 3. X. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гушон Дмитро**, з Снятинщини, помер 31. X. 1919., 3-тий шпитальний відділ. Бересть Литовський.
- Гурбіль Іван**, Хлопівка, пов. Гусятин, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гулевич Олекса**, Золочів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гулів Микола**, Гарасимів, пов. Городенка, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гузда Василь**, Млинів, пов. Бережани, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Гузда Федько**, Покропивна, пов. Тернопіль, помер 8. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Данилюк Федь**, Пуків, пов. Рогатин, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Данько Федір**, Колодрібка, пов. Борщів, помер 30. I. 1920., Розділковий пункт, ч. 7.
- Дачук Степан**, Кұлачківці, пов. Коломия, помер 10. II. 1920., розділковий пункт ч. 7, подав Митрополічий Ординаріят, Львів.
- Данилюк Микола**, Конюхи, пов. Бережани, помер 22. VIII., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Данилович Василь**, Усте Зелене, пов. Бучач, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Данилко Олекса**, Добряни, пов. Стрий, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Дамчук Микола**, Коропець, пов. Бучач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Дацько Дмитро**, Підсоснів, пов. Бібрка, помер 17. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Дахів Степан**, Деренівка, повіт Тереховля, помер в жовтні 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Делевський Казимир**, Хлопівка, повіт Гусятин, помер 19. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Дякович Михайло**, Воробичі, повіт Дрогобич, помер 4. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Єджейко Михайло**, Хриплін, повіт Станіславів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Єремяк Іван**, стр. 2 бриг., ур. 1894., Підвисоке, повіт Бережани, помер 2. I. 1920., Грижниця к. Гнівання, св. Мик. Терлецький і о. Євген Гаврилюк.
- Жила Семен**, Павлів, повіт Радехів, помер 6. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Жуковський Іван, Бережани, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Жураковський Василь, телеграфіст, Вигнанка, повіт Чортків, помер 1919., в Проскуріві, подав А. Яцкевич заліз. кондуктор, Стрий.

Жук, залізн. стрілочник, Рава руська, помер в 1919. р., в Проскуріві, подав А. Яцкевич конд., Стрий.

Заяць Петро, з Ожидова, повіт Золочів, помер 15. XI. 1919., в Крушанівці.

Зазуляк Володимир, Комарно, пов. Рудки, помер 9. II. 1920., Тульчин, Поділля, свідки: підхор. Ольховий і булавн. Гриньків.

Залізник Дмитро, Сухостав, повіт Гусятин, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Затрейщук Филип, Бучач, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Замісецький, Городище, повіт Сокаль, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Застійський Іван, Кривче, повіт Борщів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Засілко Микола, Слобідка, повіт Бережани, помер 17. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Затор Андрій, Тернопіль, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Завадовський Андрій, Тишківці, повіт Городенка, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Захарук Олекса, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Заблоцький Іван, Сапівці, повіт Заліщики, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Забала Іван, Топорів, повіт Радехів, помер 19. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Заградник Семко, Михайлівка, повіт Підгайці, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Замора, залізничник, Тернопіль, вбитий на броневнику, в 1919. р., Вел. Україна, подав А. Яцкевич, зал. кондукт. Стрий.

Заклинський, залізн. магазинер, Козова, повіт Бережани, помер 1919., Жмеринка, подав А. Яцкович, кондукт. залізн. Стрий.

Запоточний Максим, Конюхи, Бережани, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Загарайко Михайло, стр. Курінь II. Г. К., Княже, повіт Золочів, помер 27. II. 1920. на тиф в Жмеринці, подав Митроп. Орд. Львів.

Зварич Петро, Петрилів, повіт Скала, помер 20. II. 1920., 3-тий шпитальний відділ, Бересть Литовський.

Залізний Осип, стр., 3. бриг., ур. 1895, Стриївка, пов. Збараж, помер 9. XI. 1919. на червінку, Вітава к. Гнівання, свідки: о. Мих. Юзвяк, і др. Шипайло.

- Зробик Андрій**, Соколівка, повіт Золочів, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Зубрицький Осип**, Улечно, повіт Дрогобич, помер 10. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Зубик Василь**, Баворів, повіт Тернопіль, помер 13. XI. 1919., Краків, Домбе.
- Іжик Йосиф**, Тишківці, повіт Городенка, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Іванюк Федір**, Рунгури, Печеніжин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Іванюк Гриць**, Кошляки, повіт Збараж, помер 28. II. 1920., 4-тий шпитальний відділ. Бересть Литовський.
- Івасик Іван**, Сільце, повіт Підгайці, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Івасишин Іван**, стр. булав. сотня 3. Бриг., ур. 1900., Комарів, повіт Станиславів, помер 31. X. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Іваницький Степан**, Ордів, повіт Радехів, помер в Італії, подав п. У.Р. в Варшаві.
- Іваницький Петро**, Калущ, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Івахів Іван**, Кривеньке, повіт Гусятин, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Івашків Іван**, стр., 8. бриг., ур. 1896., Глібовичі, повіт Бібрка, помер 19. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, подав о. Мих. Юзняк і др. Шипайло.
- Іванчовський Михайло**, Сухостав, повіт Гусятин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Іванечко Дмитро**, стр. 3. бриг., 6 п. п., ур. 1888 р., Ямниця, повіт Станиславів, помер 2. XII. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Іванків Михайло**, Шутроминці, Заліщики, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ільнишин Панько**, десятник, ур. 1896., Бабин, повіт Долина, помер 22. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, свідки: о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Ільків Олекса**, Конюшки, пов. Рогатин, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ільків Лев**, Таврів, повіт Бережани, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Григоращук Іван**, Волчківці, пов. Снятин, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ірха Тимотей**, Ладичин, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ісів Петро**, Порхова, повіт Бучач, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Кадагур Іван**, Михальче, повіт Городенка, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Калитчук Петро**, Рудольфсдорф, повіт Снятин, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Канюк Іван**, Ставки, повіт Скалат, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Каплун Іван**, Дубівці, повіт Тернопіль, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Караль Яків**, Усте Зелене, повіт Бучач, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Карпак Михайло**, Задарів, повіт Бучач, помер 15. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Карпович Дмитро**, Бишки, повіт Підгайці, помер 18. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Карпінський Михайло**, Ступки, повіт Тернопіль, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кардиця Волод.**, Яблонівка, повіт Підгайці, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Каспер Йосиф**, бунчужний пол. Лічн. ч. 3, ур. Книгиничі, повіт Станіславів, помер 4. XII. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Кницький Михайло**, Верчани, повіт Стрий, помер в жовтні 1919., Краків, Домбе.
- Коваль Іван**, Чернилівка, повіт Скалат, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Коваль Микола**, Нараїв, повіт Бережани, помер 18. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Коваль**, кондуктор залізн. з Ходорова, помер 4. V. 1920. трагічною смертю в Дрянці б. Вапнярки, подав Маріян Тумир, конд. з Коломиї.
- Ковалишин Стефан**, Селиска, повіт Бібрка, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ковальчук Григорій**, Дутківці, повіт Скалат, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Когут Михайло**, Підліски, вел., повіт Львів, помер 15. II. 1920., Тульчин, свідки: Підхор. Ольховий і булавн. Гриньків.
- Кожух Дмитро**, стр. 7. бриг., ур. 1888., Бачів, повіт Перемишляни, помер 2. XII. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Кожук Лев**, Лука, повіт Бучач, помер 2. IX., 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козакевич Василь**, Богданівка, повіт Зборів, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козольковський**, кондукт. з Коломиї, помер 4. V. 1920. трагічною смертю в Дрянці біля Вапнярка, подав Тумир Маріян, конд. з Коломиї.

- Козицький**, Осташівці, повіт Зборів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козінський**, залізн. надревідент, Підволочиська, помер 1919., Балин, подав А. Яцкевич залізн. конд. Стрий.
- Козінський**, зал. адюнкт. зі Львова, помер 4. V. 1920. трагічною смертю б. Вапнярка, подав: Тумир Маріян, конд. Коломия.
- Козак Антін**, Гадинківці, повіт Гусятин, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козак Федір**, Носів, повіт Підгайці, помер 1. XI. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козак Данило**, Кудринці, повіт Борщів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Козак Олекса**, Тростянець, повіт Бучач, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Колодій Василь**, Кореличі, повіт Перемишляни, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Колодій Іван**, Крехівці, повіт Станиславів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Колодачний Ілько**, Переволоки, повіт Бучач, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Колотинський Павло**, Гаї старобродські, повіт Броди, помер 19. V. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Комусій Петро**, Скала, повіт Борщів, помер 11. II. 1919., 3-тій шпитальний відділ. Бересть Литовський.
- Комета Йосиф**, Чабарівка, повіт Гусятин, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Комида Андрій**, Львів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Копик Петро**, стр. 6. піх. полк, 3 бриг., ур. 1901., Соснів, повіт Підгайці, помер 14. XI. 1919., Винниця, свід. др. Юда і др. Сприс.
- Копанецький**, залізничник, Броди, помер 1919., Жмеринка, подав А. Яцкевич кондт. залізничий Стрий.
- Корда Петро**, Руда, повіт Рогатин, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кораль Іван**, Жидачів, помер 29. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Король Василь**, Ожидів, повіт Золочів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Королюк Петро**, Братківці, повіт Станиславів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Коритко Теодор**, стр. 3. бриг., ур. 1893., Посухів, повіт Бережани, помер 15. XI. 1919., Вітава б. Гнівання, свідки: др. Шинайло і о. М. Юзвяк.
- Короташ Йосиф**, Лука, пов. Бучач, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Корківський Онупрій**, Завалів, повіт Підгайці, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Коростіль Василь**, Шманківці, повіт Чортків, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Коробкевич**, Ямниця, повіт Станиславів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Костишин Василь**, Раків, повіт Долина, помер 6. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Костишин Семко**, Пуків, повіт Рогатин, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Костюк Юліян**, Королівка, повіт Сокаль, помер 15. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Косцюк Микола**, стар. стр., ур. в с. Милівці, п. Чортків, пом. 6. XII. 1918. в бою к. Ляшок мурованих, подав о. І. Райтаровський, Сороки к. Львова.
- Костів Михайло**, Ляшки, повіт Рудки, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Костир Федір**, Бібрка, помер 27. VII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Костушівський Антін**, Липиця, повіт Рогатин, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Куйон Юрко**, Загіре, повіт Рудки, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кукула Грицько**, Заланів, повіт Рогатин, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кульчицький Зиновій**, Скалат, помер 25. I. 1920 р., Розділковий пункт ч. 7, подав Митрополичий Ординаріят, Львів.
- Курянський Микола**, Язлівець, повіт Бучач, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Курочко Теодор**, Жовква, помер 9. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Курило Микола**, стар. стр., ур. 1888., Передільниця, повіт Добромиль, помер 8. I. 1920. в Грижниці к. Гнівання, св.: др. М. Терлецький і о. Евген Гаврилюк.
- Кучер Дмитро**, Ріпне, повіт Долина, помер 21. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кучів Володимир**, Сихів, повіт Львів, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Кušнір Микола**, Нижнів, повіт Товмач, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лабай Пилип**, Зборів, помер 24. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Лабінський Андрій**, Острів, повіт Камінка струм., помер 1. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Лабодич Дмитро**, Дрогобич, помер 27. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Лабас Тимко**, Шпиколоси, повіт Золочів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лавроцький Іван**, залізничник Тернопіль, помер 1. IX. 1919. на тиф в Жмеринці, подав Митропол. Ординаріят Львів.

- Лаврук Дмитро**, Збора, повіт Калущ, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ладинівський Михайло**, Біла, повіт Зборів, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лапчук Микола**, Сапогів, повіт Борщів, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський Бугшопи.
- Липиняк Василь**, Товсте, повіт Скалат, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Левик Петро**, Шумляни, повіт Підгайці, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Левинський Станислав**, Ропиця польська, повіт Горлиці, помер 28. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Лунишин Василь**, Лука, повіт Радехів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лупаяк Степан**, Саранчуки, повіт Бережани, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Луцький Михайло**, Боднарів, повіт Станиславів, помер 18. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Луців Семєн**, Чехів, повіт Бучач, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Луцик Василь**, Раковець, повіт Богородчани, помер 17. XII. 1919., Немирів, св.: підхор. Ольховий і булавн. Гриньків.
- Лучак Максим**, Шупарка, повіт Борщів, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лучка Михайло**, стр. дес., ур. 1878., Задарів, повіт Бучач, помер 18. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, св.: о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Лучка Іван**, Кривче, повіт Борщів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лучка**, залізн. кондуктор, Стрий, помер в Жмеринці 1919., подав А. Яцкевич залізн. кондукт. Стрий.
- Людкевич Кирило**, Яйківці, повіт Жидачів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лючик Василь**, Шупарка, повіт Борщів, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лязур Василь**, Березовиця, повіт Тернопіль, помер 16. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лякоман Демко**, Присівці, повіт Зборів, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Лякочі Осип**, ур. в Лисиничах к. Львова, помер 13. XI. 1919. в Летичеві.
- Маковецький Петро**, з Вовчої гори, повіт Яворів, помер 3. VII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мазур Іван**, Угринь, пов. Чортків, помер 30. VIII. 1918., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Мазурович Василь**, вістун 4 бриг. 2. п., ур. 1894, Березів нижн., повіт Печеніжин, помер 12. XI. 1919., Винниця, св.: др. Юда і Сприс.
- Майківський Михайло**, Гошани, повіт Рудки, помер 10. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мазан Семен**, Провала, повіт Жовква, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мазур Василь**, Коропець, повіт Бучач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мазур Василь**, Седлиська, повіт Яворів, помер 3. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Маковський Іван**, Шупарка, повіт Борщів, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Макар Андрій**, Токарня, повіт Сянік, помер 15. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Мартка Михайло**, Саранчуки, повіт Бережани, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Марущак Микола**, Лопатин, повіт Радехів, помер 3. I. 1920., Жмеринка, подав Митрополичний Ординаріат Львів.
- Марущак Петро**, Підгайці. Помер в таборі полонених Пікуличі.
- Марцінкевич Михайло**, Лукавиця Стрий, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Масляк Корнило**, Шупарка, повіт Борщів, помер 26. VIII., 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Маслянка Володимир**, Крогулець, повіт Гусятин, помер 16. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Матвій Роман**, Годів, повіт Зборів, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Матвійчук Андрій**, Романівка, повіт Чортків, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Матимеч Олекса**, Слобідка-Струсів, повіт Тереховля, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Медвіль Олекса**, Угринів, повіт Підгайці, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Медик Іван**, Роздороже, повіт Скалат, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мельник Василь**, стр. пол. лічн. Немирів, ур. 1898., Мечищів, повіт Бережани, помер 4. IV. 1920., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.
- Мельник Іван**, Завадка, повіт Калуш, помер 4. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Мельник Микола**, Коропець, повіт Бучач, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мельник Петро**, ст. дес. пол. суду, ур. 1889, Лопушна, повіт Бібрка, помер 15. XI. 1919. на червінку в Вітаві к. Гнівання, подав о. Мих. Юзвяк і др. Шипайло.

- Мельник Пилип**, Липиця, повіт Рогатин, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мельник Станислав**, Коломия, помер в таборі полон: Пикуличі.
- Млинецький Михайло**, Марківці, повіт Товмач, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мокринський Семко**, Лука, повіт Бучач, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Морерак Яків**, Пробіжна, повіт Гусятин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мороз Степан**, з Милятина, повіт Камінка струм., помер 20. X. 1919., Летичів, подав Іван Коваль.
- Мороз Степан**, Деренівка, повіт Тереховля, помер 19. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Морозинський Михайло**, булав. ст. дес. пол. лічн. II. Г.К., ур. 1874, Ременів, повіт Львів, помер 4. XII. 1919., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.
- Мостовий Ксавер**, одн. вістун б. укінч. богослов. з Підгаєць, помер в Барі в грудні 1920.
- Мотилевич Матвій**, Красне, повіт Золочів, помер 18. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Мотор Василь**, Бобрівники, повіт Бучач, помер 1. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мудрик Василь**, стр. з Чанижа, повіт Камінка стр., помер Бересть Литовський, Бугшопи, подав Мельник Павло, чет. УГА. Чаниж, повіт Камінка стр.
- Музика**, залізн. кондуктор Львів, помер 1919.. Проскурів, под. А. Яцкевич, залізн. конд. Стрий.
- Муляр Іван**, Біла, повіт Тернопіль, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Мушів Яків**, Криненьке, повіт Гусятин, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Муштафа Іван**, Жовква, помер 21. грудня 1919 р. на тиф в Жмеринці, подав Митропол. Ординаріят Львів.
- Надальський Микола**, Підгайці, помер 28. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Назар Семко**, Білобожниця, повіт Чортків, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Нарівний Панас**, Путятинці, пов. Рогатин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Насадюк Михайло**, Фільварки, повіт Бучач, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Негүт Іван**, Сихів, повіт Львів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Нездопа Микола**, Супранівка, повіт Скалат, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Несторук Іван**, Косів, повіт Підгайці, помер 14. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Несторук Василь**, Торчиновичі, повіт Самбір, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Никифорчук Гриць**, цив. візник, Іване Пусте, повіт Борщів, помер 7. II. 1920. в епід. шпиталі в Глібові коло Нової Ушиці, подали: комдт. шпит. І. Брич і студ. мед. Дубравка.
- Никифорук Микола**, Снятин, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Николин Микола**, Демидів, повіт Бібрка, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Нишка Василь**, Копичинці, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Новосельський Іван**, Рава руська, помер 19. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Носьків Михайло**, Опришівці, повіт Станиславів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Обач Антін**, Рожанка, повіт Сокаль, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Одинак Олекса**, урод. в Вільці Змієвській, повіт Яворів, помер 10. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Озаринський Андрій**, Лука вел., повіт Тернопіль, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Окалита Федь**, Черниця, повіт Броди, помер 10. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Окорчук Вінкентій**, Вільно, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олексюк Іван**, Дунаїв, повіт Перемишляни, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олещук Василь**, Нагорянка, повіт Бучач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олійник Микола**, Бичківці, повіт Чортків, помер 17. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олійник Олекса**, Негівці, повіт Калуш, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олійник Олекса**, Вілька, повіт Яворів, помер 10. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Олійник Павло**, Байківці, повіт Тернопіль, помер 30. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Онисько Михайло**, Біла, повіт Тернопіль, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Орловський Федь**, зал. стрілочник, Чернівці, помер 1919., Жмеринта, подав А. Яцкевич зі Стрия.
- Осадчук Федір**, Пищатинці, повіт Борщів, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Остапняк Дамян**, Скопівка, повіт Товмач, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Остафійчук Микола**, стр. ур. 26. IX. 1899., Хотимир, пов. Товмач. Помер в Давидові, 5. III. 1919., подав о. Гр. Дурдела декан в Хотимирі.
- Отричко Дмитро**, стр. I. полк. 2 бриг., ур. 1898., Новосілка, повіт Скалат, помер 14. XI. 1919. в Винниці, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Панкович Андрій**, Угринь, повіт Борщів, помер 12. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Павлюк Олекса**, Турильче, повіт Борщів, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Павлик Михайло**, Усте єпископське, повіт Борщів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Павлишин Михайло**, Конюхи, повіт Бережани, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Павлів Іван**, Мостиська, помер 31. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Павлюк Петро**, Конюхи, повіт Бережани, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Падевський Михайло**, Теревовля, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Падук Михайло**, Фільварки, повіт Бучач, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Палівода Гриць**, стр., ур. 1897., Нижнів, повіт Товмач, помер 27. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Паната**, кондуктор з Ходорова, помер 4. V. 1920. трагічною смертю в Вапнярці, подав Тумир Маріян кнд. Коломия.
- Паньків Іван**, Більче, повіт Борщів, помер в табор. полон. Пикучичі.
- Паньків Іван**, Москва, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Паньчин Степан**, стр. ур. 1892, Голе, повіт Рава руська, помер 20. I. 1920., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Парандій**, залізничник, Камінка струм, помер 1919. в Жмеринці, подав А. Яцкевич конд. зі Стрия.
- Парохонський Михайло**, стр. 8 бриг. 2 кур., ур. 1898., Заліщики, помер 28. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Парашин**, Шумяч, повіт Турка, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Парашин Йосиф**, Приступ, повіт Турка, помер 12. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Патер Олекса**, Печенія, повіт Перемишляни, помер 18. XII. 1919., свідки: підхор. Ольховий і булавний Гринків.
- Патинчук Василь**, Бобрівники, повіт Бучач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Патрашів Василь**, Пинськ, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Пелех Міна**, стр. Вишкіл скоростр. I. Г. К., ур. 1900., Крилівка, повіт Сквиря, помер 13. X. 1919., Винниця, подав о. І. Лебедович.

- Пенькати́й Павло**, Підгайці, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Пердю́га Пилип**, стр., ур. 1888, Гарасимів, повіт Городенка, помер 2. XII. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Пе́рїжак Іван**, стр., Скалат, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Про́кіпчук Петро**, стр. VIII. бриг. 4 кур., ур. 1894., Новосілка коропецька, пов. Бучач, помер 27. XI. 1919., Винниця.
- Про́хницький Йосиф**, Лисівці, повіт Заліщики, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Про́ць Онисько**, Коропець, повіт Золочів, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Про́цишин Семен**, стр. ур. 1898, Турівка, повіт Скалат, помер в Винниці 1919, подав Пантал. Лужків, Чортків.
- Пунда Кость**, Пізнанка гнила, повіт Скалат, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Пу́рій Петро**, Унятичі, повіт Дрогобич, помер 6. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Пу́шкар Маріян**, Підгайці, помер 19. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Пя́тківський**, залізничник, Тернопіль, помер 1919., Жмеринка, подав А. Яцкевич, залізн. кондукт. Стрий.
- Равло́вський Павло**, Брониця, повіт Дрогобич, помер 19. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Рага́йло Гнат**, Джу́рин, повіт Чортків, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ра́нцек Олекса**, стр. ур. 1898., Соколівка, повіт Бібрка, помер 20. I. 1920., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.
- Ра́халь Володи́мир**, Чемеринці, повіт Перемишляни, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ру́дник Петро**, залізн. телеграфіст, Красне, Золочів, помер 1919., Проскурів, подав А. Яцкевич, залізн. зі Стрия.
- Ру́дяків Кость**, Лисиничі, Львів, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Рябе́нський Іван**, Мушкатівка, повіт Борщів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Рима́р Миха́йло**, Білошкірка, повіт Тернопіль, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Різа́ний Мирон**, Янчин, повіт Перемишляни, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сава Іван**, стр. ур. 1886, Улицько Середне, повіт Рава руська, помер 20. I. 1920., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Сави́цький Макси́м**, Пикучичі, повіт Перемишль, помер 13. II. 1920., Тульчин, свідки: підхор. Ольховий і булавний Гриньків.
- Савко Васи́ль**, Іване Пусте, повіт Борщів, помер 12. IX. 1919., Краків, Домбе.

- Савчак Іван**, стр. 3 бриг. 8 п. п., ур. 1903, Адамівка, повіт Бережани, помер 30. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Савчин Михайло**, Білобожниця, повіт Чортків, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Савчук Адам**, Лопатин, повіт Радехів, помер 28. I. 1920., 4-тий шпитальний відділ. Бересть Литовський.
- Савчук Гриць**, машиніст, Станиславів, помер 1919., Винниця, подав: А. Яцкевич, залізн. кондкт., Стрий.
- Саган**, залізничник, Коломия, помер 1919., Слобідка, подав А. Яцкевич, залізн. кондкт., Стрий.
- Саган Олекса**, Туря, повіт Радехів, помер 19. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Салань Йосиф**, Андріївка, повіт Сокаль, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Салдак Гриць**, Кропивна, повіт Золочів, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Самайлов Гриць**, Бровіцко, повіт Новгородок, Литва, помер в жовтні 1919., Краків, Домбе.
- Самота Андрій**, Маркова, повіт Підгайці, помер 16. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Савоцький Іван**, Гребенне, повіт Рава руська, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сверίδα Іван**, Рогатин, помер 29. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Свистун Петро**, Порхова, повіт Бучач, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сєдин Іван**, Гади́нківці, повіт Гусятин, помер 27. VIII. 1918., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Семаковський Володимир**, Кесалиці, повіт Вижниця, Буковина, помер 7. II. 1920., Бересть Литовський.
- Семедчук Василь**, Карлів, повіт Снятин, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Семенів Михайло**, стр. 3 бриг., II. Кор., ур. 1899., Олеша, повіт Товмач, помер 2. XII. 1919., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.
- Семенів Олекса**, стр. з Чанижа, повіт Камінка стр., вбитий у війні укр.-поль. під Львовом, подав Мельник Павло, четар УГА, Чаниж, повіт Кам. Стр.
- Семенюк Михайло**, Підвине, повіт Рогатин, помер 21. VIII. 1919, Бересть Литовський, Бугшопи.
- Семків Антін**, Солуків, повіт Долина, помер 22. IX. 1919, Краків, Домбе.
- Сеник Іван**, Лука, повіт Городенка, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сениця Михайло**, Ступки, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сенишин Василь**, Рудники, повіт Жидачів, помер в таборі полон. Пікуличі.

- Сенів**, залізничник, Тернопіль, вбитий на броневику 1919., Велика Україна, подав А. Яцкевич, залізн. кондукт., Стрий.
- Сеніор Михайло**, Бучач, помер 29. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Сенюк**, залізничник, Коломия, помер 1919., Проскурів, подав: А. Яцкевич, залізн. кондукт., Стрий.
- Серватка Василь**, стр., ур. 1900., Улично, повіт Рава руська, помер 20. I. 1920., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Сеанчин Іван**, Садки, повіт Заліщики, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сибицьвий Іван**, Товмач, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сидор Василь**, Угнів, помер 3. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Сидорук Микола**, Парище, повіт Надвірна, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Сировішка Василь**, вістун, Синевідсько нижне, повіт Сколе, помер 14. VIII. 1919., Липовиці, подав Микола Дирхавець, Сколе.
- Ситник Михайло**, Теробовля, помер 6. XII. 1919., Модлін, табор інтер.
- Сірак Дмитро**, саніт. стр. ур. Петрилів, 1883., повіт Товмач, помер 2. XI. 1919., Вітава біля Гнівання, подав М. Юзвик і др. Шипайло.
- Скавун Семко**, Сидорів, повіт Гусатин, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Скальний Павло**, скоростр., Попівці, повіт Заліщики, помер 20. I. 1920., Жмеринка, подав Митр. Ордин. Львів.
- Скальський Василь**, стр. ур. 1895, Турівка, повіт Скалат, помер в Тернополи 24. XII. 1918., под. Пантелеймон Луків, Чортків укр. гімназія.
- Скальський Гриць**, Завалля, повіт Теробовля, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Скленовський Юрко**, Підпечари, повіт Товмач, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Скоцький Степан**, Золочів, помер 17. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Слимаковський Іван**, народний учит., ур. 1884. в Скваряві, повіт Золочів, помер 16. XII. 1919. у Винниці.
- Слободяк Йосиф**, Завадів, повіт Стрий, помер 1. II. 1920, розділковий пункт ч. 7, подав Митрополит. Одринаріят Львів.
- Слободян Олекса**, Дуплиська, повіт Заліщики, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Смачний Василь**, стр., Криволука, повіт Чортків, помер 6. XII. 1919. в бою к. Ляшок муров, подав о. І. Райтаровський, Сороки к. Львова.
- Сосновський Пилип**, Чаниж, Камінка Струм., помер в таборі полонених, Пікуличі.
- Спондич Карп**, стр. пол. лічн. ч. 2, ур. 1889., Кальне, повіт Сокаль, помер 10. II. 1920, Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.

- Ставничий Михайло**, Вільшаниця, пов. Золочів, помер XI. 1919., Краків, Домбе.
- Старець - Раго Михайло**, Мшани, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Старушак Микола**, Тумир, повіт Станиславів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Старчек Олекса**, Верхрата, повіт Рава руська, помер 21. IX., 1919., Краків, Домбе.
- Стасів Ілько**, Ланівці, повіт Борщів, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стасів Петро**, стр., 2-га бриг., ур. 1899., Лани, повіт Бібрка, помер 18. XI. 1919., Вітава, біля Гнівання, свідки: о. Мих. Юзняк і др. Шипайло.
- Стахів Максим**, почт. підурядник, Відень, помер 30. I. 1920, на тиф, Торканівка, повіт Ольгопіль, подав: Петро Ган, пор. шт. 5 бриг..
- Стахович Андрій**, Скала, повіт Тереховля, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стельмах Йосиф**, Чорнокінці вел., повіт Гусятин, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стельжицький Петро**, стр., 3. бригада, Тумир, пов. Станиславів, помер 23. I. 1920., розділковий пункт, ч. 7, подав Митрополичий Ординаріат, Львів.
- Стефанюк Осип**, Борислав, повіт Дрогобич, помер в жовтні 1919, Краків, Домбе.
- Стефюра Йосиф**, Торске, повіт Заліщики, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стець Василь**, Шманьківці, повіт Чортків, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стець Михайло**, Турка, помер 15. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стець Пилип**, стр. 5 бриг. I. кур., ур. в с. Поршна, пов. Львів, помер 4. XII. 1919., Винниця, свідки: др. Юад і др. Сприс.
- Стрілець Микола**, Кунічі, повіт Рогатин, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Стрілець Михайло**, Стриганці, повіт Бережани, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Струк Василь**, стр. IX. бриг., ур. 1893, Копачинці, повіт Городенка, помер 5. II. 1920., Винниця, свід.: Шевага і Паук.
- Струк Семко**, Библо, повіт Перемишль, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Струтинський Іван**, стр. пол. лічниця II. Г. К., ур. 1900., Радча, повіт Станиславів, помер 25. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Стукан Федір**, Гошани, повіт Рудки, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Ступницький Томко, стр., Чаниж, повіт Камінка Стр., убитий в укр. польській війні під Львовом, подав Мельник Павло, четар УГА, з Чанижа.

Сулима Іван, Погірці, повіт Рудки, помер в жовтні 1919., Краків, Домбе.

Супко Дмитро, Красна, повіт Надвірка, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Суханський Іван, Зборів, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Сюттит Іван, стр. 8 бриг., ур. 1888., Тамановичі, повіт Мостиська, помер 12. I. 1920. на дезинтерію в Грижниці к. Гнівання, пол. лічниця ч. III., под. др. Ник. Терлецький, о. Євген Гаврилюк.

Табачник Андрій, стр. 7. бриг. 13 сот., ур. 1889. Монастирець, повіт Рудки, помер 26. XI. 1919., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.

Таноцький Андрій, Петрівці, повіт Збараж, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тапірак Іван, Конюшки, повіт Турка, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тарнопільський Павло, з Теробовлі, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Ташів Іван, стр. 13 п. 1 кур., ур. 1900, Іванків, повіт Борщів, помер 13. XI. 1919., Винниця, св.: др. Юра і др. Сприс.

Телевяк Кирило, Капустинці, повіт Збараж, помер 10. IX. 1919., Краків, Домбе.

Терплиць Василь, стр. ур. 1893, Різдяни, повіт Рогатин, помер 27. XI. 1919., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.

Тесля Василь, Настасів, повіт Тернопіль, помер 13. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тимків Василь, Надвірна, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тимків Онуфрій, Коропець, повіт Бучач, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тимчий Микола, Братківці, повіт Стрий, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тимчук Василь, Турка, повіт Коломия, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Титан Луць, Петриківці, повіт Бучач, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Тишовницький Василь, Синівідсько нижне, повіт Сколе, помер в таборі полон. Пикюличі.

Тівка Гриць, Куряни, повіт Бережани, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

Ткач Михайло, Долішна Вовча, повіт Старий Самбір, помер в таборі полонених Пикюличі.

Ткач Михайло, Перемишляни, помер 31. XII. 1919. на тиф в Жмеринці, под.: Митроп. Ординар. Львів.

- Ткачук Володимир**, однор. вістун Станиславів, помер 1. I. 1920. в епід. шпит. в Глібові біля Нової Ушиці, св.: комдт. шпит. І. Брич, студ. мед. Дубравка.
- Ткачук Іван**, стр. ур. 1901, Ключів, пов. Печеніжин, помер 16. 1. 1920. на тиф, полев. лічниця 3 відділ, Грижниця коло Гнівання, подали: о. Євген Гаврилюк і др. Мих. Терлецький.
- Ткачук Петро**, стр. 21. бриг., ур. 1888, Савчин, повіт Сокаль, помер 20. XI. 1919 в Винниці, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Ткачук Федір**, Криве, повіт Радеків, помер 10. II. 1920, розд. пункт ч. 7, под.: Митроп. Ордин. Львів.
- Ткачук Юрко**, Колинці, повіт Товмач, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Токар Михайло**, Копичинці, повіт Гусятин, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Томашевський Ілько**, Микуличин Надвірна, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Томашук Микола**, Ясенів, повіт Косів, помер 23. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Толиса Онуфрій**, Угринів, повіт Підгайці, помер 17. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Томків Микола**, Ходачків, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Тримбалюк Іван**, Красіїв, повіт Бучач, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Трут Михайло**, стр. обоз. 3. бриг., ур. 1898., Вірча, повіт Добромиль, помер 18. XI. 1919., Вітава б. Гнівання, св.: о. Мих. Юзвак і др. Шипайло.
- Туз Михайло**, стр. з Чанижа, пов. Камінка Стр., помер, Бересть Литовський, Бугшопи, подав Мельник Павло четар УГА, з Чанижа.
- Тұла Кирило**, Шумляни, повіт Підгайці, помер 20. VIII. 1918., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Угера**, залізничний коваль зі Стрия, помер в Печанівці 1919, Вел. Україна, подав А. Яцкевич, кон. зал. Стрий.
- Улецький Іван**, Бучива, повіт Броди, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Уханський Гнат**, Зборів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Феда Михайло**, Пробіжна, повіт Гусятин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Федик Ілько**, Скалат, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Федик Тимко**, Митниця, пов. Скалат, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Фединь Іван**, з Волиня, помер 3. IX. 1919., Бересть Лит., Бугшопи.
- Федишин Павло**, Сороцько, повіт Скалат, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Федишин Теодор**, стр. з Чанижа, пов. Кам. Стр., убитий в укр.-польській війні під Львовом, подав: Мельник Павло, четар УГА.
- Федишин Юрко**, Городниці, повіт Гусятин, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Федорів Федір**, техн. сотня, помер 20. VIII. 1919. на тиф, Жмеринка, подав Митрополичий Ординаріят Львів.
- Федорків**, залізничник, Креховичі, повіт Долина, помер 1919., Козятин, подав А. Яцкевич, зал. конд., Стрий.
- Федун Василь**, Потятичі, повіт Рогатин, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Федюк Осип**, Брониця, повіт Дрогобич, помер 1. XI. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Фербай Михайло**, Княже, повіт Снятин, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Филипчук Максим**, Загвіздь, повіт Станиславів, помер 13. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Філяк Йосиф**, Кореличі, повіт Перемишляни, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Фіщак Іван**, стр., Іванківка, повіт Скалат, помер 26. XII. 1919., епід. шпиталь в Глібові к. Нової Ушиці, св.: комдт. шпиталю І. Брич і студ. мед. Дубравка.
- Форгач Микола**, Жабе, повіт Косів, помер в таб. пол. Пикуличі.
- Форостецький Осип**, стр. з Чанижа, повіт Кам. Стр., вбитий в укр.-польській війні під Львовом, подав Мельник Павло, четар УГА.
- Хаврищук Іван**, Петрилів, повіт Товмач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Хамуляк Пилип**, Бортники, повіт Бібрка, помер в таб. полон. Пикуличі.
- Харів Петро**, Урмань, повіт Бережани, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Хмановський Микола**, Вікно, повіт Городенка, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Хмей Орест**, Застінка, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Холошницький Гнат**, Балич подорожний, повіт Жидачів, помер 25. XII. 1919. на тиф в Жмерниці, подав Митроп. Ордин., Львів.
- Хомин Петро**, Львів, помер 30. VIII. 1919., Краків, Домбе.
- Хоміщак Андрій**, Дубляни - Кранцберг ад Самбір, помер в таб. полон. Пикуличі.
- Хоптюк Василь**, Глинка, повіт Надвірна, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Хробак Петро**, Борщів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Худий Петро**, Скорики, повіт Збараж, помер 18. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Цвікула Роман**, бул. дес. з Опільська, повіт Сокаль, помер в Ялтүшкові к. Нової Ушиці на Україні 1919. на тиф, подав Ярмолюк Василь, чет. з Горбкова, повіт Сокаль.
- Цвіренко Петро**, Вичілки, повіт Бучач, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Цибүльський Микола**, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Циган Петро**, стр. 10. бриг 4 кур., ұр. 1901. Добростани, повіт Городок, помер 22. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Сприс і др. Юда.
- Цілер Блейн**, Красноіля, повіт Косів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Цімерманн**, зал. кондукт. Дрогобич, помер 1919. Жмеринка, под.: А. Яцкевич, зал. конд. Стрий.
- Цісяк Микола**, Лука, повіт Городенка, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Цігарський Роман**, стр., Володимирці, повіт Жидачів, помер 20. I. 1920., епідем. шпиталь в Глібові к. Нової Ушиці, под.: комдт. шпит. I. Брич, студ. мед. Дубравка.
- Цвях Микола**, Риків, повіт Золочів, помер 14. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Цьох Онүфрій**, Білоголови, повіт Зборів, помер 15. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чабан Андрій**, Іване пүсте, повіт Борщів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чабан Степан**, Підгірці, повіт Стрий, помер 21. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чайковський Микола**, стр. 4-та бриг., 9 п., Чортків, помер 29. XII. 1919. на тиф, Жмеринка, подав Митропол. Ординаріят, Львів.
- Чарнецький Іван**, Хоростків, повіт Гүсятин, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чарнецький Іван**, Ясенівці, повіт Золочів, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Часний Михайло**, Жовчів, повіт Рогатин, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чачковський Іван**, Яблонів, повіт Гүсятин, помер 12. VIII. 1919.,
- Ченіжак Федь**, УСС., з с. Юськовичі, пов. Перемишляни, помер 13. XII. 1919. в Янтүшкові.
- Червак Степан**, саніт. лічн. ч. 3 — ұр. в с. Яблонів, пов. Рогатин, помер 19. XI. 1919. в Вітаві коло Гнівання, подає: о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Червонський Осип**, Рогатин, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Черницький Андрій**, Винники, повіт Львів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

- Чернюк Андрій**, стр. IX. бриг., ур. 1899, Бесіди, повіт Жовква, помер 14. XI. 1919. в Вітаві коло Гнівання, подав: о. Юзвяк і др. Шипайло.
- Чернюшка Блажко**, Висипівці, повіт Тернопіль, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Честух Петро**, Заставці, повіт Підгайці, помер 8. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чиж Теодор**, Кут, повіт Скалат, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чіляк Микола**, Лука, повіт Городенка, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чорний Войтїх**, Несторівці, Зборів, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чорний Петро**, Трійця, повіт Снятин, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чорний Михайло**, Трійця, повіт Снятин, помер 9. II. 1920., Тульчин, подав підхор. Ольхович і булавн. Гриньків.
- Чорний Степан**, Несторівці, повіт Зборів, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чорноус Пилип**, Ценів, повіт Бережани, помер 28. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чубків Онупрій**, Чернилів - руський, повіт Тернопіль, помер 9. XII. 1919., 4-тий шпитальний відділ. Бересть Литовський.
- Чудлевич Іван**, Орявчик, повіт Сколе, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Чупко Микола**, Чернилів, повіт Тернопіль, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шавала Теофіль**, бул. стар. дес. Яворів, помер 15. VI. 1920., Жмеринка, подав Митроп. Ординаріят Львів.
- Шаламей Іван**, Іванівка, повіт Теребовля, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шалький Микола**, полонений, інтенд.. склад І.Г.К., ур. 1900, помер 15. IX. 1919, Винниця.
- Шапур Григорій**, Новосілки, повіт Перемишль, помер 7. II. 1920, Розділковий пункт ч. 7, подав Митрополичий Ординаріят, Львів.
- Шваричевський Пилип**, стр. 8 бриг., ур. 1896, Комарівка, повіт Бережани, помер 4. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, подав: о. Мих. Юзвяк і др. Шипайло.
- Швець Олекса**, вістун, ур. 1888., Косів, повіт Чортків, помер 27. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.
- Шевців Іван**, Дрогобич, помер 23. I. 1920. 4-тий шпитальний відділ, Бересть Литовський.
- Шиманський Михайло**, стр. інтендантура Н. К., ур. 1896., Словіта, повіт Перемишляни, помер 28. XI. 1919., Винниця, свідки: др. Юда і др. Сприс.

- Шип Андрій**, Угринів, повіт Підгайці, помер 2. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шицький Іван**, Новосілка, повіт Товмач, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шкателяк Семен**, Вербів, повіт Скалат, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шклянбей Іван**, Вишків, повіт Долина, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шмага Тимко**, Кривеньке, пов. Гусятин, помер 11. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шмігельський Микола**, стр. 8-ма бриг., ур. 1887., Коропець, повіт Бучач, помер 4. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, свідки: о. Мих. Юзвяк і др. Шипайло.
- Шолпата Василь**, вістун, зі Сколього, помер 27. IX. 1919., Козятин, подав Микола Дирхавець, Сколе.
- Шопяк**, стрілковий зі Стрия, помер 4. V. 1920. трагічною смертю в Дрянці б. Вапнярки, подав Тумир Маріян, кондкт. з Коломиї.
- Шпак Юрко**, Бурштин, повіт Рогатин, помер 29. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шумелько Михайло**, Бірки, повіт Тернопіль, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Шуст Михайло**, надкондкт., Станиславів, Камінка Струм., помер 1919. в Жмерниці, подав А. Яцкович, кондкт. залізн. Стрий.
- Щирий Василь**, Жовква, помер 24. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Щпур Іван**, Радехів, помер 25. VIII. 1919., Бересть Лит., Бугшопи.
- Юзків Василь**, Будилів, повіт Тернопіль, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Юрежко Федь**, стр. 8. гарм. полк. 1. батарея, ур. 1900., Чернолозці, повіт Товмач, помер 14. XI. 1919., Винниця, св.: др. Юда і др. Сприс.
- Юрчишин Іван**, Бучачки, повіт Коломия, помер 3. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ющенко Проць**, Шупарка, повіт Борщів, помер 22. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Яворський**, стар. кондуктор, зі Станиславова, помер 4. VI. 1920. трагічною смертю в Дрянці біля Вапнярки.
- Яворський Василь**, Самбір, помер 28. VII. 1919., Краків, Домбе.
- Ягнич Роман**, Садки, повіт Заліщики, помер 27. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Якимчук Михайло**, Гринів, повіт Бібрка, ур. 1898., табор інтернованих, Краків, Домбе.
- Яницький Микола**, Загірці, повіт Рогатин, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Яніла Іван**, Золочів, помер 30. VIII. 1919., Бересть Лит., Бугшопи.

- Янковиський Василь**, Білобожниця, повіт Чортків, помер 26. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ярема Петро**, Старий Самбір, помер 24. IX. 1919., Краків, Домбе.
- Яремич**, залізничний, Станиславів, помер 1919., Жмеринка, подав: А. Яцкевич, кондукт. зал., Стрий.
- Яремів Петро**, ур. в с. Туре, Радехів, помер 18. X. 1919. в Летичеві, подав: І. Коваль.
- Яремків Іван**, Мартинів, повіт Рогатин, помер 30. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Яркас Гриць**, стр., 2-га бригада, Пеньківці, повіт Збараж, пом. 25. XI. 1919., Вітава к. Гнівання, подав: о. М. Юзвяк і др. Шипайло.
- Ярош Іван**, залізн. магазинер, Львів, помер 1919., Проскурів, подав: А. Яцкевич, залізн. кондукт., Стрий.
- Ярош Онуфрій**, Тисів, повіт Долина, помер 1. IX. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Ясінський Мартин**, Станиславів, помер 20. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Яценюк Михайло**, Лисівці, повіт Заліщики, помер 11. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.
- Яцків Михайло**, Мединичі, повіт Дрогобич, помер 25. VIII. 1919., Бересть Литовський, Бугшопи.

СТАРШИНИ УГА. ПОМЕРЛИ В ЧЕХАХ

- Баранецький Павло**, пор. УГА. Народився 1894 р. в Дзвинячи, пов. Заліщики. Учительську семінарію закінчив в Заліщиках 1914 р. В першій світовій війні брав участь в боях на італійським і французьким фронтах.
- Як командант скорострільної сотні 10-тої Янівської бригади попав в бою під Тернополем в польський полон, по 6-місячнім полоні в Ланцуті втік до Ч.С.Р. і був приділений до Української Бригади в Німецьким Ябліннім. — Помер на грудну хворобу 28 липня 1925 р. у військовій лікарні в Штернбергу по Мораві. — (Літопис “Червоної Калини”, Львів 1929, ч. 1, стор. 23.)
- Бурдейний Юрко**, хор. УГА. Народився 1893 р. у Слободзеї Раранчі, Буковина. Студент лісової інженерії. Помер на туберкульозу мозку 1-го липня 1923 р. у Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Васіч Чедомір**, пор. УГА. Народився 1891 р. в Београді, Югославія. Активний старшина австрійської армії. Помер 19 серпня 1923 р. в Яромезі, пов. Двір Королевий над Лабою і там похований.
- Вольф Арнольд**, генерал УГА. Народився 1877 р. в місті Простейові, на Моравії. По закінченню гімназії і кадетської школи був капітаном при австрійським 45 піх. полку. За свою хоробрість і відвагу на різних фронтах одержав високі боеві відзначення, між

тим ордер Леопольда. — По розпаді Австрії зголосився до УГА і з початку був командантом 3. Бережанської бригади, а потім командантом II-го Галицького Корпусу; на чолі якого брав участь в побіднім поході на Київ. — В жахливім “Чотирикүтниківи смерти” захорів на тиф, після якого вже не відзискав повного здоровля. — По ліквідації УГА з частинами ген. Кравса перейшов до Ч.С.Р. і перебував в таборах в Ліберці і Йозефові. Був командантом усієї української військової еміграції в Ч.С.Р. аж до 1923 р. — Помер 24 листопада 1924 р. в родиннім місті Простейові, на Моравії.

Вишенський Степан, хор. УГА. Народився 1894 р. в Сухоставі, пов. Копичинці. Учень учительської семінарії. Помер 31 серпня 1922 р. у військовій лічниці в Йозефові.

Гащук Михайло, пор. УГА. Народився 1893 р. в Лолині, пов. Долина. Студент прав. Помер 3 жовтня 1922 р. в Обжанах, пов. Берно, Ч.С.Р.

Гладишовський Андрій, пор. УГА. Народився 24 жовтня 1894 р. в Тернополі. Тут закінчив реальну гімназію, і Рільничу Академію у Відні. Як старшина австрійської армії брав участь в боях на італійськім фронті. — Як командант сотні 4-тої Золочівської бригади перебув на фронті всю польську і московську кампанію. Весною 1920 р. попав під Літином в польський полон і з табору в Тухолі втік до Ч.С.Р. і прибув до Української Бригади. — Помер 27 липня 1921 р. у військовій лічниці в Йозефові. — (“Український Скиталець”, Йозефів, 1921 р., ч. 8, ст. 31.)

Заяць Павло, хор. УГА. Народився 1890 р. у Скваряві, пов. Золочів. Активний старшина австрійської армії. — Помер 3 лютого 1923 р. у військовій лічниці в Ліберці від незагоєних 4 ран з італійського фронту.

Зубрицький Володимир, пор. УГА. Командант 3-тої батареї 3-го Гарматного полку в 3-тій Бережанській Бригаді, в рядах якої перебув всю польську і московську кампанію. — З частинами ген. Кравса перейшов 31 серпня 1920 р. до Ч.С.Р. Згинув трагічно на залізничній стації в Чопі, в серпні 1921 р. на Закарпаттю.

Кибала Володимир, підхор. УГА. Народився 1901 р. в Крутилові, пов. Скалат. Студент прав. Помер 24 лютого 1924 р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу.

Кузмин Василь, пор. УГА. Народився в Олеші, пов. Товмач. Гімназію закінчив в Станиславові, а правничі студії у Львові. Командант скорострільної сотні 58 піх. полку. Адютант команданта 11-ої австрійської дивізії в Одесі 1918 р. Командант куреня в 3. Бережанській Бригаді, в рядах якої перебув всю польську і московську кампанію. — З частинами ген. Кравса перейшов 31 серпня 1920 р. до Ч.С.Р. і був адютантом команданта Української Бригади в Йозефові. — Помер на рака 17 січня 1924 р. у військовій лічниці в Йозефові. (Кал. “Просьвіти”, Львів 1926, ст. 279.)

Левицький Микола, пор.-суддя УГА. Народився 1879 р. в Рожневі, пов. Снятин. Гімназію закінчив в Коломиї, а правничі студії в Чернівцях. — Як австрійський старшина попав в 1915 р. в Перемишлі в російський полон. — В рядах УГА перебув як суддя полевого суду всю польську і московську війну. — З частинами ген Кравса перейшов 31 серпня 1920 р. до Ч.С.Р. і в таборі в Йозефові був редактором “Українського Скитальця”. — Помер на запалення легенів 30 червня 1921 р. в Ліберці. (“Український Скиталець”, Йозефів 1921, ч. 7, ст. 1.)

Могильницький Тарас, підхор. УГА. Народився 1897 р. в Рогатині, де ходив до гімназії. — Помер 5 квітня 1923 р. у повітовій лікарні в Яромежі, над Лабою.

Маргулець Теодор, підхор. УГА. Народився 1899 р. в Хотимирі, пов. Товмач. Студент прав. — Помер 16 липня 1923 р. у військовій лікарні для грудних недуг в Штернбергу.

Панас Михайло, четар УГА. Народився 3 березня 1897 р. в Дідилові, пов. Камінка струмілова. Гімназію закінчив у Львові. Як 17-літній доброволець вступив в серпні 1914 р. до Легіону УСС, а в 1917 р. був відкомандерований до кінноти австрійської армії. В рядах 1-го Галицького Корпусу зорганізував сотню кінноти, яка стала завязком 1-го кінного полку. На чолі кінної сотні брав участь у всіх воєнних походах УГА. — З частинами ген Кравса перейшов 31 серпня 1920 р. до Ч.С.Р. В 1921 р. студіював право на університеті в Празі, але 19 серпня 1920 р. помер на черевний тиф. — (“Український Скиталець” Йозефів 1922, ч. 17, ст. 1.)

Рудницький Антін, четар УГА. Народився 4 вересня 1880 р. в с. Волоська, повіт Долина. — Командант саперської сотні в австрійській армії. В рядах УГА, в залізно-дорожнім курені в Стрию, був командантом відділу будови мостів. — Як курер у військових справах виїхав 27 квітня 1919 р. до Відня, звідки не зміг уже повернути. Перебував в таборі в Йозефові. — Помер 15 листопада 1922 р. в Празі.

Рудницький Михайло, четар УГА. Народився 1880 р. у Волоському Селі, повіт Долина. В рядах УГА був судовим урядовцем при полевім суді III. Галицького Корпусу. — Помер 15 листопада 1922 р. у військовій лікарні в Празі.

Солтис Станислав, четар УГА. Народився 1890 р. в Купчі, повіт Камінка Струмілова. — Гімназію закінчив в Золочеві. — В рядах 22 полку стрільців був на італійському фронті важко ранений, а в рядах 1-го Галицького Корпусу перебув в “Чотирикутникови Смерти” тиф, в травні 1920 р. попав в польський полон. З табору в Тухолі втік до Ч.С.Р., перебував коротко в таборі в Йозефові, а потім виїхав до Праги і тут закінчив в 1926 р. право і досягнув ступінь доктора прав. — Помер 5 червня 1926 р. в Празі. (“Літопис Червоної Калини”, Львів 1930, ч. 1, ст. 23.)

Семйонек Михайло, четар УГА. Народився 1896 р. в Бані Котівській, повіт Дрогобич, Студент прав. — Помер 23 травня 1923 р. у військовій лічниці для грудних недуг в Штернбергу.

Швайка К., четар УГА. Помер 23 березня 1923 р. в Ужгороді на Закарпаттю.

ПІДСТАРШИНИ І СТРІЛЬЦІ. ПОМЕРЛИ В ЧЕХАХ

Андрусів Дмитро, стрілець УГА, народився в 1900 р. в Мисловій-Калущ, рільник. Помер 19-го червня 1921. у запасній лічниці в Пардубицях і там похований на військовім цвинтарі.

Бабяк Кость, вістун УГА, народився в 1893, родом з Снятинщини рільник. Помер 14-го червня 1922 в Літомерицях і там похований на міському цвинтарі.

Балицький Гнат, стрілець УГА., народився в 1896. р. в Чижевичах-Мостиська, рільник. Помер 8-го січня 1926. р. в лічниці Милосердних Братів у Празі, похований на Ольшанському цвинтарі.

Бандурка Василь, булавний стар. десятник УГА, народився в Тишківцях - Городенка, довголітний підстаршина. Помер 30-го серпня 1924 р. в лічниці Милосердних Братів у Празі, похований на Ольшанському цвинтарі.

Басевич Дмитро, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Храпличах-Перемишль, коваль. Помер 16-го травня 1922 р. у військовій лічниці в Хомутові. Похований на військовім цвинтарі.

Бас Ілько, стрілець УГА. Нар. в 1895 р. в Сасові-Золочів. Рільник. Помер 17-го січня 1923 р. в Байтен—Німеччина.

Благий Іван, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Трибучівцях-Бучач, рільник. Помер 30-го липня 1925. р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.

Бойчук Михайло, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Старому Борщеві-Борщів, рільник. Помер 9-го квітня 1921. р. у запасній лічниці ч. 2 в Пардубицях. Похований на військовім цвинтарі.

Бойчук Роман, стрілець УГА, народився в Бедриківцях-Заліщики, рільник. Помер 5-го грудня 1922. р. у військовій лічниці ч. 3 в Терезині і там похований.

Бонцьо Федір, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Волчищовичах-Мостиська, рільник. Помер 29-го травня 1922. р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.

Браер Дмитро, десятник УГА, народився в 1891. р. в Галачівці-Перемишляни, рільник. Помер 8-го вересня 1923. р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.

Британ Гриць, стрілець УГА, народився в 1898 р. в Уричі, пов. Сколе. Рільник. Помер 29-го вересня 1923 р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу. Похований на військовім цвинтарі.

- Брошко Михайло**, булавний УГА, народився в 1891 р. в Зоротовичах-Перемишль, залізнодорожний паляч. Помер 5-го липня 1926 р. у військовій лічниці в Градці Королевім. Похований на військовім цвинтарі.
- Будзьяк Онупрій**, стрілець УГА, народився в 1889. р. в Острівци-Коломия, рільник. Помер 7-го травня 1922. р. у військовій лічниці ч. 3 в Терезині і там похований.
- Бурда Василь**, стрілець УГА, народився в 1893. р. у Хриплині-Станиславів, рільник. Помер 3-го грудня 1924. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу. Похований на військовім цвинтарі.
- Валюк Петро**, булавний старший десятник УГА, народився 1888. р. в Олексинцях-Борщів, рільник. Помер 4-го липня 1919 р. у військовій лічниці в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Василишин Михайло**, стрілець УГА, народився в 1897.р. в Перемишлі, столяр. Помер 30-го січня 1926. р. у повітовій лічниці в Яромезі, повіт Двір Королевий над Лабою. Похований там же.
- Васютин Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Маняві-Богородчани, рільник. Помер 21-го листопада 1923. р. у військовій лічниці ч. 3 в Літомерицях і там похований.
- Вентик Іван**, старший стрілець УГА, народився 1886 р. в Жиравці-Львів, рільник. Помер 17-го січня 1925. р. у військовій лічниці в Градці Королевім. Похований на військовім цвинтарі в Пухові коло Градця Королевого.
- Вербинський Іван**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Макуневі-Мостиська, рільник. Помер 17-го травня 1922 р. у військовій лічниці для грудних недуг в Штернбергу. Похований на військовім цвинтарі.
- Войтович Дмитро**, старший стрілець УГА, народився в 1898. р. в Кінківцях - Перемишль, рільник. Помер 29-го травня 1923 р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Волошин Микола**, стрілець УГА, народився в 1882. р. в Довгому-Товмач, рільник. Помер 10-го гічня 1926. р. в повітовій лічниці в Яромезі, повіт Двір Королевий над Лабою і там похований.
- Вон Карло**, стрілець УГА, народився в 1897 р. в Доброволянах-Калуш, рільник. Помер 17-го листопада 1925 р. у державній лічниці на Виноградах в Празі. Похований на виноградському цвинтарі.
- Гавдьо Василь**, гарматчик УГА, народився в 1900 р. в Селисках-Перемишль, рільник. Помер 8-го вересня 1924 р. у військовій лічниці в Пільзні і там похований.
- Гаврилюк Михайло**, стрілець УГА, народився в 1883. р. в Ольхівци-Борщів, рільник. Помер 20-го серпня 1920. р. у військовій лічниці в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.

- Гаврилюк Михайло**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Уличні-Дрогобич, рільник. Помер 6-го червня у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Галечко Микола**, стрілець УГА, народився в 1888. р. в Демянці Піддністрянській-Жидачів, рільник. Помер 12-го травня 1924. р. у військовій лічниці для грудних недуг в Штернбергу і там похований.
- Гарбар Пилип**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Барановичах-Самбір, рільник. Помер 5-го липня 1919. р. у військовій лічниці в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Гірняк Іван**, стрілець УГА, народився в 1899. р. у Волчищовичах-Мостиська, рільник. Помер 1-го червня 1921. р. у військовій лічниці в Хомутові. Похований тамже на військовім цвинтарі.
- Гишка Іван**, стрілець УГА, народився в 1893. р. в Гошанах-Рудки, рільник. Помер 8-го травня 1922. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Гнатишак Федір**, стрілець УГА, народився в 1899 р. в Мочерадах-Мостиська, рільник. Помер 22-го січня 1920. р. у військовій лічниці в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Гнатюк Яків**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Ніврі-Борщів, рільник. Помер 4-го листопада 1922. р. у військовій лічниці в Пардубицях і там похований на військовім цвинтарі.
- Григоращук Василь**, десятник УГА, народився в 1889. р. в Устю-Снятин, рільник. Помер 15-го січня 1923. р. у військовій лічниці ч. 3 в Терезині і там похований.
- Гринишин Петро**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Молодовичах-Перемишль, рільник. Помер 21-го лютого 1923. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Гуда Лука**, стрілець УГА, народився в 1892. р. у Волосатому-Лісько, рільник. Помер 8-го січня 1921. р. у військовій лічниці в Німецькому Яблінному і похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Гуцуляк Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Глушкові-Городенка, рільник. Помер 1-го серпня 1922. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Гавдяк Гриць**, стрілець УГА, народився в 1887. р. в Раневичах-Дрогобич, робітник. Помер 1-го липня 1921. р. у військовій лічниці в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Гранат Михайло**, десятник УГА, народився в 1896. р. в Радичах-Мостиська, рільник. Помер 7-го травня 1925. р. в лічниці Укр. Бригади в Йозефові. Похований на військовім цвинтарі тамже.

- Гудзей Семен**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Радохонцях-Мостиська, рільник. Помер 22-го травня 1921. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовим цвинтарі в Ляден, коло Німецького Яблінного.
- Гунета Степан**, стрілець УГА, народився в 1898 р. в Боратичах-Перемишль, рільник. Помер 1-го лютого 1924. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований.
- Данилюк Олекса**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Чорній-Лісько, рільник. Помер 29-го листопада 1923. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові і там похований на війсь. цвинтарі.
- Дашко Андрій**, стрілець УГА, народився в 1902. р. в Коровниках-Перемишль, рільник. Помер 4-го травня 1924. р. в військовій лічниці ч. 1 в Празі і там похований на Ольшанському цвинтарі.
- Джала Гриць**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Рогізні-Самбір, рільник. Помер 4-го листопада 1923. р. у військовій лічниці ч. 3 в Літомерицях і там похований.
- Джуган Олекса**, десятник УГА, народився в 1900. р. в Бориславі-Дрогобич, електромонтер. Помер 17-го лютого у військовій лічниці у Високому Миті і там похований.
- Диновський Іван**, вістун УГА, народився в 1891. р. в місті Сколе, кушнір. Помер 10-го березня 1922 р. в лічниці в Хебі (Егер) і там похований.
- Дицьо Микола**, стрілець УГА, народився в 1901. р. в Гуйску-Добромиль, рільник. Помер 15-го жовтня 1922. р. у військовій лічниці в Пардубицях і там похований на війсь. цвинтарі.
- Диячук Микола**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Чорному-Потоці-Надвірна, рільник. Помер 24-го грудня 1922. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі і там похований на Ольшанському цвинтарі.
- Дубицький Олекса**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Тисьмениці-Товмач, рільник. Помер 29-го травня 1920. р. у лічниці св. Степана в Ліберці. Похований на військовим цвинтарі в Рупрехтичах, коло Ліберця.
- Дуняк Микола**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Хотіні-Калуш, рільник. Помер 20-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному і похований на військовим цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Жалобка Яків**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Боянові-Жидачів, рільник. Помер 5-го грудня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному і похований на військовим цвинтарі в Ляден.
- Жебреньок Гнат**, булавний УГА, народився в 1887. р. в Сереті-Буковина, довголітний підстаршина. Помер 4-го жовтня 1921. р. у військовій лічниці в Братіславі і там похований на військовим цвинтарі.

- Заблоцький Іван**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Грабовці-Тернопіль, рільник. Помер 1-го серпня 1920. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Залуцзак Михайло**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Малій Поникві-Броди, рільник. Помер 17-го травня 1924. р. у військовій лічниці ч. 6 в Берні. Похований там же на голов. цвинтарі.
- Замлинний Микола**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Сваричеві-Долина, рільник. Помер 23-го січня 1921. р. у військовій лічниці в Пільзні і там похований на осередньому цвинтарі.
- Захарчишин Кость**, стрілець УГА. нар. в 1894 р. в с. Переволока-Бучач. Рільник. Помер 4-го травня 1923. р. в Мільовіцах і там похований.
- Золотий Михайло**, вістун УГА, народився в Шипівцях-Заліщики, рільник. Помер 13-го лютого 1925. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Іваночко Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1890. р. в Гірці-Долина, рільник. Помер 17-го липня 1922. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Ільків Осип**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Кіндратові-Турка, рільник. Помер 16-го травня 1921. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному і похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Калічак Михайло**, десятник УГА, народився в 1896. р. в Стебнику-Дрогобич, мельник. Помер 4-го лютого 1921. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Катулька Михайло**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Рівному-Лісько, рільник. Помер 10-го грудня 1922. р. у військовій лічниці в Румомбергу. Похований на військовому цвинтарі там же.
- Квік Павло**, старший стрілець УГА, народився в 1890. р. в Дорожеві-Самбір, рільник. Помер 4-го березня 1922 р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Кірд Степан**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Дрогобичі, рільник. Помер 6-го травня 1921. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Климочко Яким**, вахмайстер 1-шої кляси Народної Сторожі УГА, народився в 1882. р. в Рожджалові-Сокаль, довголітний підстаршина. Помер 15-го грудня 1923. р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі.
- Кобель-Піхоровський**, гарматчик УГА, народився в 1897. р. в Крукеничах-Мостиська, рільник. Помер р. 1920. в Градці Королевім. Похований на військовім цвинтарі в Пухові, коло Градця Королевого.

- Коваль Михайло**, стрілець УГА, народився в 1901. р. в Строневи-
чах-Перемишль, рільник. Помер 16-го квітня 1921. р. у військо-
вій лічниці ч. 2 в Пардубицях. Похований на військовім цвин-
тарі там же.
- Козак Василь**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Ременові-
Львів, рільник. Помер 26-го липня 1926. р. у державній лічниці
в Кошицях і там же похований.
- Корман Степан**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Нежухові-
Стрий, рільник. Помер 24-го квітня 1925. р. в Підзамчі, повіт
Нове Місто і там похований.
- Костів Семен**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Серниках-Ро-
гатин, рільник. Помер 25-го лютого 1925. р. в лічниці Укр. Бри-
гади в Йозефові. Похований на військовім цвинтарі там же.
- Кравець Гаврило**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Лагодіві-
Перемишляни, рільник. Помер 21-го лютого 1921. р. у війсь-
ковій лічниці на Карліні у Празі. Похований на Ольшанському
цвинтарі.
- Кравець Ілько**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Труханові-
Сколе, рільник. Помер 26-го жовтня 1922. р. у військовій ліч-
ниці ч. 1 в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі там же.
- Красовський Микола**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Ди-
дьовій-Турка, рільник. Помер 14-го лютого 1920. р. в лічниці
Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім
цвинтарі в Ляден к. Німецького Яблінного.
- Кріль Осип**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в с. Вовче, повіт
Перемишль, рільник. Помер 7 липня 1919. р. в лічниці Укр. Бри-
гади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвин-
тарі в Ляден.
- Кривошия Микола**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Довгомо-
стисках Мостиська, рільник. Помер 16-го червня 1921. р. у вій-
ськовій лічниці в Хомутіві. Похований на військовім цвинтарі
там же.
- Криськів Іван**, стрілець УГА, народився в 1901. р. в Добрівля-
нах-Стрий, рільник. Помер 14-го липня 1919. р. в лічниці Укр.
Бригади в Німецькому Яблінного. Похований на військовім цвин-
тарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Крук Данило**, вістун УГА, народився в 1899. р. в Бабині-Калущ,
рільник. Помер 22. лютого 1926. р. в повітовій лічниці в Коліні
над Лабою і там похований.
- Кульчицький Лавро**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Куль-
чицях-Самбір, рільник. Помер 9-го травня 1923. р. у військо-
вій лічниці ч. 1 в Празі. Похований на Ольшанськім цвинтарі.

- Кульчицький Юліян**, стрілець УГА, народився в 1900 р. в Кульчицях-Самбір, рільник. Помер 10-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден, коло Німецького Яблінного.
- Лаган Іван**, стрілець УГА, народився в 1899. р. Бірках Великих-Тернопіль, рільник. Помер 9-го травня 1921. р. у військовій лічниці ч. 3 в Терезині. Похований на військовім цвинтарі там же.
- Леневич Андрій**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Головецьку-Сколе, рільник. Помер 27-го червня 1923. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові. Похований на військовім цвинтарі там же.
- Лисак Степан**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Смільниці-Доброміль, рільник. Помер 28-го листопада 1920. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Литвин Адам**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Страшевичах-Старий Самбір, рільник. Помер 29-го червня 1920. р. у Водольці, повіт Карлін і там похований.
- Луців Яким**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Чучманах Заболотних-Камінка Струмілова, рільник. Помер 1-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований в Ляден.
- Макар Михайло**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Берегах-Самбір, рільник. Помер 15-го червня 1922. р. в лічниці в Літомеринцях. Похований на осередньому цвинтарі.
- Макота Кость**, десятник УГА, народився в 1893. р. в Волоському Селі-Долина, робітник. Помер 26-го жовтня 1925. р. в лічниці для умово-хорих в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Максимів Іван**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Спасі-Долина, рільник. Помер 25-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований в Ляден к. Нім. Яблінного.
- Малиголовка Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Сільци-Дрогобич, рільник. Помер 5-го жовтня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Нім. Яблінному. Похований в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Малярчук Іван**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Чеховій-Коломия, рільник. Помер 4-го вересня 1919. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на цвинтарі в Рупрехтичах к. Ліберця.
- Марців Федір**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Соколиках-Турка, рільник. Помер 31-го березня 1921. р. у військовій лічниці ч. 2 в Пардубицях. Похований на військовому цвинтарі.
- Мельник Іван**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Чорнокінцях Великих-Копичинці, рільник. Помер 19-го травня 1921. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовому цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.

- Мельник Микола**, гарматчик УГА, народився в 1896. р. в Струтині-Долина, рільник. Помер 16-го листопада 1922. р. у військовій лічниці ч. 7 в Оломунці. Похований там же на військ. цвинтарі.
- Мельник Михайло**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Буховичах-Добромиль, столяр. Помер 13-го травня 1922. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Мельникович Тимко**, гарматчик УГА. нар. в 1880. р. в с. Височанка-Станиславів. Помер 17-го травня 1923. р. у військовій лічниці в Младій Болеславі і там похований на військовому цвинтарі.
- Мельниченко Осип**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Скориках-Рогатин, рільник. Помер 6-го квітня 1921. р. в запасній лічниці в Мільовицях, повіт Молода Болеслава і там похований на військовім цвинтарі.
- Микуляк Василь**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Прибилові-Товмач, рільник. Помер 31-го березня 1923 р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Микитей Василь**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Горохолині-Богородчани, рільник. Помер 30-го січня 1921. р. у запасній лічниці ч. 8 на Градчанах в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Миськів Макар**, гарматчик УГА, народився в 1900. р. в Новому Кропивнику-Дрогобич, рільник. Помер 5-го квітня 1923. р. у Хебі і там похований.
- Музика Степан**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Гошанах-Рудки, рільник. Помер 4-го лютого 1922. р. у запасній лічниці в Мільовицях, повіт Молода Болеслава і там похований на військовім цвинтарі.
- Найда Гриць**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Потоці-Рогатин, рільник. Помер 17-го серпня 1921. р. у запасній лічниці на Карліні в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Онисимюк Степан**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Старих Кутах-Косів, рільник. Помер 24-го травня 1924. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV. Похований на Ольшанському цвинтарі там же.
- Орищак Василь**, стрілець УГА, народився в 1889. р. в Кривці-Лісько, рільник. Помер 15-го березня 1923. р. у військовій лічниці ч. 8 в Літомерицях і там похований.
- Остапюк Петро**, стрілець УГА, народився в 1890. р. в Перерізках-Станиславів, рільник. Помер 27-го травня 1921. р. у військовій лічниці в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Павелко Петро**, десятник УГА, народився в 1890. р. в Борщевичах-Перемишль, рільник. Помер 25-го травня 1920. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.

- Павлишовський Михайло**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Чаплях-Самбір, рільник. Помер 15-го березня 1921. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовому цвинтарі у Рупрехтичах коло Ліберця.
- Павлюк Василь**, стрілець УГА, народився в 1893. р. в Хомяківці-Коломия, рільник. Помер 31-го березня 1922. р. у військовій лічниці в Мільовицях, повіт Молода Болеслава і там похований на військовім цвинтарі.
- Панищак Марко**, вістун УГА, народився в 1892. р. в Кривому-Лісько, рільник. Помер 29-го квітня 1920. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Панько Осип**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Міженці-Перемишль, рільник. Помер 18-го лютого 1925. р. в лічниці Укр. Бригади в Йозефові. Похований там же на військ. цвинтарі.
- Парнега Василь**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Павлосівці-Чортків, рільник. Помер 8-го жовтня у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові. Похований на військовім цвинтарі там же.
- Петрів Роман**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Поляниці-Товмач, рільник. Помер 10-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Піцько Михайло**, стрілець УГА, народився в 1889. р. в Гірному-Стрий, рільник. Помер 5-го вересня 1921. р. у запасній лічниці на Карліні в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Поліщак Михайло**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Зороговицях-Перемишль, рільник. Помер 13-го липня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Польний Михайло**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Дроздовичах-Перемишль, рільник. Помер 31-го травня 1921. р. в запасній лічниці в Тренчині. Похований на військовім цвинтарі там же.
- Попелишин Василь**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Чепелях-Броди, рільник. Помер 29-го березня 1924. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV. Похований на Ольшанському цвинтарі там же.
- Поторейко Гриць**, однорічний стрілець УГА, народився в 1899. р. у Львові, учень. Помер 16-го травня 1921. р. у військовій лічниці в Хебі (Егер) і там же похований.
- Прончак Іван**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Чорній-Лісько, рільник. Помер 19-го листопада 1920. р. у запасній лічниці на Карліні в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Проців Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Колодіївці-Станиславів, рільник. Помер 13-го січня 1924. р. на залізничному шляхові Йозефів-Чеська. Похований на загальному цвинтарі в Яромезі, повіт Двір Королевий.

- Рівний Микола**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Озерянах-Бучач, рільник. Помер 6-го лютого 1920. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькім Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Рій Степан**, стрілець УГА, народився в 1901. р. в Підгородищі-Бібрка, рільник. Помер 11-го чевня 1921. р. у військовій лічниці в Празі. Похований на Ольшанському цвинтарі там же.
- Римський Іван**, старший десятник УГА, народився в 1897. р. в Поршній-Львів, рільник. Помер 11-го грудня 1924. р. у військовій лічниці в Травні на Словаччині. Похований на військовім цвинтарі.
- Ружанський Микола**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Сушиці-Старий Самбір, рільник. Помер 15-го лютого 1920. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Савчак Дмитро**, булавний УГА, народився в Хирові-Старий Самбір, рільник. Помер 2-го квітня 1925. р. в лічниці Укр. Бригади в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Савула Ілько**, старший десятник УГА, народився в 1893. р. в Дмитрові-Радехів, рільник. Помер 30-го грудня 1925. р. у військовій лічниці для грудних недуг в Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Савчин Петро**, стрілець УГА, народився в 1887. р. в Долині, рільник. Помер 7-го лютого 1926. р. у військовій лічниці для грудних недуг в Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Савчук Тимко**, булавний УГА, народився в 1895. р. в Джурові-Снятин, рільник. Помер 30-го травня 1921. р. у запасній лічниці ч. 2 в Пардубицях і там похований на військовім цвинтарі.
- Салагин Матвій**, старший десятник УГА, народився в 1892. р. в Ялті, Крим, Україна, рільник. Помер 4-го лютого 1923. р. в повітовій лічниці в Опочні, повіт Нове Місто і там похований.
- Саламаха Петро**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Боратичах-Перемишль, рільник. Помер 3-го січня 1925. р. в повітовій лічниці в Наході і там похований.
- Сапушин Василь**, стрілець УГА, народився в 1897. р. в Яворові, рільник. Помер 3-го січня 1920. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Сарахман Василь**, десятник УГА, народився в 1897. р. в Морозовичах-Самбір, рільник. Помер 28-го серпня 1922. р. у військовій лічниці ч. 2 в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Сенютович Михайло**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Глинянах-Перемишляни, рільник. Помер 25-го травня 1922. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV. Похований на Ольшанськім цвинтарі.

- Сілян Іван**, стрілець УГА, народився в 1892. р. в Пятничанах-Бібрка, рільник. Помер 10-го січня 1921. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Слободян Микола**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Кудринцях-Борщів, рільник. Помер 9-го квітня 1923. р. на залізничному шляхові Ржечковіце-Кральове Поле-Брне. Похований на осередньому цвинтарі в Берні.
- Слободян Олекса**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Чеховій-Коломия, столяр. Помер 2. квітня 1923. р. у військовій лічниці ч. 1 у Празі IV. Похований на Ольшанському цвинтарі.
- Словік Антін**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Пищатинцях-Борщів, рільник. Помер 13. травня 1922 р. у військовій лічниці в Чаславі і там похований на військовім цвинтарі.
- Сметана Михайло**, вістун УГА, народився в 1893 р. в Болотній-Перемишляни, рільник. Помер 7. червня 1922. р. на залізничному шляхові Нім. Яблінне-Лемберг. Похований на військовім цвинтарі.
- Созанський Іван**, вістун УГА, народився в 1900. р. в Берегах-Самбір, учень торговельної школи. Помер 5-го серпня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німець. Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Сопітко Яків**, стрілець УГА, народився в 1888. р. в Ахтерці — повіт Харків, Україна. Помер 26-го листопада 1921. р. в запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Сорока Кость**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Перегінську-Долина, рільник. Помер 5-го травня 1925. р. в повітовій лічниці в Яромезі, повіт Двір Королевий над Лабою і там похований.
- Стареправо Василь**, однорічний стрілець УГА, народився в 1900. р. в Дітківцях-Тернопіль, учень. Помер 4-го квітня 1921. р. в лічниці Укр. Бригади в Нім. Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Стасик Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1894. р. в Романові-Бібрка, рільник. Помер 23-го березня 1922. р. у військовій лічниці ч. 6 в Берні і там похований на осередньому цвинтарі.
- Стельмах Іван**, стрілець УГА, народився в 1891. р. в Полянці-Долина, рільник. Помер 3-го квітня 1925. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Стефанчук Борис**, однорічний стрілець УГА, народився в 1895. р. в Болехові-Долина, залізничний аспірант. Помер 20-го червня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Нім. Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.

- Стефанок Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1902. р. в Чернятині-Городенка, рільник. Помер 18-го жовтня 1924. р. у Стешкові, повіт Усте над Лабою (Авсіг) і там похований.
- Стеців Петро**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Петрівці, повіт Катеринослав, Україна, рільник. Помер 6-го серпня 1921. р. у військовій лічниці в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Стецишин Осип**, однорічний стрілець УГА, народився в 1897. р. в Самборі, студент. Помер 29-го грудня 1920. р. на залізничному дворці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Столбин Антонія**, сестра-жалібниця УГА, нар. в 1899. р. на хуторі Юнаківці, повіт Суми, Харківщина, Україна. Померла 9-го квітня 1922. р. у повітовій лічниці в Яромезі і там похована.
- Тарчанин Василь**, булавний УГА, народився в 1897. р. в Хашчеві-Турка, рільник. Помер 11-го квітня 1920. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Теодорович Осип**, стрілець УГА, родом з невідомого села бобрецького повіту. Втопився в часі переходу групи ген. Кравса до Ч.С.Р. при купанню в Дністрі 28-го серпня 1920. р. в Устечку, повіт Заліщики. Тіла не знайдено.
- Тима Василь**, однорічний стрілець УГА, народився в 1898. р. в Моранці-Яворів, студент прав. Помер 2-го липня 1922. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовому цвинтарі.
- Тимків Василь**, стрілець УГА, народився в 1893. р. в Топільську-Калуш, рільник. Помер 7-го листопада 1922. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV. Похований на Ольшанськім цвинтарі.
- Тисовський Гнат**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Турці над Дністром, столяр. Помер 27-го березня 1921. р. в запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Томинчук Степан**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Смочеві-Борщів, рільник. Помер 14-го вересня 1919. р. в лічниці Української Бригади в Нім. Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Фаборський Володимир**, стрілець УГА, народився в 1899. р. у Вилеюничках-Перемишль, рільник. Помер 15-го січня 1924. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Фасоляк Іван**, десятник УГА, народився в 1898. р. в Скородному-Лісько, рільник. Помер 2-го липня 1919. р. в лічниці Української Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.

- Федорук Федір**, стрілець УГА, народився в 1880. р. в Прокуряві-Косів, рільник. Помер 29-го вересня 1920. р. у військовій лічниці в Ліберці і там похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Фуць Дмитро**, старший десятник УГА, народився в 1894. р. в Сороках-Коломия, рільник. Помер 2-го березня 1921. р. у лічниці в Хомутові і там похований.
- Халупінський Федір**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Мізуні Старому-Долина, рільник. Помер 24-го серпня 1922. р. у військовій лічниці ч. 4 в Йозефові і там похований на військовім цвинтарі.
- Ханець Іван**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Любіні Великому, Городок, рільник. Помер 22-го квітня 1924. р. у військовій лічниці в Празі і там похований на Ольшанському цвинтарі.
- Хомин Дмитро**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Красилівці-Товмач, рільник. Помер 22-го травня 1924. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV і там похований на Ольшанському цвинтарі.
- Хопта Михайло**, десятник УГА, народився в 1893. р. в Устриках Долішних-Лісько, рільник. Помер 3-го лютого 1921. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Цап Іван**, старший стрілець УГА, народився в 1897. р. в Верчанах-Стрий, рільник. Помер 7-го серпня 1919. р. в лічниці Української Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Чернецький Василь**, стрілець УГА, народився в 1884. р. в Панасівці-Зборів, рільник. Помер 17-го квітня 1920. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Чорнецький Андрій**, стрілець УГА, народився в 1890. р. в Угерцях-Городок, рільник. Помер 23-го лютого 1924. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Шевців Павло**, стрілець УГА, народився в 1895. р. в Турці, рільник. Помер 22-го листопада 1923. р. у військовій лічниці в Ружомбергу і там похований.
- Шевчик Петро**, стрілець УГА, народився в 1896. р. в Старій Ропі-Старий Самбір, рільник. Помер 10-го липня 1921. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Шемердяк Микола**, однорічний стрілець УГА, народився в 1898. р. в Старім Самборі, студент гірничої академії. Помер 12-го грудня 1921. р. у загальній лічниці в Пшібрамі і там похований.

- Шило Микола**, стрілець УГА, народився в 1899. р. в Синевідську Вижньому-Сколе, рільник. Помер 16-го березня 1922. р. у військовій лічниці в Трнаві на Словаччині і там похований на військовім цвинтарі.
- Шкирда Петро**, стрілець УГА, народився в 1883. р. у Волі Горянській-Лісько, рільник. Похований на осередньому цвинтарі в Пільзні.
- Штохмаль Михайло**, стрілець УГА, народився в 1891. р. в Пітричах-Золочів, рільник. Помер 11-го березня 1925. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Шуляр Олекса**, старший десятник УГА, народився в 1890. р. в Майдані - Станиславів, довголітний підстаршина. Помер 7-го червня 1926. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу і там похований на військовім цвинтарі.
- Юськів Андрій**, стрілець УГА, народився в 1898. р. в Зоротовичах-Перемишль, рільник. Помер 20-го травня 1920. р. у військовій лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Янко Лука**, старший стрілець УГА, народився в 1888. р. у Волосатому-Лісько, рільник. Помер 26-го липня 1919. р. в лічниці Укр. Бригади в Німецькому Яблінному. Похований на військовім цвинтарі в Ляден коло Німецького Яблінного.
- Янчій Василь**, стрілець УГА, народився в 1886. р. в Саджавці-Надвірна, рільник. Помер 19-го січня 1921. р. в Пільзні. Похований на осередньому цвинтарі в Пільзні.
- Ярема Микола**, стрілець УГА, народився в 1901. р. в Йозефівці-Тернопіль, рільник. Помер 7-го січня 1923. р. у військовій лічниці ч. 1 в Празі IV. Похований на Ольшанському цвинтарі там же.
- Ярема Михайло**, стрілець УГА, народився в 1900. р. в Дидятичах-Мостиська, рільник. Помер 13-го травня 1920. р. у запасній лічниці в Ліберці. Похований на військовім цвинтарі в Рупрехтичах коло Ліберця.
- Яремій Микола**, стрілець УГА, народився в 1898. р. у Скольому, рільник. Помер 24-го травня 1922. р. у військовій лічниці для грудних недуг у Штернбергу. Похований на військовім цвинтарі.

ЗАВВАГА

Оцей спис, зладжений з приводу розв'язання українського табору в Йозефові, де перебували останки славної Української Галицької Армії, на підставі "метрики померших" кол. Української Бригади в Німецькому Яблінному, Укр. Робітничого Табору в Ліберці та укр. Табору в Йозефові й інших офіційних документів кол. команд УГА в Чехословацькій Республіці, обіймає прізвища померших, які належали до одного з названих українських таборів за виїмком стрільця ТЕОДОРОВИЧА ОСИПА, який втопився у Дністрі в часі переходу групи ген. Кравса в с. Устечку, повіт Заліщики.

Тому, що основою метрикальних вписів були здебільшого по-смертні листки, виготовлені чеськими установами, попали туди деякі українські назви, головню назви галицьких сіл в перекрученій назві. Ці неточности я намагався виправити при допомозі інших мені доступних документів.

Крім цього слід завважити, що цей список не є цілком точний, бо в ньому недостає прізвищ деяких стрільців-скитальців, які—належавши до части УГА в Чехословацькій Республіці — після відомого рішення Ради Амбасадорів з 14-го березня 1923. року вибули з табору добровільно та відтак померли далеко від нього, а відомість про їхню смерть не дійшла до приналежних чинників ані офіційним ані приватним шляхом.

Йозефів, Ч.С.Р., дня 19-го серпня 1926. р.

Др. Іван Козак, сотник УГА,
останній командант части УГА в Ч.С.Р.

ДОДАТОК:

"ЛІКВІДАЦІЙНА":

"ГОЛОВНА КОМАНДА ЧАСТИН УГА ЧСР." (печать)

"Е. ч. 816/приб."

"Інвалідські листки та метрики-передача".

До Хвальної Редакції "СВОБОДА" в Нью Йорку.

Йозефів, дня 20-го серпня 1926. р.

Прощу помістити ласкаво в двох найближчих числах Вашого цінного часопису, що слідує:

"ОПОВІСТКА"

"Подаю до відома зацікавлених осіб, що з приводу розв'язання Українського Табору в Йозефові, я передав невідібрані інвалідські листки таборових інвалідів Українському Краєвому Товариству Опіки над Інвалідами у Львові, а всі таборіві метрики кол. душпастирського уряду українському митрополичному ординаріатові у Львові."

Йозефів в Ч.С.Р., дня 19-го серпня 1926. р.

Др. Іван Козак, сотник УГА,
останній командант частин УГА в Ч.С.Р.

ВІСНЕННЯ

д-ра Івана Козака, сотника УГА.

Цей список померлих вояків УГА в Ч.С.Р. виготовив останній командант Українського Табору в Йозефові ЧСР, заразом командант Частин УГА в ЧСР, сотник УГА д-р Іван Козак у звязку з ліквідацією згаданого табору. Він зладив більше примірників згаданого списку та розіслав їх з відповідними супровідними листами редакціям усіх важніших українських часописів в Галичині, а крім того Редакції "Свободи" в Америці.

Після того він повернувся до Краю, а відтак в липні 1949-го року прибув зі скитальщини до ЗДА та згодом був прийнятий до праці в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу.

Одного дня в 1956 році редактор Богдан Кравців, що працював і працює досі в Редакції "Свободи", приніс д-рові Козакові, на велике його здивування, примірник згаданого списку разом зі супровідним листом, що був ним в серпні 1926 року висланий тій же Редакції. При цьому п. ред. Кравців вияснив, що знайшов ці документи випадково у підвалі будинку, в якому приміщується УНСоюз та "Свобода", серед купи паперів, призначених до викинення на смітник. Щойно тоді виявилось, що тогочасний редактор "Свободи", пок. д-р Мишуга, одержавши відносний список з ЧСР, з невідомих причин його не використав та зразу викинув до сміття.

При найближчій зустрічі з видавцем Історії УГА. з побратимом Микитюком у Нью Йорку 1958 р. сот. Козак розказав йому це, та запропонував, щоб той список був поміщений в одному з запланованих тоді томів тієї історії, а п. Д. Микитюк радо цю пропозицію прийняв.

СТРІЛЬЦІ УГА, ЩО ПОМЕРЛИ В ЧЕХАХ

Малік Павліна, санітарна сестра УГА. Родом зі Шлезька Долішного. Полька. Весною 1919 р. приділена в Тернополі до лічниці 9-тої Белзької бригади. За Збручем, в Чотирикутнику Смерти, вмерла на тиф. (Заяць Андрій, бул. УГА. Бригадийний Шпиталь ч. 9. Історія УГА. Четвертий том. Вінніпег 1968).

Пеленський Володимир. Уродженець Комарна, син коваля. Кінногчик УГА. Помер в таборі в Чехах. (Утриско Осип, чет. УГА. Комарянці в УГА. "Голос Комбатанта", ч. 5, стор. 22. Нью Йорк 1960 р.).

Памятник помершим воякам УГА в Німецькому Яблінному в Чехах.

Антоник Антін, стрілець УГА. Вояк Збаражського куреня, 3-тої Бережанської бригади. Нар. в селі Базаринці, пов. Збараж. Згинув в бою з поляками весною 1919 р. під Скниловом біля Львова. (Хрін Іван, кол. вояк того куреня. Збаражський курінь. Четвертий том Історії УГА. Вінніпег, Канада, 1968).

Вітик Тимко, стрілець 9-тої Белзької бригади. Нар. в селі Кревиця, пов. Рава Руська. Впав в бою з поляками в осені 1918 р. під селом Корні, пов. Рава Руська. (Заяць Андрій, бул. УГА. Торонто, Канада, 1968).

Добош Онуфрій і Довгань Іван, вояки 9-тої Белзької бригади. Народжені в селі Кревиця, пов. Рава Руська. Обидва згинули в бою з поляками весною 1919 р. біля села Безуїв під Белзом, пов. Сокаль. (Заяць Андрій, бул. УГА. Торонто, Канада, 1968).

Антоник, стрілець УГА. Нар. в селі Базаринці, пов. Збараж. Вояк Збаражського куреня, в рядах якого перебував всю польську і московську війну. Помер в осені 1919 р. у Винниці на тиф. (Хрін Іван, кол. вояк того куреня. Збаражський курінь. Історія УГА. Четвертий том. Вінніпег 1968).

Поліха Іван, стрілець УГА. Родом з с. Корчмин, пов. Рава Руська. Вояк 9-тої Белзької бригади. За Збручем, в містечку Самгородок на Київщині, помер в осені 1919 р. на тиф. (Заяць Андрій, бул. УГА. Торонто, Канада, 1968).

Штіклер Анна, санітарна сестра УГА. Родом з Відня, німкеня. Приділена в березні 1919 р. в Кристинополі до Бригадійного Шпиталю ч. 9. Померла за Збручем в Чотирикутнику Смерти, на тиф. (Заяць Андрій, бул. УГА. Бригадійний Шпиталь ч. 9. Історія УГА. Четвертий том. Видав хор. УСС Дмитро Микитюк. Вінніпег 1968).

Хамула Тимко, вістун 9-тої Белзької бригади. Нар. в селі Ульгівок, пов. Рава Руська. Перебував всю польську війну у Східній Галичині. Згинув в бою з большевиками під містом Троянів біля Бердичева літом 1919 р. (Заяць Андрій, бул. УГА. Торонто 1968).

Заяць Іван, вістун УГА. Нар. в селі Корчмин, повіт Рава Руська. Вояк 9-тої Белзької бригади, в рядах якої перебував на фронті всю українську визвольну війну. За Збручем, в місті Тульчин, в половині грудня 1919 р. помер на тиф. (Заяць Андрій, бул. УГА. Бригадійний Шпиталь ч. 9. Історія УГА. Четвертий том. Вінніпег 1968).

Кольб Анна. Медична сестра УГА. Родом з Відня. Німкеня. Весною 1919 р. приділена в Тернополі до лічниці 9-тої Белзької бригади. За Збручем померла, разом з д-ром Сосенком — лікарем 9-тої бригади, на тиф. (Заяць Андрій, бул. УГА. Бригадійний Шпиталь ч. 9. Історія УГА. Четвертий том. Вінніпег 1968).

Степан Тулюк Кульчицький,
Хорунжий У.Г.А.

СТАРШИНСЬКІ ШКОЛИ Г.А.

Зривом Першого Листопада 1918 р. українська військова і цивільна влада на місцях вдало і успішно перебрала цілу область Східньої Галичини у правне посідання і володіння Західньої Области Української Народньої Республіки (ЗОУНР.) Лишень у столиці, у Львові, зразу розгорілися вуличні бої з польськими боївками і дня 21-го листопада 1918 р. виїхала зі Львова Делегатура Української Національної Ради та Начальна Команда Українського Війська. Почалася затяжна 8-мо місячна позиційна війна ЗОУНР з Речипосполитою Польською.

Дня 15-го листопада 1918 р. Державний Секретаріят Військових Справ (ДСВС) покликав до військової служби річники 1883 до 1900 року.

Для вимог і потреб війни, з початком січня ДСВС перевів реорганізацію армії. Дотеперішні мішані, регулярні і напівпартизанські сотні, курені чи групи переорганізовано у регулярну армію, що складалася з 3-ох корпусів: I-ший Корпус, II-гий і III-тий.

Для доповнення Армії старшинами і підстаршинами Д.С.В.С. доручив своїм виконним органам—Окружним Військовим Командам—на місцях зорганізувати і відкрити Старшинські Школи для вишколу кандидатів на старшин піхоти і артилерії.

Окружні Військові Команди відкрили при своїх Запасних Кошах три Старшинські Школи Піхоти, а саме: в січні 1919 р. в Коломиї (військова область II-го Корпусу), в Золочеві (військова область I-го Корпусу) і в Самборі (військова область III-го Корпусу). В січні 1919 р. відкрито теж Старшинську Школу артилерії при Коші гарматного полку в Станиславові.

Старшинські Школи зорганізовано за взірцем колишніх Старшинських Шкіл австрійської армії з 3-місячним курсом практичного і теоретичного вишколу. Підобрати належний і повний збір викладачів не було легко. Обовязки бракуючих сталих, приналежних до Школи викладачів доручувано старшинам Окружних Військових Команд і старшинам місцевих Кошів. Не було теж потрібних підручників для навчання. Викладачі користувалися підручниками в німецькій мові, перекладали їх і вводили військове назовництво українською мовою.

Вимогою прийняття кандидата до Старшинської Школи була освіта 6 клас гімназії або рівнорядна. Відряджували до Старшинських Шкіл як кандидатів Команди частин запілля і фронту—старших вояків, під-

старшин Легіону Українських Січових Стрільців та наймолодших віком однорічних, які частинно вже мали перший рекрутський вишкіл. Вік кандидатів 18 - 24 років. Підстршин було у Школах переважно дві третини, стрільців одна третина.

Всі Старшинські Школи були самостійними військовими одиницями вишколу при Запасних Кошах місцевих Окружних Військових Команд. Кандидати перебували в місцевих касарнях, мали свою власну канцелярію і власну адміністрацію (писар, рахунковий підстаршина і справник). Школу очолював і вів Командант Школи, теоретичний і практичний вишкіл вели старшини-викладачі, практичний-полевий вишкіл (муштра) був у руках досвідчених колишніх активних підстаршин австрійської армії, які своїм знанням та ідейністю в кожній Старшинській Школі записались золотими буквами як вимагаючі, суворі, але справедливі вишкільники. Всі учні школи цінили їх, поважали, слухали і любили.

Школи мали 85 - 100 кандидатів. Для вишколу, в першу міру полевого, кандидатів поділено на 2 чи 3 чети. Кожна чета мала свого команданта-вишкільника.

У програмі навчання були предмети військового знання, а саме: суть організації, суть зброї (зброєзнавство ручне і пальне-кріс, скоростріл і гармати), дальше тактика і суть стрільби, правильних вправ, теренознавство і полеве укріплення, картографія (читання польових карт і креслення ситуаційних плянів), службовий правильник, обов'язки старшинського стану а вкінці економіка, адміністрація і військова стилістика і перша санітарна поміч в полі.

Найважливішим завданням Школи було дати кандидатам на старшин (четових і сотенних командантів) основне військово знання і практичний військовий вишкіл.

Старшинські Школи артилерії і служби зв'язку мали у своїх програмах навчання своїх особливих призначень.

В Старшинських Школах Піхоти була така черга зайнять від 6-тої години вранці до 6-тої години вечером: пів години гімнастики перед сніданком о годині 7-мій, щоденна муштра і польові вправи — 4 години (від 8—12 години), о 12-тій перерва на обід. Від години 2-гої до 6-тої були виклади по дві години про суть зброї, тактика, чи правильники вправ і службовий правильник. Виклади інших предметів по годині. В суботу зайняття кінчалися о годині 12 в полудне.

Щоденно перед обідом була збірка цілої Школи до звіту. Збірку скликав і зголошував до звіту кандидат Школи, так званий дижурний дня. Звіт приймав Командант Школи у приявності всіх інструкторів, справника і рахункового писаря. Після прочитання денних приказів командант Школи хоч раз у тижні робив перегляд зброї, однострою і вигляду всіх кандидатів, вистрүнчених у одній лаві.

Дижурний дня мав службу 24 годин. Він відповідав за точність збірок до гімнастики і звіту та вимаршів у поле. О годині 6-ій будив кандидатів а в ночі мав дижур коло телефону.

Вишкіл кандидатів проходив за довоєним зразком, був твердий і форсований. Дисципліна у Школах була сувора, але добровільна і справедлива. Всі кандидати були інтелегентні, ідейні юнаки, з великим почуттям обов'язку і карності.

Кожна Школа мала свій добрий хор з диригентом і солістами. Школу в поході та її пісні у такт маршу чути було широко й далеко і всюди вона скоро ставала любимцем населення.

Старшинська Школа виставляла почесні стійки, брала участь у різних торжествах і обходах, а у вільний час вела культурно-освітню і пропагандивну працю серед залоги і населення.

Завдяки зразковому прововоді і вишколові Старшинські Школи стали вкоротці добірною і елітарною частиною залоги в місцях свого постю, виразником Українського Війська, Влади і Правопорядку.

До дня проголошення Диктатури 9-го червня 1919 р. всі Старшинські Школи УГА підлягали Д.С.В.С. При кінці червня 1919 р. агенди закладання Старшинських Шкіл перебрав Армійський Вишкіл і йому підлягала Старшинська Школа Піхоти УГА в місцях постю в містечку Товсте, в селі Цигани, повіт Борщів і в селі Гута Чугорська за Збручем на Поділлі, як також Старшинська Школа артилерії і Старшинська Школа Звідомного Полку в місцях свого постю.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ПІХОТИ В САМБОРІ

Важливе господарсько-стратегічне значіння міста Самбора в оборонній системі Карпат з його нафтовими зложжами і горішнього бігу ріки Дністра з розлогими багнами, взяв до уваги вже генеральний штаб австро-угорської монархії. Самбір став важним вузлом розбудованої сітки залізничних шляхів Підкарпаття і Карпат із залізничним шляхом до твердині Перемишль й до столиці Галичини—Львова. Самбір став кадровою 77-го піх. полку, найближчого гарнізону від твердині Перемишль, ключа до східної і західної Галичини.

В історії війни З.О.У.Н.Р. з Польщею в 1918-1919 роках припали Самборові з його військовою і цивільною владою важливі завдання і відповідальність від перших днів листопада 1918 р. аж до залишення Самбора в половині травня 1919 р. Після втрати воріт із заходу — Перемишля 12-го листопада 1918 р. і природної твердині Хирова дня 17-го грудня 1918 р.—Самбір став ключевою точкою запілля і фронту групи "Південь". В ході дальших воєнних подій той фронт, довжиною 110 км., треба було творити і доповняти свіжими, новими похідними сотнями і куренями, зорганізованими в Запасних Кошах.

В половині листопада 1918 р. зорганізовано в Самборі Запасний Кіш на базі кол. австрійського 77-го піх. полку переіменованого на піх. полк ім. гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного. Ця назва була короткотривала і не вдержалася, бо основою організації армії стали курені, бригади і корпуси.

Першим організатором і командантом Запасного Коша був сотник Іван Молящій, а його адютантом четар Теофіль Тулюк Кульчицький. Приділені до Коша старшини: чет. Олександр Голинський, чет. Дмитро Кульчицький і інші та ряд підстаршин почали організувати перші похідні сотні. Вже 28-го листопада 1918 р. вислано на фронт дві сотні — 200 крісів, а 8-го грудня курінь під командою сот. Турка Гриця— 400 крісів. Сотник Молящій Іван перебрав 15-го грудня 1918 р. команду групи “Лютовиська”, а на його місце призначено пор. Хроновята Михайла а до Запасного Коша приділено пор. Прибитківського Петра.

Рівночасно з працею Запасного Коша в Самборі йшла організація запілля для обслуги фронту: достав виряду, амуніції та харчів. Зорганізовано санітарну службу, інтендантуру і ліквідатуру, а згодом і курс для вишколу рахункових підстаршин.

Після стабілізації фронту і зорганізованя при кінці січня 1919 р. з трьох груп “Глибока”, “Крукеничі”, й “Рудки” 8-мої Самбірської бригади під командою підполковника Антона Кравса у складі III-го Корпусу, Окружна Військова Команда в Самборі завершила військову організацію свого етапу відкриттям Старшинської Школи Піхоти.

З початком лютого 1919 р. відкрила Окружна Військова Команда в Самборі Старшинську Школу Піхоти при Запасному Коші. На приміщення цієї Школи призначено касарні при вулиці Дрогобицькій.

Командантом Старшинської Школи був четар Дмитро Хапка Кульчицький, його правою рукою і головним інструктором став кол. активний підстаршина австрійської армії булавний Яцків, другим інструктором вишколу десятник Легіону УСС Володимир Дашинич Кульчицький та ще два підстаршини.

До цієї Школи покликано однорічних підстаршин і стрільців з фронтових частин, Запасного Коша та інших запільних відділів. Школа творила осібну самостійну військову одиницю з командно-інструкторським складом, власним писарем (стрілець Рабій Володимир) і справником. Адміністраційно Школа належала до 8-ої сотні Запасного Куреня під командою пор. Михайла Хроновята.

Ця Школа мала 88 кандидатів і була поділена на три чети. Перша чета мала 33 курсантів, 2-га—34 а 3-та—21. Одну третину курсантів творили старші вояки, здебільша підстаршини кол. австрійської армії і Легіону УСС (між ін. вістун УСС Даньківський Іван і Габлинський).

Дві третини кандидатів творили однорічні добровольці, які до дня покликання до Школи одержали вже частинно перший рекрутський вишкіл. Були це інтелігентні та ідейні 17—20-літні юнаки з поблизьких повітів, головно з Самбірщини і Дрогобиччини.

Ганьківський Євген з Лемківщини (повіт Сянік) та Криса Зиновій були студентами богословія. Більш як третина курсантів походила з прадавних українських лицарських родів з почуттям своїх історичних та родових військових традицій.

Практичний військовий вишкіл вели досвідчені інструктори—старшини і підстаршини. І так: командант Школи чет. Кульчицький

викладав теренознавство і читання мап, пор. Хроновят і чет. Філып Константин: організація війська і обов'язки старшинського стану, пор. Прибитківський: розвідча служба, четар-скорострільчик Голинський: суть стрільби, а рахунковий підстаршина Н. Н. (жид) вів книговодство.

Булавний Яцків викладав суть зброї, вчив службового правильника, способу командування і полевого укріплення. Той практичний підстаршина добре знав свої предмети, при навчанні користав з австрійських підручників і власного довголітнього фронтового досвіду. Був суворий до своїх курсантів і себе самого. Скоро теж зєднав собі пильних кандидатів, які радо його слухали і шанували як батька.

Вишкіл курсантів проходив за довоєнним зразком, був твердий й форсований, Щоденні зайняття тривали 12 годин з перервами на сніданки і обіди. Дисципліна у Школі була сувора але справедлива. Всі курсанти знали, за що воюють і мали глибоке почування обов'язку та карности. Не було випадку непослуху або дезерції.

Настрій у Школі був бадьорий і боевий. Мала свій добрий хор із 20-ох співаків під управою десятника Йосипа Слоневського. Улюбленими піснями Школи були пісні стрілецькі (УСС), козацькі, народні та любовні.

Хор Школи брав участь в похоронах як старшин так і стрільців. Особливе вражіння у громадян усіх віроісповідань у Самборі залишив похорон українського старшини Н.Н.—жида—, який помер від ран у місцевій лічниці. Далше Школа виставляла почесну стійку коло Божого Гробу і брала участь в різних торжествах і обходах. Хор Школи їздив з своїм концертом до містечка Борислава і співав на концертах в Самборі і Старім Самборі.

Старшинська Школа Піхоти в Самборі не мала тих умовин вишколу і навчання, що їх мали інші Старшинські Школи, приміщені в дальшому запіллі прим. в Коломії.

Самбір находився найблище фронту з його змінними боевими діями. Не спав ворог і в самому Самборі, де треба було зліквідувати в зародку саботажний страйк залізничників — поляків в січні 1919 р. і здавити бунт військових в'язнів, дерезтирів і злочинців, що їм вдалося виломитись з місцевої в'язниці в березні 1919 р. Старшинську Школу покликано на допомогу в облаві на тих ворогів держави і її правопорядку. Бунт успішно здавлено, а всіх винувників поставлено перед польовий суд. Школа давала теж ескорту при транспортах полонених польської армії.

Всі такі завдання призначувала Окружна Військова Команда Старшинській Школі як певній та ударній частині місцевої залоги, хоч ці додаткові обов'язки відривали курсантів від нормальних занять та навчання на курсі.

При кінці квітня 1919 р. переведено перші іспити кандидатів, практичні під час теренових вправ за містом і практичні у викладовій залі. Кандидатів-стрільців піднесено до ступня старшого стрільця.

Заломання фронту і відступ із Самбора в половині травня 1919 р. не дозволив Команді Школи правильно закінчити 3-місячне навчання кінцевими іспитами і врочистим врученням свідоцтв. Всіх курсантів підвищено о один ступінь вище. Нерозв'язана Старшинська Школа, в повному боевому виряді, відступала в боях разом із Самбірським куренем (командант сот. Микола Байрак) через Дрогобич, Стрий і Галич за Дністер.

Ще перед відступом з Самбора частину курсантів, під командою бунчужного Яцкова, приділено як ескорту польських полонених, які творили групу коло 180 осіб. Цей транспорт полонених і в'язнів, перейшовши пішком Стрий, Болехів, Долину і Галич, бун. Яцків 23-го травня 1919 р. передав в містечку Монастириська Етапній Команді.

Вкоротці розв'язано Старшинську Школу, кандидатів приділено до фронтових частин, здебільша до куренів 8-мої Самбірської бригади. В часі побідної Чортківської Офензиви деякі курсанти тої Школи склали в боях свої кінцеві іспити.

Тому, що джерельних матеріалів до історії Старшинських Шкіл ГА дуже мало, автор виготовив відповідний запитник з проханням подавати лише певні і точні інформації. Такий запитник вислано до 20 осіб, кол. старшин Запасного Коша в Самборі і курсантів Школи. Всі запитані відповіли листовно або дали інформації особисто.

Основою опрацювання цього нарису були інформації кол. поручника УГА Михайла Хронов'я та ще двох старшин Запасного Коша в Самборі, а теж спомин та інформації курсантів Старшинської Школи, а саме:

1. Спомин (написаний в 1921-шій році) вістуну Евгена Ганьківського з списом курсантів.
 2. Інформації десятника Богдана Волинця.
 3. Інформації десятника Йосипа Слоневського.
 4. Інформації вістуну Івана Даньківського.
- Використано теж інформації інших курсантів.

Література:

І. Михайло Хронов'я, поручник УГА. Один курінь. (Спогади). "Вісті", орган Крайової Управи Братства кол. вояків І. Української Дивізії У.Н.А. Мінхен, Німеччина, рік XIII, числа 106, 107 і 108, червень 1968 р.

С П И С

кандидатів Старшинської Школи в Самборі. Школа мала
88 курсантів, зорганізованих у 3-ох четах.

1-ша чета

1. Бабяк	18. Крупський Зенон
2. Бандрівський	19. Кузьмів
3. Бараник Василь	20. Кульчицький Дмитро
4. Береський	21. Ласовський
5. Білинський Іван	22. Миколаєвич
6. Божко	23. Монастирський Іван
7. Буцак	24. Онишко Дмитро
8. Винницький	25. Павлик
9. Волинець Богдан	26. Пасіка
10. Волянський	27. Рудзинський Осип
11. Ганьківський Євген	28. Савицький
12. Габлинський	29. Сенишин Іван
13. Даньківський Іван	30. Сенишин Володимир
14. Дерев'яний	31. Слоневський Осип
15. Дудич	32. Туркевич
16. Жига	33. Юзвяк.
17. Кічера	

2-га чета

1. Берегуляк	18. Оргинський Михайло
2. Бичик	19. Ракочий
3. Ваврик	20. Сарахман Теодор
4. Венгринович	21. Сеμεць
5. Вереницький	22. Стефанишин
6. Гоцький Роман	23. Танчук
7. Гоцький Юрій	24. Татомир
8. Данилів Микола	25. Тисовський
9. Джурлай	26. Федик
10. Добошевич	27. Флюнт
11. Кіцула	28. Хай Дмитро
12. Кульчицький Флор	29. Хоркавців
13. Луцький	30. Юрчак
14. Мариняк	31. Яворський Осип
15. Мелько	32. Яворський Степан
16. Михайлів	33. Яворський Федір
17. Ольшанський Микола	34. Ядзик.

3-та чета

1. Бабій	3. Вередин
2. Буцак	4. Гавдяк

С П И С КУРСАНТІВ СТАРШИНСЬКОЇ ШКОЛИ ПІХОТИ В САМБОРІ

- 14. Осідач Микола
- 15. Процько
- 16. Рабій Володимир
- 17. Ребів
- 18. Рущак
- 19. Стеців
- 20. Танчук
- 21. Яворський Іван.

- 5. Іванусів Іван
- 6. Качмарик
- 7. Кондрат
- 8. Косак
- 9. Коцко
- 10. Коцюба
- 11. Лещишак
- 12. Мудрик
- 13. Німців

Сидять на землі, зліва направо: Рабій (клячить), Н. Н., Юзв'як, Ласовський, Косак, Волинець Богдан, Н. Н., вістун Бараник Василь, Яворський Степан, Іванусів Іван, Н. Н., Н. Н.
Сидять зліва: Віс. Ортинський Мих., дес. Білинський Ів. Волянський, Туркевич, Рудзинський Осип, хор. Н. Н., чет. Кульчицький, Хапка Дмитро — Кмдт. Школи, бун. Яцків, Семець, Береський, Яворський Осип, четар Фільц Кость, Н. Н., Осідач Микола і Н. Н.
Стоять. Перший ряд зліва: Ст. десятник Кульчицький Дашинич Володимир, Рабій Володимир (писар), Сенишин, Н. Н., Виницький, Ганьківський Евген, Даньківський Іван, Кульчицький Гут Дмитро, віс. УСС Габлінський, Ваврюк, дес. Гоцький Роман, Н. Н., Яворський Теодор, Миколаевич, Кщула, Н. Н., Н. Н., Н. Н.
Стоять. Другий ряд, зліва: Н. Н., Н. Н., Сарахман Теодор, віс. Монастирський Роман, Пасіка, Михайлів, Н. Н., Н. Н., Стефанишин, Н. Н., Н. Н., Н. Н., Хай Дмитро, ст. стрілець Кобрин Василь.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ПІХОТИ В КОЛОМІЇ

Окружна Військова Команда в Коломиї вже в першій половині грудня 1918 р. відкрила в будинку польського “Сокола” Старшинську Школу. З початку булавний Нижник вів Школу, яка мала 35 курсантів, але згодом до Школи прибували зі всіх сусідних повітів кандидати так, що по Різді 1919 р. Школа мала вже повний стан, приблизно 100 курсантів у трьох четах.

З початком січня 1919 р. почався правильний вишкіл і виклади. Вишкіл чет вели команданти від 8 до 12 години вранці на площі “Сокола”, 2 або 3 рази в тиждні чети ходили на вправи за місто над Прутом. Вправи у стріланні сліпими набоями відбувалися над Прутом, острими набоями на давній австрійській стрільниці. Скорострільний вишкіл вів поручник Горецький—буковинець. В дощеві дні вишкіл відбувався в руханковій залі “Сокола”. В бічних залах були спальні курсантів, канцелярія і кухня.

Вік курсантів—18-25 років, було кілька 30-літніх. Дві третини курсантів були підстаршинами кол. австрійської армії і кількох з Легіону УСС, більш як третину творили вояки-добровольці, зокрема гімназисти.

Школа Старшин у Коломиї мала найкращі умовини правильного і повного вишколу кандидатів. Коломия була положена в дальшому, спокійному запіллі. Тут були Коші (кадри) кол. двох австрійських полків, а саме: 24 піх. полку (полк ім. Дорошенка) і 36 піх. полк (ім. Мазепи), Гарматний Кіш, військові майстерні і склади. Кандидати були ідейні та обовязкові учні і скоро зжилися разом, без різниці на вік. Школа мала добрий хор під управою віст. Баса.

Командантом Школи був отаман Франц Рімаль, сотник австрійської армії, чех. Викладачами були: пор. Микитюк Максим, вишкільник і командант 1-шої чети, чет. Легіону УСС Кардаш Адольф, 2-гої чети, чет. Галяревич Юліян, командант 3-тої чети. Булавний Гулевич Олекса був справником Школи.

Старшинська Школа стала скоро взірцевою й елітарно-військовою частиною залоги, нею гордилась О.В.К. і жителі Коломиї. Виступала почесною сотнею в часі переїзду через Коломию ген. М. О. Павленка, Начального Команданта Г. А., під час побуту французької місії в місті, в торжественних відправах на Різдво і Великдень, а в травні 1919 р. почесна чета Школи брала участь у військових похоронах пор. Боклащука, родом з Городенки.

Навчання в Школі тревало більше як три місяці і з початком травня закінчилась іспитами. Іспитову комісію очолював от. Рімаль. Курсантів підвищено на один ступінь. Пять випусників-підхорунжих зголосилося негайно до Похідного Станиславівського куреня (командант пор. Коць Василь) і вони одержали підвищення до ступня хорунжого. Ними були: два УСС, а саме: Демків Петро і Подюк Іван (тепер лікар в ЗДА), а дальше Лесюк Іван, Мельничин Василь і Породко Яро-

слав. Деяких призначено до вишколу новобранців, а підхор. Д. Г. інструктором до другого курсу Старшинської Школи в Коломиї, який почався кілька днів після закінчення першого курсу.

Другий курс числив приблизно 100 однорічних, здебільша гімназистів, але він тривав лиш два тижні з причини відступу ГА і евакуації Коломиї 24-го травня 1919 р. перед окупацією румунів.

В день відвороту, Старшинська Школа Другого Курсу, під командою пор. Микитюка і чет. Кардаша відступала з Коломиї останньою о годині 11-тій перед полуднем. Польські полонені з табору на Косачеві (біля залізничного двірця) і інтерновані, залишені без варти в ночі з 23-го на 24-го травня, вспіли з місцевими поляками, гімназистами зорганізувати та розставити свої боївки. Школа відступала пробоем вулицею Косцюшка і ринком; залишено 3 ранених, згинув однорічний Зенон Кирилович. Усіх жертв було 8; чет. Кульчицький Фльоріян, 4 підстаршини і 3 стрільців. Польський ксьондз-катехит Ключ смертельно зранив чет. Кульчицького Ф. крісовим вистрілом з вікна дому адвоката Юркевича. Він поранив ще двох вояків Школи.

Школа подалася через Отинію на Нижнів і увійшла 25-го травня 1919 р. у склад "Група Нижнів", до якої належали: 2-га сотня 36 піх. полку ім. гетьмана Мазепи, сотня скорострілів і батарея сот. Бабюка Осипа, а командував цією групою сот. Бемко Володимир.

Сотник Бабюк 26-го травня вибрав 20 однорічних із Школи (другий курс) до обслуги своєї батареї і негайно почав з ними вишкіл, потім "Група Нижнів" увійшла у склад 14-тої бригади III-го Корпусу ГА.

Джерельні дані подали курсанти Старшинської Школи в Коломиї, першого випуску: хор. Микитюк Антін, хор. Гевко Денис, чет. Подюк Іван, хор. Качмар Дмитро і підхор. Федорів Петро.

ЛІТЕРАТУРА:

1. З румунської окупації. "Український Прапор". Відень 1919 р. ч. 1 і ч. 2-ге.
2. З днів тривоги на Покуття. "Літопис Червоної Калини", ч. 2-ге, листопад 1929, ст. 16, Львів 1929.
3. Денис Гевко: Великдень у Старшинській Школі. "Над Прутом у лузі". Збірник. Ст. 137-140, Торонто 1961.
4. Петро Федорів, підхор. УГА. Старшинська Школа в Коломиї. Українська Галицька Армія. (Матеріяли до історії). Видав хор. УСС Дмитро Микитюк, том 3-тій, ст. 146-147. Вінніпег 1967.

СПИСОК

прізвищ курсантів Школи Старшин у Коломиї Перший випуск.

1. Бас Петро
2. Геник Березовський
3. Білас Василь
4. Бойчук
5. Боринець Атанас
6. Б. Л.
7. Ваньчицький, кадет австрійської школи
8. Веселий
9. Витвицький Іван
10. Гаврилюк
11. Грицина
12. Гевко Денис
13. Галянт Михайло
14. Демків Дмитро УСС.
15. Домбчеський
16. Драган
17. Заклинський Роман
18. Знак Петро
19. Ісопенко Юліян
20. Качмар Степан
21. Керницький
22. Козулькевич
23. Костинюк
24. Кульчицький
25. Лесюк Іван
26. Лопатинський Володимир
27. М. В.
28. Мельничин Василь
29. Микитюк Антін
30. Михалецький
31. Подюк Іван, УСС.
32. Породко Ярослав
33. Р. П.
34. Рогожинський
35. Романовський
36. С. Д.
37. Слиж Жигмонт
38. С.
39. Совякович
40. Түрик
41. Федорів Петро
42. Фолис Юліян
43. Яворський
44. Яківчик Микола і
45. Яремко Степан.
46. К. К.
47. К. В.
48. М. М.
49. Бобикевич
50. Матвійців Прокіп
51. Стефанишин Гриць
52. Н. Н.

Примітка видавця: деякі прізвища скорочено тому, що кілька курсантів живе за залізною куртиною.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ПІХОТИ В ЗОЛОЧЕВІ

Старшинську Школу Піхоти зорганізувала Окружна Військова Команда в Золочеві з початком січня 1919 р. Школа творила самостійну частину з власною канцелярією і харчівнею. Містилася в касарнях кол. 35-го австрійського піх. полку. Виклади відбувалися в міській школі.

З початком січня 1919 р. у Школі було понад 70 курсантів, підстаршин і стрільців. Були теж хорунжі-фронтовики, які не мали ще старшинського вишколу.

При кінці січня 1919 р. стан Школи зріс до 100 курсантів. Однорічні кол. австрійської армії і Легіону УСС творили 3/5 стану Школи, в тому УСС-сів було 28. Решту творили добровольці, здебільша гімназисти. Вік курсантів 18 - 24 роки.

В цій Школі були галичани, холмщаки, волиняки і трьох із східних земель України, а саме: студенти університету Києва і Харкова—Руденко Василь і Ткаченко. Були теж два жиди—гімназисти, здібні і зразкові курсанти.

Командантом Школи був отаман Фещук Йосафат сுவорий, рішучий, поважний і вельми тактовний старшина кол. австрійської армії. З початком квітня 1919 р. Командантом Школи став сотник Грицина. Пор. Кантор Теодор викладав службовий правильник, тактику, гарнізонуву і полеву службу, чет. Фехтер Франц (австрійський німець) викладав німецькою мовою теренознавство, полове укріплення і картографію. В міру потреби викладали деякі старшини місцевого Коша.

Інструкторами були: бун. Барвінський—командант 1-шої чети, бун. Венгляж—командант 2-гої чети. Канцелярію вів рахунковий ст. дес. Н.Н. — з Лемківщини.

Школа була взірцевою, карною і ударною військовою частиною. Тому Окружна Військова Команда у двох випадках призначила Школі особливі завдання, які відривали учнів від нормальних занять у Школі.

Дня 6-го березня 1919 р. збунтувалось дві похідні сотні Коша, призначені на фронт під Львовом. Вони підняли збройний бунт, обезброїли несподівано решту сотень Коша, покинули касарню та окопались на передмісттю Золочева в селі Вороняки, з погрозою обстріляти місто скорострілами, якщо старшини і Старшинська Школа не складуть зброї. На приказ О.В.К. Школа скріплена відділом скорострілів, зліквідувати бунт справно і без жертв у людях.

Фронтіві успіхи поляків під Львовом, як теж і бунт двох похідних сотень, заохотили місцевих поляків підняти повстання. Одначе заговор вчасно викрито, а Старшинська Школа, на приказ О.В.К., малими боевими стежами перевела ревізії і виарештувала заговорників, яких судив полевий суд.

Кандидати з Легіону УСС, на чолі з хор. Терлецьким Степаном, підхор. Левицьким Мільком, дес. Солодким Василем і Тимкевичем Осипом та вістунюм Острроверхою Михайлом забажали вертатись до Легіону УСС. В тій справі зоголосилися до звіту, в часі якого Командант Школи от. Фещур сказав: “Тепер не час на сантименти. Скінчиться війна, тоді кожний може вертатись до Легіону. Може і я піду туди. А в цей час, ви УСС служіть у тій частині, до якої вас приділять і будьте там тим, чим ви повинні бути: добрим дрізджам! Відійти”. УСС-си вдарили закаблуками ще дзвінкіше, як перед звітом, так ця похвала штабового старшини кол. австрійської армії піднесла їх всіх до юнацької гордості.

Школа брала участь у всіх церковних відправах, національних торжествах, як наприклад Свято Злуки українських Земель, яке відбулося 5-го січня 1919 р. Дальше в параднім поході вулицями міста з приводу побуту міністра війни Уряду УНР отамана Шаповала, який по Різдваєних святах 1919 р. зі своїм штабом загостив до Золочева.

Несподіваний пролом большевиків на фронті у Підволочиськах 20-го квітня 1919 р. спричинив, що половина Школи без закінчення виїхала негайно на фронт. Цей відділ Школи, в силі 60 курсантів, у повному боевому виряді, вивантажився на стації Богданівка, в ночі перейшов стацію Супрунівку і разом з частиною пор. Квасниці Дмитра відбили наступ большевиків на залізничу стацію і відкинули їх за Збруч. Це й був кінцевий іспит Старшинської Школи. Цей відділ курсантів Старшинської Школи залишився у складі "Групи Схід", якою командував отаман Ляер. Перед Чортківської Офензивою цей старшинський відділ розв'язано, а курсантів приділено до сотень 10-тої бригади, де їм надано ступні підхорунжих і хорунжих.

Джерельні інформації до нарису цієї Школи подали курсанти, а саме: хор. УСС Михалюс Володимир, хор. УСС Островерха Михайло і хор. Олійник Володимир.

ЛІТЕРАТУРА:

1. **Островерха Михайло.** Блиски і темряви. Сторона 23-32 і чергові, Нью Йорк 1966.
2. **Островерха Михайло.** УСС поза своєю формацією. За волю України. Історичний Збірник УСС. Сторона 246-247. Нью Йорк 1967.

С П И С

ПРИЗВИЩ КУРСАНТІВ СТАРШИНСЬКОЇ ШКОЛИ ПІХОТИ В ЗОЛОЧЕВІ

Баран Василь	Н. Н.
Вербицький Михайло	Олійник Василь
Вівчарук Андрій	Опришко Степан
Грицина Лев	Осадчук
Головчук Іван	Островерха Михайло
Л. М.	Руденко Василь
Лончина	Семенець Михайло
Ляшкевич Зенон	Сіменович
Маковецький Петро	Сірко Іван
Мастикар	Собко
Мацьків Петро	Солодкий Василь
Мачуга	Терлецький Степан
Мелінишин	Типкевич Осип
Микитюк	Х. І.
Михайлюк	Хімяк Володимир
Михалюс Володимир	Х. А.
Месяк Володимир	Цюрак.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ПІХОТИ ГА В ГУТІ ЧУГОРСЬКІЙ

Старшинську Школу заложено при кінці червня 1919 р. в містечку Товсте, повіт Борщів і потім перенесено до села Цигани. Тут почалися виклади і вишкіл. Дня 17-го липня 1919 р. Школа перейшла Збруч біля Скали з полевою кухнею, 5 возами обозу. Верхового коня мав тільки командант Школи.

Дня 19-го липня 1919 р. Школа прибула походом до села Гута Чугорська, Ново-Ушицького повіту, і примістилася в будівлях двора. Дідича, поляка, вивласнено вже давніше.

Дня 20-го липня 1919 р. почались правильно виклади і вишкіл. Школа мала 6 старшин-інструкторів, знаменитих викладачів і завдяки тому вичерпано в цілості повну програму навчання кандидатів на старшин.

Командантом Школи був сотник Драган Орест, фронтовий старшина кол. черновецького 22-го піх. полку. Це був з кости і крови правдивий військовик, як поставою так вдачею і характером. За свою відвагу і хоробрість на італійському фронті мав кілька найвищих боєвих відзначень. Дуже цікаво викладав про обовязки старшинського стану, суть зброї і суть організації.

Сотник Любинський викладав службовий правильник ч. 1. і ч. 3., як також військову стилістику, сот. Балицький Леопольд—службовий правильник ч. 2., тактику і суть стрільби, поручник Яцишин—правильник вправ, поручник Райлян Ілля (з Буковини) — поземелля і полеве укріплення, сан. медик — чет. Паращук Дмитро — науку про людське тіло і першу санітарну поміч, а булавний Герман — економіку і адміністрацію. Практичний полевий вишкіл, муштру вів чет. Легіону УСС Кардаш Адольф.

Школа мала 63 курсантів і була поділена на три чети, якими командували: ст. десятник Дубицький Іван, дес. УСС Тарнавський Іван і дес. Бакун Василь. Вишкіл і полеві вправи відбувались до полудня за селом, виклади по полудні на критій терасі двора.

Курсанти походили з різних повітів а їх вік був між 18 а 24 роком життя. Майже всі курсанти були підстаршинами, а дві третини мали повний вишкіл і фронтову службу.

Канцелярію Школи вів бул. Герман, який рівночасно був справником. Школа підлягала Команді Армійського Вишколу у сусіднім селі Грушка і з її інтендантури побирала харчі.

Коли Школа прибула до Гуті Чугорської, відношення місцевих селян було спершу недовірливе і здержане, але згодом основно змінилося на краще.

Одної з перших неділь Старшинська Школа зі всіма своїми старшинами прибула до місцевої церкви, курсанти вклучились у церковні співи. Парох у своїй проповіді тепло і щиро привитав старшин і цілу Школу. В наступну неділю, по полудні, в саді Школи, відбулася гостина для місцевих селян з управою громади і численною молодю.

Орхестра Армійського Вишколу дала концерт пісень а потім відбулася забава. По цій гостині і забаві Школа відразу підбила серця селян. До приходу Школи в селі гуляли безкарно злодії і конокради. При помочі чети Армійського Вишколу, приділеної до жнив в селі, справник Школи бул. Герман скоро увязнив злодіїв і передав їх на суд цивільній владі. Селяни стали спокійно спати і жити у свідомості, що Українська Галицька Армія стоїть на сторожі теж цивільного населення і береже правопорядок.

В серпні 1919 р. почали деякі курсанти хворіти на поворотний тиф. У крилі будинку відкрито ізольований шпиталик на 8 ліжок, яким щиро опікувався чет. Парашук Дмитро.

Перший курс тревав повних 3 місяці, який закінчено 8-го жовтня кінцевими іспитами і врученням свідоцтв. Предсідником іспитової Комісії був Командант Армійського Вишколу полк. Слюсарчук Константин. Курсантів підвищено о один ступінь вище. Найздібніших 4 кандидатів Команда Школи залишила як інструкторів до наступного курсу, а других відряджено до Армійського Вишколу в Грушці і до Начальної Команди УГА у Винниці.

Курсант Школи, хор. УСС Дмитро Микитюк подав, що всіх кандидатів на цім першім курсі було 63. Найти хоч одно свідоцтво закінчення Школи не пощастило.

Джерельні інформації подали курсанти Школи, а саме: підхор. Дубицький Іван, Мацук Василь і Тріска Іван.

ЛІТЕРАТУРА:

Микитюк Дмитро, хор. УСС. Старшинська Школа Піхоти в Гуті Чугорській. Українська Галицька Армія (Матеріяли до історії). Сторона 368, Вінніпег 1958.

С П И С

ПРИЗВИЩ КУРСАНТІВ СТАРШИНСЬКОЇ ШКОЛИ ПІХОТИ В ГУТІ ЧУГОРСЬКІЙ

Перший випуск 8-го жовтня 1919 р.

Базилевич Володимир	Крупа
Величко Олекса	Кудрич Василь
Волянський	Кульчицький Степан—десятник
Гриньків Кость	Леськів
Дубицький Іван — підхор. УСС	Личківський Ярослав, дес. УСС.
Завада Петро	Ліскович Маріян
Капустяний	Лозинський Володимир
Караван Ксаверій	Луцишин
К. М.	Майковський
Ковальський	Мацук Василь
Криса Василь	Микитюк Дмитро — підхор. УСС

Озимкевич Роман
Панкевич
Паньків Володимир
Пилипів
Роговський
Рудакевич
Сірко
Тарнавський Іван, підхор. УСС.
Тріска Іван

23 прізвищ курсантів неznані.

На знімці, яка є в "Літ. Ч. К." на ст. 5, ч. 6, Львів 1930, є 63 особи і 8 старшин як викладачів.

По закінченню Школи 15 курсантів приділено до Армійського Вишколу в с. Грушка, а 48 відійшло до Начальної Команди УГА у Винниці.

Т. О.
Турчин Василь
Федунків Петро
Хоптяк Дмитро — УСС.
Шагай,
Шелюх Степан
Шупяний Микола
Чолій
Чорнодольський Евген.

ДРУГИЙ КУРС:

Другий курс навчання в цій самій Старшинській Школі почався 10-го жовтня 1919 р., на яким було 50 кандидатів. Однак незабаром прийшла катастрофа Української Галицької Армії, Команда Школи виїхала 13-го листопада з Гути Чугорської в сторону Нової Ушиці. Дня 17-го листопада 1919 р. Командант Школи сотник Драган розв'язав в с. Колобаївці Старшинську Школу, а кандидати подалися хто куди гинути в Чотирикутнику Смерти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. **Ярбій Василь.** Останні дні Старшинської Школи Піхоти УГА. "Літопис Червоної Калини", ч. 3, ст. 16, Львів 1931.
2. **Домазар Сергій.** Замок над Водаєм. Сторона 169-177. Місце і рік видання автор не подав.

СТАРШИНСЬКІ ШКОЛИ АРТИЛЕРІЇ ГА.

Для вишколу кандидатів на старшин гарматчиків окремих Старшинських Шкіл артилерії не було. Однорічні привчалися і вишколювалися при батареях Гарматних Кошів, які були в Коломиї, Станиславові, Стрию, Золочеві, Тернополі й Чорткові.

Гарматний Кіш у Коломиї, командантом якого був сот. Бабюк Осип, вів Старшинську Школу однорічних і один випуск Школи був приділений до 1-го Гарматного полку, до батареї сот. Ярославав Курилюка, для практичного вишколу на полі бою.

З початком 1919 р. існувала Гарматна Старшинська Школа у Стрию, яку потім перенесено до Станиславова. Крім повищих згадок про ті дві Гарматні Старшинські Школи, точніших даних про них чи про інші школи не знайдено.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ОДНОРІЧНИХ АРТИЛЕРІЇ У СТАНИСЛАВОВІ

Школу zaloжено з доручення Д.С.В.С. при місцевім Коші гарматного полку, якого командантом був сот. Замолока а адютантом Миськевич Степан. У другій половині грудня 1918 р. Команда Коша призначила для Школи касарні кол. австрійського 33-го полку полевої артилерії. Тут були кімнати на виклади, приміщення для обслуги і стайні для коней. Кіш вів адміністрацію і постачання для вояків та коней.

Першим командантом Школи був коротко от. Лещій Северин, його адютантом сот. Сітницький Іван, Коли, ж от. Лещія перенесено до Д.С.В.С. командантом призначено сот. Сітницького. Першим інструктором був пор. Мацьків Тимотей, другим інструктором був пор. Белей Олексій. Інструктором вишколу (муштри) і справником Школи був бул. Вагель, німець, активний підстаршина австрійської армії.

Надзир і заряд над стайнею (коні і обслуга) вів бул. Столярчук з Буковини. Йому допомагали два старші десятники Джек і Цвік, дес. Масляк, два вістуні Мандзюк і Кізьо, стар. гарматчик Возняк і Кіащук Василь.

Після Різдва 10-го січня 1919 р. почався правильний, теоретичний і практичний вишкіл. Програма навчання обіймала все, що потрібно знати старшині артилерії про коней і їзду на коні, про гармати і стріляння з гармат—пряме, непряме і за допомогою бусолі, про терепознавство і картографію, муштру, службові правильники і обовязки старшинського стану.

Балістику викладав сот. Сітницький, вправи при гарматах—пор. Мацьків, науку їзди на коні — пор. Белей, пор. Мацьків і бул. Вагель, службовий правильник — от. Лещій. Про упряж і зброю навчав бул. Столярчук.

Інструктори користали з австрійських підручників артилерії, пояснення давали українською мовою, назви складових частин гармати і термінологія залишались у німецькій мові. Загальні артилерійські вправи і піший вишкіл відбувались українською мовою.

Раз у тижні батарея виїздила з гарматами на площу вправ “Діброва” за міським парком, а на більші полеві вправи на зарінок коло села Вовчинець.

Команда Школи звертала велику увагу на вигляд курсантів, його однострій і поведінку. Брала участь у всіх парадах і дефілядах як почесна чета. В неділі і свята ціла Школа під командою найстаршого курсанта ходила до Катедри на церковні відправи.

Правильне навчання у Старшинській Школі одnorічних артилерії тривало повних чотири місяці, від 10-го січня до 15-го травня 1919 р. Події на фронті і перший відступ ГА в половині травня 1919 р. не дали змоги Команді Школи закінчити перший випуск кінцевими іспитами і врученням свідоцтв закінчення Школи. Перед відворотом із

Станиславова переформовано Старшинську Школу на боеву батарею польових гармат. Четовими командантами стали два підхорунжі-курсанти, а саме: Слюсарчук Степан і Хевпа. Розвідку і телефонічний зв'язок доручено підхор. Несторові Тотоєскулові.

В неділю 25-го травня 1919 р. батарея покинула Станиславів і через Тисьменицю прибула до Нижнева, тут переправилася через знищений міст на лівий берег Дністра і подалася на Бучач та Чортків.

Дня 4-го червня 1919 р. батарею в місці постою в с. Улашківці відрядила Команда II-го Корпусу на відтинок фронту Стара Ягольниця-Чортків, а батарею, під назвою новою "батерія ч. 4" включено до складу 3-тої Бережанської бригади, до 3-го Гарматного Полку, яким командував сот. Шепарович Юліан.

Вже 5-го червня однорічні батерії ч. 4 одержали перший хресний вогонь. Десятник Сапрун Северин був ранений і попав на дві доби в польський полон. За хоробру поведінку зістали підвищені до ступня хорунжих дес. Сапрун Северин, підхор. Слюсарчук Степан і підхор. Тотоєскул Нестор.

Під час побідної Чортківської Офензиви від 7-го до 28-го червня 1919 р., батарея однорічних ч. 4 приймала участь у всіх боях 3-тої Бережанської бригади. Старшинську Школу однорічних при батерії ч. 4 розв'язано в липні 1919 р. в селі Струсів коло Тернополя. При батерії залишились 10 курсантів Школи, а саме: три хорунжі—Сапрун С., Слюсарчук С., і Тотоєскул Н., три підхорунжі: Макарушка Богдан, Гаванський Осип і Хевпа, два десятники: Стисловський Богдан і Дидик, два вістуні: Савків і Алерганд (жид). Інших курсантів розділено по гарматних полках і батеріях.

ЛІТЕРАТУРА:

Д-р Тимотей Мацьків. Знад Дністра на канадські прерії. Мій життєвий шлях. Едмонтон 1963, стор. 66-73.

Увага автора: На знімці Старшинської Школи Артилерії, яку помістила редакція "Літопис Червоної Калини", ч. 3, сторона 1-ша, Львів 1938, є 39 осіб. Командант Школи от. Степан Лещій (має бути Северин), адютант от. Сітницький (має бути Сотник Іван).

ПОАЗБУЧНИЙ СПИСОК

кандидатів Старшинської Школи однорічних артилерії
у Станиславові 1919 р.

1. пхор. Слюсарчук Ст. (четовий)	9. дес. Кушей Степан
2. пхор. Хевпа	10. дес. Цимбалістий
3. пхор. Тотоєскул Нестор	11. віст. Дудкевич
4. пхор. Венгринович Степан	12. віст. Глушкевич Дмитро
5. пхор. Ольховий	13. віст. Угрин Дмитро
6. пхор. Фрід	14. гарм. Алерганд
7. дес. Дидик	15. гарм. Гаванський Осип
8. дес. Гаврилів	16. гарм. Гошоватюк Степан

17. гарм. Зарицький Мирон
(професор математики)	25. гарм. Мелішевський Роман
18. гарм. Зарицький Родіон	26. гарм. Мосора
19. гарм. Зельський	27. гарм. Пиндус Євген
20. гарм. Косач Михайло	28. гарм. Пузяк
21. гарм. Кубійович Володимир
(живе у Франції. Редактор
Української Енциклопедії)	29. гарм. Радзикевич
22. гарм. Курманович Юрій	30. гарм. Савків Василь
23. гарм. Ліськевич Антін	31. гарм. Сапрун Северин
24. гарм. Макарушка Богдан
(лікар, живе в ЗДА.)	32. гарм. Сиротюк
Всіх кандидатів було 42—44. Список неповний.	33. гарм. Слоневський
Знімка Старшинської Школи: "Літопис Червоної Колини", Львів,
Х. Річник, ч. 3, стор. 1, Березень 1938.	34. гарм. Стисловський Богдан

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ОДНОРІЧНИХ АРТИЛЕРІЇ ГА В СЕЛІ ГУШТИН І БЕЗНОСКІВЦІ

Цю Старшинську Школу заложив Армійський Вишкіл Артилерії. Командант Школи отаман Лещій Северин відкрив з початком липня 1919 р. Школу в селі Гуштин, повіт Борщів і в цьому селі почато теоретичний вишкіл. По переході УГА за Збруч 17-го липня 1919 р. цю Школу приміщено при Гарматному Коші Армійського Вишколу в селі Безносківці недалеко Камянця.

В тому Гарматному Коші були дві здекомплетовані батареї сотника Замолоки і сотника Гурка. Артилерійські майстерні містилися в залізничних вагонах.

Однорічників - курсантів було приблизно 25, здебільша підстаршин, Ними доповнено одну батарею і в селі Безносківці почався правильний вишкіл.

Опісля Командантом Школи був сотник Сітницький Іван, який викладав балістику. Інших предметів вчили інструктори: сот. Вацик Михайло, пор. Островський Ярослав і пор. Мішкевич Володимир. Бунчужний Вагель був інструктором і справником Школи.

Кандидати, у віці 18 - 22 років походили здебільша з міста Золочів і повіту. Курс навчання тривав майже три місяці і закінчився іспитами з видачею свідоцтв. Предсідником іспитової Комісії був отаман Лещій Северин. Курсантів Школи підвищено до ступня підхорунжих і десятників. Хворі на тиф не мали змоги закінчити Школу.

До списку курсантів цієї Школи зібрано 11 прізвищ кандидатів, а саме: Бачинський Степан, Городиловський Михайло, Древницький Володимир, Заплатинський, Куссий Лев, Наливайко Теодор, Ружицький Іван, Ребрик Михайло, Сень, Труш Адам і Чучман Маріян.

Джерельні й інформації до цієї Школи подав підхор. Бачинський Степан.

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ЗВІДОМНОГО ПОЛКУ Г.А.

Зв'язком Старшинської Школи Звідомного Полку була Студентська Сотня, яка охороняла Державний Військовий Секретаріят у місці його постюю в Тернополі. Ця сотня числила коло 50 гімназистів у віці 16 - 18 літ під командою професора - сотника Галуцінського Івана. Вони виконували тільки варту службу.

Сотник Білинський Роман, референт телеграфів при Д.С.В.С. запропонував вишколити ту сотню на фахових телеграфістів і телефоністів, а Військовий Секретаріят погодився на це. Сотня дальше залишилася охороною Д.С.В.С., командант сотні залишився той самий, а приділено лише фахового інструктора, підстаршину Лабу, який зразу розпочав фаховий вишкіл. Це було коло 20-го грудня 1918 р.

Опісля, в половині січня 1919 р. сотня, разом з Д.С.В.С. переїхала до Станиславова. Тут, Окружна Військова Команда, вже давніше зорганізувала вишкіл телефоністів і телеграфістів здебільша з місцевих студентів під командою хор. Протаса. Сот. Білинський Роман злучив обидва вишколи разом, приділив більше старшин і курсантів. З початком лютого 1919 р. цей вишкіл переіменовано на "Кіш Звідомного Полку", командантом якого став інж. Шепарович Лев.

Кіш мав вишколювати фаховий персонал зв'язку для фронту й запілля, збирати і ремонтувати технічний зв'язковий матеріал і поставчати на фронт. Тому скоро урухомлено майстерні для направи апаратів і телефонного кабля та відкрито фабричку сухих звен (батерій) для польових телефонічних апаратів. Командантом майстерні і фабрички був чет. Мельник Володимир.

З початком лютого 1919 р. відкрито Старшинську Школу і осібну Підстаршинську Школу Звідомного Полку. У Старшинській Школі було коло 60 однорічних у трьох четах. Командантом Школи був сот. інж. Шепарович Лев.

Перші приділені до школи старшини були: пор. Матківський, Мараці і бул. Бурик. Вони вели військовий і технічний вишкіл курсантів. Пор. Матківський був знаменитим виховником і добрим інструктором. Пор. Мараці (батько італієць, мати мадярка) говорив плавно по німецьки, був добрим старшиною зв'язку та служив нам чесно і щиро.

З початком лютого 1919 р. згинув хор. Протас, вбитий скрито польськими підпільниками. Під час першого відвороту УГА, ще в Галичині, помер на тиф пор. Матківський. На його місце сот. Шепарович призначив пор. Ліщинського.

В часі першого відвороту ГА Старшинська Школа 25-го травня 1919 р. відступила з Станиславова і через Вовчинець, Миловання, Нижнів, Бучач, Чортків і Борщів, затрималася в с. Гермаківка, а потім в Чорткові.

Після заломання Чортківської Офензиви Старшинська Школа Звідомного Полку покинула Чортків і перейшовши Чорнокінци великі,

перейшла 17-го липня 1919 р. річку Збруч коло села Збриж. Тут Школа затрималася і при кінці липня закінчено перший випуск Школи з іспитами і врученням свідоцтв. Цей перший випуск закінчило 50 курсантів. Їх приділено до бригад і полків.

За Збручем Старшинська Школа Звідомного Полку почала другий курс навчання. Кількість курсантів невідома. З відходом сот. Шепаровича Л. до Начальної Команди УГА, Командантом Звідомного Полку став сот. Кузьмович Ярослав, а Командантом Школи пор. Мараці.

В часі примусової злуки УГА з Червоною Армією Звідомний Полк злучено з телефонним відділом пор. Струмінського в одну велику телефонну сотню. В той спосіб Старшинська Школа Звідомного Полку перестала існувати. Весною 1920 р., в часі реорганізації УГА, цю телефонну сотню зі старшинами, підхорунжими як кандидатами другого курсу розділено між новопереорганізованими три бригади ЧУГА.

Джерельні інформації подали: сот. інж. Білинський Роман і курсант Школи підхорунжий Шанковський Лев.

ЛІТЕРАТУРА:

Інж. Білинський Роман, сот. УГА. Служба Зв'язку. Українська Галицька Армія (Матеріали до історії). Видав Дм. Микитюк. Том 1-ший. Сторона 249-256. Вінніпег 1958.

ЗІСТАВЛЕННЯ СТАРШИНСЬКИХ ШКІЛ ГА

Старшинської Школи Назва	Місце постою	І-ий Курс тривав	Число Курсантів	Разом	Незакінчений ІІ-ий Курс Школи тривав
Школа Старшин, І-ий Курс	Коломия	10. І.—поч. V. 1919	78		6. V. — 24. V. 1919 Учнів приблиз. 100
Школа Старшин, ІІ-ий Курс	”				
Старшинська Школа Піхоти	Золочів	10. І.—20. ІV. 1919	95		
Старшинська Школа Піхоти	Самбір	поч. ІІ—15. V. 1919	87		
Старшинська Школа Піхоти Галицької Армії, І-ий Курс	Гута	кін. VI.—8. X. 1919	63		
Галицької Армії, ІІ-ий Курс	Чугорська				
Чотири Старшинські Школи Піхоти дали разом кандидатів				323	
Старшинська Школа Однорічних Артилерії	Станиславів	10. І.—25. V. 1919	42		10. X.—17. XI. 1919 Учнів приблиз. 50
Старшинська Школа Однорічних Артилерії	Безносківці	1. VII—30. ІX. 1919	25		
Дві Старшинські Школи Артилерії дали разом кандидатів				67	
Старшинська Школа Звідомного Полку, І-й Курс	Станиславів	1. ІІ.—30. VII. 1919	50	50	VIII. 1919-III. 1920 Учнів приблиз. 30
Старшинська Школа Звідомного Полку, ІІ-й Курс	Збриж Збриж і на місяцях постою				
В 7-ох Старшинських Школах скінчили Школу курсантів				440	Не закінчили ІІ-гі Курси пр. учнів 180

СТАРШИНСЬКА ШКОЛА ПІХОТИ Г.А. В КОЛОМИЇ

Перший випуск, III чета

I. ряд згори, зліва — стоять:

Слиж Жигмонт, Микитюк Антін, Домбчевський, Геник Березовський, Гаврилюк, Фолис Юліян, Лопатинський Володимир, Федорів Петро і Заклинський Роман.

II. ряд згори, зліва — стоять:

Р. П., Керницький, Н. Н., Кульчицький, Білас Василь, Знак Петро, Веселий, Породко Ярослав, Грицина і Бойчук.

III. ряд згори, зліва — сидять:

Ванчицький, С., Гевко Денис, четар Галяревич Юліян, командант III-тньої чети, Качмар Дмитро, Галянт Михайло і Костюк.

IV. ряд здолу, зліва — сидять на землі з таблицею:

Яремко Степан і С. Д.

КІНЦЕВЕ СЛОВО ВІД АВТОРА

Відзначити 50-ліття УГА хоча скромною згадкою про Старшинські Школи не легко. Публікації про Старшинські Школи, якщо навіть такі й були, авторові були недоступні. Найважливіші дані про кожну Старшинську Школу зібрано від курсантів поодиноких Шкіл при помочі запитників і доповнюючої переписки. Дані зібрано від 2—5 курсантів кожної Школи. Знайти більше курсантів і їх адреси, не вдалося. Малі розбіжності в цих даних виявлено і узгоджено, так що поданий матеріал про кожну Школу, хоча й скромний, але в рямцях можливості провірений. Огляд Старшинських Шкіл може бути неповним і мати зовсім незначні помилки. Бажанням автора було подати в підсумках основні дані про знані йому Старшинські Школи, дані потрібні до повніших опрацювань нарисів історії Старшинських Шкіл УГА та їх повної синтези. З причин браку джерел і те скромне опрацювання було б неможливим без одушевленої помочі і співпраці наведених при нарисах курсантів Шкіл і старшин УГА.

Філадельфія, 1-го квітня 1968.

Инж. Степан Т. Кувльчичський,
хор. УГА.

Урбанович Микола,
пор. УГА.

“ПЕЧЕНІЖИНСЬКА РЕСПУБЛИКА”

I. Несподіваний напад румунів на наше Покуття.

Сьогодні, на підставі різних споми-нів учасників українсько-польської вій-ни, з джерел наших сусідів або чужих авторів можемо з певністю ствердити, що несподіваний напад румунської ар-мії на наше Покуття 25-го травня 1919 р., стояв у тісному звязку з мілітарними плянами антантського штабу на Сході.

Старшини генерального штабу Ан-танти находилися в тому часі при поль-ській армії і були у тісному порозумін-ню з румунським штабом в Букарешті, а що румуни відомі зі своєї перфідії і трусливості, то їх рішення вдарити без вивідження війни на зади галицьких

військ, було найкращим доказом цієї румунської трусливої тактики.

II. “Печеніжинська Республіка” або нічий край.

Беручи під увагу, що українська влада була примушена нагло опу-стити Покуття, румуни легко обсадили своїми військами столицю Покуття-Коломию, містечка і більші села, а головно залізничий шлях Коломия - Хриплин і залізничий шлях Коломия - Делятин - Ворохта. Румуни говорили, що вони ніби то забезпечуються цим залізничим шляхом перед нападом малярських комуністів, які в тому часі, під проводом Белі Күна опанували Мадярщину.

Дня 19-го квітня 1919 р., я був важко ранений на львівському фронті, в селі Малинівка, на північ від Щирця, як сотенний коман-дант 7-мої Львівської бригади. Санітарним поїздом я приїхав до ліч-ниці в Коломиї, яка містилася в будинку польської гімназії. Коман-дантом лічниці був брат пізнішого Президента ЗУНР, Евгена Петруше-вича, підполк. д-р Петро Петрушевич. Військовим Окружним Коман-дантом був сот. Теодор Приймак, командантом міста і повіту пор. Ст. Галібей, а інтендантом мій шкільний товариш і односельчанин сот. Ілля Бодрук. В Коломиї були два піх. Коші, а саме: 24-го піх. полку ім. гетьмана П. Дорошенка і 36-го піх. полку ім. гетьмана Мазепи. Мі-стилася тут і Старшинська Школа Піхоти ГА.

Почувши в дні 24-го травня про несподіваний ультимат румунів, я пішов до команданта міста пор. Галібей, порадитися що мені робити, коли моє видужання ще не закінчене. Він порадив мені як виздоров-

цеві, відійти до рідного села, до Березова вижного, повіт Печеніжин, і там чекати на в'яснення ситуації.

В містечку Печеніжин я застав вже зі старшин ГА сотника Іллю Бодрука, чет. Миколу Лютого (мої шкільні товариші) і хор. Степана Юринця. Застав я тут також і односельчанина, старосту Михайла Геніка-Березовського, який сповняв ще за Австрії обов'язки повітового судді. Зі згаданими старшинами ГА ми вирішили створити управу міста. Румуни нам не робили жадних перешкод, бо знали, що тут панує повний спокій і взірцевий лад. Оце й була "Печеніжинська Республіка", яка проіснувала три місяці.

Справді жадного проголошення тієї "Республіки" не було, бо й не було потреби на те, але через той час на будинку Стаційної Команди повівав наш синьо-жовтий прапор. Повітовим комісарем був Михайло Березовський, його заступником поляк Козловський і жид, прізвище якого я призабув. Стаційним командантом був пор. Микола Урбанович, його заступниками, вірні побратими по зброї, були чет. Микола Лютий і хор. Степан Юринець. Сот. Ілля Бодрук, як військовий інвалід, перебував в селі Березові вижнім і час від часу заходив до Стаційної Команди з дорадчим голосом.

Наша Стаційна Команда дбала за спокій і порядок в цілому повіті. До нас належали ще містечко Яблонів, а села були такі: Акшешори, Баня, Березів, Березів вижний, Березів нижний, Березів середний, Космач, Ключів великий, Ключів малий, Княждвір, Ковалівка, Люча, Лючки, Марківка, Мишин, Молодятин, Рунгури, Слобода рунгурська, Стопчатів, Текуча і Уторопи.

В містечку Яблонів урядував суддя Сікорський, який перед приходом поляків, виїхав з нами на Україну і там, в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф. Йому допомагав підхор. Юліян Козак, аптикар Мельник і булавний Грицай—командант жандармерії. В нашій Стаційній Команді було ще кілька підстаршин. Були це дисципліновані і обов'язкові українські вояки.

Румуни не входили в границі нашої "Республіки" і не мали вони майже жадних зв'язків з нами. Одинокий виїмок був тоді, коли бувший сотник австрійської армії і командант армійської групи, весною 1918 року, до якої належав в тому часі і Легіон Українських Січових Стрільців, архикнязь Вільгельм Габсбург, знаний Василь Вишиваний, який разом з членом Української Національної Ради Петром Дониковим Шекериком, виїхав зі Станиславова (перед заняттям міста поляками), приїхав в моє село, Березів вижний і тут, біля школи, його автомобіль застряг в болоті. Румуни про це довідалися і приїхали забрати це авто волами. Архиміандрит Габсбург з Шекериком подалися пішки до села Жабе.

Населення нашої "Республіки" ходило свobodно по селах і навіть до Коломиї без жадних перепусток. Вистарчали старі виказки нашої або ще й австрійської влади. По селах осталися наші станиці жандармерії. Вони пильнували порядку, а ми перевіряли лише їх працю.

Мені самому довелося кілька разів побувати в Коломиї для перев'язання моїх поранень в однострою старшини, але при переїзді до міста ані в часі побуту в ньому не було жадних клопотів зі сторони румунів. Вони цікавилися своїми військовими справами, бо наше населення нігде не виступало проти румунської окупації.

III. Ліквідація нашої “Республіки”

По закінченню славної “Чортківської Офензиви” і по переході нашої армії за Збруч, поляки зголосилися до румунів по “свої” землі і дістали їх в повне посідання в другій половині місяця серпня 1919 р. Треба признати, що румуни були на це приготовані і обіцяли нам — українським старшинам — допомогти переїхати свobodно через їх територію до Хотина, Жванця і до Камянця і в той спосіб прибути назад до Галицької Армії.

Однак не всі наші старшини і урядовці рішилися покинути свої місця. Осталися: староста Михайло Геник-Березовський, пор. Степан Галібей, чет. Петро Арсенич і ще деякі.

IV. Виздоровці Галицької Армії в Коломиї

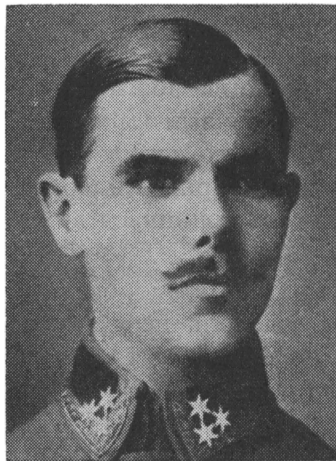
Коломийські лічниці за нашої влади були переповнені раненими і виздоровцями. По наглім відвороті нашої влади з Коломиї перед румунською окупацією, запанувала велика непевність, як віднесуться румунські окупанти до “полонених” наших вояків. Однак треба признати, що румуни цілком не займали наших виздоровців і оставили їх опіці нашого населення. Це місцеве українське населення виконало вповні свої національні і патріотичні обов'язки і допомогло їм вилікуватися. В часі румунської евакуації і передачі Покуття полякам, в лікарнях осталося небагато наших виздоровців. Одні з них виїхали до мів, другі готувалися до переїзду до Камянця.

V. Переїзд через Буковину до Камянця

Наша “Печеніжинська Республіка” закінчила своє тримісячне спокійне життя. Дня 28-го серпня 1919 р., ми з сот. Бодруком, чет. Лютим, суддею Сікорським, бул. Петром Ковалишином і з другими виздоровцями коломийських лікарень, опустили Коломию. Румуни дали нам вільний поїзд і не робили жадних труднощів у переїзді, не переводили жадних ревізій наших клунків і не вимагали будьяких документів. Через Чернівці прибули ми до міста Хотин над Дністром. Тут біля Жванця переправилися пороном через Дністер. За Дністром заопікувалася нами вже наша влада і ми прибули до Камянця. Тут ми стали перед провірочною комісією Галицької Армії, яка під проводом полк. М. Мариновича оправдала наш побут під румунською окупацією, ми отримали залеглу платню і приділ на однострої та взуття. Ми були призначені до різних частин Галицької Армії, а згодом конали в Чотирикутнику Смерти від жахливої пошести тифу.

Заяць Андрій,
булавний УГА.

БРИГАДИЙНИЙ ШПИТАЛЬ Ч. 9

По відступі наших частин з Угнова до Кристинополя, повіт Сокаль, зорганізовано в половині березня 1919 р. 9-ту Белзьку бригаду, а полеву лічницю при Групі “Угнів” переіменовано на бригадийний Шпиталь ч. 9.

Мене приділено як рахункового підстаршину і цей обов'язок я виконував аж до злуки з Червоною Армією, до січня 1920 р.

В містечку Кристинополі Бригадийний Шпиталь ч. 9 мав приміщення в забудуваннях діди́ча Вішньовського. Був це обширний будинок, в якому була велика кухня, їдальня, велику фронтіву кімнату займа-

ла канцелярія, дальше дві кімнати для обслуги, пять кімнат для хворих чи ранених стрільців.

Моїм канцелярийним помічником був стрілець Нестор Білик, а харчовим підстаршиною був вістун Іван Заяць. Команда шпиталю мала двох вишколених (з австрійської армії) санітетів і трьох помічників. Нагляд над ними мав вишколений санітет булавний Вербовий і один дезинфектор (звали його вошовий), в котрім прали біля і нищили насікомих (воші). Над обозом нагляд мав віс. Петро Ольховий. Легко раненим стрільцям ми давали першу поміч, а тяжче ранених відсилали до полевой лічниці в Сокалі.

Командантом шпиталю був д-р сотник Маврикій Юда. Обов'язки медичної сестри повнила з великою посвятою сестра Стефанія Рибчак, одначе на великий жаль, кілька день по моїм приході до шпиталю, сестра Рибчак захворіла одна з перших на тиф. Тому, що в нашій шпиталі були самі санітети, д-р Юда удався до поблизького монастиря Сестер Служебниць і звідтам приходили на зміну дві монахині, які дуже дбайливо доглядали хвору. Одначе мимо дуже відданого лікарського догляду, по кількох тижнях, наша щира опікунка сестра Рибчак померла. Поховано її на цвинтарі в Кристинополі. По закінченню нашої визвольної боротьби, Товариство Охорони Военних Могил в Сокалі відновило могилу помершої і поставило гарний пам'ятник.

По смерті медичної сестри Рибчак приділено до нашого шпиталю три медичні сестри а саме: Марту Прішль з Лінцу (Австрія), Анну Штіклер з Відня (обидві німкені) і Регіну Блюменталь зі Львова (жидівка). Сестра Марта Прішль вийшла в половині серпня 1919 р. за-

між за бул. Вербового Луця. Вінчав їх на Наддніпрянщині капелян 9-тої бригади о. Брикович Іван.

В Тернополі відійшов до Начальної Команди Галицької Армії сот. д-р Юда М., а на його місце прийшов пор. д-р Сосенко Лев і привіз зі собою медичну сестру Кольб Анну з Відня. Рівнож в Тернополі була приділена до нашого шпиталю санітарна сестра Малік Павліна, полька зі Шлезька Долішнього. Вона померла за Збручем на тиф.

В часі відступу Галицької Армії за Збруч, команда шпиталю за-реквірувала в гусятинським повіті п'ять підвід з візниками (між ними була одна 20-літня дівчина Задорожна Анна.) Дня 16-го липня 1919 р. ми перейшли річку Збруч. Тут був приділений санітарний підхорунжий Макар Михайлів, але він, по відвороті з Києва, залишився в околиці Хвастова в монастирі.

За Збручем, в селі Волове, я захворів на тиф, а по виздоровленню я наздогнав свій шпиталь у Винниці. Звідци шпиталь переїхав до Бердичева, а звідтам, по відступі УГА з Києва, перейшов на Схід і тут в околиці Попельної, 9-та Белзька бригада мала часті бої з відступаючими з Одеси большевицькими частинами. Легко раненим стрільцям ми давали першу поміч і відсилали опісля до їх сотень. Опісля 9-та бригада перейшла на протиленіньський фронт і в околицях Оратова і Романових Хуторів зводила тяжкі бої з сильними денікінськими частинами. Бригадийний Шпиталь затримався в м. Самгородок і тут на тиф помер хор. Бичик Іван з Угнова і стрілець Поліха Іван з Корчина, повіт Рава Руська. Померло ще кільканадцять стрільців, одначе прізвищ їх вже собі тепер, майже по 50 роках, не пригадую.

Зі Самгородку наш шпиталь переїхав в сторону Тульчина. Переходячи річку Збруч, наш шпиталь числив 27 осіб обслуги і 7 хворих стрільців, а тепер, з початком грудня 1919 року, залишилось 14 осіб обслуги напів хворих а решта були хворі на тиф.

В тому часі я захворів другий раз на тиф, кілька день везли мене хворого на возі, а пізніше, 10-го січня 1920 р., залишили в шпиталі в місті Тульчин. Тут помер на тиф мій односельчанин вістун Заяць Іван.

В цім шпиталі я бачив і пережив жахливі події, не було ані одного лікаря лише один фельчер і одна санітарна сестра. Хворі стрільці УГА вмирили як мухи. В касарні, де приміщувався той шпиталь, на нагій підлозі лежали хворі стрільці а під ними солома рухалася від заразливих насікомих, від страшних вошей.

В тому часі померли на тиф сот. д-р Сосенко Лев, чет. Олійник Степан, ст. десятник Чернобай Дмитро з Махнова, пов. Рава Руська і медична сестра Кольб Анна з Відня.

По щасливім виздоровленню з тифу, я ще з кількома стрільцями нашої 9-тої бригади, вийшовши пішком з Тульчина, віднайшов шпиталь нашої бригади в околиці Балти. Примусова злука УГА з Червоною Армією застала нас в містечку Чечельник (недалеко Ольгополя).

Тут наступила реорганізація УГА, мене приділено як рахункового до 2-гої бригади ЧУГА, з частинами якої я виїхав з початком квітня 1920 р. на протипольський фронт, а Бригадийний Шпиталь ч. 9 залишився в заплілю.

Торонто—Канада 1967.

Хрін Іван,
вояк УГА.

ЗБАРАЖСЬКИЙ КУРІНЬ

Місто Збараж на Поділля існував уже давно, бо ще за київських княжих часів. До Збаражського судового повіту належало 40 місцевостей, а до Ново-Селецького судового повіту належало 24 місцевостей. Мій повіт межував з Тернопільським, Скалатським і Брідським повітами.

Наш Збаражський повіт, завдяки патріотичній інтелегенції, а саме: духовенству, народним учителям, цілій низці різних культ-освітніх і кооперативних та спортових організацій і установ, а вкінці дуже живій політичній праці посла до віденського парламента — Яцка Остапчука, належав до одного із найсвідоміших повітів у Східній Галичині.

На припоручення Української Національної Ради у Львові і наказ Центрального Військового Комітету у Львові, підготовчий тайний комітет, на чолі з о. Степаном Теслею, (сотрудник місцевого пароха і катехит), в ночі з 31-го жовтня на 1-го листопада 1918 р., перебрав владу з рук австрійської цивільної і військової влади в українські руки без жадного кровопролиття.

Повітовим комісарем (старостою) став д-р Мирон Вітошинський, командантом місцевої міської поліції призначено кол. австрійського активного підстаршину Дуткевича, а повітовим командантом жандармерії підстаршину Пищика.

В кілька днів по перевороті зорганізовано Військову Повітову Команду на чолі з пор. Губіцьким і на його наказ зформовано вже в листопаді Збаражський Курінь.

Цей курінь складався з 4 сотень і одної скорострільної сотні. Першою сотнею командував четар Володимир Фридель (родом зі села Базаринці), а другі сотні були під командою старшин—німців і чеха з австрійської армії. Командантом скорострільної сотні став пор. Кузьмич, родом зі Станиславова. Командантом куреня був пор. Вінтоняк (з Буковини.)

По належнім і соліднім вишкoлі Збаражський Курінь відіхав 15-го січня 1919 р. на протипольський фронт під Львів, був приділений до 3-тої Бережанської бригади і обсадив боєвий відтинok під Скниловом.

По Великодних Св'ятах, в часі відступу Галицької Армії зпід Львова, згинув в бою з поляками вояк нашого куреня Антоник Антін, родом зі села Базаринці, а згодом, за Збручем, помер його рідний брат у Винниці на тиф.

В часі блискучої “Чортківської Офензиви” відзначився наш Збаражський Курінь в завзятім бою з поляками під Чортковом, Денисовом і Бережанами. В бою під Денисовом впав стрілець Олійник Андрий, один з найкращих скорострільчиків куреня.

За Збручем, в побідній офензиви на Київ, курінь брав участь в боях з большевиками і через Жмиренку, Бердичів, Козятин дійшов аж до Білої Церкви, де звів останній бій з большевиками.

Пізніше доля нашого куреня подібна до долі цілої Української Галицької Армії. В часі примусового і неприродного союзу з Червоною Армією, наш курінь, по організації зимою 1920 року, переїхав при кінці березня 1920 р. на протипольський фронт, тут поляки при кінці квітня 1920 р. підступно роззброїли курінь, а старшин і стрільців вивезли з початку до табору в Фридрихівці під Проскуровом, пізніше до Тухолі на Поморю.

Віндзор, Канада, 1967 р.

ЖИТТЄПИСИ АВТОРІВ

МАКАРУШКА ЛЮБОМИР, поручник УГА. Народився 12. серпня 1899 р. в Сівці войнилівській, повіт Калущ. Народню і середню освіту закінчив у Львові. В часі 1-ої світової війни був прийнятий до Терезіянської Військової Академії у Вінер-Найштадт та закінчив її зі ступнем австрійського чета-ра. Приділено його, на власне бажання, до 20-го (станиславського) полку стрільців. Листопадовий переворот застав його в запасному коші того ж полку в Станиславові, куди кіш переїхав в останніх днях жовтня зі західньої Галичини.

1-го листопада вранці перебрав на доручення тимчасової Окружної Команди Станиславів враз з пор. Комаринським кіш 20-го полку стрільців для української влади. (В коші були в тому часі лише два українські старшини, командантом коша був поляк, підп. Гавзнер, пізнійший генерал польської армії). Того ж дня назначено його значковим коша 20-го полку, а по злученні прибулого в кілька днів потім до Станиславова коша УСС з кошем 20-го полку, сповняв він ту саму функцію в об'єднаному коші. На заклик полк. Вітовського, що прибув в дні 20. 11. до Станиславова, сформовано в об'єднаному коші перший похідний курінь, що отримав назву "І. Станиславівський курінь УСС", до якого він зголосився, та в дні 23. 11. відїхав під Львів. Курінь приділено до новоутвореної "Групи Старе Село". З тим куренем, спершу як командант 1-ої сотні, а від червня 1919 як командант куреня, відбув він всі походи й бої у визвольних змаганнях. В лютому 1920 на вимогу полк. Шаманека, що перебрав був тоді команду І-го Корпусу перенесено його до оперативного штабу цього ж корпусу. В квітні 1920 попав з 2-гою і 3-тою бригадами в польський полон та опинився в Тухолі. По звільненні з полону виїхав з Польщі за границю. Університетські студії закінчив по досягненні ступня доктора економічних наук з початком 1927 р. у Відні. По повероті до краю, брав участь в політичному житті як головний секретар УНДО, в господарському, як член управ обох забезпечених товариств "Дністер" і "Карпатія" та в організаціях українських комбатантів "Молода Громада" і "Червона Калина". В часі пацифікації, в

жовтні 1930 ув'язнений як член президії УНДО перебув 9 місяців в польській тюрмі. В тому ж часі був вибраний послом до польського союму з виборчої листи УНДО. — Під час 2-ої світової війни був покликаний в 1943 році в склад "Військової Управи Галичина", а з початком 1944 до української дивізії. Другу світову війну закінчив зі ступнем майора. — По війні, від 1948-го року є членом Української Національної Ради та був в рр. 1948-1951 членом її Виконавчого Органу як керманіч ресорту фінансів. В 1951 році покликано його на керівника відділу для ненімецьких біженців при новоутвореному німецькому банку в Бонні. Той пост займав до кінця 1964-го р. По переході на емеритуру вибрано його до Надзірної Ради того ж банку. Ту функцію сповняє дотепер. Живе в Німеччині.

Увага! УНДО — це Українське Національне Демократичне Об'єднання як політична партія.

КОЗАК ІВАН, д-р прав, сотник УГА і сотник Дієвої Армії УНР. Нар. 8-го серпня 1891 р. в с. Гічва, Ліського повіту, на Лемківщині. Гімназію закінчив в 1910 р. в Українській Академічній гімназії у Львові, а правничі студії відбув на університетах у Львові і Празі, де досягнув ступінь доктора прав.

В часі Першої Світової Війни, в ступні поручника брав участь в боях на російському фронті і тут був важко ранений. В цій армії був відзначений бронзовою і великою срібною медалями хоробрости, Сігнум Лявдіс, вояцьким хрестом Карла, медалею для ранених і пропам'ятним хрестом 1912. Ставши в наслідок поранення інвалідом, був приділений до розвідної служби, а згодом служив при полевій жандармерії.

У листопаді 1918 р. зголосився до Г.А. та був співорганізатором Державної і Полевої Жандармерії, згодом командантом жандармерії на область Львів, а в кінці командантом Полевої Жандармерії Г.А. Після катастрофи УГА служив в І-шій Кінній бригаді сот. Шепаровича, а вкінці в Дієвій Армії як командант штабу 5-тої Херсонської дивізії. В серпні 1920 р. перейшов у складі групи ген. Кравса до Чехо-Словаччини і перебував в таборі Української бригади в Ліберці, а відтак в Йозефові і тут був останнім командантом в тім таборі та одночасно головним командантом частин УГА в Чехо-Словаччині.

Нагороджений пропам'яткою Воєнною Відзнакою УГА, Хрестом Симона Петлюри і Залізним Хрестом Дієвої Армії УНР.

До ЗДА приїхав в 1949 р. і поселився у Нью Йорку.

СТЕПАН ТУЛЮК КУЛЬЧИЦЬКИЙ, хор. УГА. Нар. 25-го вересня 1900 р. в м. Яворів, в учительській родині. Вчився в українській гімназії У.П.Т. в Яворові та закінчив її іспитом зрілости (матурою) з відзначенням в Перемишлі.

Першого листопада 1918 р. вступив добровольцем до рідного вій-

ська. Брав участь в наступі на залізничну станцію в Судовій Вишні. Потім був приділений до застави причілка групи "Північ" в с. Віжовля. Дня 27-го листопада 1918 р., ця застава в силі пів чети із скорострілом, під командою пор. австрійської армії Байгерта Івана і чет. Новаківського, перейшла під с. Родатичі залізничний шлях Перемишль-Лвів (занятий поляками) і нічним скорим походом прибула до міста Рудки, до групи "Південь".

В цій групі, під командою сот. Гофмана Карла, брав участь в боях під Городком, згодом в рядах 8-мої Самбірської бригади, а вкінці, в часі Чортківської Офензиви, в рядах 2-гої Коломийської бригади, в сотні пор. Поповича Іллі.

В ступні однорічного десятника був відряджений в липні 1919 р. до Старшинської Школи Піхоти, яка в тому часі перебувала в селі Цигани, повіт Борщів. В часі відвороту ГА за Збруч, ця Школа перейшла до села Гута Чугорська, повіт Нова Ушиця. Цю Школу закінчив 8-го жовтня 1919 р. ступнем підхорунжого. Приділений до Армійського Вишколу в селі Грушка, в сотні новобранців під командою пор. Гури Людвика, одержав ступінь хорунжого. В "Чотирикутнику Смерти" перебув кількакратно пошесть тифу.

В часі реорганізації УГА, весною 1920 р. служив в 2-тім полку 3-ої бригади. Командантом куреня був пор. Семянчук Ілля. Після підступного роззброєння поляками 26-го квітня 1920 р. в Ялтушкові на Поділлю, попав в польський полон і в таборі полонених в Тухолі на Поморю, перебув до Різдва 1921 р. В 1921 - 1922 рр. закінчив однорічну торговельну школу для гімназійних абсольтентів у Львові. В 1923 - 1929 рр. студював в Гірничій Високій Школі в Леобен, Австрія. Згодом працював як інженер гірництва на Горішньому Шлезьку.

До ЗДА прибув в 1952 р. і поселився у Філядельфії.

УРБАНОВИЧ МИКОЛА, поручник УГА. Нар. 14-го жовтня 1894 р. в селі Березів Вижний, пов. Печеніжин. Гімназію закінчив в Коломиї. В серпні 1914 р. вступив до Легіону УСС, а потім служив як хорунжий при 7-мім полку драгонів австрійської армії. В перших днях листопада 1918 р. зголосився до Галицької Армії, в рядах якої у ступні четаря як командант сотні І-го куреня 7-мої Львівської бригади був 19-го квітня 1919 р. тяжко ранений в бою з поляками під Любінем Великим. Окупація румунами Покуття застала його в лічниці в Коломиї, а по вилікуванню був Стаційним командантом в місті Печеніжин в так званій "Печеніжиській Республіці", яка проіснувала 3 місяці. В часі відходу румунів з Покуття, переїхав через Чернівці до Хотина і в Кам'янці зголосився знову в ряди Галицької Армії. По катастрофі УГА служив в Дієвій Армії УНР в ступні поручника при кіннім полку ім. Максима Залізника.

До Канади прибув в 1929 р. і живе як Архiepіскоп Української Православної Церкви у Вінніпегу.

КОРОТКІ ПОЯСНЕННЯ ДО СВІТЛИН.

Сотник УГА.
КЕКІШ ЛЕВ

Четар УГА
КЕКІШ ОСИП.

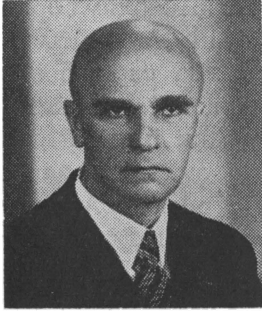
КЕКІШ ЛЕВ, сотник УГА. Нар. 7-го березня 1886 р. в селі Дуσανів, повіт Перемишляни. Гімназію закінчив в Бережанах, а правничі студії у Львові. Як старшина (поручник) австрійської армії, в часі офензиви ген. Брусілова, попав в російський полон і перебував в таборі для полонених в Царицині. В жовтні 1918 р. вертається з полону і брав живу участь в Листопадовім Зриві в місті Перемишляни. При кінці листопада 1918 р. був командантом міста Глинян, повіт Перемишляни, а потім був приділений до Окружної Військової Команди в Бережанах. Був в Чотирикутнику Смерти і в часі злуки з Червоною Армією був Стаційним командантом в місті Бершадь, на Поділлі. Звідци, в квітні 1920 р. wraz з другими старшинами УГА, переїхав до Києва, тут большевики увязнили його і вивезли до концентраційного табору в Кожухові під Москвою. В червні 1920 р. большевики вивезли всіх увязнених старшин УГА на Соловки, але по дорозі всіх їх в підступний спосіб зліквідували. (Кекіш Роман. Нью Йорк 1968).

КЕКІШ ОСИП, четар УГА. Нар. 1-го січня 1882 р. в селі Подусільна, повіт Перемишляни як син пароха села Дусанів. До гімназії ходив в Бережанах і Тернополі, а право студіював у Львові. Адвокатський конціпент в місті Яворів. Дуже активний політичний і суспільний діяч. Блискучий промовець і за свої політичні виступи просидів кілька місяців в тюрмі у Львові.

Старшина австрійської армії а згодом старшина УГАрмії, в рядах якої перебув на фронті всю визвольну боротьбу з поляками і москалями. Був за Збручем і тут, в Чотирикутнику Смерти, помер на тиф у Винниці в осені 1919 р. (Кекіш Роман. Нью Йорк 1968.)

Четар КЕКІШ ОСИП — це рідний брат сотника ЛЕВА КЕКІША.

КРЕЧКОВСЬКИЙ МАРІЯН, сотник УГА. Народився 14-го грудня 1890 р. в Заболотіві, повіт Снятин як син священика. Академічну гімназію закінчив у Львові і тут студіював право. В 1913 р. служив як

однорічний при 33 (станіславівського) полку полевой артилерії. Першу Світову війну закінчив як командант батареї в ступні поручника. В Листопадову ніч 1918 р. роззброїв команду поліції у Львові. В рядах Галицької Армії був командантом батареї при 7-мім гарматнім полку і був ранений в бою з поляками під Щирцем. Брав активну участь як в “Чортківській Офензиві” так і в часі побідного походу Г.А. на Київ.

По закінченню нашої визвольної боротьби, був 1920 р. увязнений поляками і через цілий рік був конфінований. Закінчив право у Львові, судову і адвокатську практику провадив у Солотвині, а згодом у Золотому Потоці на Поділля, а вкінці в Городку. В часі Другої Світової війни адвокат у Богородчанах.

Помер 1950 р. у Львові і похований на Личаківськiм цвинтарі. (Кичун Роман, доктор медицини. Слонева Кість, південна Африка 1967.)

ТИМЦЮРАК ВОЛОДИМИР, сотник УГА. Нар. 18-го червня 1889 р. в Пійлі, повіт Калущ, як син священика. Гімназію закінчив 1907 р. у Львові, а право теж у Львові. В р. 1913 закінчив школу для резервових старшин. В часі I-шої Світової війни, в ступні четара а згодом поручника був ранений на російському фронті, а по вилікуванню від ран приділений до штабу 119-тої пруської дивізії (армія ген. Макензена) як перекладчик і старшина звязку з цивільним населенням, а звідци, в осені 919 р. приділений до штабу XXV-то корпусу австрійської армії, до якого належав теж і Легіон УСС. В цім штабі, по відході референта для справ Легіону УСС сот. Галушинського, переймив його обовязки. За Збручем, весною 1918 р. в тому ж штабі був звязковим старшиною між українським цивільним населенням та військовою владою. По розпаді Австрії працює в команді міста Тернопіль, згодом в Державнім Секретаріаті Військових Справ як начальник так званого Загального Відділу, потім як адютант Диктатора д-ра Евгена Петрушевича, а вкінці член військової місії Уряду УНР до польського уряду у Варшаві. По розв'язанню місії в лютому 1920 р. повертає до Галичини. Тепер живе в ЗДА.

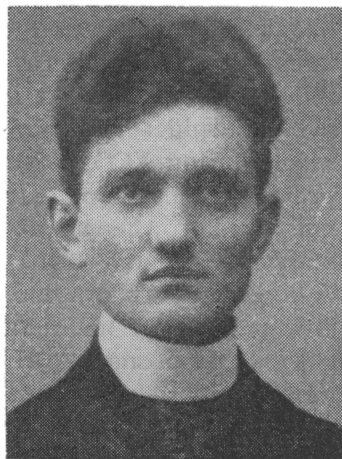
ЗАПУТОВИЧ ФРАНКО, сотник УГА. Народився 6-го грудня 1891 р. в с. Коршів, повіт Коломия. Гімназію закінчив 1912 р. в Коломії. В часі I. Світової війни свою військову повинність відбував в рядах

24 (коломийським) піхотнім полку і брав участь в боях на сербським, італійським і румунським фронтах. За свою боєву хоробрість був відзначений високими боєвими відзнаками, між іншими два рази “Signum Laudis” і був піднесений до ступня сотника. По розпаді Австро-Угорщини вступив в перших днях листопада до Галицької Армії в Коломії і як командант 4-го куреня вирушив при кінці грудня 1918 р. з Коломії на фронт під Львів. З початку був приділений до боєвої групи “Старе Село”, а потім до групи “Наварія”, в рядах якої в січні

1919 р. відзначився в боях під Сигнівкою як командант окремої ударної групи. Згодом був назначений шефом штабу 3-тої Бережанської бригади і ці відвічальні обов'язки повнив (з малими перервами) на польському, большевицькому і денікінському фронтах. По ліквідації УГА вступив до 5-тої Херсонської дивізії Дієвої Армії і з цими частинами, в часі большевицької офензиви на Варшаву (літом 1920 р.) вернув в рідні сторони.

Отець ОПАРІВСЬКИЙ ВАСИЛЬ, полевий духовник 11-тої Стрийської бригади. Народився 1890 р. в селі Бонарівка, Короснянського деканата, Лемківщина. Гімназію закінчив в Саноці, а богословські студії в Перемишлі. Висвячений 1918 р. В перших днях листопада 1918 р. зголосився до рідного війська і з початку був приділений до групи “Хирів”, а потім був постійним капеляном 11-тої Стрийської бригади. В часі “Чортківської Офензиви”, в селі Славятин, пов. Рогатин, взяв 22-го червня 1919 р. непотрібно в руки стару російську гранату, яка вибухла в його руках і від того вибуху на місці згинув. За свій хрустальний характер, гарячий патріотизм і дружне відношення до стрільцтва був любимцем цілої бригади. Похований в місті Підгайці.

Дочка пок. о. Опарівського — пані Наталія — це дружина Провідника Українських Націоналістів, сл. п. Степана Бандери.

КОЗАК АЛЬФРЕД, четар УГА. Нар. 22-го березня 1893 р. в Стопчатові, повіт Коломия. Гімназію закінчив в Коломиї. В часі I-ої

Світової війни брав участь в боях як старшина австрійської армії на російському, сербським і італійським фронтах. З початком листопада 1918 р. вступив в ряди УГА і по гарматнім вишколаі при III-тім Галицьким Корпусі, по здобуттю Києва, був приділений як перший старшина до здобутої від большевиків в Києві 48-мої батареї, яка впрост підлягала команді I-го Корпусу. Від листопада 1919 р. назначений командантом згаданої батареї. По ліквідації УГА був в таборі полонених в Тухолі на Поморю і в тім таборі, видавав гумористичний

журнал "Лежух", який разом з чет. Кучмаком Іваном писав і ілюстрував. З того табору звільнений при кінці 1920 р.

Живе в місті Дітройт, Міч., ЗДА.

КРИШТАЛОВИЧ ДОМІНІК, старший десятник УГА. Нар. 19-го липня 1898 р. в Гусятині. Служив військовим писарем при 19-тім піх. полку австрійської армії. В часі Листопадового Зриву брав дуже живу участь у відвічальній праці Команди Двірця в Гусятині. По переході Галицької Армії за Збруч працював в Господарським Відділі ГА для заготовлення збіжжя. Після зрвання неприродного союзу УГА з Червоною Армією, був увязнений большевиками і працював в невільничих таборах в Миколаєві над Чорним морем, Казані, в портах над Волгою а вкінці при будові залізничої лінії Казань - Екати́ринбург. Домів повернувся в 1922 р.

Живе в ЗДА.

ЗАЯЦЬ АНДРІЙ, булавний УГА. Нар. 1891 р. в селі Корчмин, повіт Рава Руська. Закінчив другий рік учительської семінарії в Сокалі. В часі I-шої Світової війни служив при 89 піх. австрійським полку, в рядах якого брав участь в бою з москалями на російському фронті і 1915 р. під Ківерцями був ранений. Згодом був на італійському фронті як рахунковий сотні. В перших днях Листопадового Зриву зголосив-

ся до рідного війська і був придільний до праці в канцелярії в команді групи "Угнів", а згодом до Бригаднийого Шпиталю ч. 9 і тут повнив службу рахункового аж до ліквідації УГА.

До Канади приїхав в 1927 р. і посилився в Торонті.

ХРІН ІВАН, стрілець УГА. Нар. 10-го лютого 1900 р. Народню школу і нижчі гімназійні кляси закінчив у рідному місті. В перших днях листопада 1918 р. зголосився добровольцем до рідного війська і в рядах Збаражського куреня перебув всю визвольну війну з поляками і москалями. По приїзді до Канади в 1929-го року став діяльним членом Української Стрілецької Громади, Українського Національного Обеднання, Українського Народного Союзу і представником УНО у місцевому Відділі КУК.

На фундацію ім. Т. Шевченка жертвував 1,000.00 (тисяч) доларів. Живе постійно в місті Віндзор, Канада.

СЛОВО ВІД ВИДАВЦЯ

На самому вступі складаю мою глибоку подяку всім тим Авторам, які збагатили цей четвертий із черги збірник матеріалів до історії Української Галицької Армії своїми студійними працями, нарисами, споминами, чи іншого роду писаннями.

Особлива ж щира і сердечна подяка належить сотникові УГА, д-рові Любомирові Макарушці за найкращу з усіх дотеперішніх студій про ці мілітарні, офензивні операції УГА в червні 1919 року, що є загально відомі під назвою “Чортківської Офензиви”. Ця праця залишиться гарною перлою у короні слави нашої новітньої Збройної Сили.

На окреме відмічення і теж щирю подяку заслуговує також нарис інж. Степана Т. Кульчицького про Старшинські Школи різних родів зброї УГА. Цю першу у нас, по 50 роках спробу звести матеріали, головно пам'ятевого характеру про військово-воєнне шкільництво УГА під спільний історичних дах, треба зарахувати до рідких у нас виявів і свідоцтв наполегливості й солідності в розшуках за живими ще курсантами та розкиненими епізодичними матеріалами, і діловості та пильності в їх трактуванні та опрацюванні.

На цей — 1968 рік припадає 50-ліття виходу на східньо-європейську історичну сцену трьох нових, основних - політичних і мілітарних сил. Ними були: Відроджена Українська Держава над Дніпром і Українська Держава над Дністром у Східній Галичині, відроджена Річпосполита Польська, і закріплена майже однорічним існуванням Російська Соціалістична Советська Республіка.

Відношення сил і політичні та мілітарні шанси цих трьох сил були менш-більш рівні до того часу, поки протигетьманське повстання Директорії УНР і зв'язана з цим внутрішньо-українська збройна боротьба над Дніпром в листопаді - грудні 1918 року не ослабила і не спаралізувала сили Києва, внутрі країни і на зовні.

На черговий, 1969 рік припадає 50-ліття, урядово-організаційного оформлення мілітарної галицької сили під назвою Галицької, а згодом Української Галицької Армії.

Вміщена в цьому збірнику і згадана вже на вступі дуже цінна студійна праця д-ра сот. Л. Макарушки про Чортківську Офензиву, дає свідоцтво правді, що хороbra і лицарська УГА мала шанси бути успішною у воєнному змагу з тогочасною польською армією, якщо б ця армія мала мілітарну, матеріальну і дипломатичну допомогу від Києва в такій, або приблизно подібній мірі, як її мала польська армія від Варшави, Парижа і Вашингтону.

На жаль, прийшовши на зміну Гетьманщині—Директорія УНР, не тільки не могла дати реальної помочі Східній Галичині і Буковині в їхній боротьбі за втримання української державности, але сама, на галицьку, а потім на польську поміч змушена була оглядатись і розраховувати.

Сказано тут не зменшує і не може в нічому зменшити самої вартости та заслуг УГАрмії, яка, зокрема в такій великій мілітарній і блискучій операції, як Чортківська Офензива — виявила всі свої великі прикмети: сміливість, витривалість, бойовість духа і величезне напняття збірної волі перемоги всього її Вояцтва.

Черговий, пятий з черги, а може і останній, том матеріалів до історії УГАрмії — буде Ювілейним Збірником. Він вміщатиме головним чином оригінальні студійні праці та архівні матеріали й документи до історії тієї славетної і лицарської нашої Армії.

Вінніпег, у травні 1968 року.

ДМИТРО МИКИТЮК,
кол. хор. УСС.

ЗАВВАЖЕНІ ПОМИЛКИ:

1) В 1-му томі, на ст. 99 є: саніт. шефом 7 бригади був д-р Т. Крохмальський. Має бути: **Крохмальний.**

2) В 1-му томі, на ст. 203, 12 рядок згори є: “батерія бе прямим вогнем (картачами). Має бути: “**з прямого прицілу**”.

3) В 1-му томі, на ст. 661 є: Огоновський Любомир. Має бути: **Огоновський Людомир.**

4) В 3-му томі, на ст. 219 є: Кристалович. Має бути: **Кришталович.**

5) В 4-ту томі, на ст. 32, 7 рядок згори є: злідвідований”. Має бути: “**зліквідований**”.

6) В 4-ту томі, на ст. 39, у нотці ч. 61, 12 рядок здолу опущено 20-ту бригаду. Має бути: 2-ту, 4-ту, 6-ту, 16-ту і **20-ту** бригади.

7) В 4-му томі, під знимкою пам'ятника в честь полятих є: в селі Черничів. Має бути: **в селі Чернихів.**

8) В 4-му томі, 20 рядок здолу є: До Легіоун ЮСС. Має бути: **до Легіону УСС.**

9) В 4-му томі, на ст. 224, 14 рядок здолу є: д-р Юад. Має бути: **д-р Юда.**

ВИДАННЯ ДМИТРА МИКИТЮКА:

I. “УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА АРМІЯ” (Матеріали до історії УГА — Том I-ий)

Книга має 674 сторін великої вісімки, понад 300 світлин і 8 мап.

Це монументальні книги про славетні дії хороброї і лицарської Української Галицької Армії. Цей великий, спільний, історично-воєнний збірник, написали понад 50 визначних старшин УГА всіх родів зброї.

II. “УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА АРМІЯ” (Матеріали до історії УГА — Том II-ий)

Книга має 382 сторінки великої вісімки і понад 100 світлин.

III. “УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА АРМІЯ” (Матеріали до історії УГА — Том III-ий)

Книга має 232 сторінки великої вісімки і 50 світлин.

IV. “УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА АРМІЯ” (Матеріали до історії УГА — Том IV)

Книга має 295 сторін великої вісімки і понад 20 світлин.

Історична студія про Чортківську Офензиву, яку опрацював сотник УГА д-р Л. Макарушка, має 62 сторін і 8 мап.

“Жалібна Книга” має 450 прізвищ поляглих і померлих старшин УГА і понад 2 500 прізвищ підстаршин і стрільців УГА.

V. “УКРАЇНА У ВІЙНІ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ”

Написав командант 3-тої Залізної Дивізії Дієвої Армії, ген. Ол. Удовиченко. Книга має 180 сторін великої вісімки, 90 світлин і 10 мап
Ціна (знижена) 2 доляри.

VI. “ПОЛКОВНИК ВАСИЛЬ ВИШИВАНИЙ”

Написав отаман УСС, д-р Г. Гірняк. Цікава студія про полковника Української Армії, великого приятеля українського народу, архикнязя Вільгельма Габсбурга. Книга має 72 сторінки і 10 світлин.

Ціна 1 доляр.

VII. “МОЛОДІСТЬ І ПОКЛИКАННЯ о. РОМАНА ШЕПТИЦЬКОГО”

Про юні літа нашого Великого Митрополита Кир Андрея, написані рукою рідної мами, графині Софії з Фредрів Шептицької.

Сторін 152, великої вісімки і 10 світлин.

Замовлення слати:

Mr. D. MYKYTIUK

386 Selkirk Ave. — Winnipeg 4, Man., Canada

БІБЛІОТЕКА
Наукового Товариства
Ім. Шевченка

